

Dario Miletić

NEDJELJNE MOLITVE

Zbirka popričesnih meditacija
za godine A, B i C

Predgovor

Najveća zasluga za ovu knjigu pripada pater Franji Jesenoviću. Kada je bio župnik na Trsatu (2000.-2008.), najprije je moju kćerku potaknuo na sviranje orgulja na nedjeljnoj misi. Kao vrstan glazbenik, dugo je i strpljivo s njome vježbao i ona je svirala na Trsatu više od 10 godina. Kako sam je vozio na tu misu i zajedno tamo dolazio sa suprugom i sinom (kojega je također pater potaknuo na ministriranje), često bih čitao nedjeljna čitanja. A potom je pater meni zadavao čitanje kratke meditacije na kraju mise, a iz knjiga patera Zvezdana Linića. Pater Franjo bi u knjizi označio dijelove koje bih pročitao, no poslije nekog vremena osjetio sam slobodu da čitam i neke dijelove teksta koji su bili nekako “više za moju dušu”, a pater je te moje intervencije strpljivo podnosio. Poslije određenog vremena počeo sam pripremati sam te nedjeljne molitve. S vremenom sam uz knjige patera Zvezdana Linića počeo koristiti i izvore iz Živog vrela, a napose bi mi bilo drago kada je autor tih tamošnjih razmatranja bio Ivan Šaško. S vremenom sam počeo koristiti i druge izvore, uglavnom s interneta. Najzad sam počeo sam razmatrati evanđelja i pisati svoje tekstove.

Kada je pater Franjo otišao na službu u Klanjec, novi župnik pater Ivan Miklenić podržao je ovaj moj rad. Ja bih sastavio meditaciju i poslao pater Ivanu mailom, no ubrzo je pater Ivan stekao povjerenje u “teološku ispravnost” tekstova, tako da bi i sam po prvi puta čuo meditaciju kada i ostali vjernici na misi.

S vremenom me ovo pisanje sve više i više oduševljavalo. Čitav bih tjedan razmatrao tekstove sljedeće nedjelje, da bih potom mnogo misli sveo tek na nekoliko rečenica.

Za popularizaciju ovog mog apostolata veoma je zaslužan pater Drago Ljevar. On je tekstove prvi počeo postavljati na internet, a onda su ih s njegovih stranica preuzimali mnogi drugi. Drago mi je da su ove moje tekstove tako prepoznali katolici širom svijeta, te sam sada suradnik mnogih pastoralnih listića – od Kanade do Novog Zelanda.

Ova knjiga plod je šestogodišnjeg pisanja. Prva tri godine sam iz nedjelje u nedjelju meditacije zapisivao, sljedeće tri poređivao.

Bit će mi drago pročitati li i vi katkada ova razmatranja, ove molitve, u svojoj crkvi ili svome domu.

Dario Miletić

Godina A

Božićni ciklus godine A

1. nedjelja došašća godine A (Mt 24,37-44)

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Reče Isus svojim učenicima:

“Kao što je bilo u Noino vrijeme, tako će biti za dolaska Sina Čovječjega. Kao što su ljudi jeli i pili, ženili se i udavali u vrijeme što je prethodilo potopu, i to sve do dana kada Noa uđe u lađu, a da ništa nisu naslućivali dok ne dođe potop i sve ih odnese, tako će biti i za dolaska Sina Čovječjega. Tada će se od dvojice, što budu na polju, jedan uzeti, a drugi ostaviti. A od dviju žena, što budu mljele u mlinu, jedna će se uzeti, a druga ostaviti.

Dakle: bdijte, jer ne znate u koji čas dolazi vaš Gospodin! Ovo zapamtite: kad bi domaćin znao u koju će noćnu stražu doći lopov, bdio bi i ne bi dopustio da mu prokopa kuću! Zato i vi budite pripravnici, jer će Sin Čovječji doći u čas kad se ne nadate.”

Riječ Gospodnja.

1. nedjelja došašća godine A (Mt 24,37-44)

Popričesna meditacija

“Noć poodmače, dan se približi!” (Rim 13,12)

Vrijeme prolazi u svom ustaljenom ritmu. Katkada se čovjek upita koji je smisao života općenito, koji je smisao moga vlastitog života. Koji je smisao čovječanstva i svijeta? Koji je konačni cilj toga hoda?

Isus u evanđelju najavljuje svoj drugi dolazak. On je zajamčen kao i njegov prvi dolazak.

Mnoge stvari ovoga svijeta nisu toliko važne. U Noino vrijeme nitko ne sluti kraj. Najvažnije im je bilo jesti, piti, ženiti se. Potop prekida ljude u njihovom uhodanom načinu života.

Evanđelje nas poziva na budnost. Život kršćanina u tom bi smislu trebao biti obasjan novim svjetlom.

Počinje nova liturgijska godina. To je nova godina spasenja. Neka nam bude na blagoslov! Gospodine, pouči nas tajnama svoga kraljevstva! I daj nam milost da to svjetlo nosimo drugima!

2. nedjelja došašća godine A (Mt 3,1-12)

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U one dane pojavi se Ivan Krstitelj propovijedajući u Judejskoj pustinji:

“Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!”

Ovo je uistinu onaj o kom proreče Izaija prorok: Glas viče u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!

Ivan je imao odjeću od devine dlake i kožnat pojas oko bokova; hranom mu bijahu skakavci i divlji med. Grnuo k njemu Jeruzalem, sva Judeja i sva okolica jordanska. Primali su od njega krštenje u rijeci Jordanu ispovijedajući svoje grijeh. Kad ugleda mnoge farizeje i saduceje gdje mu dolaze na krštenje, reče im:

“Leglo gujinje! Tko li vas je samo upozorio da bježite od skore srdžbe? Donosite dakle plod dostojan obraćenja. I ne usudite se govoriti u sebi: ‘Imamo oca Abraham!’ Jer, kažem vam, Bog iz ovog kamenja može podići djecu Abrahamovu. Već je sjekira položena na korijen stablima. Svako dakle stablo koje ne donosi dobrog roda, siječe se u oganj i baca. Ja vas, istina, krstim vodom na obraćenje, ali onaj koji za mnom dolazi jači je od mene. Ja nisam dostojan obuće mu nositi. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem. U ruci mu vijaha, pročistit će svoje gumno i skupiti žito u svoju žitnicu, a pljevu spaliti ognjem neugasivim.”

Riječ Gospodnja.

2. nedjelja došašća godine A (Mt 3,1-12)

Popričesna meditacija

Već je sjekira položena na korijen stablima... U ruci mu vijača, pročistit će svoje gumno...

O učinku Kristova došašća danas nam govore dvije slike: Ivan Krstitelj govori o oštrici koja je položena na korijen stabla koje ne donosi rod, a prorok Izaija o mladici koja izbija iz usahlog panja. I jedna i druga slika opomena su svima koji čekaju Gospodina. Prva govorio o obraćenju, a druga o vjernosti i ustrajnosti.

Pustinja je bila mjesto kušnji i pročišćavanja izraelskog naroda. Trebali su se očistiti od svih egipatskih idola. Čitav se naraštaj morao pročistiti tijekom punih četrdeset godina hoda pustinjom. To je značenje pustinje u kojoj Ivan propovijeda: Preko toga glasa Bog poziva svoj narod na obraćenje - da bi ljudi pripravili svoja srca za obnovu Saveza.

Gospodine! I danas nam dolaziš. Daješ nam ovo blagoslovljeno vrijeme da se pripravimo za Tvoj dolazak. Hoćeš nas upozoriti da još imamo vremena. Mnogi smo robovi različitih navika i zarobljeni raznim idolima. Pa, iako je sjekira položena na korijen, još nije kasno. Toliko se toga još može ispraviti, dogoditi. Neka nas ovaj poziv *Glasa u pustinji* nađe raspoložene na djelo obraćenja.

3. nedjelja došašća godine A (Mt 11,2-11)

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Kad Ivan u tamnici doču za djela Kristova, posla svoje učenike da ga upitaju: “Jesi li ti Onaj koji ima doći ili drugoga da čekamo?”

Isus im odgovori: “Pođite i javite Ivanu što ste čuli i vidjeli: Slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se navješćuje Evandjelje. I blago onom tko se ne sablazni o mene.”

Kad oni odoše, poče Isus govoriti mnoštvu o Ivanu: “Što ste izišli u pustinju gledati? Trstku koju vjetar ljuđa? Ili što ste izišli vidjeti? Čovjeka u mekušasto odjevena? Eno, oni što se mekušasto nose po kraljevskim su dvorima. Ili što ste izišli? Vidjeti proroka? Da, kažem vam, i više nego proroka. On je onaj o kome je pisano: ‘Evo, ja šaljem glasnika svoga pred licem tvojim da pripravi put pred tobom.’ Zaista, kažem vam, između rođenih od žene ne usta veći od Ivana Krstitelja. A ipak, i najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je od njega!”

Riječ Gospodnja.

3. nedjelja došašća godine A (Mt 11,2-11)

Popričesna meditacija

*“Ukrijepite ruke klonule, osnažite koljena klecava!”
“Evo Boga vašega... bromi će skakati kao jeleni!” (Iz 35)*

Isus je došao. Oko njega otkrivamo, prepoznajemo ljubav, blagost. Trstke napuknute neće prelomiti. Želi podržati svaku klicu života – ne želi čupati korov da se ne bi iščupala pšenica. Ljudi hrle k Isusu jer ne zaziva gromove s neba, ne najavljuje odmazdu nego pohod Božje ljubavi.

Dok je Ivan asketski živio, pa mu se narod radi toga divio, Isus jede i pije poput ostalih. Isusova će blizina s grješnicima mnoge skandalizirati i zapriječiti im vjeru. Na Ivanovo pitanje *“Jesi li ti onaj koji ima doći”*, Isus nudi svjedočanstva vjere. Povjerenje je prvi korak vjere.

“Ukrijepite ruke klonule, osnažite koljena klecava!” Nadahni, Gospodine, kršćane, da budu svjedoci Tvoje blizine i nositelji Tvoje ljubavi!

4. nedjelja došašća godine A (Mt 1,18-24)

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

Rođenje Isusa Krista zbilo se ovako:

Njegova majka Marija, zaručena s Josipom, prije nego se sastadoše, nađe se trudna po Duhu Svetom. A Josip, muž njezin, pravedan, ne htjede je izvrnuti sramoti, nego naumi da je potajice napusti. Dok je on to snovao, gle, anđeo mu se Gospodnji ukaza u snu i reče: “Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga. Rodit će sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih.”

Sve se to dogodilo da se ispuni što Gospodin reče po proroku: “Evo, Djevica će začeti i roditi sina i nadjenut će mu se ime Emanuel – što znači: S nama Bog!”

Kad se Josip probudi oda sna, učini kako mu naredi anđeo Gospodnji: uze k sebi svoju ženu.

Riječ Gospodnja.

4. nedjelja došašća godine A (Mt 1,18-24)

Popričesna meditacija

*“Tko će uzici na Goru Gospodnju,
tko će stajati na svetom mjestu njegovu?
Onaj u koga su ruke čiste i srce nedužno:
duša mu se ne predaje ispraznosti.” (Ps 24,3-4)*

Sveti Josip je Gospodina ljubio poput Marije. On zauzima istaknuto mjesto među svetima i odabranima, jer je prihvatio postati Isusov otac pred zakonom, dati mu ime i zahvaljujući njemu, može Davidova loza prihvatiti u tom sinu – *Boga s nama*.

Gospodin uzima tijelo čovjeka da učini djelo spasenja svijeta i da posveti čovjeka. Isus je potomak Davidov iz Jesejeva korijena, On je znak narodima, ključ koji nama sužnjima otvara vrata tamnice i onda vrata vječnoga života.

Gospodine! Okrijepi nas milošću da Božić dočekamo otvorena srca - i Tebe prihvatimo kao Put svojega života!

Božić godine A (Iv 1,1-18)

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U početku bijaše Riječ,
i Riječ bijaše kod Boga –
i riječ bijaše Bog.
Ona bijaše u početku kod Boga.
Sve je po njoj postalo
i ništa što je postalo
nije bez nje postalo.
U njoj bijaše Život
i Život bijaše svjetlo ljudima.
I svjetlo svjetli u tami,
i tama ga ne obuze.
    Pojavi se čovjek,
    poslan od Boga,
    kojemu bijaše ime Ivan.
    On dođe kao svjedok
    da svjedoči za Svjetlo,
    da svi vjeruju po njemu.
    On ne bijaše Svjetlo
    nego – da svjedoči za Svjetlo.

Svjetlo istinito,
koje rasvjetljuje svakoga čovjeka,
dođe na ovaj svijet.
Bijaše na svijetu,
i svijet postade po njemu,
a svijet ga ne upozna.
K svojim dođe,
ali ga njegovi ne primiše.
A svima koji ga primiše
dade vlast da postanu djeca Božja:
Onima koji vjeruju u njegovo ime
koji nisu rođeni
ni od krvi,
ni od volje tjelesne,
ni od volje muževlje,
nego – od Boga.
I Riječ tijelom postade
i nastani se među nama.
i vidjesmo slavu njegovu,
slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca –
pun milosti i istine.

Ivan za njega svjedoči i više:
“Evo onoga za koga rekoh:
Onaj koji poslije mene dolazi, preda mnom je,
jer bijaše prije mene!”

doista, od punine njegove
svi mi primismo,
i to milost na milost.
Jer, Zakon bijaše dan po Mojsiju,
a po Isusu Kristu dođe milost i istina.
Boga nitko nikada nije vidio.
Jedinorođenac – Bog,
koji je u krilu Očevu,
on ga je objavio.

Riječ Gospodnja.

Božić godine A (Iv 1,1-18)

Popričesna meditacija

*“Svjetlo istinito,
koje rasvjetljuje svakoga čovjeka,
dođe na ovaj svijet.” (Iv 1,9)*

Bog je velik i malen, nedokučiv i pristupačan, Gospodar svemira i dijete u štali. Mali Bog, Božić, poziv je na evanđeosku malenost.

“Riječ je tijelom postala i nastanila se među nama!” Potom se dječak seli na različita mjesta, kao odrastao dobrovoljno napušta dom i “nema kamo bi glavu naslonio”. Udomljuju ga Zakej, i farizej Šimun, i mnogi drugi. Nažalost, događa se i da “k svojim dođe, a njegovi ga ne primiše”.

Njegovim ulaskom u svaki dom dolazi i spasenje. Božić je stoga blagdan doma, blagdan obitelji. Isus je novi član svake naše obitelji i za svaku ljudsku obitelj ispunja Izaijino proroštvo: “Dijete nam se rodilo, Sin nam je darovan!”

Bog nam je darovan, dar nad darovima. Bog se ne može nadmašiti u ljubavi i darivanju. Ali - možemo ga nasljedovati, činiti ono što On čini, naravno - na naš ljudski, nesavršeni način. Kako bi lijepo bilo kada bi i ove godine Božić vratio mnogim obiteljima osjećaj topline i vjernosti!

Dobro došao, mali Isuse, u naše velike gradove i u naša stisnuta srca! Tvoj rođendan neka bude čas našega novoga rođenja!

Sveti Stjepan godine A (Mt 10,17-22)

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Reče Isus svojim učenicima:

“Čuvajte se ljudi, jer će vas predavati sudovima i bičevati vas po svojim sinagogama! Izvodit će vas zbog mene pred upravitelje i kraljeve da svjedočite pred njima i poganima. A kad vas predadnu, ne budite zabrinuti kako ćete ili što ćete govoriti, jer će vam se onoga časa dati što treba da govorite. Jer nećete govoriti vi, nego će Duh Oca vašega govoriti preko vas.”

Riječ Gospodnja.

Sveti Stjepan godine A (Mt 10,17-22)

Popričesna meditacija

“A vas će mržiti svi zbog mene, ali tko ustraje do konca, taj će se spasiti.” (Mt 10,22)

Stjepan, *pun milosti i snage*, iščitava Stari Zavjet u svjetlu navještaja Isusove smrti i uskrsnuća. Ovo izaziva bijes Židova koji njegove riječi shvaćaju kao bogohuljenje. Stjepan predaje *Gospodinu Isusu* svoj duh te moli da grijeh njegovih ubojica ne bude im uračunat.

Nakon ubojstva Stjepana slijedi progonstvo Isusovih učenika u Jeruzalemu i okolici. Bilo je to prvo progonstvo kršćana u povijesti Crkve. No, prognani iz Jeruzalema, postali su putujući misionari.

Stjepan je bio jedan od sedmorice određen za djela milosrđa, ali nije bilo moguće odvojiti milosrđe od navještaja. Tako, uz milosrđe, naviješta Krista sve do prihvatanja mučeništva. To je pouka koju možemo naučiti od svetog Stjepana: milosrđe i navještaj idu skupa. I sljedeća pouka: trpljenje, kojeg neće nikad nedostajati, postaje blagoslov.

Gospodine! Učini nas svjedocima vjere!

Sveta Obitelj godine A (Mt 2,13-15.19-23)

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

Kada su kraljevi otišli, anđeo se Gospodnji ukaza Josipu u snu i reče mu: “Ustani, uzmi dijete i njegovu majku pa bježi u Egipat i budi ondje dok ti opet ne kažem, jer će Herod tražiti dijete da ga ubije.” On tada ustade, uze noću dijete i majku njegovu te ode u Egipat. Tu ostade do Herodove smrti. Tako se imalo ispuniti što je Gospodin rekao po proroku: “Iz Egipta pozvah sina svoga.”

Kada umrije Herod, anđeo se Gospodnji ukaza u snu Josipu, u Egiptu, i reče mu: “Ustani, uzmi dijete i majku njegovu te idi u zemlju izraelsku, jer su umrli oni koji su htjeli ubiti dijete.” Tada on ustade, uze dijete i njegovu majku te dođe u zemlju izraelsku. Ali kad ču da u Judeji kraljuje Arhelaj mjesto svoga oca Heroda, poboja se ići onamo. Pošto primi u snu opomenu od Boga, ode u pokrajinu Galileju. Tamo dođe i nastani se u gradu zvanom Nazaret, da bi se ispunilo što su rekli proroci: “Zvat će ga Nazarećanin.”

Riječ Gospodnja.

Sveta Obitelj godine A (Mt 2,13-15.19-23)

Popričesna meditacija

Sveta Obitelj bila je posve okrenuta Bogu, otvorena za ostvarenje Božje volje, zauzeta za dobro. Pred nama je danas kao izazov i poziv na hrabrost.

U današnjega čovjeka kao da se uvukao neki pesimizam i razočaranost pred križevima i poteškoćama života, pa se mladi teško odlučuju za sklapanje braka, kao odgovorne veze. Život svake ljudske obitelji ima svoje radosti i žalosti, svjetlosti i tame. No, moguće je u Bogu ljubiti do kraja, do kraja ljudskih snaga, do sedamdeset puta sedam.

Gospodine! Daj da otkrijemo milost i blagost - jer onima koji Tebe ljube sve okrećeš na dobro! U Svetoj Obitelji dao si nam uzor krjeposnog života i uzajamne ljubavi. Daj da je naše obitelji nasljeđuju, te i same budu Tvoj dostojan dom.

Sveta Marija Bogorodica - Nova godina - godina A (Lk 2,16-21)

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Pastiri pohite u Betlehem i pronađu mariju, Josipa i novorođenče gdje leži u jaslama. Pošto sve pogledaše, ispriповjediše što im bijaše rečeno o tom djetetu. A svi koji su to čuli divili se tome što su im pripovijedala pastiri. Marija u sebi pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svom srcu.

Pastiri se zatim vratiše slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli kako im je bilo rečeno.

Kad se navršilo osam dana da bude obrezan, nadjenuše mu ime Isus, kako ga je bio prozvao anđeo prije njegova začecja.

Riječ Gospodnja.

Sveta Marija Bogorodica - Nova godina - godina A (Lk 2,16-21)

Popričesna meditacija

*“Neka te blagoslovi Gospodin i neka te čuva!
Neka te Gospodin licem svojim obasja, milostiv neka ti bude!
Neka pogled svoj Gospodin svrati na te i mir ti donese!” (Br 6,24-26)*

Jedna je godina prošla. Unatoč svim teškoćama imali smo razloga pjevati “Tebe Boga hvalimo”.

Počinje nova godina. Zsigurno neće nedostajati poteškoća u svijetu, ali i u našem osobnom životu. No, *obasjani licem Gospodnjim*, unatoč svim teškoćama možemo vjerovati da je za nas najbolje ono što nam se upravo događa.

U današnjem evanđelju pastiri hite u Betlehem. Izabrani narod čvrsto je ukorijenjen u pastirsku tradiciju svojih praotaca koji su sa svojim stadima na Božji poziv krenuli prema Obećanoj zemlji.

Tom narodu, koji je bio *“kao ovce bez pastira”* najavljen je dolazak Dobroga pastira. Pastir dobri objavio se najprije pastirima. Mudraci s istoka još su daleko, k Isusu dolaze najprije oni koji nemaju darovati što drugo osim svoga poklonstva. Tako poklonstvo siromašnih pastira objavljuje da je Isus Dar onima koji dolaze pokloniti mu se.

Gospodine! S pouzdanjem u Tvoju dobrotu danas započinjemo novo vrijeme što nam ga darivaš. Po porodu Svete Marije Bogorodice darovan je novi smisao našem vremenu i našem životu.

“Marija u sebi pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svom srcu.” (Lk 2,19) Nadahni i nas da poput Marije umijemo Tvoju riječ čuvati u srcu kako bi ona bila put i svjetlo našem životu!

2. nedjelja po Božiću godine A (Iv 1,1-5.9-14)

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U početku bijaše Riječ,
i Riječ bijaše kod Boga –
i riječ bijaše Bog.
Ona bijaše u početku kod Boga.
Sve je po njoj postalo
i ništa što je postalo
nije bez nje postalo.
U njoj bijaše Život
i Život bijaše svjetlo ljudima.
I svjetlo svijetli u tami,
i tama ga ne obuze.
Svjetlo istinito,
koje rasvjetljuje svakoga čovjeka,
dođe na ovaj svijet.
Bijaše na svijetu,
i svijet postade po njemu,
a svijet ga ne upozna.
K svojim dođe,
ali ga njegovi ne primiše.
A svima koji ga primiše
dade vlast da postanu djeca Božja:
Onima koji vjeruju u njegovo ime
koji nisu rođeni
ni od krvi,
ni od volje tjelesne,
ni od volje muževlje,
nego – od Boga.
I Riječ tijelom postade
i nastani se među nama.
i vidjesmo slavu njegovu,
slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca –
pun milosti i istine.

Riječ Gospodnja.

2. nedjelja po Božiću godine A (Iv 1,1-18)

Popričesna meditacija

*“Svjetlo istinito,
koje rasvjetljuje svakoga čovjeka,
dođe na ovaj svijet.” (Iv 1,9)*

“K svojim dođe i njegovi ga ne primiše.” (Iv 1,11) Svekoliki svijet je Božja svojina. Utjelovljenjem ta Riječ dolazi k svojim...

“K svojim dođe i njegovi ga ne primiše.” (Iv 1,11) ...Kristov dolazak uvijek stavlja čovjeka pred prihvatanje ili neprihvatanje. Prihvatanjem, u snazi njegove Riječi nalazimo *“moć da postanemo djeca Božja” (Iv 1,12).*

“I Riječ je tijelom postala i nastanila se među nama!” (Iv 1,14) Ti, dakle, među nama stanuješ, Ti s nama ostaješ. Prepoznaj nas kao svoje! A nama podari mudrost i hrabrost da Te uvijek i na svakome mjestu prepoznamo kao svoga Učitelja i Spasitelja.

Sveta Tri kralja - Bogojavljenje godine A (Mt 2,1-12)

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

Kad se Isus rodio u Betlehemu judejskome u dane Heroda kralja, gle, mudraci se s istoka pojaviše u Jeruzalemu raspitujući se: “Gdje je taj novorođeni kralj židovski? Vidjesmo gdje izlazi zvijezda njegova pa mu se dođosmo pokloniti.”

Kad to doču kralj Herod, uznemiri se on i sav Jeruzalem s njime. Sazva sve glavare svećeničke i pismoznance narodne pa ih ispitivaše gdje se Krist ima roditi. Oni mu odgovoriše: “U Betlehemu judejskome jer ovako piše prorok: ‘A ti, Betleheme, zemljo Judina! Nipošto nisi najmanji među kneževstvima Judinim jer iz tebe će izaći vladalac koji će pasti narod moj – Izreal!’”

Tada Herod potajno dozva mudrace i razazna od njih vrijeme kad se pojavila zvijezda. Zatim ih posla u Betlehem: “Pođite”, reče, “i pomno se raspitajte za dijete. Kad ga nađete, javite mi da i ja pođem te mu se poklonim.”

Oni, saslušavši kralja, pođoše. I gle, zvijezda kojoj vidješe izlazak iđашe pred njima sve dok ne stiže i zaustavi se povrh mjesta gdje bijaše dijete. Kad ugledaše zvijezdu, obradovaše se radošću veoma velikom. Uđu u kuću, ugledaju dijete s Marijom, majkom njegovom, padnu ničice i poklone mu se. Otvore zatim svoje blago i prinesu darove: zlato, tamjan i smirnu. Upućeni zatim u snu da se ne vraćaju Herodu, otiđoše drugim putem u svoju zemlju.

Riječ Gospodnja.

Sveta Tri kralja - Bogojavljenje godine A (Mt 2,1-12)

Popričesna meditacija

*“Vidjesmo gdje izlazi zvijezda njegova,
pa dođosmo pokloniti se Gospodinu!” (Mt 2,2)*

Postoje oni koji su u toplome, u kući – kao što je to Herodova palača. S druge su strane oni koji su krenuli na put prema spilji i štali, suočavajući se s hladnoćom. S jedne strane ravnodušnost, koja dobiva obrise straha i sumnje, s druge strane traženje i klanjanje. Postoje oni koji su zadovoljni lagodnosti koju posjeduju, postoje i oni koji su otvoreni prema izvanrednom događaju i nude ono malo što posjeduju.

Vjera je ponajprije rizik, a vjernik nije smješten u neku vrstu duhovne udobnosti, nego njega trajno izaziva Božja riječ.

Dobro je to imati na umu i ne zaboraviti da Božje kraljevstvo ne pripada onima koji mirno čekaju, već onima koji odlučno kreću, uvijek onim putem koji se ne može nadzirati, koji čuva novost.

Gospodine! Molim Te za sve nas koji vjerujemo: da u poniznosti shvatimo da nam je vjera nepotpuna i slaba, i da budemo dovoljno hrabri da sa svom ustrajnošću nastavimo svoje traganje za Bogom.

Želim se danas pokloniti *Svijetlu istinskom koje dođe na svijet* da obasja moj životni put. Daj da cijeli moj život bude neprestano traženje i poklonstvo pred Tobom.

Krštenje Gospodinovo godine A (Mt 3,13-17)

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Dođe Isus iz Galileje na Jordan Ivanu da ga on krsti.

Ivan ga odvrćaše: “Ti mene treba da krstiš, a ti da k meni dolaziš?”

Ali mu Isus odgovori: “Pusti sada! Ta dolikuje nam da tako ispunimo svu pravednost!” Tada mu popusti.

Odmah nakon krštenja izađe Isus iz vode. I gle! Otvoriše se nebesa i ugleda Duha Božjega gdje silazi kao golub i spušta se na nj. I eto glasa s neba: “Ovo je Sin moj, ljubljeni! U njemu mi sva milina!”

Riječ Gospodnja.

Krštenje Gospodinovo godine A (Mt 3,13-17)

Popričesna meditacija

“Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se.” (Mk 16,16)

Isus dolazi na Jordan, rijeku koja dijeli pustinju od Obećanje zemlje, ondje gdje je oslobođeni narod uveden u zemlju obećanja.

Pri svakom krštenju događa se isti prizor i govori isti glas: “Ti si sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!” To bi se još moglo izreći ovako - na mojem, na tvome krštenju, Bog je kazao: “Ti si moje ljubljeno dijete, moja radost, moja ljubav!”

Svatko je od nas ljubljeno dijete Božje, subaštinik neba.

Neka me ove riječi uvjere da je ova zemlja lijepa zbog svakog ljubljenog djeteta Božjega, i da je svaka osoba koju mi na životni put stavljaš - za nebo određena!

Uskrsni ciklus godine A

Pepelnica godine A (Mt 6,1-6.16-18)

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

“Pazite da svoju pravednost ne činite pred ljudima da vas oni vide. Inače nema vam plaće u vašeg Oca koji je na nebesima. Kada dakle dijeliš milostinju, ne trubi pred sobom, kako to po sinagogama i ulicama čine licemjeri da bi ih ljudi hvalili. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. Ti, naprotiv, kada daješ milostinju – neka ti ne zna ljevica što čini desnica, da tvoja milostinja bude u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.

Tako i kad molite, ne budite kao licemjeri. Vole moliti stojeći u sinagogama i na raskršćima ulica da se pokažu ljudima. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. Ti naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata i pomoli se svome Ocu koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.

I kad postite, ne budite smrknuti kao licemjeri. Izobličuju lica da pokažu ljudima kako poste. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. Ti naprotiv, kada postiš, pomaži glavu i umij lice da ne zapaze ljudi kako postiš, nego Otac tvoj, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.”

Riječ Gospodnja.

Pepelnica godine A (Mt 6,1-6.16-18)

Popričesna meditacija

“Ti naprotiv, kada daješ milostinju – neka ti ne zna ljevica što čini desnica.” (Mt 6,3)

Što je život i koja mu je svrha? Netko će se zaustaviti na tijelu i vidjeti u njemu čudesno preoblikovanu zemlju. No, ubrzo će shvatiti da pri svršetku života na zemlji tijelo postaje ono od čega je stvoreno.

I kada gledamo na nebo, u kratkom ovozemnom životu u kojem se izdižemo iznad zemlje, nikada ne smijemo zaboraviti svoju povezanost sa zemljom. Na to nas podsjeća obred Pepelnice.

Započinje korizma u koju smo pozvani ponijeti misao kojom je prožeto cijelo Evanđelje: darivanje, dijeljenje, davanje. U korizmi i sami možemo nekoga rasteretiti, a okvir za to je skrovitost.

Gospodine, molimo Te da dani ove korizme budu dani našega rasta prema nebu.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme.

Duh odvede Isusa u pustinju da ga đavao iskušava. I propostivši četrdeset dana i četrdeset noći, napokon ogladnje. Tada mu pristupi napasnik i reče: “Ako si Sin Božji, reci da ovo kamenje postane kruhom.” A on odgovori: “Pisano je: ‘Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta.’”

Đavao ga tada povede u Sveti grad, postavi ga na vrh Hrama i reče mu. “Ako si Sin božji, baci se dolje! Ta pisano je: ‘Anđelima će svojim zapovijediti za tebe i na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen’”. Isus mu kaza: “Pisano je također: ‘Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!’”

Đavao ga onda povede na goru vrlo visoku i pokaza mu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu pa mu reče: “Sve ću ti to dati ako mi se ničice pokloniš.” Tada mu reče Isus: “Odlazi, Sotono! Ta pisano je: ‘Gospodinu Bogu svom se klanjaj i njemu jedinomu služiti!’”

Tada ga pusti đavao. I gle, anđeli pristupili i služili mu.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Gospodine, molim Te da mi pretvoriš tvrdi kamen života u mekani kruh, da me oslobodiš od svake muke, Ti to možeš ako hoćeš. No Ti mi odgovaraš da “ne živi čovjek samo o kruhu”, i “tražite najprije Božje kraljevstvo”, i “tko želi život svoj spasiti, izgubit će ga”.

Molim Te da me oslobodiš od svake nevolje i teškoće, jer Ti možeš ispuniti svaku želju. A Ti mi odgovaraš “ne iskušavaj Gospodina Boga svojega”, i “nema veće ljubavi od ove: dati život svoj za prijatelje”.

Još bih želio da mi podariš dobar položaj i novac da si tako pružim užitke života. A na to kažeš “ne možete služiti dvojici gospodara: Bogu i bogatstvu”, i “tko želi biti prvi neka bude posljednji”...

Gospodine, pomoz mi da shvatim i prihvatim Tvoju Riječ!

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme.

Isus uze sa sobom Petra, Jakova i Ivana, brata njegovu, te ih povede na goru visoku, u osamu, i preobrazi se pred njima. I zasja mu lice kao sunce, a haljine mu postadoše bijele kao svjetlost. I gle: ukazaše im se Mojsije i Ilija te razgovarahu s njime.

A Petar prihvati i reče Isusu: “Gospodine, dobro nam je ovdje biti. Ako hoćeš, načinit ću ovdje tri sjenice, tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu.”

Dok je on još govorio, gle, svijetao ih oblak zasjeni, a glas iz oblaka govoraše: Ovo je Sin moj ljubljeni! U njemu mi sva milina! Slušajte ga!”

Čuvši glas, učenici padoše licem na zemlju i silno se prestrašiše. Pristupi k njima Isus, dotakne ih i reče. “Ustanite, ne bojte se!”

Podigoše oči, ali ne vidješe nikoga doli Isusa sama.

Dok su silazili s gore, zapovijedi im Isus: “Nikomu ne kazujte viđenje dok Sin Čovječji od mrtvih ne uskrsne.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Gospodine, povedi i mene na vrlo visoku goru, što više i dalje od ovozemnih zabrinutosti.

Uvedi me, Gospodine, u svjetlo svoga lica jer mnogo je tame u meni i oko mene; treba mi novo prosvjetljenje, nova snaga, nova bjelina da bih mogao živjeti.

Ti si došao u ovu našu dolinu da nas povedeš na visoku goru odakle se mogu vidjeti prave dimenzije života. Došao si dati smisao svemu što izgleda teško, besmisleno i mračno.

Slušat ću te, Gospodine, i kada krenem s Tobom ponovno iz visine u nizinu, u svakodnevni život, u iste brige. Želim s Tobom sići u svoju obitelj, na posao, na ulicu, u urede gdje se čovjeka katkada ne shvaća kao osobu.

Gospodine Isuse Kriste, želim s Tobom poći u svoj svakodnevni život i otkriti da u Tebi i po Tebi sve postaje svjetlo i preobraženo.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme: Dođe Isus u samarijski grad koji se zove Sihar, blizu imanja što ga Jakov dade svome sinu Josipu. Ondje bijaše zdenac Jakovljev. Isus je umoran od puta sjedio na zdencu. Bila je otprilike šesta ura. Dođe neka žena Samarijanka zahvatiti vode. Kaže joj Isus: "Daj mi piti!" Njegovi učenici bijahu otišli u grad kupiti hrane. Kaže mu na to Samarijanka: "Kako ti, Židov, išteš piti od mene, Samarijanke?" Jer Židovi se ne družu sa Samarijancima. Isus joj odgovori: "Kad bi znala dar Božji i tko je onaj koji ti veli: 'Daj mi piti', ti bi u njega zaiskala i on bi ti dao vode žive."

Odvrti mu žena: "Gospodine, ta nemaš čime bi zahvatio, a zdenac je dubok. Odakle ti dakle voda živa? Zar si ti možda veći od oca našeg Jakova koji nam dade ovaj zdenac i sam je iz njega pio, a i sinovi njegovi i stada njegova?" Odgovori joj Isus: "Tko god pije ove vode, opet će ožednjeti. A tko bude pio vode koju ću mu ja dati, ne, neće ožednjeti nikada: voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom vode koja struji u život vječni."

Kaže mu žena: "Gospodine, daj mi te vode da ne žeđam i da ne moram dolaziti ovamo zahvaćati. Gospodine, vidim da si prorok. Naši su se očevi klanjali na ovome brdu, a vi kažete da je u Jeruzalemu mjesto gdje se treba klanjati."

A Isus joj reče. "Vjeruj mi, ženo, dolazi čas kad se nećete klanjati Ocu ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu. Vi se klanjate onome što ne poznate, a mi se klanjamo onome što poznamo jer spasenje dolazi od Židova. Ali dolazi čas – sada je! – kad će se istinski klanjatelji klanjati Ocu u duhu i istini jer takve upravo klanjatelje traži Otac. Bog je duh i koji se njemu klanjaju, u duhu i istini treba da se klanjaju."

Kaže mu žena: "Znam da ima doći Mesija zvani Krist – Pomazanik. Kad on dođe objavit će nam sve."

Kaže joj Isus: "Ja sam, ja koji s tobom govorim!"

Mnogi Samarijanci iz onoga kraja povjerovali su u njega zbog riječi žene koja je svjedočila. Kad su dakle Samarijanci došli k njemu, moljahu ga da ostane u njih. I ostade ondje dva dana. Tada ih je još mnogo više povjerovalo zbog njegove riječi pa govorahu ženi: "Sada više ne vjerujemo zbog tvoga kazivanja; ta sami smo čuli i znamo: ovo je uistinu Spasitelj svijeta."

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Samarijanka Isusu najprije pomalo prijezirno kaže: “Kako ti, Židov, išteš piti od mene?”, zatim važe, ispituje: “...ta nemaš ni čime bi zahvatio...”, da bi ga na kraju oslovila: “Gospodine, vidim da si prorok.”

Bio je to razgovor pun obrata u kojemu Isus od prosjaka vode postaje darivateljem.

Samarijanka uvijek ide istim putem: zagrabi vodu, napuni krčag i vraća se kući. I sutra će biti isto kao i danas. I odjednom se pojavljuje netko tko je gleda drugačijim očima. Nudeći joj novi pogled na svijet.

Najzad, “žena ostavi svoj krčag pa ode u grad.” Tako završava ovaj Ivanov navještaj. Susret s Isusom uvijek je zbunjujući, uznemirujući, jer nikada ne ostavlja stvari onakvima kakve su prije bile.

Isus upravo čeka na zdencu. Kad prihvatimo njegovu ponudu, sve se mijenja pod težinom značenja.

Gospodine Isuse Kriste! Daj nam vode žive! Nadahni nas da žeđamo i napajamo se Tvojom Riječi.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme: Isus prolazeći ugleda čovjeka slijepa od rođenja. I pljune na zemlju te od pljuvačke načini kal pa mu kalom premaza oči. I reče mu: "Idi, operi se u kupalištu Siloamu!" – što znači "Poslanik". Onaj ode, umije se pa se vrati gledajući. Susjedi i oni koji su ga prije viđali kao prosjaka govorili su: "Nije li to onaj koji je sjedio i prosio?" Jedni su govorili: "On je." Drugi opet: "Nije, nego mu je sličan." On je sam tvrdio: "Da, ja sam!" Tada odvedoše toga slijepca farizejima. A toga dana kad Isus načini kal i otvori njegove oči, bijaše subota. Farizeji ga počеше iznova ispitivati kako je progledao. On im reče: "Stavio mi kal na oči i ja se oprah – i evo vidim."

Nato neki između farizeja rekoše: "Nije taj čovjek od Boga: ne pazi na subotu." Drugi su pak govorili: "A kako bi jedan grešnik mogao činiti takva znamenja?" I nastade među njima podvojenost. Zatim ponovno upitaju slijepca: "A što ti kažeš o njemu? Otvorio ti je oči!" On odgovori: "Prorok je!" Odgovore mu: "Sav si se u grijesima rodio, i to nas da učiš?" I izbacije ga.

Dočuo Isus da su onoga izbacili pa ga nađe i reče mu: "Ti vjeruješ u Sina Čovječjega?" A on odgovori: "A tko je taj, Gospodine, da vjerujem u njega?" Reče mu Isus: "Vido si ga! To je onaj koji govori s tobom!" A on reče: "Vjerujem, Gospodine!" I baci se ničice preda nj.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Probudi se, ti što spavaš, ustani od mrtvih i zasvijetlit će ti Krist.” (Ef 5,14)

Gospodine! Došao si kao svjetlost svijeta. Svijet je u tami; čovjek je u mraku. Ti pak želiš svakog čovjeka i čitav svijet osvijetliti: da svaki koji vjeruje hodi u svjetlosti.

U današnjem evanđelju nailaziš na čovjeka koji nikada u svom životu nije vidio svjetlost dana i ljepotu prirode. Učimo da je trpljenje dio života i može biti blagoslovnim križem.

A mene oslobodi od sljepoće duše, od mraka srca. Danas Te molim: Upali u meni svjetlo da bih i ja po Tebi drugima svijetlio Tvoju svjetlost.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Lazarove sestre poručiše Isusu: “Gospodine, evo onaj koga ljubiš, bolestan je.”

Čuvši to, Isus reče: “Ta bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se po njoj proslavi Sin Božji.”

A Isus ljubljaše Martu i njezinu sestru i Lazara. Ipak, kad je čuo za njegovu bolest, ostade još dva dana u onome mjestu gdje se nalazio. Istom nakon toga reče učenicima: “Pođimo opet u Judeju!”

Kad je dakle Isus stigao onamo, nađe da je onaj već četiri dana u grobu. A kad Marta doču da Isus dolazi, pođe mu ususret, dok je Marija ostala u kući. Marta reče Isusu: “Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro. Ali i sada znam: što god zaišteš od Boga, dat će ti.”

Kaza joj Isus: “Uskrsnut će brat tvoj!”

A Marta mu odgovori: “Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan.”

Reče joj Isus: “Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?”

“Da, Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, onaj koji dolazi na svijet!”

Nato Isus, sav potresen, upita. “Kamo ste ga položili?” Odgovoriše mu: “Gospodine, dođi i pogledaj!” I zaplaka Isus.

Nato su Židovi govorili: “Gle kako ga je ljubio!”

A neki između njih rekoše: “Zar on, koji je slijepcu otvorio oči, nije mogao učiniti da ovaj ne umre?”

Isus tada, ponovno potresen, pođe grobu. Bila je to pećina, a na nju navaljen kamen. Isus zapovijedi: “Odvalite kamen!” Kaže mu pokojnikova sestra Marta: “Gospodine, već zaudara. Ta četvrti je dan.”

Kaže joj Isus: “Nisam li ti rekao: budeš li vjerovala, vidjet ćeš slavu Božju?” Odvališe dakle kamen.

A Isus podiže oči i reče: “Oče, hvala ti što si me uslišao. Ja sam znao da me svagda uslišavaš; no rekoh to zbog nazočnog mnoštva: da vjeruju da si me ti poslao.”

Rekavši to povika iza glasa: “Lazare, izlazi!” I mrtvac iziđe, noge mu i ruke bile povezane povojima, a lice omotano ručnikom. Nato Isus reče: “Odriješite ga i pustite neka ide!”

Tada mnogi Židovi koji bijahu došli k Mariji, kad vidješe što Isus učini, povjerovaše u nj.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Gospodine! Dovoljno Ti je reći “Bolestan je onaj koga ljubiš” i Ti već znaš što trebaš činiti.

O kad bih mogao imati vjeru u snagu Tvoje ljubavi! O kad bih vjerovao u moć koja suhe kosti pokreće...!

Pomozi mi da se vjerom uzmognem nasloniti na snagu Tvoje ljubavi. Da vjerujem da si Ti uskrsnuće i život ne samo kao daleko obećanje posljednjih dana svijeta i svemira, nego da obilno dijeliš svoju ljubav i snagu već sada, u ovome mome danu.

Neka Tvoja riječ “Lazare, iziđi van!” odjekne meni danas. Daj da iziđem iz svoga groba i svoga skrovišta na sunce dana, obasjan svjetlom Tvoje ljubavi!

Muka Gospodina našega Isusa Krista po Mateju

Tada jedan od Dvanaestorice, imenom Juda Iskariotski, ode glavarima svećeničkim te im reče: “Što ćete mi dati, pa da vam ga izdam?” Oni mu polože trideset srebrnika. Otada je tražio prigodu da ga izda.

Na prvi dan beskvasnih kruhova pristupiše učenici k Isusu te ga upitaše: “Gdje hoćeš da ti pripravimo pashalnu večeru?” On im odgovori: “Idite u grad tomu i tomu i recite mu: Učitelj poručuje: Moje je vrijeme blizu. Kod tebe ću provesti Pashu s učenicima svojim.” Učenici učiniše kako im zapovijedi Isus, i pripremiše mu pashalnu večeru.

Kad bi uvečer, Isus sjede za stol s Dvanaesticom. Dok su jeli, reče im: “Zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati.” To ih vrlo ražalosti, te počеше, jedan za drugim, pitati: “Da nisam ja, Gospodine?” On im odgovori: “Tko umoči sa mnom ruku u zdjelu, taj će me izdati! Bez sumnje, Sin Čovječji odlazi kako je pisano o njemu; ali jao onomu koji izdaje Sina Čovječjega! Bolje bi mu bilo da se nije ni rodio!” Tada ga upita Juda, izdajnik njegov: “Da nisam ja, Rabbi?” “Sam si kazao”, odgovori mu.

Dok su blagovali, uze Isus kruh, zahvali i razlomi ga, pa ga davaše učenicima govoreći: “Uzмите i jedite! Ovo je tijelo moje.” Zatim uze kalež te zahvali i dade im ga veleći: “Pijte iz njega svi, jer ovo je moja krv, krv Saveza, koja se proljeva za sve za oprostjenje grijeha. Od sada, kažem vam, sigurnoneću više piti od ovoga trsova roda do onog dana kad ću ga piti s vama novog u kraljevstvu Oca svojega.”

Poslije pjevanja psalama iziđoše na Maslinsku goru. Tada im reče Isus: “Svi ćete se vi još noćas zbog mene pokolebati, jer je pisano: ‘Udarit ću pastira, i stado će se razbjeći.’ Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.” Tada mu Petar odvrati: “Ako se doista i svi pokolebaju zbog tebe, ja se neću nikada pokolebati.” Reče mu Isus: “Zaista, kažem ti, još ćeš me noćas, prije nego pijetao zapjeva, triput zatajiti.” Petar mu odvrati: “Ma kad bih morao s tobom i umrijeti, sigurno te ne bih zatajio.” Tako su govorili i svi ostali učenici.

Tada Isus dođe s njima u zaselak koji se zove Getsemani, te im reče: “Sjednite tu dok ja odem onamo i pomolim se.” Povede sa sobom Petra i obojicu Zebedejevih sinova. Međutim ga spopade žalost i tjeskoba. Tada im reče: “Žalosna je duša moja do smrti. Ostanite ovdje i bdijte sa mnom!” Zatim ode malo dalje, pade ničice te se pomoli: “Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoide ovaj kalež! Ali neka ne bude moja, nego tvoja volja!” Tada se vrati k učenicima, nađe ih gdje spavaju te reče Petru: “Tako, ne mogoste sa mnom probdjeti ni jednoga sata? Bdijte i molite da ne padnete u napast! Duh je spreman, ali je tijelo slabo.” Ponovo se udalji te uze moliti: “Oče moj! Ako nije moguće da me mine ovaj kalež, a da ga ne pijem, neka bude volja tvoja.” Kad se opet vrati, nađe ih gdje spavaju, jer im bijahu otežale oči. Ostavi ih, udalji se opet te je i treći put molio onim istim riječima. Potom se vrati učenicima pa im reče: “Još spavate i počivate?! Evo se približi čas u koji se Sin Čovječji predaje u ruke grešnika. Ustanite! Hajdemo! Evo se približi moj izdajnik!”

Dok je on još govorio, dođe Juda, jedan od Dvanaestorice, s brojnom svjetinom, naoružanom mačevima i toljagama, koju su poslali glavari svećenički i starješine narodne. Njegov im izdajnik bijaše dao znak: “Koga ja poljubim – rekao im je – taj je, njega držite!” I smjesta pristupi k Isusu te mu reče: “Zdravo, Rabbi!” – pa ga poljubi. A Isus

mu reče: “Prijetelju, zašto si došao?” Tada pristupiše, digoše ruke na Isusa i uhvatiše ga. Najedanput se jedan od onih što bijahu s Isusom maši rukom, trgnu mač te udari slugu velikog svećenika i odsječe mu uho. Isus mu reče: “Vrati mač svoj u korice, jer svi koji se mača hvataju od mača ginu. Ili misliš da ne mogu zamoliti Oca svoga da mi u ovaj čas pošalje više od dvanaest legija anđela? Ali kako bi se onda ispunila Pisma, prema kojima tako mora biti?” A onda će svjetini: “Kao na razbojnika izišli ste s mačevima i toljagama da me uhvatite. Svaki sam dan sjedio u hramu i učio, ali me niste uhvatili. Ali, ovo se sve dogodi da se ispune proročka Pisma.” Tada ga svi njegovi učenici ostave i pobjegnu.

Oni koji uhvatiše Isusa odvedoše ga k velikom svećeniku Kaifi, kod koga se bijahu sastali književnici i starješine. Ali ga je Petar izdaleka slijedio do dvora velikog svećenika; uđe unutra i sjede sa slugama da vidi kako će se svršiti.

Glavari svećenički i cijelo Veliko vijeće tražili su lažno svjedočanstvo protiv Isusa da ga ubiju. Ali ga ne nađoše iako je pristupilo mnogo lažnih svjedoka. Najposlije pristupiše dvojica te izjaviše: “Ovaj je rekao: Mogu razvaliti hram Božji i opet ga za tri dana sagraditi.” Tada ustade veliki svećenik te mu reče: “Ništa ne odgovaraš na ono što ovi svjedoče protiv tebe?” Isus je šutio. A veliki mu svećenik reče: “Zaklinjem te živim Bogom da nam rekneš jesi li ti Mesija, Sin Božji?” “Ti kaza – odgovori mu Isus. – Ali ja vama kažem da ćete poslije ovoga vidjeti ‘Sina Čovječjega gdje sjedi s desnu Svemogućega, i ‘gdje dolazi na oblacima nebeskim.’” Tada veliki svećenik razdera haljine svoje i reče: “Pogrdio je Boga! Čemu nam više trebaju svjedoci? U ovaj isti čas čuli ste pogrdu. Što vam se čini?” “Zasluzio je smrt”, odgovore.

Tada su mu jedni pljuvali u lice i udarali ga pesnicama, a drugi mu davahu zaušnice. I govorahu: “Reci nam, Mesija, tko te je udario?”

Petar je dotle sjedio vani, u dvorištu. Pristupi mu jedna sluškinja te mu reče: “I ti si bio s Isusom Galilejcem.” On to zanijeka pred svima: “Ne znam – reče – što govoriš.” Dok je odlazio prema vratima, opazi ga druga sluškinja te će ondje nazočnima: “I ovaj je bio s Isusom Nazarećaninom.” On to opet zanijeka sa zakletvom: “Ne znam toga čovjeka.” Malo poslije toga pristupiše Petru oni što ondje bijahu te mu rekoše: “Zbilja, i ti si njihov; ta i tvoj te govor izdaje.” On se počeo kleti i preklinjati: “Ne znam toga čovjeka.” I pijetao odmah zapjeva. Petar se sjeti Isusovih riječi: “Prije nego pijetao zapjeva, triput ćeš me zatajiti.” Iziđe odande te zaplaka gorko.

Kad jutro svanu, svi glavari svećenički i starješine narodne održe vijećanje protiv Isusa da ga ubiju. Potom ga svežu, odvedu i predadu upravitelju Pilatu.

Tada se njegov izdajnik Juda, videći da je Isus osuđen, pokaja te vrati trideset srebrnika velikim svećenicima i starješinama: “Sagriješih – reče – jer izdadoh nevinu krv.” “Što se to nas tiče? – odgovore mu. – To je tvoja stvar.” Tada baci srebrnike u hram te se povuče, ode i objesi se. Glavari svećenički uzeše srebrnike i rekoše: “Ne smiju se staviti u hramsku blagajnu, jer su krvarina.” Stoga, nakon vijećanja, kupe za njih lončarevu njivu za groblje strancima. Zato se ona njiva zove do dana današnjega Krvna njiva. Tako se ispuni riječ proroka Jeremije: ‘Uzeše trideset srebrnika, cijenu za procijenjenoga, koga procijeniše sinovi Izraelovi, te ih dadoše za lončarevu njivu, kako mi naredi Gospodin.’

A Isusa odvedoše upravitelju. Upravitelj ga zapita: “Jesi li ti kralj židovski?” “Ti kažeš”, odgovori mu Isus. Dok su ga optuživali glavari svećenički i starješine, on ne odgovaraše ništa. Tada ga zapita Pilat: “Zar ne čuješ kako teško svjedoče protiv tebe?” Ali mu ne odgovori ni na jedno pitanje, tako da se upravitelj vrlo čudio.

Svakoga blagdana upravitelj je običavao pustiti narodu jednoga sužnja; onoga koga bi narod želio. Tada je imao zloglasnog sužnja imenom Barabu. Zato Pilat upita skupljenu svjetinu: “Koga hoćete da vam pustim? Barabu ili Isusa zvanog Mesiju?” Znao je, naime, da su ga predali iz zavisti.

Dok je Pilat sjedio na sudačkoj stolici, njegova mu žena poslala poruku: "Nemoj se nikako miješati u stvar toga pravednika, jer sam danas u snu mnogo pretrpjela zbog njega!"

Ali glavari svećenički i starješine nagovoriše svjetinu da ište Barabu, a Isusa da pogubi. Tada ih upravitelj zapita: "Koga od dvojice hoćete da vam pustim?" "Barabu", odgovoriše. Pilat im reče: "Što onda da učinim s Isusom zvanim Mesija?" "Neka se razapne!" odgovoriše svi. "Kakvo je zlo učinio?" upita Pilat. A oni su još jače vikali: "Neka se razapne!"

Kako Pilat vidje da tim ništa ne postiže i da buka biva samo još veća, uze vodu te oprala ruke pred svjetinom, govoreći: "Nevin sam od krvi ovog pravednika. To je vaša stvar!" Nato sva svjetina povika: "Krv njegova neka padne na nas i na našu djecu!" Tada im pusti Barabu, a Isusa, pošto ga bičeva, predade da ga razapnu.

Onda vojnici upraviteljevi uvedoše Isusa u upraviteljev dvor i skupiše oko njega cijelu četuju. Zatim ga svukoše i ogrnuše skrletnom kabanicom. Potom spletoše krunu od trnja, staviše mu je na glavu, u desnicu mu staviše trsku. Poklecali su pred njim i izrugivali mu se govoreći: "Zdravo, kralju židovski!" I dok su pljuvali na nj, uzimali su trstku i njome ga udarali po glavi. Pošto mu se izrugao, skinuše s njega kabanicu i obukaše mu njegove haljine te ga odvedoše da ga razapnu.

Izlazeći sretoše nekog Cirenca, imenom Šimuna, i prisiliše ga da mu ponese križ. Kad stigoše na mjesto zvano Golgota – što znači lubanja – dadoše mu da pije vino, pomiješano sa žuču. On okusi i ne htjede piti.

Tada ga razapeše i kockom razdijeliše među se haljine njegove. Zatim su sjeli i čuvali ga. Više glave staviše mu napisanu njegovu krivnju: "Ovo je Isus, kralj židovski." Zajedno s njim razapnu dvojicu razbojnika: jednoga s desne strane, a drugoga s lijeve.

Prolaznici su ga grdili, mašući glavama i govoreći: "Ti, koji razvaljuješ hram i u tri dana opet sagrađuješ, spasi sam sebe. Ako si Sin Božji, siđi s križa!" Slično su se glavari svećenički zajedno s književnicima i starješinama rugali i govorili: "Druge je spasio, a sam sebe ne može spasiti. On je kralj Izraelov! Neka sada siđe s križa pa ćemo vjerovati u njega! On se uzdao u Boga, nega ga sad oslobodi, ako mu je uistinu po volji! Ta, sam je rekao: 'Sin sam Božji!'" Isto su ga tako vrijeđali i razbojnici koje s njim razapeše.

Od šestoga do devetog sata nastade tama po svojoj zemlji. Oko devetog sata povika Isus jakim glasom: "Eli! Eli! Lama sabakthani!" – a to znači: Bože moj, Bože moj! Zašto si me ostavio? Kad to čuju neki od nazočnih, reknu: "Ovaj zove Iliju!" Smjesta otrča jedan od njih, uze spužvu, nakvasi je octom te je nataknu na trsku pa mu je pruži da pije. Ostali su govorili: "Stani, da vidimo hoće li doći Ilija da ga spasi!"

A Isus opet povika jakim glasom i – ispusti dušu.

I gle! Hramski se zastor razdera na dvoje, od vrha do dna; zemlja se potrese, pećine se raspuknuše, a grobovi otvoriše, te uskrsnuše mnoga tjelesa pravednika što bijahu umrli. Iziđoše iz grobova poslije Isusova uskrsnuća, dođoše u Sveti grad i pokazaoše se mnogima. Kad stotnik i oni koji su s njim čuvali Isusa vidješe potres i ostale događaje, vrlo se prestrašilo, te rekoše: "Uistinu, ovaj bijaše Sin Božji!"

Tu su bile i izdaleka gledale mnoge žene, koje su već od Galileje pratile Isusa i služile mu. Među njima bijahu: Marija iz Magdale, Marija, Jakovljeva i Josipova majka, i majka Zebedejevih sinova.

Kad nastade večer, dođe neki bogat čovjek iz Arimateje, imenom Josip, koji i sam bijaše učenik Isusov. On ode k Pilatu i zatraži tijelo Isusovo. Tada Pilat naredi da mu se preda. Potom Josip uze tijelo, zavio ga u čisto platno te ga položi u svoj novi grob, koji bijaše izdubao za se u pećini. Zatim na vrata navali velik kamen i ode. Tu su bile Marija iz Magdale i druga Marija, sjedile su prema grobu.

Sljedećeg dana – to bi dan poslije Priprave – skupiše se glavari svećenički i farizeji kod Pilata te mu rekoše: “Gospodaru, sjetili smo se da je onaj varalica još za života rekao: ‘Poslije tri dana uskrsnut ću.’ Zato naredi da mu se čuva grob do trećeg dana, da ne bi došli njegovi učenici, ukrali ga te rekli narodu: ‘Uskrsnuo je od mrtvih’, pa bi posljednja prijevara bila gora od prve.” “Eno vam straže – odgovori im Pilat – idite i čuvajte kako znate!” Oni odoše i osiguraše grob: zapečatiše kamen i postaviše stražu.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?”

Kakvu li si morao osjetiti prazninu oko sebe u času raspeća...! Bog nikog ne ostavlja, no može udijeliti iskustvo ostavljenosti! Privini me na križ da s Tobom podijelim taj osjećaj kojim otkupljuješ svijet!

“Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!”

Hvala Ti što me opravdavaš. Ne znam što činim kada Ti okrećem leđa. Oprosti meni koji sam danas prisutan podno Tvoga križa, jer umireš za mene.

“Žedan sam!”

Žedan si djela ljubavi - žedan si mene. Oprosti što nisam u stanju utažiti Tvoju žeđ. Oprosti i što danas drugi ostaju žedni pokraj mene.

“Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!”

I ja bih htio biti dokraja predan. Učini moj život vječnim darom Tebi!

Klanjam Ti se, Presveti Gospodine Isuse Kriste, ovdje i po svim crkvama svijeta, i blagoslivljam Te, jer si po svome svetom križu otkupio svijet. Otkupio mene.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

Bijaše pred blagdan Pashe. Isus je znao da je došao njegov čas da prijede s ovoga svijeta Ocu, budući da je ljubio svoje, one u svijetu, do kraja ih je ljubio. I za večerom je davao već bio ubacio u srce Judi Šimuna Iškariotskoga da ga izda. A Isus je znao da mu je Otac sve predao u ruke i da je od Boga izišao te da k Bogu ide pa usta od večere, odloži haljine, uze ubrus i opasa se. Nalije zatim vodu u praonik i počne učenicima prati noge i otirati ih ubrusom kojim je bio opasan. Dođe tako do Šimuna Petra. A on će mu: “Gospodine! Zar ti da meni pereš noge?” Odgovori mu Isus: “Što ja činim, ti sada ne znaš, ali shvatit ćeš poslije.” Reče mu Petar: “Nećeš mi prati nogu nikada!” Isus mu odvrati: “Ako te ne operem, nećeš imati dijela sa mnom.” Nato će mu Šimun Petar: “Gospodine, onda ne samo noge, nego i ruke i glavu!” Kaže mu Isus: “Tko je okupan, ne treba drugo da opere nego noge – i sav je čist! I vi ste čisti, ali ne svi!” Jer znao je tko će ga izdati. Stoga je i rekao: “Niste svi čisti.” Kad im dakle oprao noge, uze svoje haljine, opet sjede i reče im: “Razumijete li što sam vam učinio? Vi me zovete Učiteljem i Gospodinom. Pravo velite jer to i jesam! Ako dakle ja – Gospodin i Učitelj – vama oprah noge, treba da i vi jedni drugima perete noge. Primjer sam vam dao da i vi činite kao što ja vama učinih.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio.” (Iv 13,34)

Prati nekome noge gesta je poniznog služenja. To su u starini činili robovi. Međutim, kod Isusa to je čin ljubavi koja ne traži ništa za sebe.

Svaki puta kada nekome poniznim služenjem omogućimo da osjeti sreću i smisao života, otkivamo dublje tajnu božanskog života

Istinsko slavljenje euharistije mora nas dovesti do toga cilja u kojemu susrećemo Krista koji se prigiba kako bi nas naučio poniznosti i pokazao nam da je “prigibanje u služenju” jedini istinski put življenja.

Smijemo iz te geste izvući lekciju za svoj život. Stalo nam je do slike koju o sebi stvaramo pred drugima i najčešće mnogo više želimo da ljudi o nama dobro misle nego da stvarno budemo dobri. Neka nam slika Isusa koji se prigiba u služenju bude trajno nadahnuće za naš život.

Čisto srce stvori mi, Bože, i obnovi u meni pravi duh.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

Kad to reče, Isus ode sa svojim učenicima na drugu stranu potoka Kedrona. Tu bijaše vrt, u koji uđe sa svojim učenicima. A Juda, izdajnik njegov, poznao je ono mjesto, jer se Isus često ondje sastajao sa svojim učenicima.

Tada Juda uze četvrticu i stražare koje su mu dali glavari svećenički i farizeji te stiže onamo sa svjetiljkama, zubljamama i oružjem. A Isus, koji je znao sve što mu se ima dogoditi, stupi naprijed te ih upita: “Koga tražite?” “Isusa Nazarećanina”, odgovoriše mu. “Ja sam”, reče im Isus. A s njima je stajao i njegov izdajnik Juda. Kako im Isus reče: “Ja sam!”, uzmaknoše natrag i padoše na zemlju. I ponovo ih upita: “Koga tražite?” “Isusa Nazarećanina”, odgovoriše. “Rekoh vam da sam ja – odvрати im Isus. Dakle, ako mene tražite, pustite ove da odu!” To se dogodi da se ispuni riječ koju reče: ‘Ne izgubih ni jednoga od onih koje si mi povjerio.’

Tada Petar izvuče mač koji je imao sa sobom te udari slugu velikoga svećenika i odjese mu desno uho. A služi je bilo ime Malko. Nato Isus reče Petru: “Stavi mač u korice! Zar možda da ne pijem kalež, koji mi pruži Otac?”

A četa, zapovjednik i stražari židovski uhvate Isusa i svežu te ga odvedu najprije k Ani, jer bijaše tast velikom svećeniku one godine, Kaifi. Kaifa je bio onaj koji dade Židovima savjet: “Bolje da jedan čovjek umre mjesto naroda.”

Šimun Petar s drugim učenicima išao je za Isusom. Taj učenik bijaše poznat velikom svećeniku te uđe s Isusom u dvorište velikoga svećenika. A Petar ostade vani, pred vratima. Tada onaj drugi učenik koji bijaše poznat velikom svećeniku iziđe, progovori s vrataricom i uvede Petra. Uto sluškinja, vratarica, reče Petru: “Zar nisi i ti od učenika ovoga čovjeka?” “Nisam”, odvрати on. Tu su bile sluge zajedno sa stražarima. Naložili su vatru – jer bijaše studeno – i grijali se. I Petar je bio s njima i grijao se.

Veliki svećenik zapita Isusa o njegovim učenicima i njegovoj nauci. Isus mu odgovori: “Ja sam javno govorio svijetu. Ja sam uvijek učio u sinagogi i u hramu gdje se skupljaju svi Židovi. Ništa nisam rekao tajno. Zašto mene pitaš? Pitaj one koji su čuli što sam im govorio! Oni znaju što sam ja govorio.” Kad to reče, jedan od prisutnih stražara udari Isusa po obrazu i reče. “Tako odgovaraš velikom svećeniku!” Isus mu odvрати: “Ako sam krivo rekao, dokaži da je krivo! Ako li sam pravo rekao, zašto me udaraš?”

Tada ga Ana još posla svezana velikom svećeniku Kaifi.

A Šimun Petar bio ondje i grijao se. Neki mu rekoše: “Zar nisi i ti od njegovih učenika?” On zanijska: “Nisam.” Jedan od slugu velikog svećenika, koji bijaše rođak onomu komu Petar odsiječe uho, reče mu: “Nisam li te ja vidio u vrtu s njim?” Tada Petar ponovo zanijska, a pijetao odmah zapjeva.

Tada Isusa odvedu od Kaife u dvor upraviteljev. Bilo je rano jutro. Ali ne uđoše u dvor, da se ne bi onečistili i da bi mogli jesti pashalnu večeru. Stoga Pilat iziđe k njima te ih upita: “Kakvu optužbu iznosite protiv ovoga čovjeka?” Odgovoriše mu: “Kad ovaj ne bi bio zločinac, ne bismo ga tebi predali.” Pilat im reče: “Uzmite ga vi te mu sudite po svom Zakonu!” Židovi mu odgovoriše: “Nama nije dopušteno nikoga ubiti!” To se dogodi da se ispuni Isusova riječ kojom je označio kakvom smrću ima umrijeti.

Nato se Pilat vrati u dvor, dozva Isusa pa ga upita: “Jesi li ti kralj židovski?” “Kažeš li to sam od sebe – odgovori mu Isus – ili su ti to drugi za mene rekli?” “Zar sam

ja Židov? – odvrati Pilat. – Tvoj narod i glavari svećenički meni su te predali. Što si učinio?” Isus odgovori:

“Moje kraljevstvo ne pripada ovom svijetu. Kad bi moje kraljevstvo pripadalo ovom svijetu, moji bi se dvorani borili da ne budem predan Židovima. Ali moje kraljevstvo nije odavde.”

“Dakle, ti si kralj?” reče mu Pilat. “Dobro veliš – odgovori mu Isus – ja sam kralj. Ja sam se zato rodio i zato došao na svijet da svjedočim za istinu. Svatko tko je prijatelj istine sluša moj glas.”

“Što je istina?” upita ga Pilat. I kad to reče, ponovo iziđe k Židovima te im izjavi: “Ja ne nalazim na njemu nikakve krivnje. A kod vas je običaj da vam nekoga pustim o Pashi. Hoćete li da vam pustim kralja židovskoga?” Nato ponovo povikaše: “Ne njega nego Barabu!” A Baraba je bio razbojnik.

Tada Pilat naredi da se Isus uzme i bičuje. Zatim vojnici opletoše krunu od trnja, staviše mu je na glavu i ogrnuše ga skrletnom kabanicom. Potom bi dolazili k njemu i govorili: “Zdravo, kralju židovski!” I još ga udarali po obrazima.

Pilat ponovo iziđe te im reče: “Evo ga izvodim pred vas da znate da ja na njemu ne nalazim nikakve krivnje!” Tada Isus izađe noseći trnovu krunu i skrletnu kabanicu. Pilat im reče: “Evo čovjeka!” Kako ga opaziše glavari svećenički s dvoranima povikaše: “Razapni! Razapni!” “Uzmite ga vi – reče im Pilat – i razapnite! Ja na njemu ne nalazim krivnje!” “Mi imamo Zakon – odgovore mu Židovi – i po tome zakonu mora umrijeti, jer se pravio Sinom Božjim.”

Kad Pilat ču tu riječ, još se više poboja te se ponova vrati u dvor i zapita Isusa: “Odakle si?” A Isus mu ne dade odgovora. Zato mu Pilat reče: “Meni ne odgovaraš? Ne znaš li da imam vlast osloboditi te i da imam vlast razapeti te?”

“Ne bi imao nada mnom nikakve vlasti – odgovori mu Isus – kad ti ne bi bilo dano odozgo. Zato je onomu koji me tebi predade veći grijeh.”

Otada je Pilat nastojao da ga oslobodi, a Židovi su vikali: “Ako ovoga oslobodiš, nisi prijatelj caru! Svaki koji se pravi kraljem protivni se caru.” Pilat, čuvši te riječi, izvede Isusa van te sjede na sudačku stolicu na mjestu što se zove Lithostrotos, a hebrejski Gabbatha. A bio je dan pripreme za Pashu, oko šestoga sata. I Pilat reče Židovima: “Evo vam kralja!” “Smakni ga! Smakni! Razapni ga!” vikali su. “Vašega kralja da razapnem?” reče im Pilat. “Mi nemamo drugoga kralja osim cara”, odgovoriše glavari svećenički. Tada im ga predade da se razapne.

Oni nato uzmu Isusa. A on, noseći svoj križ, uziđe na mjesto zvano Lubanja, hebrejski Golgota. Tu razapnu njega i još dvojicu s njim: jednoga s jedne, drugoga, s druge strane, a Isusa u sredini. A Pilat je napisao natpis i stavio ga na križ. Bilo je pisano: “Isus Nazarećanin, kralj židovski.” Taj su natpis čitali mnogi Židovi, jer bijaše blizu grada mjesto na kojemu je Isus bio razapet. Bilo je pisano hebrejski, latinski i grčki. Nato glavari svećenički reknu Pilatu: “Neka ne ostane napisano ‘kralj židovski’, nego: ‘Ovaj je tvrdio: kralj sam židovski.’” “Što sam napisao, ostaje napisano!” odvrati im Pilat.

A vojnici, pošto su razapeli Isusa, uzeše njegove haljine i razdijeliše na četiri dijela: svakomu vojniku po jedan dio. Uzeše i njegovu košulju. Ali kako nije bila šivana, već sva otkana od vrha do dna, rekoše međusobno: “Ne parajmo je, već bacimo za nju kocku komu će pripasti!” To se dogodi da se ispuni riječ Pisma: ‘Razdijeliše među se haljine moje; za odjeću moju baciše kocku.’ Eto, tako su postupali vojnici.

Kod Isusova križa stajale njegova majka i sestra njegove majke, Marija Kleofina, i Marija iz Magdale. Kad Isus opazi majku i blizu nje učenika kojega je osobito ljubio, reče majci svojoj: “Ženo, evo ti sina!” Zatim reče učeniku: “Evo ti majke!” I od tog je časa učenik uze u svoju kuću.

Poslije toga Isus, svjestan da je već sve svršeno, reče, da bi se ispunilo Pismo: “Žedan sam.” Tu bijaše posuda puna octa. Tada natakaoše na izopovu stabljiku spužvu

punu octa i primaknuše je k Isusovim ustima. Kad Isus uze ocat, reče: “Svršeno je!” te nakloni glavu i – predade duh.

Budući da je bila Priprava, i da tijela ne ostanu na križu u subotu – jer bijaše velik dan ona subota – zamoliše Židovi Pilata da se razapetima prebiju goljeni i da se skinu. Tada vojnici dođoše i prebiše goljeni obojici razapetih s Isusom. Kada dođoše k Isusu i vidješe da je već mrtav, njemu ne prebiše goljeni, nego jedan od vojnika kopljem probode bok pa odmah poteče krv i voda.

Onaj koji ovo vidje svjedoči – njegovo je svjedočanstvo istinito, i on zna da govori pravo – da i vi trajno vjerujete. To se dogodi da se ispuni Pismo: ‘Ni jedna mu se kost neće prelomiti.’ A na drugome mjestu Pismo veli: ‘Gledat će na onoga koga su proboli.’

Poslije toga dođe Josip iz Arimateje, koji bijaše učenik Isusov, ali tajni zbog straha od Židova, i zamoli Pilata da uzme Isusovo tijelo. I Pilat mu dopusti. Nato Josip dođe i uze njegovo tijelo. Dođe i Nikodem. To je onaj koji je prije k Isusu došao po noći. On donese smjesu od oko sto litara smirne i aloje. Tada uzeše Isusovo tijelo te ga, prema židovskom običaju sahranjivanja, obviše platnom s mirodijama. A na mjestu gdje je bio razapet bijaše vrt i u vrtu nov grob, u koji još nitko ne bijaše položen. Tu, dakle, zbog židovske Priprave, kako grob bijaše blizu, položiše Isusa.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Isus spoznaje ljudsku patnju u svim vidovima, uključujući i muku tijela. Isus je na sebi iskusio izdaju jednog od izabranih učenika, zataju učenika kojemu je povjerio posebne odgovornosti, svi su mu se učenici razbježali da spase svoju glavu, svi su ga drugi napustili. Evanđelje govori o gotovo neshvatljivom iskustvu ostavljenosti.

Veliki petak nas poziva na čvrstu vjeru: u iskustvu smrti treba vjerovati u život. Veliki petak nas izaziva na čin vjere koja brda premješta.

Gospodine Isuse, kazao si:

“Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?” Ne mogu ni slutiti dubinu ovoga vapaja, bol tolike ostavljenosti...

“Oče, oprosti im jer ne znaju što čine!” Nikada nećemo dokraja shvatiti što činimo svojim grijehom. Daj da iz vrela Tvoga oproštenja naučim i ja praštati svojim bližnjima.

“Još danas bit ćeš sa mnom u raj.” Divno obećanje čovjeku koji je sav svoj život zlo potrošio! Čovjeku daješ nebo, a da ga on ničim nije zaslužio. Po svojim zaslugama ne bismo stigli daleko. Daj mi ponizno srce da umijem prihvatiti zajedništvo s Tobom kao čisti dar.

“Ženo, evo ti sina; sinko, evo ti majke!” Hvala Ti što si i mene povjerio Majci. Hvala Ti što si meni darovao svoju Majku.

“Žedan sam!” Nama si darovao žive vode. A žedaš za ljubavlju svakoga od nas.

“Dovršeno je!” U svemu si bio poslušan do smrti. To djelo ljubavi dovršio si i za mene.

“Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!” Daj mi milost da se i u meni dogodi predanje u času kad se bude odvijala moja posljednja muka rastajanja od ovoga života.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

Prvog dana u tjednu rano ujutro, još za mraka, dođe Marija Magdalena na grob i opazi da je kamen s groba dignut. Otrči stoga i dođe k Šimunu Petru i drugom učeniku, kojega je Isus ljubio, pa im reče: “Uzeše Gospodina iz groba i ne znamo gdje ga staviše.”

Uputiše se onda Petar i onaj drugi učenik i dođoše na grob. Trčahu obojica zajedno, ali onaj drugi učenik prestignu Petra i stiže prvi na grob. Sagne se i opazi povoje gdje leže, ali ne uđe. Uto dođe i Šimun Petar koji je išao za njim i uđe u grob. Ugleda povoje gdje leže i ubrus koji bijaše na glavi Isusovoj, ali nije bio uz povoje, nego napose svijen na jednome mjestu.

Tada uđe i onaj drugi učenik koji prvi stiže na grob i vidje i povjerova. Jer oni još ne upoznaše Pisma da Isus treba da ustane od mrtvih.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Vjerujem u Isusa, čovjeka za druge, prijatelja siromašnih i grješnih, onoga koji je imao za svakoga ljubavi i milosrđa. Vjerujem da je taj Isus uskrsnuo, ne zato da pobjednički vlada, već da oživi moje nade. I sve je to dar ovog jedinstvenog dana – Uskrsa.

Radujem se stoga znakovima Uskrsa: uskrsnoj svijeći, blagoslovljenoj vodi, blagoslovljenoj hrani koja se blaguje u domovima u povezanosti s novim životom.

I vjerujem da je moguće da svjetlo Kristova uskrsnuća zasja i danas u svemu što čovjek upravo danas živi: Jer Krist danas živi u meni, u Crkvi, u svakome od nas, jer smo u njegovo uskrsnuće ugrađeni.

Gospodine! Molim Te, dođi k meni pa makar i bila zatvorena vrata moga srca. Ti si tako došao svojim učenicima kada su zatvoreni, u strahu od Židova, čekali što će se dogoditi. A dogodio si se Ti i preplavio ih uskrsnom radošću. Obdari me milošću da i ja budem apostol Tvoega uskrsnuća u današnjem svijetu!

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme:

One sa strahom i ujedno s velikom radošću, smjesta ostaviše grob te otrčaše da to jave njegovim učenicima.

Najedanput im dođe Isus ususret pa im reče: “Zdravo!” One pristupiše k njemu, objučiše mu noge i pokloniše mu se. Nato im Isus reče: “Ne bojte se! Idite i javite mojoj braći da idu u Galileju. Ondje će me vidjeti.”

Dok su one bile na putu, neki od stražara dođoše u grad te javiše glavarima svećeničkim sve što se dogodilo. Ovi se sastadoše sa starješinama pa, nakon vijećanja, dadoše vojnicima veliku svotu novaca i rekoše im: “Kažite: Njegovici učenici dođoše noću te ga ukradoše dok smo mi spavali. Ako bi ovo došlo upravitelju do ušiju, mi ćemo ga već uvjeriti i pobrinuti se da budete bez brige.” Oni uzeše novac i učiniše kako su ih poučili. To je pričanje rašireno među Židovima do dana današnjega.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Kad eto im Isusa ususret te im reče: ‘Zdravo!’” (Mt 28,9)

“Ne bojte se!” (Mt 28,10)

Isusovo uskrsnuće nije trijumf nad *bezakonicima* (Dj 2,23) koji su ga pogubili, nego je trijumf života nad smrću, i ljubavi nad mržnjom. Nevažno je pobijediti Judu, ili Pilata, ili Heroda, ili Kajfu, ili farizejima i glavarima svećeničkim dokazati da su teško pogriješili...

Gospodine Isuse Kriste!

To je dakle nevažno. A važno je: izabranike svoje šalješ u svijet! I danas nas tako šalješ.

Uskrsni danas u meni! Zapali me ljubavlju, želim novo srce i novu dušu - da budem gorljivi nositelj Tvoje Radosne vijesti.

Gospodine! Okrijepi nas milošću da Tebe prihvatimo kao Put svojega života! Prepoznaj nas kao svoje! A nama podari mudrost i hrabrost da Te uvijek i na svakome mjestu prepoznamo kao svoga Učitelja i Spasitelja.

Tvoje uskrsnuće slavimo, Tvoj slavni dolazak iščekujemo!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

Kad bi uvečer onoga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: “Mir vama!”

To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina. Isus im stoga ponovno reče: “Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas.” To rekavši, dahne u njih i kaže im: “Primate Duha Svetoga. Kojima otpustite grijeh, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im.”

Ali Toma zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima kad dođe Isus. Govorili su mu dakle drugi učenici: “Vidjeli smo Gospodina!” On im odvrati: “Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati!”

I nakon osam dana bijahu njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stane u sredinu i reče: “Mir vama!” Zatim će Tomi: “Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran.” Odvrati mu Toma: “Gospodin moj i Bog moj!” Reče mu Isus: “Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!”

Isus je pred svojim učenicima učinio i mnoga druga znamenja koja nisu zapisana u ovoj knjizi. A ova su zapisana da vjerujete: Isus je Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život u imenu njegovu.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Gospodin moj i Bog moj!” – izjavi Toma. (Iv 20,28)

Nakon nemira pred ostajstvom smrti, u Tomi se pojavio nemir zbog otajstva prisutnosti. Nije mogao vjerovati da je Isus živ – nije mogao prihvatiti spasonosni nemir. Toma je jedan od nas – netko tko želi ostati čvrsto na zemlji, bez primisli iluzije.

Bog ponekad uslišava i naše pogrešne molbe. On rasipnom sinu daje baštinu i dopušta mu da ode... A Tomi veli: *“Prinesi prst ovamo”*. Dugim riječima: *Evo ti moje tijelo. Učini ono što si tražio*. Toma je zadobio uslišanje i to je njemu bilo kao kazna i prijekor.

Međutim, prvi koji zove Isusa *svojim Bogom* je Toma. Od Tome, prepunog sumnje, Isus je izvukao najljepšu ispovijed vjere.

Danas Isus očekuje od nas da naša vjera pokaže znakove života kako bismo imali lice koje će drugima svjetliti vazmeno svjetlo. Možda je Toma postao “nevjerni Toma” jer apostoli nisu pokazivali svoja preobražena lica...

I dok mi danas poput Tome vapimo Bogu da nam pokaže znakove, ne vidimo da nam ih daje u izobilju – znakove svoje prisutnosti i darivanje čovjeka. Pozvani smo Bogu dati jedini mogući dar ovdje na zemlji: vjerovati u njega malo prije nego li ga vidimo; vjerovati u nebo malo prije nego li u njega uđemo.

“Tijesna je za te kuća duše moje: proširi je! Ruševina je: popravi je!” Gospodine! Neka se u meni dogodi novo srce i nova duša - da postanem vjeran a ne nevjeran - i da postanem nositelj Radosne vijesti - Tvoga uskrsnuća!

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

Onog istog dana – prvog u tjednu – dvojica Isusovih učenika putovala su u selo koje se zove Emaus, udaljeno od Jeruzalema šezdeset stadija. Razgovarahu međusobno o svemu što se dogodilo. I dok su tako razgovarali i raspravljali, približi im se Isus i pođe s njima. Ali prepoznati ga - bijaše uskraćeno njihovim očima. On ih upita: “Što to putem pretresate među sobom?”

Oni se snuždeni zaustave te mu jedan od njih, imenom Kleofa, odgovori: “Zar si ti jedini stranac u Jeruzalemu te ne znaš što se u njemu dogodilo ovih dana?” A on će: “A što to?” Odgovore mu: “Pa ono s Isusom Nazarećaninom, koji bijaše prorok – silan na djelu i na riječi pred Bogom i svim narodom: kako su glavari svećenički i vijećnici naši predali da bude osuđen na smrt te ga razapeli. A mi se nadasmo da je on onaj koji ima otkupiti Izraela. Ali osim svega toga ovo je već treći dan što se to dogodilo. A zbuniše nas i žene neke od naših: u praskozorje bijahu na grobu, ali nisu našle njegova tijela pa dođoše te rekoše da su im se ukazali anđeli koji su rekli da je on živ. Odoše nato i neki naši na grob i nađoše kako žene rekoše, ali njega ne vidješe.”

A on će im: “O bezumni i srca spora da vjerujete što god su proroci navijestili! Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu?” Počevši tada od Mojsija i svih proroka, protumači im što u svim Pismima ima o njemu.

Uto se približe selu kamo su išli, a on kao da htjede dalje. No oni navaljivahu: “Ostani s nama jer zamalo će večer i dan je na izmaku!” I uniđe da ostane s njima.

Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh, izreče blagoslov, razlomi te im davaše. Uto im se otvore oči te ga prepoznaše, a on im iščezne s očiju. Tada rekoše jedan drugome: “Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?”

U isti se čas digoše i vratiše u Jeruzalem. Nađoše okupljenu jedanaesticu i one koji bijahu s njima. Oni im rekoše: “Doista uskrsnu Gospodin i ukaza se Šimunu!” Nato oni pripovjede ono s puta i kako ga prepoznaše u lomljenu kruha.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“O bezumni i srca spora da vjerujete...” (Lk 24,25)

Ukazuješ se dvojici razočaranih učenika koji su se zaputili u mjestašce Emaus. Nisu ni drugi učenici bili manje razočarani i žalosni. “Zar si ti jedini stranac u Jeruzalemu?”, čude se. Svi su na sličan način zabrinuti i pogođeni. Sveti Luka nam detaljno opisuje ovaj susret. I čudim se kako Te nisu odmah prepoznali...

Čudim se...? A gdje su tako često moje uši i oči? Rijetko mi srce zaigra kao ovoj dvojici. Oči ostaju zatvorene. I često Te prečujem.

Isuse, obnovi to čudo Emausa u mom srcu. Jer srca sam spora da vjerujem. A Ti često dolaziš na moje putove i presrećeš me na mojim stazama. A srce je još sporije i tvrđe za vjerovanje nego srca Tvojih učenika.

A želio bih Te osjetiti u svojoj sredini. I želio bih biti Tvoj svjedok pred ljudima. Gospodine! Preokreni u mom životu očajnu situaciju u radostan događaj pobjede ljubavi!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Reče Isus: “Zaista, zaista, kažem vam: tko god u ovčinjak ne ulazi na vrata, nego negdje drugdje preskače, kradljivac je i razbojnik. A tko na vrata ulazi, pastir je ovaca. Tome vratar otvara i ovce slušaju njegov glas. On ovce svoje zove imenom pa ih izvodi. A kad sve svoje izvede, pred njima ide i ovce idu za njim jer poznaju njegov glas. Za tuđincem, dakako, ne idu, već bježe od njega jer tuđinčeva glasa ne poznaju.”

Isus im kaza tu poredbu, ali oni ne razumješe što im htjede time kazati. Stoga im Isus ponovno reče: “Zaista, zaista, kažem vam: ja sam vrata ovcama. Svi koji dođoše prije mene, kradljivci su i razbojnici; ali ih ovce ne poslušашe. Ja sam vrata. Kroza me tko uđe, spasit će se: i ulaziti će i izlaziti i pašu nalaziti. Kradljivac dolazi samo da ukrade, zakolje i pogubi. Ja dođoh da život imaju, u izobilju da ga imaju.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Kroza me tko uđe, spasit će se. (...) Ja dođoh da život imaju, u izobilju da ga imaju.” (Iv 10,9-10)

Isus se predočuje u jednostavnoj slici vrata i dobrog pastira. Pastir je sav u službi ovaca. One prepoznaju njegov glas i otkrivaju da je vrijedno ići upravo za njim.

Gospodine! U Tebi i po Tebi tako nalazimo sklonište. Ti si jedini koji ništa ne tražiš za sebe, jer si dostatan samome sebi, jer si punina života i sve je Tvoje. Ti si vrata na koja smijemo ulaziti i izlaziti i ispašu nalaziti.

No, često lutamo i okrećemo Ti leđa. A Tvoja su vrata pak uvijek otvorena.

Dobri pastiru! Vrata moga srca pak često su zatvorena za Tebe. Daruj mi milost da se ohrabrim vrata otvoriti, te srce raspoložiti za povjerenje i ljubav!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Reče Isus svojim učenicima: “Neka se ne uznemiruje srce vaše! Vjerujte u Boga i u mene vjerujte! U domu Oca mojega ima mnogo stanova. Da nema, zar bih vam rekao: ‘Idem pripremiti vam mjesto’? Kad odem i pripravim vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja. A kamo ja odlazim, znate put.”

Reče mu Toma: “Gospodine, ne znamo kamo odlaziš. Kako onda možemo put znati?”

Odgovori mu Isus: “Ja sam put i istina i život: nitko ne dolazi Ocu osim po meni. Da ste upoznali mene, i Oca biste moga upoznali. Od sada ga i poznajete i vidjeli ste ga.”

Kaže mu Filip: “Gospodine, pokaži nam Oca i dosta nam je!”

Nato će mu Isus: “Filipe, toliko sam vremena s vama i još me ne poznaš?” “Tko je vidio mene, vidio je i Oca. Kako ti onda kažeš: ‘Pokaži nam Oca’? Ne vjeruješ li da sam ja u Ocu i Otac u meni? Riječi koje vam govorim, od sebe ne govorim: Otac koji prebiva u meni čini djela svoja. Vjerujte mi: ja sam u Ocu i Otac je u meni. Ako ne inače, zbog samih djela vjerujte. Zaista, zaista, kažem vam: Tko vjeruje u mene, činit će djela koja ja činim; i veća će od njih činiti jer ja odlazim Ocu.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Filipe! Toliko sam vremena s vama i još me ne poznaj?” (Iv 14,9)

“Ja sam Put, Istina i Život!” (Iv 14,6)

Često je Isus tijekom svoga života svojom prisutnošću i svojim riječima ulijevao ljudima mir u srce i oslobađao ih straha. Silno su i nama danas potrebne ove Isusove riječi mira i sigurnosti.

Hvala Ti, Isuse, što si nam Ti Put, što smijemo kročiti tim putem, kojim si nam učinio stazu do neba. Jer, jedino po Tebi dolazimo k cilju života, k sreći.

Isuse, Ti i ja smo tako dugo skupa, a katkad izgleda kao da Te tako malo poznam. Stoga Te molim: Nastanite se sada Ti i Otac milosno u meni, da bih se ja jednom, u vječnosti, s Tobom nastanio u Njemu. Amen.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Reče Isus svojim učenicima: “Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje čuvati. I ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Branitelja, da bude s vama zauvijek: Duha Istine, kojega svijet ne može primiti jer ga ne vidi i ne poznaje. Vi ga poznajete jer kod vas ostaje i u vama je. Neću vas ostaviti kao siročad; doći ću k vama. Još malo i svijet me više neće vidjeti, no vi ćete me vidjeti jer ja živim i vi ćete živjeti. U onaj ćete dan spoznati da sam ja u Ocu svom i vi u meni i ja u vama. Tko ima moje zapovijedi i čuva ih, taj me ljubi; a tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj, i ja ću ljubiti njega i njemu se očitovati.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Gospodine!

Suočenje sa svijetom upozorava na činjenicu da je protivljenje, čak i progonstvo, sastavni dio evanđeoskog života. Uvijek je Tvoja riječ takva da ne da mira. Kada Crkva ili kršćani svojim životom više nikoga ne izazivaju, ničim ne iznenađuju, postoji opasnost da se posumnja u životvornost vjere. Kao i u prvim kršćanskim stoljećima, tako i danas, kršćani su pozvani pred sudištem svojih bližnjih *“dati razlog nade”* koja je u njima.

Zašto bih se trudio da svojim stavovima ne izazovem protivljenje? Nisam li tada premalo evanđeoski? Isus mi kazuje o Branitelju koji će pomoći nadići prepreke koje stoje na putu Riječi. Bitno je da kršćanina ništa ne odvoji od ljubavi Kristove: *“ni nevolje, ni progonstvo, ni mač!”*

Gospodine! Treba nam Branitelj, Branitelj milosnog života, Onaj koji će dati riječ kada bude trebalo svjedočiti za Riječ.

“Neću vas ostaviti siročad!” Hvala ti, Isuse, za utjehu ovih riječi. *“Šaljem vam Duha Branitelja!”*

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme:

Jedanaestorica pođoše u Galileju na goru kamo im je naredio Isus. Kad ga ugledaše, padoše ničice preda nj. A neki posumnjaše. Isus im pristupi i prozbori:

“Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji! Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovijedio! I evo, ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Pođite i učinite mojim učenicima sve narode, govori Gospodin;
ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta” (usp. Mt 28,19a. 20b)*

Uskrsli susreće jedanaesticu u Galileji, ondje gdje je i sam započeo djelo spasenja. U tom polupoganskom kraju Isus “ostavlja” učenike; poslanje koje im daje nije naznačeno samo riječima: “Pođite i učinite sve narode mojim učenicima”, nego i samom “ostavljenosti” među polupoganskim narodom. Galileja nam je ovdje slika svijeta. A uzašašće nije rastanak, jer: “Ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta”.

Gospodine! Ti si iz trpljenja i smrti uzašao na novi život. Svima koji trpe rasvijetli smisao križa.

Ti si učenike poslao da budu svjedoci velikih djela Tvoje ljubavi. Probudi u svima nama odgovornost za spasenje drugih, te za kršćansko lice svijeta u kojemu živimo.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Isus podiže oči k nebu i progovori: “Oče, došao je čas: proslavi Sina da Sin proslavi tebe i da vlašću koju si mu dao nad svakim tijelom dade život vječni svima koje si mu dao. A ovo je život vječni: da upoznaju tebe, jedinoga istinskog Boga, i koga si poslao – Isusa Krista. Ja tebe proslavih na zemlji dovršivši djelo koje si mi dao izvršiti. A sada ti, Oče, proslavi mene kod sebe onom slavom koju imadoh kod tebe prije negoli je svijeta bilo. Objavio sam ime tvoje ljudima koje si mi dao od svijeta. Tvoji bijahu, a ti ih meni dade i riječ su tvoju sačuvali. Sad upoznaše da je od tebe sve što si mi dao jer riječi koje si mi dao njima predadoh i oni ih primiše i uistinu spoznaše da sam od tebe izišao te povjerovaše da si me ti poslao. Ja za njih molim; ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao jer su tvoji. I sve moje tvoje je, i tvoje moje, i ja se proslavih u njima. Ja više nisam u svijetu, no oni su u svijetu, a ja idem k tebi.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Objavio sam ime tvoje ljudima koje si mi dao od svijeta.” (Iv 17,6)

“Ja za njih molim, za one koje si mi dao jer su tvoji.” (Iv 17,9)

Isuse, hvala Ti što si molio za mene na Posljednjoj večeri. Da! - nisi molio samo za one apostole, nego i za sve koji će na njihovu riječ povjerovati. Veseliš se što sam Tvoju riječ sačuvao. Premda ima toliko toga upitnog u načinu mojeg postupanja i ponašanja, Ti mi iskazuješ povjerenje.

Molim Te za Duha Svetoga kojim želiš obogatiti svoju Crkvu i ispuniti je i mirom i poletom. Pohodi mene, iznenadi me i ispuni Duhom koji je sposoban preobraziti lice zemlje, i lice moje. Neka mi preobrazi lice i srce i učini me Tvojim učenikom u potpunosti!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

Uvečer onoga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: “Mir vama!”

To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina. Isus im stoga ponovno reče: “Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas.”

To rekavši, dahne u njih i kaže im: “Primate Duha Svetoga. Kojima otpustite grijehе, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Na blagdan Duhova, 2003. godine, blaženi Ivan Pavao II je, na misi na Delti, citirao Ezekijela i kazao: *“Od sva četiri vjetra dođi, Duše, i dahni u ova trupla da ožive!”* (Ez 37,9)

Duhovi – rođendan Crkve! Nije rođena ni voljom većine ni zalaganjem ljudi. Crkva je rođena kao dar Uskrsloga Krista. Apostoli osjećaju silnu povezanost... Treba nam Duh Sveti. *“Bez Božanstva Tvojega čovjek je bez iščega!”*

Jednom je u jeruzalemskom hramu Isus uskliknuo: *“Ako je tko žedan neka dođe k meni i neka pije: i iz njegove će utrobe poteći potoci žive vode!”* (Iv 7,37-38) Čovjek i čovječanstvo žedni su Duha. Čovjek - stvoren na sliku Božju, Bogu sličan - prožet Duhom može radosno služiti, ustrajati u požrtvornosti, iskreno praštati, strpljivo prihvaćati brige svijeta.

Stoga:

*“Rijeke žive vode potecite,
neka Duh se razlije,
svakom žednom srcu donesite
Božju ljubav zauvijek.”*

Stoga:

*“Ti zapuši sa sve četiri strane svijeta,
neka suhe kosti ožive,
cijela zemlja nek zbog Tebe bude sveta,
Tvoja vatra nek zapali sve.”*

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme reče Isus Nikodemu:

“Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. Ta Bog nije poslao Sina svoga na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu. Tko vjeruje u njega, ne osuđuje se; a tko ne vjeruje, već je osuđen što nije vjerovao u ime jedinorođenoga Sina Božjega.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Budući da ste sinovi, odasla Bog u srca vaša
Duha Sina svoga koji kliče: Abba! Oče!”
(Gal 4,6)*

Danas je proslava Boga ljubavi: stvaralaštva, zajedništva i darova.

Tajnu se često promatra kao nešto neshvatljivo, zid pred kojim se mora stati, jer um počinje mucati. Ako mislitelji i mucaju, molitelji mogu živjeti Otajstvo. Za to trebaju: šutnju, molitvu i klanjanje.

Bože sveti! I velik si i neizmjeran, vječan i svemoguć. I malen kao dijete i sputan ograničenošću ljudskog bića i nemoćan pred čovjekom u njegovoj slobodi.

Smijemo Ti doći kao djeca, da nam ne budeš Bog daleki nego Bog neizrecive blizine. Ti si nam rekao da nas nećeš ostaviti siročad!

A apostolima si zapovijedio: *“Podite, dakle, i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.” (Mt 16,19)*

I stoga kličemo:

*“Gospodine, Bože naš,
divno li je ime tvoje po svoj zemlji!” (Ps 8,10)*

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu:

“Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijek. Kruh koji ćuja dati tijelo je moje – za život svijeta.”

Židovi se nato među sobom prepirahu:

“Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jelo?”

Reče im stoga Isus:

“Zaista, zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi! Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. Tijelo je moje jelo istinsko, krv je moja piće istinsko. Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu. Kao što mene posla živi Otac i ja živim po Ocu, tako i onaj koji mene blaguje živjet će po meni. Ovo je kruh koji je s neba sišao, ne kao onaj koji jedoše očevi i pomriješe. Tko jede ovaj kruh, živjet će uvijek.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Osjetljivi smo na prisutnost. Često doživljavamo krize zbog pomanjkanja prisutnosti osoba koje bi nam trebale biti blizu.

Isus je čovjeku bio blizu. Ljudi su za Isusova zemaljskog hoda osjetili njegovu raspoloživost za drugoga. Nikoga nije površno slušao.

U Isusovom životu susrećemo brojne primjere njegove djelatne prisutnosti za čovjeka i brojne primjere čovjekove potrebe za osobom povjerenja koja ima vremena i ljubavi za drugoga.

Gospodine Isuse Kriste!

Danas Te molimo da Tvoja Crkva bude kruhom koji se lomi za život svijeta. Molimo Te za svakog našeg brata i sestru koji osjete duhovnu glad: neka u Tebi nađu kruh života.

Vrijeme kroz godinu A

2. nedjelja kroz godinu A (Iv 1,29-34)

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Ivan ugleda Isusa gdje dolazi k njemu pa reče.: “Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta! To je onaj o kojem rekoh: Za mnom dolazi čovjek koji je preda mnom jer bijaše prije mene! Ja ga nisam poznavao, ali baš zato dođoh i krstim vodom da se on očituje Izraelu.”

I posvjedoči Ivan: “Promatrao sam Duha gdje s neba silazi kao golub i ostaje na njemu. Njega ja nisam poznavao, ali onaj koji me posla vodom krstiti reče mi: ‘Na koga vidiš da Duh silazi i ostaje na njemu, to je onaj koji krsti Duhom Svetim.’ I ja sam to vidio i svjedočim: on je Sin Božji.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Evo dolazim, Gospodine, vršiti volju tvoju!” (Ps 40)

Dragovoljni pristanak na ulogu žrtvenog jaganjca i spremnost da prihvati odbačenost, krivnju naroda, te najzad i smrt - što će se dogoditi na koncu Isusova puta – već odzvanjaju u Ivanovim riječima na samom početku služenja.

“Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta!” (*Iv 1,29*) Grijeh svijeta je okrenutost svijeta od svoga Stvoritelja.

Gospodine! Pohodi nas svojom milošću da uvijek umijemo čuti Tvoju riječ i prepoznati Tvoje lice! I raspoloži nas da te u radosnom služenju vjerno slijedimo.

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

Kad je Isus čuo da je Ivan predan, povuče se u Galileju. Ostavi Nazaret te ode i nastani se u Kafarnaumu, uz more, na području Zebulunovu i Naftalijevu da se ispuni što je rečeno po proroku Izaiji: “Zemlja Zebulunova i zemlja Naftalijeva, put uz more, s one strane Jordana, Galileja poganska – narod što je sjedio u tmuni svjetlost vidje veliku, onima što mrkli karaj smrti obitavahu svjetlost jarka osvanu.”

Otada je Isus počeo propovijedati: “Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!”

Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: “Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!”

Oni brzo ostaviše mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.

I obilazio je Isus svom Galilejom naučavajući po njihovim sinagogama, propovijedajući evanđelje o Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć u narodu. I glas se o njemu pronese svom Sirijom. I donosili su mu sve koji bolovahu od najrazličitijih bolesti i patnja – opsjednute, mjesečare, uzete – i on ih ozdravljaše. Za njim je pohrlio silan svijet iz Galileje, Dekapola, Jeruzalema, Judeje i Transjordanije.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Otada je Isus počeo propovijedati: "Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!" (Mt 4,17)

Petar, Andrija, Ivan i Jakov ostavljaju mreže, lađu i oca. Zbunjuje ta spremnost koja kao da otkida od najvećih ljubavi. Ali, mjera je uvijek svjetlo.

Gospodine Isuse Kriste! Dođi k nama i danas, budi u ovoj našoj zemlji "Galileji poganskoj", da činiš iste čudesne stvari kao u vrijeme Tvoga hoda zemljom - da narodu koji u tmuni hodi svjetlost jarka osvane!

Pogledaj, Gospodine, sve nas sabrane i daj nam milost da u Tvome pogledu prepoznamo to svjetlo koje raspršuje tamu i pobjeđuje svaku slabost.

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme:

Isus, ugledavši mnoštvo, uzide na goru. I kad sjede, pristupe mu učenici. On progovori i stade ih naučavati:

“Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!

Blago ožalošćenima: oni će se utješiti!

Blago krotkima: oni će baštiniti zemlju!

Blago gladnima i žednima pravедnosti: oni će se nasititi!

Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe!

Blago čistima srcem: oni će Boga gledati!

Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati!

Blago progonjenima zbog pravедnosti: njihovo je kraljevstvo nebesko!

Blago vama kada vas – zbog mene – pogrđe i prognaju i sve zlo slažu protiv vas!
Radujte se i kličite: velika ja plaća vaša na nebesima!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Radujte se i kličite! Velika je plaća vaša na nebesima!” (Mt 5,12)

“Isus, ugledavši mnoštvo, uziđe na goru.” “Mnoštvo” su svi ljudi u potrazi za blaženstvom. Svatko je od nas tražitelj “blaženstva” u smislu težnje za puninom života. Neprestano čeznemo i gubimo. Čak i kad bi netko dostigao sreću na zemlji, čeka ga smrt pa mu sreća brzo izmiče.

Isus, započinjući svoje propovijedanje, govori o blaženstvu. Čini to odmah nakon poziva na obraćenja zbog blizine Kraljevstva nebeskoga te nakon izbora nekolicine učenika. Govor na gori prve su njegove riječi koje evanđelist donosi u cjelosti. One otkrivaju koje vrijednosti čovjek treba u sebi razvijati ako želi ići za Kristom i biti dionik njegova blaženstva.

Gledano iz aspekta “svijeta”, teško bi bilo naći više “ludosti” u tako malo riječi. Kako može biti “blago” gladnima, žednima, progonjenima, žalosnima? No, “lude svijeta izabra Bog da posrami mudre”. Kristov učenik morat će prihvatiti da ga, kao i njegovog Učitelja, svijet smatra ludim, jer nasljeđuje “ludost Božje ljubavi”. U toj je “ludosti” Bog postao čovjekom, živio i umro za čovjeka. Uistinu, vjera nas stavlja u oprječnost sa svijetom koji ima svoju “mudrost” - svijetu, u kojem vladaju oholost, laži i prijevare “ludost” je Božji poziv na poniznost. No, Kristovi će učenici biti “zaštićeni u Dan gnjeva Gospodnjega.” Stoga ostaje pitati se: Tko je luđi – svijet koji ulaže u prolaznost ili oni koji ulažu u vječnost?

Isusov Govor na gori jamči da je Bog uvijek uz one koji su ugroženi i imaju jedino Njega za uzdanje. A spremnost da Njega prepoznamo u tim ljudima – “cijena” je našega vječnog blaženstva.

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme:

Reče Isus svojim učenicima:

“Vi ste sol zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što nego da se baci van i da ljudi po njoj gaze.”

“Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad što leži na gori. Niti se užiče svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svjetli svima u kući. Tako neka svjetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Ukloniš li iz svoje sredine jaram,
ispružen prst i besjedu bezbožnu (...)
tvoja će svjetlost zasjati u tmini
i tama će tvoja kao podne postati.” (Iz 58,9-10)*

*“...ni tmina tebi neće biti tamna:
noć sjaji kao dan
i tama kao svjetlost.” (Ps 139,12)*

Sol je u hrani nevidljiva, a čini svaku hranu ukusnijom. Sol sama po sebi nema smisla, ona je sva u službi druge hrane kojoj dodaje svoj okus. Ako sol ne odgovara toj namjeni, onda više nije vrijedna ni da postoji. Ona se baca. Biti sol zemlje ozbiljan je poziv. Kao što je i ozbiljna Isusova opomena da sol može obljutaviti, da se može baciti i gaziti. Mi smo, kao učenici Isusovi, odgovorni hoće li ovaj svijet biti ukusniji, životniji.

“Vi ste svjetlo svijeta!” Na svjetlu je da gori, da rasvjetljuje prostor, da ljudi vide, da se snađu. Isusov će učenik promašiti cilj svoga poslanja i života ako prikrije to svjetlo što ga je primio od svoga Učitelja. To svjetlo mora biti u služenju svijetu. No, nismo uvijek spremni da nas se stavi na svječnjak kako bismo rasvjetljavali tamu svijeta.

I u prvom i u drugom usporedbi Isus vrlo izravno kaže: “Vi ste!”

“Vi ste...” Danas mi se valja zapitati: A jesam li ja svjetlost svijeta i sol zemlje?

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

“Uistinu kažem vam: ne bude li pravednost vaša veća od pravednosti pismoznana i farizeja, ne, nećete ući u kraljevstvo nebesko.

Čuli ste da je rečeno starima: Ne ubij! Tko ubije, bit će podvrgnut sudu. A ja vam kažem: Svaki koji se srdi na brata svoga, bit će podvrgnut sudu.

Čuli ste da je rečeno: Ne čini preljuba. A ja vam kažem: Tko god s požudom pogleda ženu, već je s njome učinio preljub u srcu.

Čuli ste još da je rečeno starima: Ne zaklinji si krivo, nego izvrši Gospodinu svoje zakletve. A ja vam kažem: Ne kunite se nikako! Vaša riječ neka bude: ‘Da, da – ne, ne!’ Što je više od toga, od Zloga je.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

"A ja vam kažem..." (Mt 5,22...)

Isus kaže za pismoznance i farizeje da ispravno naučavaju objavu, ali ih Isusovi učenici ne smiju nasljedovati "jer govore, a ne čine".

U Isusu su ljudi suočeni s milošću i s Božjom zahtjevnošću, pa trebaju djelima činiti ono što Bog traži, a ne samo usnama priznavati.

Veća pravednost jest sadržajna poslušnost Bogu, radosno podlaganje Bogu. "Čuli ste... A ja vam kažem..." nije toliko suprotstavljanje koliko produbljivanje, ispravno razumijevanje.

Isus zabranjuje i srdžbu na blišnjega. Nije dopušten ni uvredljiv govor protiv brata i sestre.

Isus traži da svatko zaviri u vlastito srce. Isus zabranjuje i zaklinjanje, jer je ono izraz nepovjerenja među braćom i sestrama.

I ovdje je u pitanju unutarnja nakana, više od vanjskog čina.

Gospodine! Daj nam srce za novu pravednost - da dane svoje živimo po Tvome "A ja vam kažem"!

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

Čuli ste da je rečeno: Oko za oko, zub za zub! A ja vam kažem: Ne opirite se Zlomu! Naprotiv, pljusne li te tko po desnom obrazu, okreni mu i drugi. Onomu tko bi se htio s tobom parničiti da bi se domogao tvoje donje haljine prepusti i gornju. Ako te tko prisili jednu milju, pođi s njim dvije. Tko od tebe što zaište, podaj mu! I ne okreni se od onoga koji hoće da mu pozajmiš.

Čuli ste da je rečeno: Ljubi svoga bližnjega, a mrzi neprijatelja. A ja vam kažem: Ljubite neprijatelje, molite za one koji vas progone da budete sinovi svoga Oca koji je na nebesima, jer on daje da sunce njegovo izlazi nad zlima i dobrima i da kiša pada pravednicima i nepravednicima. Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakva li vam plaća? Zar to isto ne čine i carinici? I ako pozdravljate samo braću, što osobito činite? Zar to isto ne čine i pogani? Budite dakle savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Ljubiti prijatelje nije herojstvo. Tako čine pogani i carinici. Vlastitost Isusovih učenika je ljubav prema neprijateljima.

To je teško. Međutim, nije moguće vjerovati u Isusa, a preskočiti njegove riječi.

Isus je sam doživljavao neprijateljstva prema sebi, ali nije u njegovom srcu izraslo neprijateljstvo.

Gospodine! Ti ljubiš bez prosuđivanja je li osoba dostojna Tvoje ljubavi. Ti daješ da sunce izlazi svako jutro nad sve ljude i da kiša jednako zalijeva polja dobrih i zlih. Judu u gesti izdajstva nazivaš prijateljem, ljudima pod križem opraštaš.

Tvoja je poruka - Ljubite i budite spremni umrijeti sebi. Ljubite kao što sam ja vas ljubio.

“Ljubite svoje neprijatelje.” Da, nije moguće vjerovati u Tebe, a preskočiti Tvoje riječi. Obdari nas milošću da Te u svemu nasljedujemo.

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

“Nitko ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prijanjati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu. Zato vam kažem: Ne budite zabrinuti za život svoj: što ćete jesti, što ćete piti; ni za tijelo svoje: u što ćete se obući. Zar život nije vredniji od jela i tijelo od odijela? Pogledajte ptice nebeske! Ne siju, ne žanju niti sabiru u žitnice, pa ipak ih hrani vaš nebeski Otac. Zar niste vi vredniji od njih? A tko od vas zabrinutošću može svome stasu dodati jedan lakat? I za odijelo što ste zabrinuti? Promotrite poljske ljiljane kako rastu! Ne muče se niti predu. A kažem vam: ni Salomon se u svoj svojoj slavi ne zaodjenu kao jedan od njih. Pa ako travu poljsku, koja danas jest a sutra se u peć baca, Bog tako odijeva, neće li još više vas, malovjerni?

Nemojte dakle zabrinuto govoriti: ‘Što ćemo jesti?’ ili ‘Što ćemo piti?’ ili ‘U što ćemo se obući?’ Ta sve to pogani ištu. Zna Otac vaš nebeski da vam je sve to potrebno. Tražite stoga najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo dodati. Ne budite dakle zabrinuti za sutra. Sutra će se samo brinuti za se. Dosta je svakom danu zla njegova.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Često se događa da te razočara i najbolji prijatelj. Događa se da nas razočara rođeni brat ili sestra. Djeca zaborave svoje roditelje. A muž i žena međusobno se izrane. Sretan je onaj tko nije imao takvih iskustava... A u Svetom pismu čitamo: “Može li žena zaboraviti svoje dojenče? Pa kad bi koja i zaboravila, tebe ja zaboraviti neću!”

Kad se osjetim osamljen i napušten, kad oko sebe osjećam hladnoću, kad sam očajno umoran od mnogih pokušaja koji su propali, kad tražim oslonac, tada bih se trebao sjetiti tih neizrecivih riječi: “Tebe ja zaboraviti neću!”

Kad me muče brige i problemi, i obuzima strah radi onoga što donosi sutrašnji dan, i kad strepim zbog nepredvidivih raspleta zastrašujućih događanja, i kad me boli glava zbog mučnih kombinacija traženja rješenja, i kad sam žalostan jer sam u dugovima a plaća je mala... iznad svega toga je Bog koji najvjernije ljubi: “Tebe ja zaboraviti neću!”

Možda je temeljni izvor ljudske zabrinutosti i straha upravo u tome: jer čovjek najprije traži sve ostalo, a za kraljevstvo Božje ne brine. Pa gradi krovove i postavlja crijepove na kuću kojoj nije učvrstio temelje u Kristu.

Iznad svega je Bog koji ljubi. O tome svjedoče ptice nebeske i ljiljani u polju. Ne dopusti da se izgubimo u traženju svega ostalog, a da zaboravimo na najbitnije!

Gospodine, daj nam odvažnosti da tražimo najprije Tvoje kraljevstvo, pa tek potom neka i drugo bude nadodano!

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

“Neće u kraljevstvo nebesko ući svaki koji mi govori: ‘Gospodine, Gospodine!’, nego onaj koji vrši volju Oca mogega, koji je na nebesima. Mnogi će me u onaj dan pitati: ‘Gospodine, Gospodine! Nismo li mi u tvoje ime prorokovali, u tvoje ime đavle izgonili, u tvoje ime mnoga čudesa činili?’ Tada ću im kazati: ‘Nikad vas nisam poznao! Nosite se od mene, vi bezakonici!’ Stoga, tko god sluša ove moje riječi i izvršava ih, bit će kao mudar čovjek koji sagradi kuću na stijeni. Zapljušti kiša, navale bujice, duhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću, ali ona ne pada. Jer – utemeljena je na stijeni. Naprotiv, tko god sluša ove moje riječi, a ne vrši ih, bit će kao lud čovjek koji sagradi kuću na pijesku. Zapljušti kiša, navale bujice, duhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću i ona se sruši. I bijaše to ruševina velika.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Isusov učenik nije nužno čovjek od velikog uspjeha, nego je čovjek koji vrši volju Božju onako kako ju je Isus vršio u svom životu. Isusov učenik zna da je sve što čini i što smije činiti Božja milost i dar.

Kuća mora imati čvrste zidove i siguran krov, ali ako je sagrađena na pijesku, a ne na čvrstom temelju, srušit će se kad se na nju sruči nevrijeme.

Graditi kuću na pijesku lakše je. U životu se snalaziti i varati. Možda kuća takvog života izgleda izobilno. No, izgrađena je na propadljivom temelju.

Drugi pak odluči sagrađiti kuću na stijeni. Gradnja je teška i naporna, zahtijeva mnogo žrtve. Život je to izgrađen na ljubavi i pravdi. Taj nije bezgrješan niti teži takvim se prikazati, ali temelj mu je čvrst – Kristov.

Tek će na sudu biti očito jesmo li bili mudri ili ludi graditelji svoga života, jesmo li gradili na pijesku ili na stijeni, je li naš život bio samo fasada ili čvrsta građevina, utemeljena u jedinom temelju koji je jači od svake bujice.

Gospodine, daj nam Duha mudrosti, da kuću svog života gradimo na Tebi i na Tvojim vrijednostima koje si nam dao u evanđelju!

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

Kad Isus pođe odatle dalje, opazi čovjeka imenom Mateja gdje sjedi u carinarnici te mu reče: "Hajde za mnom!" On ustade i pođe za njim.

Kad je poslije toga Isus sjedio za stolom u njegovoj kući, dođoše mnogi carinici i grešnici te sjedoše za stol s njim i njegovim učenicima. Kad to opaziše farizeji, upitaše njegove učenike: "Zašto vaš učitelj jede s carinicima i grešnicima?" Kada to Isus ču, odgovori: "Ne treba zdravima liječnik, nego bolesnima. Idite i naučite što znači: 'Više volim milosrđe nego žrtvu.' Jer ja nisam došao da pozovem pravednike, nego grešnike."

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Isuse, sjedio si za stolom s carinicima i grešnicima. Nisi se bojao da ćeš se okaljati njihovom grešnošću. A i onda, kao i danas, vrijedilo je pravilo: "S kim si, takav si!" Nije stoga čudno da je farizeje i književnike sablaznilo Tvoje ponašanje.

Još u času tvoga krštenja na Jordanu... stao si u povorku grešnika koji su čekali da ih Ivan krsti. Tebi toga nije trebalo. Ali si htio biti blizu nama, blizu čovjeku.

I eto te stoga i danas među carinicima i grešnicima. No, oni se mijenjaju prema pravilima Tvoje dobrote. Nedjeljom dolaziš k nama i druguješ s nama. Hvala Ti, Isuse, što se družiš s nama carinicima i nama književnicima i nama grešnicima i nama farizejima!

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

A kad vidje mnoštvo naroda, sažali se nad njim, jer bijahu satrveni i zapušteni kao ovce bez pastira. Tada reče svojim učenicima: “Žetva je velika, a radnika malo. Zato molite gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju.”

Poslije toga pozove k sebi učenike te im dade vlast da mogu izgoniti nečiste duhove i liječiti od svake bolesti i svake slabosti. Ovo su imena dvanaest apostola: prvi Šimun, zvani Petar, i njegov brat Andrija; Jakov Zebedejev i brat mu Ivan; Filip i Bartolomej; Toma i Matej, carinik; Jakov Alfejev i Tadej; Šimun Kananac i Juda Iskariotski, koji ga izdade. Tu dvanaesticu posla Isus i naredi im: “Ne idite k poganima, ne ulazite ni u jedan samarijski grad! Nego idite radije k izgubljenim ovcama doma Izraelova. Na svom putu navješćujte: Blizu je kraljevstvo nebesko! Liječite bolesnike, uskrisujte mrtvace, čistite gubavce, izgonite zle duhove! Besplatno primiste, besplatno i dajte!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Kad Isus ugleda mnoštvo, sažali mu se nad njim, jer bijahu ophrvani kao ovce bez pastira.”
“Žetve je mnogo, a radnika malo.”
“Besplatno primiste, besplatno dajte!”

Gospodine Isuse Kriste! Hvala Ti što si dao život svoj za one koje ti je Otac povjerio. Hvala Ti što nisi ravnodušan prema potrebama naroda koji oko tebe stoji.

Hvala Ti što si svoju blagoslovljenu prisutnost produljio u vrijeme i prostor. Nama se danas daješ u znakovima - s jamstvom da si Ti iza svakog znaka. A znakove nam daješ kroz lik svećenika: čovjeka, pomazanika, izabranika duše svoje, brata, suputnika ljudi.

U tom poslu okupljanja stada koje luta Ti trebaš čovjeka, trebaš ljude. Ti ljudi su slabi, ali Ti ćeš im dati punomoć i snagu. Hvala Ti što si u krhku posudu ljudskog bića sakrio tajnu svoje neizrecive ljubavi.

Molim Te danas za sve svećenike - župnike, ispovjednike, za sve pastire. A za koji dan imat ćemo mladomisnike: njima budi osobito blizak! Daj da rasipno daju, kao što si Ti to činio u svom zemaljskom životu. Pa neka Te u njima i kroz njih mnogi otkriju u svojoj sredini.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

“Dakle, nemojte ih se bojati! Ništa nema skriveno što neće trebati da se otkrije, ni tajno što neće trebati da se dozna. Što vam kažem tami, recite na svjetlu, što čujete u skrovitosti, propovijedajte na krovovima! Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a duše ne mogu ubiti! Bojte se radije onog koji može i dušu i tijelo uništiti u paklu.

Zar se ne prodaju dva vrapca za jedan novčić? Pa ipak ni jedan od njih ne pada na zemlju bez dopuštenja Oca vašega. A vama su i vlasi na glavi izbrojene. Dakle: ne bojte se! Vrijedniji ste od mnogo vrabaca.”

“Tko god mene prizna pred ljudima, priznat ću i ja njega pred svojim Ocem nebeskim. Tko se mene odriče pred ljudima, i ja ću se njega odreći pred svojim Ocem nebeskim.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Sa mnom je Gospodin kao snažan junak!
Zato će progonitelji moji posrnuti i neće nadvladati.” (Jr 20,11)*

Kako su Isusa progonili tako će biti i s njegovim učenicima. Učenik u tom pogledu neće ništa bolje proći od svog Učitelja.

Neprijatelj čovjeku od početka, otac laži i ubojica ljudi – davao, stalno je prisutan. Stoga nam se valja bojati onih koji žele uništiti istinski život i uvući u prokletstvo grijeha i zla. Za sve drugo: “Ne bojte se!” Riječ koja se tri puta ponavlja u današnjem evanđelju je: “Ne bojte se!” Da se je Isus bojao ne bi ništa učinio.

Prema Isusu, progonitelji vjere nemaju zadnju riječ, pa ni onda kada zadaju tjelesnu smrt. U Božjim je rukama prijelaz iz smrti u život i uskrsnuće. Božjem planu može poslužiti i progonstvo. Povjerenjem u Boga imamo dar ustrajnosti, čime svjedočimo za Boga.

Sveti Ivan Zlatousti piše: “Boj se Boga, a ne čovjeka! Ako se budeš bojao čovjeka, i on sam će te ismijati. A ako se budeš bojao Boga, i ljudi će te poštivati!”

Gospodine Isuse Kriste! Neka nam Tvoje riječi “Ne bojte se ljudi!” i danas budu u srcu. I neka nam u pameti uvijek bude ona Tvoja: “Nisam li vam ja dao Riječ života?”

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme: Reče Isus svojim apostolima:

“Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan. Tko ljubi sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan. Tko ne uzme svoga križa i ne pođe za mnom, nije mene dostojan. Tko nađe život svoj, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, naći će ga. Tko vas prima, mene prima; a tko prima mene, prima onoga koji je mene poslao. Tko prima proroka jer je prorok, primit će plaću proročku; tko prima pravednika jer je pravednik, primit će plaću pravedničku. Tko napoji jednoga od ovih najmanjih samo čašom hladne vode zato što je moj učenik, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Ove se riječi nalaze u evanđelju: *“Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan...”* Znam da Te ne ljubim dovoljno.

Učenici su toliko puta iskusili da su, radi čuvanja vjernosti Kristu, morali prihvatiti prekid najdubljih obiteljskih i prijateljskih veza. Isus traži da njegov učenik bude spreman živjeti bez oslonaca, bez potpore i zaštite. To je temeljna odlika proroka: biti spreman žrtvovati sve. No, to je način oslobođenosti i nenavezanosti do mjere koja u pitanje stavlja svaku zemaljsku vrijednost koja bi se suprotstavila istinitosti vječnoga.

Danas u evanđelju čujemo: s jedne strane nešto neobično – proročko i pomalo nedohvatljivo, a s druge strane nešto sasvim obično, svima nadohvat ruke – čaša vode. Nedostaje nam i jedno i drugo. Pružena čaša vode koja nije nošena proročkom snagom gubi svoju vrijednost. No, isto tako, i proroci koji nisu sposobni svoju riječ s neba pretočiti u ljudski govor i ispuniti čašu za najžednije, ostaju glas izgubljen u suhoći pustinje.

Gospodine, nisam dostojan da udeš pod krov moj! Nisam dostojan, i neću ni biti. No Ti si Isuse, u svojoj dobroti, htio prihvatiti malenost moje ljudske naravi. Prihvati nedostojnost moga bića. *Nisam dostojan da udeš pod krov moj, ali samo reci riječ i ozdravit će duša moja...*

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme reče Isus:

“Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima. Da, Oče, tako se tebi svidjelo. Sve je meni predao Otac moj i nitko ne pozna Sina doli Otac niti tko pozna Oca doli Sin i onaj kome Sin hoće objaviti. Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe, učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim. Uistinu, jaram je moj sladak i breme je moje lako.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

U današnjem se evanđelju susrećemo s Isusom koji zadivljeno kliče jer je upravo malenima povjerena tajna da Bog nije Bog daleki nego Bog neizrecive blizine.

U Isusu Bog pristupa čovjeku, da ga potraži i pozove u svoju slobodu.

Taj Božji plan koji *"silne zbaciti s prijestolja, a uzvisiti neznatne"* i *"gladne napuniti dobrima, a bogate otpusti prazne"* (Lk 1,52) potiče Isusa, koji je na zemlji kao "sin drvodjelje" pripadao malenima, da zahvalno kliče... i možemo mu se i mi pridružiti u ovoj zahvali: stojimo pred Bogom u stavu siromaha koji zna da ga Bog hoće obdariti, jer samo Bog može ispuniti srce.

Bog je onaj koji ljubi, nosi teret opterećenih i naš životni mučni put vodi prema dobrom kraju, punom smisla. Neka ova poruka i nas zadivi kao Isusa, tako da složnije i zahvalnije molimo predslavlje:

*"Uistinu je dostojno i pravedno,
Tebe, Oče, Gospodaru neba i zemlje, slaviti,
jer si nas po Isusu, našem Spasitelju i bratu,
pozvao iz tmine u svjetlo, iz daljine u svoju blizinu!"*

Slavim Te, Oče, što si to sakrio mudrima i umnima, a otkrio malenima...

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

Onoga dana Isus iziđe iz kuće i sjede uz more. I nagnu k njemu silan svijet te je morao ući u lađu: sjede, a sve ono mnoštvo stajaše na obali. I zborio im je mnogo u prispodobama:

“Gle, iziđe sijač sijati. I dok je sijao, nešto zrnja pade uz put, dođoše ptice i pozobaše ga. Nešto opet pade na kamenito tlo, gdje nemaše dosta zemlje, i odmah izniknu jer nemaše duboke zemlje. A kad sunce ogranu, izgorje i jer nemaše korijena, osuši se. Nešto napokon pade na dobru zemlju i davaše plod: jedno stostruk, drugo šezdesetostruk, treće tridesetostruk. Tko ima uši, neka čuje!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Moje je srce tlo na koje padaju Tvoje riječi. A moje je srce nekad zemlja, nekad kamen, nekad plodno tlo, a nekad trnjem obrasla njiva.

Koliko Tvojih riječi, Gospodine, padne uz put... Ima riječi koje ni ne zamijetim. Ima i onih koje ne želim čuti. Moje je srce često nepropusno za Tvoju riječ, Gospodine. K tome, nemam vremena pozabaviti se Tvojim riječima, jer mislim da imam toliko drugih stvari koje mi se čine važnijima.

No, ima i časova u kojima bih krenuo za Tobom kamo god Ti hoćeš. Ipak, oduševljenje brzo nestane. Jer, kao da u srcu nema dubokih korijena. Sve ostaje na površini i htio bih da me ne stoji previše.

Gospodine Isuse Kriste! Učini da moje srce bude plodna zemlja. Želim da sve što u nj posiješ donese stotruki plod. Da nadoknadim obilnim plodovima ono što sam proigrao. Proslavi se u meni; neka iz moga srce nikne plod Tvoje ljubavi.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme: Iznese Isus narodu drugu prispodobu:

“Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek posije dobro sjeme na svojoj njivi. Dok su njegovi ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, posije posred žita kukolj i ode. Kad usjev uzraste i isklasa, tada se pokaza i kukolj. Sluge pristupe domaćinu pa mu reknu: ‘Gospodaru, nisi li ti dobro sjeme posijao na svojoj njivi? Odakle onda kukolj?’ On im odgovori: ‘Neprijatelj čovjek to učini.’ Nato mu sluge kažu: ‘Hoćeš li, dakle, da odemo pa da ga pokupimo?’ A on im reče: ‘Ne! Da ne biste sabirući kukolj iščupali zajedno s njime i pšenicu. Pustite nek oboje raste do žetve. U vrijeme žetve reći ću žeteocima: Pokupite najprije kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a žito skupite u moju žitnicu.’”

I drugu im prispodobu iznese: “Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek uze gorušičino zrno i posija ga na svojoj njivi. Ono je doduše najmanje od svega sjemenja, ali kad uzraste, veće je od svega povrća. Razvije se u stablo te dolaze ptice nebeske i gnijezde mu se po granama.”

I drugu im kaza prispodobu: “Kraljevstvo je nebesko kao kad žena uze kvasac i zamijesi ga u tri mjere brašna dok sve ne uskisne.” Sve je to Isus mnoštvu zborio u prispodobama. I ništa im nije zborio bez prispodoba – da se ispuni što je rečeno po proroku: Otvorit ću u prispodobama usta svoja, iznijet ću što je sakriveno od postanka svijeta.

Tada otpusti mnoštvo i uđe u kuću. Pristupe mu učenici govoreći: “Razjasni nam prispodobu o kukolju na njivi.” On odgovori: “Sijač dobrog sjemena jest Sin Čovječji. Njiva je svijet. Dobro sjeme sinovi su Kraljevstva, a kukolj sinovi Zloga. Neprijatelj koji ga posija jest đavao. Žetva je svršetak svijeta, a žeteoci anđeli. Kao što se kukolj sabire i ognjem sažiže, tako će biti na svršetku svijeta. Sin će Čovječji poslati svoje anđele da pakupe iz njegova kraljevstva sve zavodnike i bezakonike i bace ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi. Tada će pravednici zasjati poput sunca u kraljevstvu Oca svojega.”

“Tko ima uši, neka čuje!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Ova je prva prispodoba u evanđeoskom nizu o neprijatelju – koji, dok drugi spavaju, posred žita posije kukolj - bliska svakodnevnom životu. Čovjek često doživi neprijateljstvo, čak i od onih koji mu izgledaju bliski.

Kukolj, o kojemu je riječ, nije lako prepoznatljiv. Točno ga se može razlučiti tek u vrijeme žetve. Zato Isus poziva da se na taj trenutak čeka, da se ne ugrozi ono dobro sjeme koje donosi zdrav urod. Mi bismo brzo prelomili trstku koja je napuknuta i ugasili stijenj što tek tinja.

U ovom evanđeoskom odlomku važan je razgovor između gospodara i radnika. Riječ je o činjenici da su dobro i zlo na neki način uvijek pomješani. To je činjenica našeg zemaljskog života; ljudi su dobri i zli, svatko od nas osjeća i u samome sebi da ima i dobrih i loših postupaka. Već radi takvih naših iskustava moramo prepoznati i svu mudrost poruke ovih prispodoba. Naši prebrzi sudovi i sankcije mogli bi često učiniti više zla nego li dobra.

Isus upozorava: ne bi bilo dobro odmah čupati. Bog je strpljiv. Bog daje vremena svakom čovjeku. Želi da se svi ljudi spase. Psalmist Staroga zavjeta ovako je pjevao: “Ako se, Gospodine, grijeha budeš spominjao, Gospodine, tko će opstati?”

Nitko od ljudi nije ni potpuno dobar, ni potpuno zao. Svećenik Ananija iz Djela Apostolskih vidi pred sobom Savla, A Gospodin već vidi Pavla. Dok je prema ljudskoj prosudbi taj Savao bio kukolj kojeg treba spaliti, Krist u njemu vidi posudu za Božji plan.

Gospodine, molim Te da nam ove Tvoje riječi budu na rast prema nebu. Probudi u svima nama odgovornost za spasenje drugih, te za kršćansko lice svijeta u kojemu živimo.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu:

“Kraljevstvo je nebesko kao kad je blago skriveno na njivi: čovjek ga pronade, sakrije, sav radostan ode, proda sve što ima i kupi tu njivu. Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad trgovac traga za lijepim biserjem: pronade jedan dragocjeni biser, ode, rasproda sve što ima i kupi ga. Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad mreža bačena u more zahvati svakovrsne ribe. Kad se napuni, izvuku je na obalu, sjednu i skupe dobre u posudu, a loše izbace. Tako će biti na svršetku svijeta. Izići će anđeli, odijeliti zle od pravednih i baciti ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi. Jeste li sve ovo razumijeli?”

Odgovore mu: “Jesmo.”

A on će im: “Stoga svaki pismoznanac upućen u kraljevstvo nebesko sličan je čovjeku domaćinu koji iz svoje riznice iznosi novo i staro.”

Kad Isus završi sve ove prispodobe, ode odande.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Kraljevstvo je Božje istinska stvarnost koju treba uvijek iznova otkrivati. Tako orač nalazi zakopano blago na svojoj njivi, a trgovac jedinstveni biser neprocjenjive vrijednosti. Ova dva čovjeka prodat će sve što imaju da bi zadobili ono što je neprocjenjivo.

Prispodobe o blagu i biseru otkrivaju nam zahtjeve kraljevstva. Kraljevstvo Božje nije nešto što se može tek nadodati našem osobnom životu; kršćanski je život istinski tek kad je potpun, beskompromisan.

Vjera nas poziva na čin potpunog predanja. Nema predanja u slučajevima kada se čovjek daje ali vodeći računicu o svojoj koristi.

Gospodine! Ti si svoje ljubio dokraja. Ja čvrsto i ljubomorno čuvam svoje ništa i time riskiram da ne uzmognem primiti Tvoje neizrecivo bogatstvo. Nauči me umrijeti sebi - da bih u potpunosti bio dijete Tvoga kraljevstva.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Kad je Isus čuo za smrt Ivana Krstitelja, povuče se odande lađom na samotno mjesto, u osamu. Dočuo to narod pa pohrli pješice za njim iz gradova. Kad on iziđe, vidje silan svijet, sažali mu se nad njim, te izliječi njegove bolesnike.

Uvečer mu pristupe učenici pa mu reknu: "Pust je ovo kraj i već je kasno. Otpusti dakle svijet: neka odu po selima kupiti hrane."

A Isus im reče: "Ne treba da idu, dajte im vi jesti."

Oni mu kažu: "Nemamo ovdje ništa osim pet kruhova i dvije ribe."

A on će im: "Donesite mi ih ovamo." I zapovijedi da mnoštvo posjeda po travi.

On uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, izreče blagoslov pa razlomi i dade kruhove učenicima, a učenici mnoštvu.

I jeli su svi i nasitili se. Od preostalih ulomaka nakupiše dvanaest punih košara. A blagovalo je oko pet tisuća muškaraca, osim žena i djece.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Današnje nam evanđelje donosi dojmljiv događaj umnažanja kruha. Isus na konkretan način pomaže ljudima koji su ustrajali u osluškivanju Riječi.

Želimo li se prepoznati kao Isusovi učenici, onda vrijedi i za nas Isusova zapovijed koju je tada upravio apostolima: “Dajte im vi jesti!”

Pet kruha i dvije ribe – naoko malo – ali kada se nesebično daruje za ljubav biva umnoženo.

Pozvani smo Isusu dati ono što imamo, jer Isus može od naših sitnih darova učiniti čudesne stvari.

Sva duhovna i materijalna dobra nama su darovana i povjerena da bismo živjeli dobro, ali još više i zato da bismo činili dobro. Ne smatrajmo se njihovim neograničenim gospodarima, nego kao Božji sluge, njihovi povjerenici. Tako ćemo svjedočiti da je kraljevstvo Božje među nama.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

Pošto je nahranio mnoštvo, Isus odmah prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko dok on otpusti mnoštvo. A pošto otpusti mnoštvo, uzide na goru, nasamo, da se pomoli. Uvečer bijaše ondje sam.

Lađa se već mnogo stadija bila otisnula od kraja, šibana valovima. Bijaše protivan vjetar. O četvrtoj noćnoj straži dođe on k njima hodeći po moru. A učenici ugledavši ga kako hodi po moru, prestrašeni rekoše: “Utvara!” I od straha kriknuše. Isus im odmah progovori: “Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!”

Petar prihvati i reče: “Gospodine, ako si ti, zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi!”

A on mu reče: “Dođi!” I Petar siđe s lađe te, hodeći po vodi, pođe k Isusu. Ali kad spazi vjetar, poplaši se, počne tonuti te krikne: “Gospodine, spasi me!”

Isus odmah pruži ruku, dohvati ga i kaže mu: “Malovjerni, zašto si posumnjao?”

Kad uđoše u lađu, utihnu vjetar. A oni na lađi pokone mu se ničice govoreći: “Uistinu, ti si Sin Božji!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Dođi!” – zapovijedaš mi, Isuse.

I Petar je zakoračio. Dok je gledao u Tebe, nije bio obuzet strahom. Kad je njegov pogled pao na valove, počeo je tonuti.

Ti mi poručuješ: “Malovjerni, zašto si posumnjao? Ja sam, ne boj se! Ne gledaj na poteškoće. Imaj svoj pogled uprt u mene i sve će biti dobro!”

Valovi, oluje, protivni vjetrovi mogu ugrožavati naš svakodnevni život. Isus nam nije obećao lagodan život bez kušnji i poteškoća. Ali nam je obećao i darovao svoju prisutnost. Valja samo zadržati svoj pogled na njemu.

Oluja je velika, vjetrovi su protivni, u mnogo prilika izgleda kao da tonemo. Kada je Isus ušao u lađicu zajedno sa spašenim Petrom, oluja i vjetar su utihnuli. Već sama Isusova prisutnost donosi mir. Najteže zlo koje se Isusovim učenicima može dogoditi je to da se odijele od njega.

Od neprijatelja zlobnoga brani me.

Na času smrti moje zovni me.

I ne dopusti da s odijelim od Tebe.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Ode Isus i povuče se u krajeve tirske i sidonske. I gle: žena neka, Kanaanka iz onih krajeva, iziđe vičući: “Smiluj mi se, Gospodine, Sine Davidov! Kći mi je teško opsjednuta!” Ali on joj ne uzvрати ni riječi.

Pristupe mu na to učenci te ga moljahu: “Udovolji joj jer više za nama.”

On odgovori: “Poslan sam samo k izgubljenim ovcama doma Izraelova.”

Ali ona priđe, pokloni mu se ničice i kaže: “Gospodine, pomози mi!”

On odgovori: “Ne priliči uzeti kruh djeci i baciti ga psićima.”

A ona će: “Da, Gospodine! Ali psići jedu od mrvica što padaju sa stola njihovih gospodara!”

Tada joj Isus reče: “O ženo! Velika je vjera tvoja! Neka ti bude kako želiš.”

I ozdravi joj kći toga časa.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Isus je propovijedao evanđelje o Kraljevstvu i liječio svaku nemoć u narodu. (usp. Mt 4,23)

Isus ove riječi upućuje ženi poganki: “Ženo, velika je tvoja vjera!”

Žena traži od Isusa, ali ne na temelju svojih zasluga, nego jednostavno kuca na vrata njegova srca.

Božji dar, bio mrvica ili čitav kruh, uvijek je nenaplativ, darovan iz čiste ljubavi onoga koji ga rasipno daje.

Gospodine, pouči nas tajnama svoga Kraljevstva! Daj nam Duha mudrosti, da svoj život gradimo na vrijednostima koje si nam dao u evanđelju!

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Dode Isus u krajeve Cezareje Filipove i upita učenike: "Što govore ljudi, tko je Sin Čovječji?"

Oni rekoše: "Jedni da je Ivan Krstitelj; drugi da je Ilija; treći opet da je Jeremija ili koji od proroka."

Kaže im: "A vi, što vi kažete, tko sam je?"

Šimun Petar prihvati i reče: "Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga."

Nato Isus reče njemu: "Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer ti to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj, koji je na nebesima. A ja tebi kažem: Ti si Petar-Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je nadvladati. Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga, pa što god svežeš na zemlji, bit će svezano na nebesima; a što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebesima."

Tada zaprijeti učenicima neka nikomu ne reknu da je on Krist.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

I danas nas zatičeš svojim pitanjem: *“A vi, što vi kažete, tko sam ja?”*

Što mi vjernici, koji svake nedjelje idemo na misu, držimo o njemu? Što ti, kao kršćanin, držiš o Isusu? Na nama je da u dubinama svoje savjesti odgovorimo na to pitanje, a potom smo pozvani da kao Isusovi svjedoci to isto svjedočimo i svijetu.

Isusov program vezan je uz križ, odricanje. Svoje učenike poziva da ga u tome slijede, prepoznaju i prihvate. To će biti najteže za Isusove učenike, nekad i danas. Druge logike Isus ne poznaje: spašavati svoj život znači gubiti; darovati svoj život, kao što je to Isus učinio, to znači otkriti pravi smisao života.

Čudesa evanđelja ponavljaju se iz dana u dan. Međutim, Ti, Isuse, želiš da Te prepoznamo i kao onoga koji mora ići u Jeruzalem. U nama se, kao i u Petru, sve buni na takav ishod Tvog poslanja. Treba umrijeti da bismo postali sjeme za novi, uskrsnuti život. Kako se svi radije okrećemo putu laganog, a opiremo se čitavim bićem svakom trpljenju. A ipak, bez toga se ne može biti Tvoj učenik...

Ti, Isuse, pitaš Petra i apostole i mene i sve nas: *“A vi, što vi kažete, tko sam ja?”*

Isuse, Ti si za mene zahtijevni Učitelj! No, Ti me izdižeš iznad svega što pripada starom svijetu. U Tebi nalazi smisao i moja patnja i moja radost.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Poče Isus upućivati učenike kako treba da pođe u Jeruzalem, da mnogo pretrpi od starješina, glavara svećeničkih i pismoznanaca, da bude ubijen i treći dan da uskrsne.

Petar ga uze na stranu i počeo odvrćati: "Bože sačuvaj, Gospodine! Ne, to se tebi ne smije dogoditi!"

Isus se okrene i reče Petru: "Nositi se od mene, sotonu! Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!"

Tada Isus reče svojim učenicima: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, naći će ga. Ta što će koristiti čovjeku ako sav svijet stekne, a životu svojemu naudi? Ili što će čovjek dati u zamjenu za život svoj? Doći će, doista, Sin Čovječji u slavi Oca svoga s anđelima svojim i tada će naplatiti svakomu po djelima njegovim."

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Gospodine! Kad si govorio o svom hodu u Jeruzalem, rekao si da će Te tamo uhititi, pogrditi, ubiti. Pa što mi možemo očekivati od ovoga svijeta, ako su Tebe, izvor svakog dobra, lišili života raspećem na križu? Što se uopće može očekivati od ljudske pravde, ako su Tebe, Boga, nepravedno osudili i smaknuli?

Što o tome misliti? Želim biti Tvoj učenik, a bojim se križa, otimam se njegovu doticaju. Mi udaljujemo i odbacujemo svoje križeve. Želimo se lišiti osoba koje su nam teške. Kad u braku ne ide, mislimo da je rješenje u rastavi. Kad nam starije osobe smetaju našem standardu, šaljemo ih u domove. Činimo ono, po čemu ćemo, zapravo, izgubiti svoj život. Ti tražiš svakodnevno ustrajno nošenje križa. Zato nas otkupi od želje da spasenje shvaćamo isključivo u rješenju vlastitih poteškoća.

Došao si nam pomoći nositi križ, kako ne bismo drugom stavljali na leđa svoje muke. Došao si otkupiti svijet u našem srcu, u nama samima, da bi na svijetu bilo više ljubavi. Daj nam shvatiti da je spasenje u Tebi. I da nema pod nebom drugog spasenja niti drugog Spasitelja. I daj da, po čudesnom obraćenju moga srca, ja doprinosim svijetu pravde i ljubavi.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Reče Isus svojim učenicima:

“Ako ti brat sagriješi, pođi te ga ukori nasamo. Ako te poslušā, stekao si brata. Ne poslušā li te, uzmi sa sobom još jednoga ili dvojicu, neka na iskazu dvojice ili trojice svjedoka počiva sva tvrdnja. Ako ni njih ne poslušā, reci Crkvi. Ako pak ni Crkve ne poslušā, neka ti bude kao poganin i carinik.

Zaista, kaŹem vam, što god sveŹete na zemlji, bit će svezano na nebu; i što god odriješite na zemlji, bit će odriješeno na nebu.

Nadalje, kaŹem vam, ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zaištu što mu drago, dat će im Otac moj, koji je na nebesima. Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Ako ti brat sagriješi, pođi te ga ukori nasamo.” (Mt 18,15)

Gospodine!

Ohrabruje me Tvoje obećanje da ćeš uvijek biti s nama, da ćeš biti prisutan tamo gdje su dvojica sabrana u Tvoje ime. Gdje se tako nađu dva brata u Tvoje ime, tu si i Ti prisutan.

No, ja sam brat koji često pogriješi. A Ti me koriš i upozoravaš nasamo, u četiri oka. U sebi nosim duboko iskustvo Tvoje strpljivosti, milosrđa i dobrote. Daj mi milost da na sličan način i ja mogu biti brat svakome oko sebe.

Ne dopusti da netko kraj mene, zbog njegove očitovane slabosti, prestane meni biti brat. Ne dopusti da ja ikoga isključim iz svoga srca zbog njegova pada. Daj mi ustrajnu i strpljivu ljubav, poput Tvoje, kojom ću znati svakom čovjeku oko sebe pokazati da mi je brat.

Gospodine! Daj mi ustrajnu i strpljivu ljubav, poput Tvoje, molim Te!

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Petar pristupi Isusu i reče: “Gospodine, koliko puta da oprostim bratu svome ako se ogriješi o mene? Do sedam puta?”

Kaže mu Isus: “Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam.”

“Stoga je kraljevstvo nebesko kao kad kralj odluči urediti račune sa slugama. Kad započne obračunavati, dovedoše mu jednoga koji mu dugovaše deset tisuća talenata. Kako nije imao odakle vratiti, zapovijedi gospodar da se proda on, žena mu i djeca i sve što ima te se podmiri dug. Nato sluga pade ničice preda nj govoreći: ‘Strpljenja imaj sa mnom i sve ću ti vratiti.’ Gospodar se smilova tomu sluzi, otpusti ga i dug mu oprostio.

A kad taj isti sluga izađe, naiđe na jednoga svoga druga koji mu dugovaše sto denara. Uhvati ga i stane ga daviti govoreći: ‘Vrati što si dužan!’ Drug padne preda nj i stane ga zaklinjati: ‘Strpljenja imaj sa mnom i vratit ću ti.’ Ali on ne htjede, nego ode i baci ga u tamnicu dok mu ne vrati duga. Kad njegovi drugovi vidješe što se dogodilo, silno ražalošćeni odoše i sve to dojaviše gospodaru. Tada ga gospodar dozva i reče mu: ‘Slugo opaki, sav sam ti onaj dug oprostio jer si me zamolio. Nije li trebalo da se i ti smiluješ svome drugu, kao što sam se i ja tebi smilovao?’ I gospodar ga, rasrđen, preda mučiteljima dok mu ne vrati svega duga.

Tako će i Otac moj nebeski učiniti s vama ako svatko od srca ne oprostio svome bratu.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Tamo gdje ljudi skupa žive ima napetosti, sukoba, povreda, pa je onda potrebno i praštanje. No, čovjeku izgleda da je nemoguće uvijek iznova praštati. Naravni osjećaj za pravdu ne dopušta da se čovjek pomiri s mnogim nepravdama, s mnogim ranjavanjima u svakodnevnom životu. Ipak, Isus od kršćana, svojih učenika, zahtjeva potpuno praštanje.

Otkriva nam se novost Božjega svijeta. To nije novost koja bi zanemarila pravednost, nego novost koja ističe ljubav. Ovdje je na djelu velikodušnost i povjerenje u brata. Umjesto da se teretom prošlosti pogubi grješnik, njemu se opraštanjem daje nada novoga života. Bog nas ovdje želi ohrabriti da se usudimo, nasuprot razočaranju, okrenuti stranicu i započeti u novosti života. Tako nasljeđujemo Boga.

Budući da smo iskusnici obilja Božjeg praštanja, i na nama je praštati i tako svakom čovjeku kraj nas dati nadu novog radosnog življenja. Praštanjem nasljeđujemo Onoga koji je uništio snagu grijeha i čovjeku dao nadu Kraljevstva nebeskoga.

Nadahni, Gospodine, kršćane, da budu svjedoci Tvoje blizine i nositelji Tvoje ljubavi!

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Reče Isus svojim učenicima ovu prispodobu:

“Kraljevstvo je nebesko kao kad domaćin rano ujutro izađe najmiti radnike u svoj vinograd. Pogodi se s radnicima po denar na dan i pošalje ih u svoj vinograd.

Izađe i o trećoj uri i vidje druge gdje stoje na trgu besposleni pa i njima reče: ‘Idite i vi u moj vinograd pa što brude pravo, dat ću vam.’ I oni odoše.

Izađe opet o šestoj i devetoj uri te učini isto tako.

A kad izađe o jedanaestoj uri, nađe druge gdje stoje i reče im: ‘Zašto ovdje stojite vazdan besposleni?’ Kažu mu: ‘Jer nas nitko ne najmi.’ Reče im: ‘Idite i vi u vinograd.’

Uvečer kaže gospodar vinograda svojemu upravitelju: ‘Pozovi radnike i podaj im plaću počevši od posljednjih pa sve do prvih.’

Dođu tako oni od jedanaeste ure i prime po denar. Pa kada dođu oni prvi, pomisle da će primiti više, ali i oni prime po denar. A kad primiše, počеше mrljati protiv domaćina: ‘Ovi posljedni jednu su uru radili i izjednačio si ih s nama, koji smo podnosili svu tegobu dana i žegu.’

Nato on odgovori jednom u od njih: ‘Prijetelju, ne činim ti krivo. Nisi li se pogodio sa mnom po denar? Uzmi svoje pa idi. A ja hoću ovom posljednjem dati kao i tebi. Nije li mi slobodno činiti sa svojim što hoću? Ili zar je oko tvoje zlo što sam ja dobar?’

Tako će posljednji biti prvi, a prvi posljednji.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Gospodine, koji uvijek iznenađuješ - iznenađuješ i ovom prispodobom. Iznenadio si i tada. Oni koji su cijeli dan radili, dobili su istu plaću kao i oni koji su zatečeni na trgu u opisanoj – posljednjoj - jedanaestoj uri. Sve si izjednačio u nagrađivanju... Zar oni prvi nisu privrijedili više od onih posljednjih?

Više? Pitam se što znači taj Tvoj denar, moj Gospodine? Je li to nagrada Tvoje božanske ljubavi, dakle - stoga - nagrada koja nadilazi svaku ljudsku zaslugu? Tko onda smije posmisliti da je više zaslužio?

Dao si prvima denar, čistu nagradu svoga srca! Dao si posljednjima denar, čistu nagradu svoga srca! ...Dar je Tvoj poziv za rad u vinogradu. Dar je radno mjesto kod Tebe! Muka je čekati na suncu da te tko opazi, primijeti, da iskaže povjerenje. To je muka; a dar je biti dionikom milosti Tvoga poziva.

I oni koje si u zadnji čas pozvao... svi su dobili svoju mogućnost. One prve izvukao si u njihovoj neizvjesnosti već na početku njihova dana. Darovao si im milost redovitoga vjerničkoga života. To nije razlog za zaslugu... - nego za zahvaljivanje!

Smijem li tražiti više, smijem li misliti da sam zaslužio više? Hvala Ti, moj Gospodine, jer si dobar, jer si Ti moja jedina prilika u ovoj - jedanaestoj uri mojega života!

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Reče Isus glavarima svećeničkim i starješinama narodnim:

“Što vam se čini? Čovjek neki imao dva sina. Priđe prvomu i reče: ‘Sinko, hajde danas na posao u vinograd!’ On odgovori: ‘Neću!’ No poslije se predomisli i ode.

Priđe i drugomu pa mu reče isto tako. A on odgovori: ‘Evo me, gospodaru!’ i ne ode. Koji od te dvojice izvrši volju očevu?”

Kažu: “Onaj prvi.”

Nato će im Isus: “Zaista, kažem vam, carinici i bludnice pretekoše vas u kraljevstvo Božje! Doista, Ivan dođe k vama putem pravednosti i vi mu ne povjerovaste, a carinici mu i bludnice povjerovaše. Vi pak, makar to vidjeste, ni kasnije se ne predomisliste da mu povjerujete.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Gospodine, prispodoba o dva sina i danas snažno govori. Svaki je čovjek kao prvi ili drugi sin, ili - tijekom života malo prvi, malo drugi sin. A Ti si onaj koji neprestano zoveš u svoj vinograd - u svako doba, u svako vrijeme života.

Često sam prvi sin. Učinio je Tvoju volju, premda mu je prvi odgovor bio grub. Ti si kazao: *Neće se spasiti oni koji samo govore Gospodine! Gospodine!, nego oni koji vrše volju Božju.* Utješeni sam što ne računaš moje buntovne misli, krive riječi, i što mi još uvijek vjeruješ.

A još sam češće drugi sin. On je odgovorio: *Evo me*, a nije otišao u vinograd. Koliko sam puta kazao: *odričem se grijeha*, a onda iznevjerio zadanu vjernost Tebi. Moje predanje je slabo. Želio bih biti svjedokom Tvoje ljubavi u svijetu... no tko pored mene tu ljubav osjeća?

Mogao bih nizati cijeli život: život obećanja i nevjere, čekanja i praznih riječi... Ono jedino što smijem reći s pouzdanjem u Tvoju dobrotu je *hvala* što primaš i obraćenog grješnika. S tom nadom iščekujem svaki, pa i onaj posljednji Tvoj poziv, vjerujući da će Tvoja milost pobijediti.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Reče Isus glavarima svećeničkim i starješinama narodnim:

“Drugu prispodobu čujte! Bijaše neki domaćin koji posadi vinograd, ogradi ga ogradom, iskopa u njemu tjesak i podiže kulu pa ga iznajmi vinogradarima i otputova. Kad se približilo vrijeme plodova, posla svoje sluge vinogradarima da uzmu njegov urod. A vinogradari pograbe njegove sluge, pa jednoga istukoše, drugog ubiše, a trećega kamenovaše. I opet posla druge sluge, više njih nego prije, ali oni i s njima postupiše jednako. Naposljetku posla k njima sina svoga misleći: ‘Poštovat će mog sina.’ Ali kad vinogradari ugledaju sina, rekoše među sobom: ‘Ovo je baštinik! Hajde da ga ubijemo i imat ćemo baštinu njegovu!’ I pograbe ga, izbace iz vinograda i ubiju. Kada dakle dođe gospodar vinograda, što će učiniti s tim vinogradarima?”

Kažu mu: “Opake će nemilo pogubiti, a vinograd iznajmiti drugim vinogradarima što će mu davati urod u svoje vrijeme.”

Kaže im Isus: “Zar nikada niste čitali u Pismima: ‘Kamen što ga odbaciše graditelji postade kamen zaglavni. Gospodnje je to djelo – kakvo čudo u očima našim!’ Zato će se – kažem vam – oduzeti od vas kraljevstvo Božje i dat će se narodu koji donosi njegove plodove!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Gospodine! Slušaju Te glavari svećenički i starješine narodne. Oni misle da su vlasnici Saveza i zato iz njega isključuju sve grješnike, a pogani uopće nemaju pristup u Savez spasenja. Budući da se u tom smislu Ti drukčije ponašaš od njih, oni će i Tebe izbaciti. Tvoja je krv prolivena za mene, a prouzrokovali su to vinogradari koji postadoše ubojice.

Danas se trebam upitati: Tvoji su protivnici uspjeli čuti Tvoju riječ kao sebi osobno upravljenu. A ja, prijatelj Tvoj, tako često slušam iste riječi, a one prolaze mimo moga srca.

Radnici očekuju plaću za svoj rad, ali Gospodar očekuje plodove rada. Primio sam milost djetinjstva, otvorila su mi se vrata Crkve, član sam Božjega naroda. Donose li te milosti svoj rod?

Gospodine! Neka me ovo evanđelje neprestano upozorava da nisam gospodar primljenih darova, nego samo upravitelj povjerenih mi dobara.

Kad bi Ti danas došao i zatražio plodove moje berbe života, kako bih Te primio? Neka mi uvijek bude u svijesti da ubrzo dolazi čas kad ćeš to zatražiti.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Isus ponovno prozbori svećeničkim glavarima i starješinama naroda u prispodobama: “Kraljevstvo je nebesko kao kad neki kralj pripravi svadbu sinu svome. Posla sluge da pozovu uzvanike na svadbu. No oni ne htjedoše doći. Opet posla druge sluge govoreći: ‘Recite uzvanicima: Evo, objed sam ugotovio. Junci su moji i tovljenici poklani i sve pripravljeno. Dođite na svadbu!’ Ali oni ne mareći odoše – jedan na svoju njavu, drugi za svojom trgovinom. Ostali uhvate njegove sluge, zlostave ih i ubiju. Nato se kralj razgnjevi, posla svoju vojsku i pogubi one ubojice, a grad im spali. Tada kaže slugama: ‘Svadba je, evo, pripravljena, ali uzvanici ne bijahu dostojni. Pođite stoga na raskršća i koga god nađete, pozovite na svadbu!’ Sluge iziđoše na putove i sabraše sve koje nađoše – i zle i dobre. I svadbena se dvorana napuni gostiju. Kad kralj uđe pogledati goste, spazi ondje čovjeka koji ne bijaše odjeven u svadbeno ruho. Kaže mu: ‘Prijatelju, kako si ovamo ušao bez svadbenog ruha?’ A on zanijem. Tada kralj reče poslužiteljima: ‘Svežite mu ruke i noge i bacite ga van u tamu, gdje će biti plač i škrgut zubi.’ Doista, mnogo je zvanih, malo izabranih.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Gospodine! Najprije pozivaš Židove. Njima prvima upućuješ poziv spasenja. Kad su oni odbili poziv na svadbenu gozbu, onda sluge dobivaju novu zapovijed - ići k drugima: zlima i dobrima - grješnicima i poganima.

Gospodine, što znači svadbenu ruho? Ljude se poziva ući u svadbenu dvoranu, a nisu imali vremena dolično se obući. Čini mi se da je ovdje riječ poruke slična onoj o *deset djeвица* s upozornjem: *Bdijte dakle jer ne znate dana ni časa!* (Mt 25,13)

Mnogo je zvanih, a malo odabranih. Živimo u katoličkoj domovini. Mnogo je onih pozvanih na svadbenu gozbu. Ipak, mnogi nemaju svadbenu ruho. A svadbena haljina - to je sam Isus. Sveti Pavao će to reći riječima: *“Kristom se zaodjenujte!”* (Gal 3,27)

Stojim pred tajnom Tvoga poziva! Taj poziv je dar, milost, počast! No, izgleda da je nekima teret, nepoželjna obveza.

Taj poziv *Dodite na gozbu* vrijedi i danas. A i danas čovjek traži isprike kako bi se oteo toj obvezi.

Gospodine Isuse Kriste, koji zoveš *Dodite k meni na vodu života, ostavite se svih bunara*, udijeli mi srce sposobno shvatiti da nema druge vode života osim Tvoje i da nema druge svadbene gozbe osim stola Tvoje ljubavi!

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Odoše farizeji i održaše vijeće kako da Isusa uhvate u riječi. Pošalju k njemu svoje učenike s herodovcima da ga upitaju: “Učitelju! Znamo da si istinit te po istini putu Božjem učiš i ne mariš tko je tko jer nisi pristran. Reci nam, dakle, što ti se čini: je li dopušteno dati porez caru ili nije?”

Zanjući njihovu opakost, reče Isus: “Zaštome iskušavate, licemjeri? Pokažite mi porezni novac!”

Pružiše mu denar.

On ih upita: “Čija je ovo slika i natpis?”

Odgovore: “Carev.”

Kaže im: “Podajte dakle caru carevo, a Bogu Božje.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Gospodine! Ljudsko biće nije tek podanik vlastodržaca, nego je dragocjena osoba u stvarnosti Tvojih planova. A moguće je da između jednog i drugog dolazi do napetosti. Čovjek se teško snalazi u tom prostoru napetosti i nejasnoća između ljudskih smicalica u težnji za zaradom, i zahtjevnosti novoga života u slobodi djeteta Božjeg.

Danas Te molim i za pastire Crkve i sve odgovorne u ravnanju Tvojim narodom: da uvijek jasno razlikuju što je carevo, a što Božje.

Molim Te i za mene: ne dopusti da me od Tebe odijele zamamnosti ovoga svijeta. Ne dopusti da ja - dakle ono što pripada Tebi, što je Tvoje - srcem prione za drugo. Tebi povjeravam svoj život, svoje sposobnosti, u Tvoju se službu stavljam. Tvoj sam: *Bogu Božje*.

Pa dok obavljam svoje poslove dana, daj da se stalno sjećam da je na meni Tvoja slika i natpis! Daj da hodam kao da pripadam Tvome kraljevstvu. I dok živim u ritmu ljudi ovoga svijeta, neka se osjeti da je moje blago na nebesima. Neka to vide i ljudi oko mene. Neka moj život, neka svaki naš život - bude na veću slavu Tvoju!

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Kad su farizeji čuli kako Isus ušutka saduceje, okupiše se, a jedan od njih, zakonoznanac, da ga iskuša, upita: “Učitelju, koja je zapovijed najveća u Zakonu?”

A on mu reče: “Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim. To je najveća i prva zapovijed. Druga, ovoj slična: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. O tim dvjema zapovijedima visi sav Zakon i Proroci.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Gospodine! Svaki se puta na početku mise kajemo i taj pokajnički čin posvješćuje nam činjenicu da smo daleko od ideala istinskog čovjeka kako si ga jedino Ti, Kriste, proživio.

Sveti Augustin je kazao: *“Ljubi i čini što hoćeš!”* Jer, istinska ljubav može činiti samo ono što je dobro. Trebali bismo se otvoriti životu drugih, uživiti se u situaciju brata i ponuditi se za svaku pomoć, za prisutnost koja ohrabruje.

No, podložni smo slabostima i žalostima. Trebali bismo biti radosni u ljubavi prema Tebi. A žalosni samo stoga što *“Ljubav nije dovoljno ljubljena!”*

Gospodine, znam da Te ne ljubim dovoljno. To je najveća zapovijed, a opet je tako nesavršeno obdržavam. Pomozi mi da Te savršenije ljubim!

Ti veliš: *“Što god ste učinili jednome od ove moje najmanje braće, meni ste učinili!”* Kažeš da je druga zapovijed jednaka onoj prvoj. Stoga: pomozi mi da otkrijem ljubav prema Tebi upravo u ljubavi prema bratu čovjeku.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Isus prozbori mnoštvu i svojim učenicima: “Na Mojsijevu stolicu zasjedoše pismoznanci i farizeji. Činite dakle i obdržavajte sve što vam kažu, ali se nemojte ravnati po njihovim djelima jer govore, a ne čine. Vežu i ljudima na pleća tovare teška bremena, a sami ni da bi prstom makli. Sva svoja djela čine zato da ih ljudi vide. Dakle, proširuju zapise svoje i produljuju rese. Vole pročelja na gozbama, prva sjedala u sinagogama, pozdrave na trgovima i da ih ljudi zovu ‘Rabbi’. Vi pak ne dajte se zvati ‘Rabbi’, jer jedan je učitelj vaš, a svi ste vi braća. Ni ocem ne zovite nikoga na zemlji jer jedan je Otac vaš – onaj na nebesima. I ne dajte da vas vođama zovu, jer jedan je vaš vođa – Krist. Najveći među vama neka vam bude poslužitelj. Tko se god uzvisuje, bit će ponižen, a tko se ponizuje, bit će uzvišen.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“... proširuju zapise svoje i produljuju rese.” (Mt 23,5)

Govoriš li to meni, Gospodine? Od drugih tražim da čine ono što sam nisam spreman činiti. Govorim, i ne činim. Danas: tolike riječi opomene! ...Počasna mjesta svima su važna briga. Osjetljivi smo na naslov kojima nas ljudi oslovljavaju. A Ti želiš da jedni drugima budemo maleni i - poslužitelji. Želiš da se pretječemo u poniznosti...

Skloni smo zamišljati da se naše zasluge očituju na ljudima oko nas i očekujemo da nas ljudi takvima priznaju. U nerazboritosti tako mislimo da mi uvjetujemo ono što je zapravo pridržano samo nebeskom Ocu - od kojega je svako očinstvo na zemlji.

Gospodine! Svima koji na bilo koji način obavljaju nešto od Tvoje službe, udijeli da žive i čine ono što govore. A meni, ćudljivom djetetu svome, budi Učitelj po svom Duhu i upućuj me u svu istinu Tvoje Riječi u svakoj prigodi života. I udijeli mi milost da Riječ živim.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima ovu prispodobu:

“Kraljevstvo će nebesko biti kao kad deset djevice uzeše svoje svjetiljke i iziđoše u susret zaručniku. Pet ih bijaše ludih, a pet mudrih. Lude uzeše svjetiljke, ali ne uzeše sa sobom ulja. Mudre pak zajedno sa svjetiljkama uzeše u posudama ulja. Budući da je zaručnik okasnio, sve one zadrijemaše i pozaspaše. O ponoći nastava vika: ‘Evo zaručnika! Iziđite mu u susret!’ Tada ustadoše sve one djevice i urediše svoje svjetiljke. Lude tada rekoše mudrima: ‘Dajte nam od svoga ulja, gase nam se svjetiljke!’ Mudre im odgovore: ‘Nipošto! Ne bi doteklo vama i nama. Pođite radije k prodavačima i kupite!’ Dok one odoše kupiti, dođe zaručnik: koje bijahu pripravne, uđoše s njime na svadbu i zatvore se vrata. Poslije dođu i ostale djevice pa stanu dozivati: ‘Gospodine! Gospodine! Otvori nam!’ A on im odgovori: ‘Zaista kažem vam, ne poznajem vas!’ Bdižite dakle jer ne znate dana ni časa!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Isus nam daje priliku da prikupimo dovoljno ulja za svoje svjetiljke. Pa da u noći kada On bude odlučio doći - svi imamo dovoljno ulja za svoje svjetiljke.

Zoveš nas da s upaljenim svjetiljkama znademo dočekati Tvoj dolazak. Darovao si nam svjetlo da i mi budemo svjetlo ovome svijetu.

Umor života često nadvlada želju da neprestano bdijemo. Ono što tražiš, to je posjedovanje svjetla i svega onoga čime se svjetlo uzdržava da se ne ugasi. Svjetlo vjere može doći u pitanje ako se ne hrani u drugovanju s Tobom, ako se ne vrše djela ljubavi - jer je vjera bez djela mrtva.

Neće Te znati dočekati s upaljenim svjetiljkama oni koji nisu znali budno i revno u životu otkrivati prostore za ostvarivanje djelotvorne ljubavi.

Gospodine! Pozvao si me da budem svjetlo ovome svijetu. Nisam uvijek opravdao Tvoj poziv. Hvala Ti što se vrata Tvoje dvorane - Tvoga srca još nisu zatvorila. Još uvijek imam vremena ići nabaviti ulja.

Molim Te neka nikoga na ovom svijetu Tvoj dolazak ne zateče bez kapi ulja u svjetiljci njegova srca.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima ovu prispodobu:

“Čovjek, polazeći na put, dozva sluge i dade im svoj imetak. Jednomu dade pet talenata, drugomu dva, a trećemu jedan – svakomu po njegovoj sposobnosti. I otputova.

Onaj koji je primio pet talenata odmah ode, upotrijebi ih i stekne drugih pet. Isto tako i onaj sa dva stekne druga dva. Onaj naprotiv koji je primio jedan ode, otkopa zemlju i sakri novac gospodarov.

Nakod dugo vremena dođe gospodar tih slugu i zatraži od njih račun. Pristupi mu onaj što je primio pet talenata i donese drugih pet govoreći: ‘Gospodaru! Pet si mi talenata predao. Evo, drugih sam pet talenata stekao!’ Reče mu gospodar: ‘Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!’”

Pristupi i onaj s dva talenta te reče: ‘Gospodaru! Dva si mi talenta predao. Evo, druga sam dva talenta stekao!’ Reče mu gospodar: ‘Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!’”

A pristupi i onaj koji je primio jedan talenat i reče: ‘Gospodaru! Znadoh te. Čovjek si strog, žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao. Pobjah se stoga, odoh i sakrih talenat tvoj u zemlju. Evo ti tvoje!’

A gospodar mu reče: ‘Slugo zli i lijeni! Znao si da žanjem gdje nisam sijao i kupim gdje nisam vijao! Trebalo je dakle da uložiš moj novac kod novčara i ja bih po povratku izvadio svoje s dobitkom. Uzmite stoga od njega talenat i podajte onomu koji ih ima deset. Doista, onomu koji ima još će se dati, neka ima u izobilju, a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima. A beskorisnog slugu izbacite van u tamu. Ondje će biti plač i šrgut zubi.’”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Talent uključuje odgovornost djelovanja. Ako Gospodar i odlazi daleko, on ipak ostaje i dalje gospodar talenata. Sve ako se i produljuje vrijeme njegova povratka, on će jednom ipak doći.

Sadašnji čas nam je darovan. Ali on je u isto vrijeme i vrata u budućnost. O odluci u sadašnjosti ovisi naš život za budućnost, i - za vječnost. Kad jednom dođe čas da se dadne račun o upravljanju, tada će se otkriti jesmo li bili za ili protiv Gospodara.

Prva dvojica možda riskiraju sve što imaju, ali i inače živimo u kontekstu životnih nesigurnosti.

Treći ima odnos prema Gospodaru prožet strahom. Strogom Bogu ljudi se pokoravaju samo koliko naređuje slovo zakona. Takva se poslušnost nikada neće razviti u stvarateljsko predanje. Taj zadnji vraća *što je tvoje*; on nema ništa dati od svoga. Ispunjava pravednost farizeja; ne otvara se riziku predanja.

Gospodine, učini da shvatim da Ti daruješ talente - darove Duha Svetoga - da obogaćen njima učinim svijet ljepšim. I da shvatim da od mene očekuješ takvu novu, udvostručenu ljubav.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme reče Isus svojim učenicima:

“Kad Sin Čovječji dođe u slavi i svi anđeli njegovi s njime, sjest će na prijestolje slave svoje. I sabrat će se pred njim svi narodi, a on će ih jedne od drugih razlučiti kao što pastir razlučuje ovce od jaraca. Postavit će ovce sebi zdesna, a jarce slijeva.

Tada će kralj reći onima sebi zdesna: ‘Dođite, blagoslovljeni Oca mojega! Primate u baštinu Kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta! Jer ogladnjeh i dadoste mi jesti; ožednjeh i napojiste me; stranac bijah i primiste me; gol i zaogrnušte me; oboljeh i pohodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni.’ Tada će mu pravednici odgovoriti: ‘Gospodine, kada te to vidjesmo gladna i nahranismo te; ili žedna i napojismo te? Kada te vidjesmo kao stranca i primismo; ili gola i zaogrnušmo te? Kada te vidjesmo bolesna ili u tamnici i dođosmo k tebi?’ A kralj će im odgovoriti: ‘Zaista, kažem vam, što god učinite jednomu od ove moje najmanje braće, meni učinite!’

Zatim će reći onima slijeva: ‘Odlazite od mene, prokleti, u oganj vječni, pripravljen đavlu i anđelima njegovim! Jer ogladnjeh i ne dadoste mi jesti; ožednjeh i ne dadoste mi piti; stranac bijah i ne primiste me; gol i ne zaogrnušte me; bolestan i u tamnici i ne pohodiste me!’ Tada će mu i oni odgovoriti: ‘Gospodine, a kada te vidjesmo gladna, ili žedna, ili stranca, ili gola, ili bolesna, ili u tamnici, i ne poslužismo te?’ Tada će im on odgovoriti: ‘Zaista, kažem vam, što god ne učinite jednomu od ovih najmanjih, ni meni ne učinite.’

I otići će ovi u muku vječnu, a pravednici u život vječni.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Gospodine! Otkako si ušao u ljudsku povijest, ona postaje mjesto gdje čovjek postaje za čovjeka odgovoran; i mjesto gdje čovjek svoj život zadobiva ili ga proigrava. Pri tome čistunska pravovjernost i zakonski ispravan moral, koji računa s plaćom - ne vrijede, ako nema spontane, neproračunate brige za čovjeka.

Tvoja rečenica *“Zaista, kažem vam, što god učiniste jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste”*, treba svakom kršćaninu biti pravilo života. Rečeno je što će se pitati na ispitu na Dan suda. Ni za jedan ispit nemamo već odavno znana pitanja kao za ovaj.

Poput apostola i ja tražim gdje stanuješ, a ti odgovaraš: “Dođi i vidi!” I s Tobom mogu biti koliko hoću. Čovjek lišen Tvoje milosti i prijateljstva gol je, prepušten udarcima okoline. Zaogni me svojom ljubavlju!

Daj da Te prepoznam u svima koje mi stavljaš na put života. Želim se na času Suda naći među Tvojim izabranima. Dođi, Gospodine Isuse!

Blagdani kroz tjedan godine A

Velika Gospa godine A (Lk 1,39-56)

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U one dane usta Marija i pohiti u Gorje, u grad Judin. Uđe u Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu. Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga i povika iz svega glasa:

„Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje! Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega? Gledaj samo! Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvojega, zaigra mi od radosti čedo u utrobi. Blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!“

Tada Marija reče:

„Veliča duša moja Gospodina, klikće duh moj u Bogu, mome spasitelju, što pogleda na neznatnost službenice svoje: odsad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom. Jer velika mi djela učini Svesilni, sveto je ime njegovo! Od koljena do koljena dobrota je njegova nad onima što se njega boje. Iskaza snagu mišice svoje, rasprši oholice umišljene. Silne zbacila s prijestolja, a uzvisila neznatne. Gladne napuni dobrima, a bogate otpusti prazne. Prihvati Izraela, slugu svoga, kako obeća ocima našim: spomenuti se dobrote svoje prema Abrahamu i potomstvu njegovu do vijeka.“

Marija ostanila s Elizabetom oko tri mjeseca, a onda se vratila kući.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Ivan gleda »hram Božji na nebu« i »Kovčeg saveza njegova u hramu njegovu« (usp. Otk 11,19a). »Potom se u nebu pokazao veličanstven znak: Žena obučena u sunce, mjesec joj pod nogama, a na glavi joj vijenac od dvanaest zvijezda.« (Otk 12,1).

Žena obučena suncem je Marija u slavi. Ona je Majka Spasitelja i proročki Sion, koji rađa djecu Crkve u bolovima Kalvarije (usp. Otk 12,1-5). Ona je Majka Krista kojega rađa u Betlehemu, ali i Žena, proročki Sion, duhovna majka Božjeg naroda.

Na glas pozdrava Marijina, u sili i snazi Duha Svetoga, rađa se i vjera u duši Elizabete te ona izriče proročke riječi Mariji: »Blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!« (Lk 1,45)

Elizabeta hvali Marijinu vjeru. Vjerom se ona uključila u veliko djelo Božjega spasenja i postala suradnica Bogu. Vjerom i mi trebamo na zemlji biti suradnici Bogu i jedni drugima da se ostvari Božje Kraljevstvo.

Svatko od nas treba Marijinim očima gledati svoj vlastiti život, povijest čovjeka i čovječanstva. Od praoca Abrahama do djeteta koje nosi u sebi ona opaža Božju dobrotu koja se prelijeva „od koljena na koljeno“.

U Marijinoj proslavi imamo sliku onoga što će Crkva i svaki od nas biti na svršetku vremena, ako slijedimo Mariju, uklonimo nabore grijeha i zla iz našega života te milošću Kristovom posvećeni i očišćeni postanemo i mi slavni, sveti i neporočni pred Bogom.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Isus, ugledavši mnoštvo, uzide na goru. I kad sjede, pristupe mu učenici. On progovori i stade ih naučavati:

“Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!

Blago ožalošćenima: oni će se utješiti!

Blago krotkima: oni će baštiniti zemlju!

Blago gladnima i žednima pravednosti: oni će se nasititi!

Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe!

Blago čistima srcem: oni će Boga gledati!

Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati!

Blago progonjenima zbog pravednosti: njihovo je kraljevstvo nebesko!

Blago vama kada vas – zbog mene – pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas! Radujte se i kličite: velika ja plaća vaša na nebesima!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Tko će uzici na Goru Gospodnju,
tko će stajati na svetom mjestu njegovu?” (Ps 24,3)*

Siromasi duhom nisu oni koji ništa ne posjeduju, nego oni koji ništa ne pridržavaju za sebe. To su oni koji sve što primaju ili stječu, podlažu Božjem naumu ljubavi za sve ljude. Takvih je Kraljevstvo Božje. Ono nije u posjedovanju i u moći nad drugima, nego u snazi odricanja i oslobođenja od svega što priječi ljubav prema drugima.

Gledano iz aspekta “svijeta”, teško bi bilo naći više “ludosti” u tako malo riječi Govora o blaženstvima. Kako može biti “blago” gladnima, žednima, progonjenima, žalosnima? No, “lude svijeta izabra Bog da posrami mudre”. Kristov učenik morat će prihvatiti da ga, kao i njegovog Učitelja, svijet smatra ludim, jer nasljeđuje “ludost Božje ljubavi”. U toj je “ludosti” Bog postao čovjekom, živio i umro za čovjeka. Uistinu, vjera nas stavlja u oprječnost sa svijetom koji ima svoju “mudrost” - svijetu, u kojem vladaju oholost, laži i prijevare “ludost” je Božji poziv na poniznost. No, Kristovi će učenici biti “zaštićeni u Dan gnjeva Gospodnjega.” Stoga ostaje pitati se: Tko je luđi – svijet koji ulaže u prolaznost ili oni koji ulažu u vječnost?

*“Tko će uzici na Goru Gospodnju,
tko će stajati na svetom mjestu njegovu?
Onaj u koga su ruke nedužne i srce čisto:
duša mu se ne predaje ispraznosti.” (Ps 24,3-4b)*

Gospodine! Danas Te molimo za sve kršćane: da se, okrijepljeni nadom u vječnost, svakodnevno suobličuju Tvojim slici. Molimo za sve one koji su pritisnuti životnim tegobama: da im udijeliš nadu koja životne izazove pretvara u blaženstvo Tvojih izabranika. Sve nas obnovi svojim Duhom da umijemo svakodnevno rasti na putu svetosti i tako već na zemlji svjedočiti novo nebo i novu zemlju.

Godina B

Božićni ciklus godine B

1. nedjelja došašća godine B (Mk 13,33-37)

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

“Pazite! Bdijte jer ne znate kada je čas. Kao kad ono čovjek neki polazeći na put ostavi svoju kuću, upravu povjeri slugama, svakomu svoj posao, a vrataru zapovijedi da bdije. Bdijte, dakle, jer ne znate kad će se domaćin vratiti – da li uvečer ili o ponoći, da li za prvih pijetlova ili ujutro – da vas ne bi našao pozaspale ako iznenada dođe. Što vama kažem, svima kažem: Bdijte!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Bdijenje je iščekivanje susreta s onim koga se ljubi, susreta koji više neće biti ugrožen rastankom. To je iščekivanja srca koje ljubi - poput čekanja majke na povratak sina, žene na povratak muža, poput iščekivanja prijatelja kojem se obojica raduju kao novom obogaćenom susretu: Tako Crkva čeka Krista.

A Crkva smo: ti, ja. Bdijmo, jer ne znamo dana ni časa!

Gospodine, koji dolaziš kao onaj koji hrani svoj narod, kao onaj koji oprašta grijeh, kao onaj koji rađa na novi život! Dolaziš da nas spasiš! Želim da me Tvoja Riječ vodi, a moje srce ostaje u nadi da ćeš me prepoznati kao svoga – u času konačnog susreta s Tobom!

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

Početak Evandjelja Isusa Krista Sina Božjega.

Pisano je u Izaiji proroku: “Evo šaljem glasnika svoga pred licem tvojim da ti pripravi put. Glas viče u pustinji: ‘Pripravite put Gospodinu, poravnajte mu staze!’”

Tako se pojavi Ivan: krstio je u pustinji i propovijedao krst obraćenja na otpuštenje grijeha. Grnula k njemu sva judejska zemlja i svi Jerzalemcii: primali su od njega krštenje u rijeci Jordanu ispovijedajući svoje grijeha. Ivan bijaše odjeven u devinu dlaku, s kožnatim pojasom oko bokova; hranio se skakavcima i divljim medom. I propovijedao je: “Nakon mene dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan sagnuti se i odriješiti mu remenje na obući. Ja vas krstim vodom, a on će vas krstiti Duhom Svetim.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Gospodine! I danas trebaš preteče! Trebaš ljude koji će pripravljati put za Tvoj dolazak. Trebaš mene i svakog kršćanina.

Za Ivana Krstitelja bilo je jasno: on se umanjivao, a Ti si, Gospodine, bivao sve prisutniji u srcima ljudi koji su Te čekali. Bojim se, Isuse, da Te ljudi često ne mogu vidjeti kroz moju osobu, da Te ne mogu dokučiti preko mojih riječi. Bojim se da ljudi, zbog moje slabosti, često ne požele ići naprijed, da im ja kakav jesam prijećim da dođu k Tebi. Očisti moje nakane, moje želje, operi moj govor i moje srce!

Ivan je bio glas koji viče, glas koji se nije dao nadjačati od drugih ponuda svijeta. Kako ću, Isuse, pozivati ljude da poravnavaju staze i prokrče put kroz pustinju, ako su i staze moga života krivudave i grbave? Kako ću pomoći drugima da Te otkriju i nađu, kada i sam često lutam daleko od Tebe?

Nisam dostojan odriješiti Ti remenje na obući, ali ipak Te molim, učini da budem od neke koristi za Tvoje kraljevstvo. Neka se u meni dogodi život obraćenja, da bih i ja bio glas koji će ljude upućivati na Tebe!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

Bi čovjek poslan od Boga, ime mu Ivan. On dođe kao svjedok da posvjedoči za svjetlo da svi vjeruju po njemu. Ne bijaše on svjetlo, nego – da posvjedoči za svjetlo. A evo svjedočanstva Ivanova.

Kad su Židovi iz Jeruzalema poslali k njemu svećenike i levite da ga upitaju: “Tko si ti?”, on prizna; ne zanižeka, nego prizna: “Ja nisam Krist.”

Upitaše ga nato: “Što dakle? Jesi li Ilija?”

Odgovori: “Nisam.”

“Jesi li prorok?”

Odgovori: “Ne.”

Tada mu rekoše: “Pa tko si da dadnemo odgovor onima koji su nas poslali? Što kažeš sam o sebi?”

On odgovori: “Ja sam glas koji viče u pustinji: ‘Poravnite put Gospodnji!’ – kako reče prorok Izaija.”

A neki izaslanici bijahu farizeji. Oni prihvatitše riječ i upitaše ga: “Zašto onda krstiš kad nisi Krist, ni Ilija, ni prorok?”

Ivan im odgovori: “Ja krstim vodom. Među vama stoji koga vi ne poznate – onaj koji za mnom dolazi, komu ja nisam dostojan odriješiti remenje na obući.”

To se dogodilo u Betaniji, s onu stranu Jordana, gdje je Ivan krstio.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Rečenica u današnjem evanđelju navodi na razmišljanje: “Među vama stoji koga vi ne poznate!” Koliko smo mi sposobni otkriti, prepoznati Isusovu prisutnost u svojoj sredini? On i među nama stoji, a ipak tako malo utječe na naš život, naša raspoloženja, naše planove.

A Ti si, Gospodine, među nama! Tako su Te i proroci navijestili: Tvoje ime je *Emmanuel*, što znači *S nama Bog*. Izgleda da Te slabo poznajemo i zaboravljamo Tvoju prisutnost, blizinu, Tvoju želju da izgubljeno nađeš, ranjeno poviješ, grijesno spasiš.

Svako vrijeme treba svoje preteče, ljude poniznosti koji će dati svoje svjedočanstvo - kao što ga je dao Ivan. To je poslanje kršćana svih naraštaja. Hoće li Te današnji svijet upoznati, hoće li otkriti Tvoje lice i ljubav - to ovisi o nama.

Možda će netko i nama, kao onda Ivanu, doći s pitanjem “Tko si ti”. Odgovor bi trebao uputiti na Onoga za kojim svaki čovjek čezne. Jer, Ivan Krsitelj nije Svjetlo, nego - onaj koji svjedoči za Svjetlo. Jer ja nisam Svjetlo, nego - onaj koji svjedoči za Svjetlo. A, Isus je Svjetlo svijeta. Isus treba mene i svakog kršćanina - da raznosimo Svjetlo do nakraj zemlje.

Emanuel... *S nama Bog*... Želim to nositi ovih dana u svom srcu. Pa, ako smo otkrili onoga *koji je jači*, ako smo otkrili onoga koji se *nalazi među nama*, znajmo velikodušno tu radost posvjedočiti drugima. Neka i po meni, neka i po nama, *Svjetlo svijeta* bude razneseno do nakraj zemlje!

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Posla Bog anđela Gabriela u galilejski grad imenom Nazaret k djevici zaručenoj s mužem koji se zvao Josip iz doma Davidova; a djevica se zvala Marija.

Anđeo uđe k njoj i reče: “Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!”

Na tu se riječ ona smete i stade razmišljati kakav bi to bio pozdrav. No anđeo joj reče: “Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga. Evo, začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin dati prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijek i njegovu kraljevstvu neće biti kraja.”

Nato će Marija anđelu: “Kako će to biti kad ja muža ne poznajem?”

Anđeo joj odgovori: “Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjeg osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji. A eno tvoje rođakinje Elizabete: i ona u starosti svojoj začne sina. I njoj, nerotkinjom prozvanoj, ovo je već šesti mjesec. Ta Bogu ništa nije nemoguće!”

Nato Marija reče: “Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!”

I anđeo otiđe od nje.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Kako će to biti?” “Sila će te Svevišnjega osjeniti...” Još dok su Izraelci bili pustinjski putnici, usred tabora bio je Šator sastanka. Pri Božjim pohodima i susretima s Mojsijem, nad njega se spuštao oblak. Šator, prekriven oblakom, tako je bio *osijenjen*. Kršćanska će tradicija potom Mariju nazvati Škrinjom zavjetnom.

Božić je blizu. Marijine riječi priprave bile su: “Neka mi bude po Riječi Tvojoj!” I mi se pripravljamo. Mnogo se toga nabavlja, kupuje, sređuje. Najbolja priprava ipak bi bila: srce skrušeno, predano volji Božjoj, srce koje Gospodinu spremno kaže: “Evo me! Računaj sa mnom!”

Za svoje djelo spasenja Ti trebaš suradnju čovjeka. U povijesti spasenja sveti su Ti ljudi često davali svoje sposobnosti da čine ono što si od njih tražio. Mnogo je divnih primjera ljudi koji su Ti rekli i ostvarili svoj: “Evo me!”

Gospodine! Hvala Ti za svaki trenutak koji mi govori da još uvijek računaš sa mnom, da imaš planove sa mnom i da sam Ti važan. Želim biti suradnik Tvoje milosti. Daj mi snage da i ja kažem: “Evo me!”

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U one dane iziđe naredba cara Augusta da se provede popis svega svijeta. Bijaše to prvi popis izvršen za Kvirinijeva upravljanja Sirijom. Svi su išli na popis, svaki u svoj grad. Tako i Josip, budući da je bio iz doma i loze Davidove, uziđe iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju – u grad Davidov, koji se zove Betlehem – da se podvrgne popisu zajedno sa svojom zaručnicom Marijom koja bijaše trudna. I dok su bili ondje, navršilo joj se vrijeme da rodi. I porodi sina svoga, prvorođenca, povi ga i položi u jasle jer za njih ne bijaše mjesta u svratištu. A u tom kraju bijahu pastiri: pd vedrim su nebom čuvali noćnu stražu kod svojih stada. Anđeo im Gospodnji pristupi i slava ih Gospodnja obasja! Silno se prestrašiše. No anđeo im reče: “Ne bojte se! Evo javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj – Krist, Gospodin. I evo vam znaka: naći ćete novorođenče povijeno gdje leži u jaslama.” I odjednom se anđelu pridruži silna nebeska vojska hvaleći Boga i govoreći: “Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Bog je velik i malen, nedokučiv i pristupačan, Gospodar svemira i dijete u štali... To je previše jednostavna istina da bi je odrastao čovjek lako prihvatio. Mali Bog, Božić, poziv je na evanđeosku malenost.

“Rječ je tijelom postala i nastanila se među nama!” Potom se dječak seli na različita mjesta, kao odrastao dobrovoljno napušta dom i *“nema kamo bi glavu naslonio”*. Udomljuju ga Zakej, i farizej Šimun, i mnogi drugi. Nažalost, događa se i da *“k svojima dođe a njegovi ga ne primiše”*.

Njegovim ulaskom u svaki dom dolazi i spasenje. Božić je stoga blagdan doma, blagdan obitelji. Isus je novi član svake naše obitelji i za svaku ljudsku obitelj ispunja Izaijino proroštvo: *“Dijete nam se rodilo, Sin nam je darovan!”*

Bog nam je darovan, dar nad darovima! Bog se ne da nadmašiti u ljubavi i darivanju. Ali - možemo ga nasljedovati, činiti ono što On čini, naravno - na naš ljudski, nesavršeni način. Običaj je da se pod borom ostavi neki dar, neki znak pažnje. Kao da svi postaju nekako bolji, topliji, pažljiviji. O, kad bi i ove godine Božić vratio mnogim obiteljima osjećaj topline i vjernosti!

Pridružujemo se radosti pastira, Marije i Josipa. Dobro došao, mali Isuse, u naše velike gradove i u naša stisnuta srca. Tvoj rođendan neka bude čas našega novoga rođenja.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Reče Isus svojim učenicima:

“Čuvajte se ljudi, jer će vas predavati sudovima i bičevati vas po svojim sinagogama! Izvodit će vas zbog mene pred upravitelje i kraljeve da svjedočite pred njima i poganima. A kad vas predadnu, ne budite zabrinuti kako ćete ili što ćete govoriti, jer će vam se onoga časa dati što treba da govorite. Jer nećete govoriti vi, nego će Duh Oca vašega govoriti preko vas.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“A vas će mržiti svi zbog mene, ali tko ustraje do konca, taj će se spasiti.” (Mt 10,22)

Stjepan, *pun milosti i snage*, iščitava Stari Zavjet u svjetlu navještaja Isusove smrti i uskrsnuća. Ovo izaziva bijes Židova koji njegove riječi shvaćaju kao bogohuljenje. Stjepan predaje *Gospodinu Isusu* svoj duh te moli da grijeh njegovih ubojica ne bude im uračunat.

Nakon ubojstva Stjepana slijedi progonstvo Isusovih učenika u Jeruzalemu i okolici. Bilo je to prvo progonstvo kršćana u povijesti Crkve. No, prognani iz Jeruzalema, postali su putujući misionari.

Stjepan je bio jedan od sedmorice određen za djela milosrđa, ali nije bilo moguće odvojiti milosrđe od navještaja. Tako, uz milosrđe, navješta Krista sve do prihvaćanja mučeništva. To je pouka koju možemo naučiti od svetog Stjepana: milosrđe i navještaj idu skupa. I sljedeća pouka: trpljenje, kojeg neće nikad nedostajati, postaje blagoslov.

Gospodine! Učini nas svjedocima vjere!

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

Kad se po Mojsijevu zakonu navršiš dani njihova čišćenja, poniješe Isusa u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu – kao što piše u Zakonu Gospodnjem.

Kad obaviše sve po Zakonu Gospodnjem, vratiše se u Galileju, u svoj grad Nazaret. A dijete je raslo, jačalo i napunjalo se mudrosti i milost je Božja bila na njemu..

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Gospodine! Čovjeka si stvorio kao muško i žensko, kao biće koje ne može samo, nego je dio zajedništva. Tvoj je naum ljubavi da svatko ima oca i majku, da je ovisan o drugome, upućen na drugoga, da svatko duguje svoj život i rast drugome. Nadalje, čovjeka si stvorio na sliku Sina koji je svoj ljudski život proživio unutar jedne obitelji i zajednice.

Isuse, Tvoji su roditelji u riječima starca Šimuna stekli još jedno iskustvo o veličini djeteta koje prinose. Taj svjetao trenutak ubrzo se pretvara u tamu Golgote. Život svake ljudske obitelji ima svoje radosti i žalosti, svjetlosti i tame. Želimo uz ovaj blagdan Svete Obitelji moliti Gospodina da vrati snagu onima koji su na rubu svojih ljudskih sila i u opasnosti da popuste pred silama razdora.

Ti si, Isuse, živio u Svetoj Obitelji, ali Ti nastavljaš živjeti u svakoj našoj obitelji, jer Ti si u svakom srcu koje Ti otvara vrata. U Svetoj Obitelji dao si nam uzor krjeposnog života i uzajamne ljubavi. Daj da je naše obitelji nasljeđuju, te i same budu Tvoj dostojan dom.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Pastiri pohite u Betlehem i pronađu Mariju, Josipa i novorođenče gdje leži u jaslama. Pošto sve pogledaše, ispriповijediše što im bijaše rečeno o tom djetetu. A svi koji su to čuli divili se tome što su im pripovijedali pastiri. Marija u sebi pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svom srcu. Pastiri se zatim vratiše slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli kako im je bilo rečeno.

Kad se navršilo osam dana da bude obrezan, nadjenuše mu ime Isus, kako ga je bio prozvaao anđeo prije njegova začeca.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Neka te slave narodi, Bože,
svi narodi neka te slave!” (Ps 67,4)*

Jedna je godina prošla. Unatoč svim teškoćama imali smo razloga pjevati “Tebe Boga hvalimo”.

Počinje nova godina. Zsigurno neće nedostajati poteškoća u svijetu, u domovini, ali i u našem osobnom životu. No, *obasjani licem Gospodnjim*, unatoč svim teškoćama možemo vjerovati da je za nas najbolje upravo ono što nam se događa.

U današnjem evanđelju pastiri hite u Betlehem. Izabrani narod čvrsto je ukorijenjen u pastirsku tradiciju svojih praotaca koji su sa svojim stadima na Božji poziv krenuli prema Obećanoj zemlji.

Tom narodu, koji je bio *“kao ovce bez pastira”*, najavljen je dolazak Dobroga pastira. Pastir dobri objavio se najprije pastirima. Mudraci s istoka još su daleko, k Isusu dolaze najprije oni koji nemaju darovati što drugo osim svoga poklonstva. Tako poklonstvo siromašnih pastira objavljuje da je Isus Dar onima koji dolaze pokloniti mu se.

Gospodine! S pouzdanjem u Tvoju dobrotu danas započinjemo novo vrijeme koje nam daruješ. Po porodu Svete Marije Bogorodice darovan je novi smisao našem vremenu i našem životu.

“Marija u sebi pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svom srcu.” (Lk 2,19) Nadahni i nas da poput Marije umijemo Tvoju riječ čuvati u srcu kako bi ona bila put i svjetlo našem životu!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U početku bijaše Riječ,
i Riječ bijaše kod Boga –
i riječ bijaše Bog.
Ona bijaše u početku kod Boga.
Sve je po njoj postalo
i ništa što je postalo
nije bez nje postalo.
U njoj bijaše Život
i Život bijaše svjetlo ljudima.
I svjetlo svjetli u tami,
i tama ga ne obuže.
    Pojavi se čovjek,
    poslan od Boga,
    kojemu bijaše ime Ivan.
    On dođe kao svjedok
    da svjedoči za Svjetlo,
    da svi vjeruju po njemu.
    On ne bijaše Svjetlo
    nego – da svjedoči za Svjetlo.

Svjetlo istinito,
koje rasvjetljuje svakoga čovjeka,
dođe na ovaj svijet.
Bijaše na svijetu,
i svijet postade po njemu,
a svijet ga ne upozna.
K svojim dođe,
ali ga njegovi ne primiše.
A svima koji ga primiše
dade vlast da postanu djeca Božja:
Onima koji vjeruju u njegovo ime
koji nisu rođeni
ni od krvi,
ni od volje tjelesne,
ni od volje muževlje,
nego – od Boga.
I Riječ tijelom postade
i nastani se među nama.
i vidjesmo slavu njegovu,
slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca –
pun milosti i istine.

Ivan za njega svjedoči i više:
“Evo onoga za koga rekoh:
Onaj koji poslije mene dolazi, preda mnom je,
jer bijaše prije mene!”

doista, od punine njegove
svi mi primismo,
i to milost na milost.
Jer, Zakon bijaše dan po Mojsiju,
a po Isusu Kristu dođe milost i istina.
Boga nitko nikada nije vidio.
Jedinorođenac – Bog,
koji je u krilu Očevu,
on ga je objavio.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

K svojima dođe, a njegovi ga ne primiše! Sveti Ivan ovdje prije svega misli na narod kojemu je Isus pripadao, na narod Saveza koji u Isusu nije prepoznao Božji pohod, te ga je vlastiti narod odbacio, isključio iz svoje sredine i osudio.

A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja! To su oni koji su ga prigrlili na odgovoran način, učinivši ga izborom svoga života. No, ne može se imenom pripadati Bogu, a životom činiti što nije Božje. Tako nam se može dogoditi da *ne primamo onoga koga nam je Otac poslao*, jer slušamo, ali ne vršimo. Istinska vjera mijenja život i ljudske navike. Ne može se po sakramentima biti kršćanin, a po životu poganin.

Ovih dana svećenik je blagoslivljao obitelji i prostore gdje žive. Kako bi bilo lijepo kada bi Gospodin, dok ulazi u naš dom, osjetio da dolazi na mjesto koje je potpuno njegovo. Takvi bi domovi preobrazili lice zemlje, a Hrvatska bi bila domovina onih koji žive sveto i sretno.

Gospodine! Smjestio si me u narod koji je ukorijenjen u kršćanstvo. Tvoj sam, po tvom odabranju i po svom opredjeljenju. U Tvojoj sam prisutnosti, pratiš me okom dobrog pastira. Daj mi snage da te primam svaki puta kada pokucaš na vrata moga srca. I daj da, kao što ti imenom pripadam, tako i životom činim jedino ono što je Božje.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

Kad se Isus rodio u Betlehemu judejskome u dane Heroda kralja, gle, mudraci se s istoka pojaviše u Jeruzalemu raspitujući se: “Gdje je taj novorođeni kralj židovski? Vidjesmo gdje izlazi zvijezda njegova pa mu se dođosmo pokloniti.”

Kad to doču kralj Herod, uznemiri se on i sav Jeruzalem s njime. Sazva sve glavare svećeničke i pismoznance narodne pa ih ispitivaše gdje se Krist ima roditi. Oni mu odgovoriše: “U Betlehemu judejskome jer ovako piše prorok: ‘A ti, Betleheme, zemljo Judina! Nipošto nisi najmanji među kneževstvima Judinim jer iz tebe će izaći vladalac koji će pasti narod moj – Izraela!’”

Tada Herod potajno dozva mudrace i razazna od njih vrijeme kad se pojavila zvijezda. Zatim ih posla u Betlehem: “Pođite”, reče, “i pomno se raspitajte za dijete. Kad ga nađete, javite mi da i ja pođem te mu se poklonim.”

Oni saslušavši kralja, pođoše. I gle, zvijezda kojoj vidješe izlazak iđāše pred njima sve dok ne stiže i zaustavi se povrh mjesta gdje bijaše dijete. Kad ugledaše zvijezdu, obradovaše se radošću veoma velikom. Uđu u kuću, ugledaju dijete s Marijom, majkom njegovom, padnu ničice i poklone mu se. Otvore zatim svoje blago i prinesu mu darove: zlato, tamjan i smirnu. Upućeni zatim u snu da se vraćaju Herodu, otiđoše drugim putem u svoju zemlju.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Pogani su prepoznali Zvijezdu i ispunjenje proroštva, a njegov je narod ostao slijep pred pojavom Mesije. U kraljevima se tako dade prepoznati Bog kao Bog svih ljudi, svih naroda, jer su, prema staroj kršćanskoj tradiciji, mudraci koji dođoše izdaleka predstavnici ljudskih rasa. Oni su ovdje slika novog Božjeg naroda, Crkve, koja okuplja sve ljude, a u koju se stupa po vjeri i pokonstvu.

Zlato, tamjan i pomast u istočnoj su kulturi puni simbolike: prineseno zlato simbolizira da novorođenoga priznaju kraljem, tamjan da ga priznaju Bogom, pomast da ga priznaju čovjekom.

A što sam ja spreman darovati Tebi? Jesam li spreman darovati svoje zlato? Jesam li spreman barem što žrtvovati za Tebe? Vide li ljudi da pripadam Tebi? Da je moj život osmišljen u predanju Tebi? Širi li se oko mene miris čežnje za Tobom?

A po meni se Bog danas objavljuje budućem naraštaju. Ljudi oko mene slavit će “Oca našega na nebesima” ako vide moja dobra djela koja proizlaze iz predane ljubavi. No, nije smisao vjere tek “biti dobar”, nego: svojom dobrotom proslavljati Boga. To je autentičan znak Isusovog učenika.

Želim se danas pokloniti Zvijezdi, Kristu, koji kao “Svjetlo istinsko koje dođe na svijet” neka obasja moj životni put i prosvjetli moj život. Daj, od danas pa nadalje, da cijeli moj život bude neprestano poklonstvo pred Tobom.

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Propovijedao je Ivan: “Nakon mene dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan sagnuti se i odriješiti mu remenje na obući. Ja vas krstim vodom, a on će vas krstiti Duhom Svetim.”

Onih dana dođe Isus iz Nazareta galilejskoga i primi u Jordanu krštenje od Ivana. I odmah, čim izađe iz vode, ugleda otvorena nebesa i Duha poput goluba gdje silazi na nj, a glas se zaori s nebesa: “Ti si Sin moj, ljubljeni! U tebi mi sva milina!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Isus dolazi na Jordan, rijeku koja dijeli pustinju od Obećane zemlje, ondje gdje je oslobođeni narod uveden u zemlju obećanja.

Pri svakom krštenju djeteta ponavlja se isti prizor i čuje isti glas - za tjelesna osjetila na nevidljiv način - koji je govorio Isusu pri njegovom krštenju: "Ti si sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!" To bi se još moglo izreći kao: "Ti si moj ponos, ti si moja radost!" Na svakom našem krštenju, koje – možda - premalo ozbiljno shvaćamo, Bog je i nama rekao: "Ti si moje ljubljeno dijete, ti si moja radost, moja ljubav!"

To je rečeno i meni. Ja sam dijete Božje ljubljeno, subaštunik neba.

Neka me te riječi uvjeravaju da je ova zemlja ljepša jer ja postojim, da je nebo ljepše jer sam za nebo određen. I daj da, po čudesnom obraćenju moga srca, ja doprinosim svijetu pravde i ljubavi.

Uskrsni ciklus godine B

Pepelnica godine B (Mt 6,1-6.16-18)

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

“Pazite da svoju pravednost ne činite pred ljudima da vas oni vide. Inače nema vam plaće u vašeg Oca koji je na nebesima. Kada dakle dijeliš milostinju, ne trubi pred sobom, kako to po sinagogama i ulicama čine licemjeri da bi ih ljudi hvalili. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. Ti, naprotiv, kada daješ milostinju – neka ti ne zna ljevica što čini desnica, da tvoja milostinja bude u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.

Tako i kad molite, ne budite kao licemjeri. Vole moliti stojeći u sinagogama i na raskršćima ulica da se pokažu ljudima. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. Ti naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata i pomoli se svome Ocu koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.

I kad postite, ne budite smrknuti kao licemjeri. Izobličuju lica da pokažu ljudima kako poste. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. Ti naprotiv, kada postiš, pomaži glavu i umij lice da ne zapaze ljudi kako postiš, nego Otac tvoj, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Ti naprotiv, kada daješ milostinju – neka ti ne zna ljevica što čini desnica.” (Mt 6,3)

Što je život i koja mu je svrha? Netko će se zaustaviti na tijelu i vidjeti u njemu čudesno preoblikovanu zemlju. No, ubrzo će shvatiti da pri svršetku života na zemlji tijelo postaje ono od čega je stvoreno.

I kada gledamo na nebo, u kratkom ovozemnom životu u kojem se izdižemo iznad zemlje, nikada ne smijemo zaboraviti svoju povezanost sa zemljom. Na to nas podsjeća obred Pepelnice.

Započinje korizma u koju smo pozvani ponijeti misao kojom je prožeto cijelo Evanđelje: darivanje, dijeljenje, davanje. U korizmi i sami možemo nekoga rasteretiti, a okvir za to je skrovitost.

Gospodine, molimo Te da dani ove korizme budu dani našega rasta prema nebu.

1. korizmena nedjelja godine B (Mk 1,12-15)

Čitanje svetog Evanđelja po Marku

U ono vrijeme:

Duh nagna Isusa u pustinju. I bijaše u pustinji četrdeset dana, gdje ga je iskušavao Sotona; bijaše sa zvjerima, a anđeli mu služahu.

A pošto Ivan bijaše predan, otiđe Isus u Galileju. Propovijedao je evanđelje Božje: “Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evanđelju!”

Riječ Gospodnja.

1. korizmena nedjelja godine B (Mk 1,12-15)

Popričesna meditacija

Za biblijskog čovjeka pustinja ima mnoga značenja. Ona je zemlja nenastanjena, od koje je Bog ustegao svoj blagoslov, pa je područje zla i kušnje. Pustinja je mjesto napuštenosti i beživotnosti, ali ujedno i mjesto pročišćenja novosti života, jer se u pustinji četrdeset godina čistio narod oslobođen od egipatskog ropstva.

U svezi značenja broja četrdeset... dažd u vrijeme Noe trajao je četrdeset dana... a Mojsije je bio četrdeset dana na Svetoj gori prije nego li je dobio ploče zapovijedi.

Tako i Isus, poput Mojsija, u pustinji prihvaća sve ono što sa sobom nosi mesijanska služba. Isusova kušnja u pustinji u isto je vrijeme i objava pobjede u našoj vlastitoj pustinji, pobjede u teškim trenucima pokore i odricanja.

“Ispunilo se vrijeme”, kaže Isus. Dosta je sljepoće svijeta i tvrdoće srdaca, potrebno je promijeniti strah i sebičnost u milost i sebedarje. Potrebno je prihvatiti tajnu vlastitog života s njegovim kušnjama i poteškoćama, te u svemu prepoznati mogućnost hoda prema dobru.

Gospodine! Ti si svoje djelo otkupljenja učinio. Sada je na nama red da potaknuti, ohrabreni i prosvjetljeni Tvojim primjerom pobijedimo zlo u svojem životu.

Nauči nas otkriti mudrost pustinje. Nauči nas ne bojati se svoje ljudske naravi, već dopustiti Ti da u nama budeš pobjednik. Nauči nas hodočastiti u vlastito srce da u njegovoj tišini čujemo Tvoj govor.

2. korizmena nedjelja godine B (Mk 9,2-10)

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana i povede ih na goru visoku, u osamu, same, i preobrazi se pred njima. I haljine mu postadoše sjajne, bijele veoma – nijedan ih bjelilac na zemlji ne bi mogao tako izbijeliti. I ukaza im se Ilija s Mojsijem te razgovarahu s Isusom. A Petar prihvati i reče Isusu: “Učitelju, dobro nam je ovdje biti! Načinimo tri sjenice: tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu.” Doista nije znao što da kaže jer bijahu prestrašeni. I pojavi se oblak i zasjeni ih, a iz oblaka se začu glas: “Ovo je Sin moj ljubljeni! Slušajte ga!”

I odjednom, obazrevši se uokolo, nikoga uza se ne vidješe doli Isusa sama. Dok su silazili s gore, naloži im da nikome ne pripovijedaju što su vidjeli dok Sin Čovječji od mrtvih ne ustane. Oni održaše tu riječ, ali se među sobom pitahu što znači to njegovo “od mrtvih ustati”.

Riječ Gospodnja.

2. korizmena nedjelja godine B (Mk 9,2-10)

Popričesna meditacija

*“Moje mi srce govori: Traži lice njegovo!
Da, lice tvoje, Gospodine, ja tražim.” (Ps 27,8-9)*

Nedjelja je preobraženja Gospodinova. Preobraženje je i nama silno potrebno.

S Petrom, Ivanom i Jakovom i mi bismo htjeli reći: “Lijepo nam je ovdje biti.”

Međutim, dok smo na ovoj zemlji – moramo stajati na tlu. Život ima svoj tijek, svoju logiku i nije moguće pobjeći od stvarnosti. Kao što su se Petar, Ivan i Jakov morali spustiti sa svete gore Tabora, tako je i nama ići u svoju svakodnevnicu. A taj svakodnevni život težak je i umara. Mnogo toga se ne zbiva onako kako bismo htjeli. Ali: najprije neka Gospodin pročisti našu nutrinu, jer je slika svijeta kojega prepoznajemo kao izvan nas, zapravo skrivena u nama samima.

Molimo tek onda za preobrazbu svijeta izvan nas. Da se svijet straha pretvori u svijet povjerenja, svijet sumaraka u svijet jutra.

Gospodine Isuse Kriste! Molim Te: i mene povedi na visoku goru, dalje od niskih briga, da me obasja svjetlo Tvoga lica. A kad budem silazio, želim s Tobom sići - u svoju obitelj, grad, školu, radno mjesto, u svoje brige. Isuse, želim s Tobom biti u svom životu i radovati se što po Tvojoj milosti sve postaje svijetlo i novo.

3. korizmena nedjelja godine B (Iv 2,13-25)

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

Blizu bijaše židovska Pasha. Stoga Isus uziđe u Jeruzalem. U Hramu nađe prodavače volova, ovaca i golubova i mjenjače gdje sjede. I načini bič od užeta te ih sve istjera iz Hrama zajedno s ovcama i volovima. Mjenjačima rasu novac i stolove isprevrta, a prodavačima golubova reče: “Nosite to odavde i ne činite od kuće Oca mojega kuću trgovačku.”

Prisjetiše se njegovi učenici da je pisano: Izjeda me revnost za dom tvoj.

Nato se umiješaju Židovi i upitaju ga: “Koje nam znamenje možeš pokazati da to smiješ činiti?” Odgovori im Isus: “Razvalite ovaj hram i ja ću ga u tri dana podići.” Rekoše mu nato Židovi: “Četrdeset i šest godina gradio se ovaj hram, a ti da ćeš ga u tri dana podići?”

No on je govorio o hramu svoga tijela. Pošto uskrsnu od mrtvih, prisjetiše se njegovi učenici da je to htio reći te povjeroše Pismu i besjedi koju Isus reče.

Dok je boravio u Jeruzalemu o blagdanu Pashe, mnogi povjeroše u njegovo ime promatrajući znamenja koja je činio. No sam se Isus njima nije povjeravao jer ih je sve dobro poznao i nije trebalo da mu tko daje svjedočanstvo o čovjeku: ta sam je dobro znao što je u čovjeku.

Riječ Gospodnja.

3. korizmena nedjelja godine B (Iv 2,13-25)

Popričesna meditacija

“Očistit ću vas od svih vaših nečistoća. I dat ću vam novo srce.” (Ez 36,25-26)

Isus čisti dom molitve i zauzima se za ljepotu toga mjesta. Želi da ono bude mjesto susreta s Bogom, a ne mjesto ljudskog poslovanja i trgovine.

I naše biće, naše tijelo je također po krštenju hram Duha Svetoga. Moguće je da će Isus i u njemu zateći mnogo toga što mu se ne sviđa. Mnogo toga nije čisto od sebičnih interesa i trgovine, od novca, prijevare, laži, nereda, osjećaja koji nisu dostojni svetosti Božjeg hrama. I tu treba mnogo isprevtati, izbaciti i potjerati. Dopustimo Isusu da uzme svoj bič i očisti ono što sami nismo vidjeli ili se usudili očistiti.

Gospodine Isuse Kriste! Molimo Te za svakoga člana Tvoje Crkve: pročisti ga od svake želje za vlašću i daj mu uvijek prijanjati jedino uz križ.

Neka Te danas *zahvati žar za Očev dom*. Bičem pročisti sve nedostojno. Ta, tvoja smo svojina, hram Božji!

4. korizmena nedjelja godine B (Iv 3,14-21)

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Reče Isus Nikodemu: “Kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako ima biti podignut Sin Čovječji da svaki koji vjeruje u njemu ima život vječni. Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u nj vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. Ta Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu. Tko vjeruje u njega, ne osuđuje se; a tko ne vjeruje, već je osuđen što nije vjerovao u ime jednorodjenoga Sina Božjega. A ovo je taj sud: Svjetlost je došla na svijet, ali ljudi su više ljubili tamu nego svjetlost jer djela im bijahu zla. Uistinu, tko god čini zlo, mrzi svjetlost i ne dolazi k svjetlosti da se ne razotkriju djela njegova; a tko čini istinu, dolazi k svjetlosti nek bude bjelodano da su djela njegova u Bogu učinjena.”

Riječ Gospodnja.

4. korizmena nedjelja godine B (Iv 3,14-21)

Popričesna meditacija

“Da, Bog je tako ljubio svijet da je Sina svoga dao da ne propadne ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni.” (Iv 3,10)

Zar je zaista ovaj svijet u svim svojim izdanjima vrijedan Božje ljubavi? Zar su zaista ljudi ovoga naraštaja vrijedni da ih Bog zagrlji?

Zanimljivo je da o toj ljubavi Isus govori čovjeku farizejske sljedbe, jednome od onih koji su više cijenili slovo zakona nego ljubav. Govori Nikodemu u povjerljivom razgovoru koji se proteže duboko u noć. U tom *čovjeku noći* otkrivamo i mi svoje skrivene čežnje za susretom s Ljubavi, Svjetlom i Istinom. Isus mu tumači: *“Svjetlost je došla na svijet, ali ljudi su više ljubili tamu nego svjetlost!” (Iv 3,19)*. Kao da se čovjek još uvijek uporno opire ljubavi, i nije u stanju vjerovati u Božju vjernost nasuprot ljudske nevjernosti...

Gospodine Isuse Kriste! Nikodemu farizeju strpljivo i s ljubavlju razlagao si Božje planove. Možda bi se to i meni moglo dogoditi... samo kada bih, poput Nikodema, htio proboraviti duže vremena s Tobom, kada bih ti povremeno mogao žrtvovati i dio noći za razgovor s Tobom. Pa neka se i sa mnom zbude novo rođenje o kojemu veliš: *“Vjetar puše gdje hoće. Tako je sa svakim koji je rođen od Duha.” (Iv 3,8)*

Dođi, Gospodine Isuse!

5. korizmena nedjelja godine B (Iv 12,20-33)

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Među onima koji su se došli klanjati na blagdan bijahu i neki Grci. Oni pristupe Filipu iz Betsaide galilejske pa ga zamole: "Gospodine, htjeli bismo vidjeti Isusa."

Filip ode i kaže to Andriji pa Andrija i Filip odu i kažu Isusu. Isus im odgovori: "Došao je čas da se proslavi Sin Čovječji. Zaista, zaista, kažem vam: ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod. Tko ljubi svoj život, izgubit će ga. A tko mrzi svoj život na ovome svijetu, sačuvat će ga za život vječni. Ako mi tko hoće služiti, neka ide za mnom. I gdje sam ja, ondje će biti i moj služitelj. Ako mi tko hoće služiti, počastit će ga moj Otac. Duša mi je sada potresena i što da kažem? Oče, izbavi me iz ovoga časa? No, zato dođoh u ovaj čas! Oče, proslavi ime svoje!"

Uto dođe glas s neba: "Proslavio sam i opet ću proslaviti!" Mnoštvo koje je ondje stajalo i slušalo govoraše: "Zagrmjelo je!" Drugi govorahu: "Anđeo mu je zborio."

Isus na to reče: "Ovaj glas nije bio poradi mene, nego poradi vas. Sada je sud ovomu svijetu, sada će knez ovoga svijeta biti izbačen. A ja kad budem uzdignut sa zemlje, sve ću privući k sebi." To reče da označi kakvom će smrću umrijeti.

Riječ Gospodnja.

5. korizmena nedjelja godine B (Iv 12,20-33)

Popričesna meditacija

“Tko ljubi svoj život, izgubit će ga.” (Iv 12,25)
“Oče, proslavi ime svoje!” (Iv 20,28)

Govor križa je drugačiji od naše logike, od naših planova. Križ govori logikom pšeničnog zrna koje mora umrijeti da bi dalo urod. Život se zadobiva - razdajući ga i gubeći. Tek tako život ima priliku za ishod u kojem je moguć obilan urod. Tako će i Isus privući svojim križem: *“A ja, kad budem uzdignut sa zemlje, sve ću privući k sebi.” (Iv 12,32).*

Pozvani smo na život s Isusom po istoj logici sebedarja. Sebičnošću nije moguće služiti životu. Dok smo puni sebičnog straha i zabrinutosti za sebe, nismo sposobni biti u službi ljubavi i životu. Zatvoreni u svoje interese, brinemo se da ne izgubimo što god od svoga novca, od svoga odmora, od svojih talenata, od svoga ništa...

A oko Isusa ljudi su se tiskali jer je bio pun ljubavi. Ipak, najviše će privući k sebi onda kada više neće moći, prikovan za križ, učiniti ni jedan pomak. Nije li to poruka ohrabrenja za sve nas koji mislimo da nismo korisni? I u takvoj prikovanosti - moguće je ljubiti i služiti životu!

Gospodine Isuse Kriste! Ti nas, prikovan na križu i uzdignut sa zemlje, tome nauči!

Cvjetnica godine B (Mk 14,1-15.47)

Muka Gospodina našega Isusa Krista po Marku

Za dva dana bijaše Pasha i Beskvasni kruhovi. Glavari svećenički i posmoznanici tražili su kako da ga na prijevaru uhvate i ubiju. Jer se govorilo: “Nikako ne na Blagdan, da ne nastane pobuna naroda.”

I kad je u Betaniji, u kući Šimuna Gubavca, bio za stolom, dođe neka žena s alabastrenom posudicom i poli ga po glavi. A neki negodovahu te će jedan drugomu: “Čemu to rasipanje pomasti? Mogla se pomast prodati za više od tristo denara i dati siromasima.” I otresahu se na nju. A Isus reče: “Pustite je, što joj dodijavate? Dobro djelo učini na meni. Ta siromaha svagda imate uza se, i kad god hoćete, možete im dobro činiti, a mene nemate svagda. Učinila je što je mogla: unaprijed mi pomaza tijelo za ukop. Zaista, kažem vam, gdje se god bude propovijedalo evanđelje, po svem svijetu, navješćivat će se i ovo što ona učini - njoj na spomen.”

A Juda Iškariotski, jedan od dvanaestorice, ode glavarima svećeničkim da im ga preda. Kad su oni to čuli, obradovali se i obećali mu dati novca. I tražio je zgodu da ga preda.

Prvoga dana Beskvasnih kruhova, kad se žrtvovala pasha, upitaju učenici Isusa: “Gdje hoćeš blagovati pashu, da odemo i pripravimo?” On pošalje dvojicu učenika i rekne im: “Idite u grad i namjerit ćete se na čovjeka koji nosi krčag vode. Pođite za njim, pa gdje on uđe, recite domaćinu: ‘Učitelj pita: Gdje mi je svratište u kojem bih blagovao pashu sa svojim učenicima?’ I on će vam pokazati na katu veliko blagovalište, prostrano i spremljeno. Ondje nam pripravite.”

Učenici odu, dođu u grad i nađu kako im on reče te pripreme pashu. A uvečer dođe on s dvanaesticom. I dok bijahu za stolom te blagovahu, reče Isus: “Zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati - koji sa mnom blaguje.” Ožalošćeni, stanu mu govoriti jedan za drugim: “Da nisam ja?” A on im reče: “Jedan od dvanaestorice koji umaće sa mnom u zdjelicu. Sin Čovječji, istina, odlazi kako je o njemu pisano, ali jao čovjeku onomu koji ga predaje. Tomu bi čovjeku bolje bilo da se ni rodio nije!”

I dok su blagovali, on uze kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade im i reče: “Uzmite, ovo je tijelo moje.” I uze čašu, zahvali i dade im. I svi su iz nje pili. A on im reče: “Ovo je krv moja, krv Saveza, koja se za mnoge proljeva. Zaista, kažem vam, ne, neću više piti od ovoga roda trsova do onoga dana kad ću ga - novoga - piti u kraljevstvu Božjem.”

Otpjevavši hvalospjeve, zaputiše se prema Maslinskoj gori. I reče im Isus: “Svi ćete se sablazniti. Ta pisano je: Udarit ću pastira, i ovce će se razbjeći. Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.” Nato će mu Petar: “Ako se i svi sablazne, ja neću!” A Isus mu reče: “Zaista, kažem ti, baš ti, danas, ove noći, prije nego se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti.” Ali on je upornije uvjeravao: “Bude li trebalo i umrijeti s tobom - ne, neću te zatajiti.” A tako su i svi govorili.

I dođu u predio imenom Getsemani. I kaže Isus svojim učenicima: “Sjednite ovdje, dok se ne pomolim.” I povede sa sobom Petra, Jakova i Ivana. Spopade ga užas i tjeskoba, pa im reče: “Duša mi je nasmrt žalosna! Ostanite ovdje i bdijte!” Ode malo dalje i rušeći se na zemlju molio je da ga, ako je moguće, mimoide ovaj čas. Govoraše: “Abba! Oče! Tebi je sve moguće! Otkloni čašu ovu od mene! Ali ne što ja hoću, nego što hoćeš ti!”

I dođe, nađe ih pozaspale, pa reče Petru: “Šimune, spavaš? Jedan sat nisi mogao probdjeti? Bdijte i molite da ne padnete u napast. Duh je, istina, voljan, no tijelo je slabo.”

Opet ode i pomoli se istim riječima. Ponovno dođe i nađe ih pozaspale. Oči im se sklappale, i nisu znali što da mu odgovore. Dođe i treći put i reče im: “Samo spavajte i počivajte! Gotovo je! Dođe čas! Evo, predaje se Sin Čovječji u ruke grešničke! Ustanite, hajdemo! Evo, izdajica se moj približio!”

Uto, dok je on još govorio, stiže Juda, jedan od dvanaestorice, i s njime svjetina s mačevima i toljagama, poslana od glavarara svećeničkih, pismoznanaca i starješina. A izdajica im njegov dade znak: “Koga poljubim, taj je! Uхватite ga i oprezno odvedite!” I kako dođe, odmah pristupi k njemu i reče: “Učitelju!” I poljubi ga. Oni podignu na nj ruke i uhvate ga. A jedan od nazočnih trgnu mač, udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu uho.

Isus im prozbori: “Kao na razbojnika iziđoste s mačevima i toljagama da me uhvatite. Danomice bijah vam u Hramu, naučavah i ne uhvatiste me. No neka se ispune Pisma!” I svi ga ostave i pobjegnu. A jedan je mladić išao za njim, ogrnut samo plahtom. I njega htjedose uhvatiti, no on ostavi plahtu i gol pobježe.

Zatim odvedoše Isusa velikom svećeniku. I skupe se svi glavari svećenički, starješine i pismoznanci. Petar je izdaleka išao za njim do u dvor velikog svećenika. Tu je sjedio sa stražarima i grijao se uz vatru. A glavari svećeničkii cijelo Vijeće, da bi mogli pogubiti Isusa, tražili su protiv njega kakvo svjedočanstvo, ali nikako da ga nađu. Mnogi su doduše lažno svjedočili protiv njega, ali im se svjedočanstva ne slagahu. Ustali su neki i lažno svjedočili protiv njega: “Mi smo ga čuli govoriti: ‘Ja ću razvaliti ovaj rukotvoreni Hram i za tri dana sagraditi drugi, nerukotvoreni!’” Ali ni u tom im svjedočanstvo ne bijaše složno.

Usta nato veliki svećenik na sredinu i upita Isusa: “Zar ništa ne odgovaraš? Što to ovi svjedoče protiv tebe?” A on je šutio i ništa mu nije odgovarao. Veliki ga svećenik ponovno upita: “Ti li si Krist, Sin Blagoslovljenoga?” A Isus mu reče: “Ja jesam. I gledat ćete Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi s oblacima nebeskim.” Nato veliki svećenik razdrije haljine i reče: “Što nam još trebaju svjedoci? Čuli ste hulu. Što vam se čini?” Oni svi presudiše da zaslužuje smrt. I neki stanu pljuvati po njemu, zastirati mu lice i udarati ga govoreći: “Proreci!” I sluge ga stadoše pljuskati.

I dok je Petar bio dolje u dvoru, dođe jedna sluškinja velikoga svećenika; ugledavši Petra gdje se grije, upre u nj pogled i reče: “I ti bijaše s Nazarećaninom, Isusom.” On zanijeka: “Niti znam niti razumijem što govoriš.” I iziđe van u predvorje, a pijetao se oglasi. Sluškinja ga ugleda i poče opet govoriti nazočnima: “Ovaj je od njih!” On opet nijekaše. Domalo nazočni opet stanu govoriti Petru: “Doista, i ti si od njih. Ta Galilejac si!” On se tada stane kleti i preklinjati: “Ne znam čovjeka o kom govorite!” I odmah se po drugi put oglasi pijetao. I spomenu se Petar one besjede, kako mu ono Isus reče: “Prije nego se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti.” I briznu u plač.

Odmah izjutra, glavari svećenički zajedno sa starješinama i pismoznancima - cijelo Vijeće - upriličili su vijećanje pa Isusa svezali, odveli i predali Pilatu. I upita ga Pilat: “Ti li si kralj židovski?” On mu odgovori: “Ti kažeš.” I glavari ga svećenički teško optuživahu. Pilat ga opet upita: “Ništa ne odgovaraš? Gle, koliko te optužuju.” A Isus ništa više ne odgovori, te se Pilat tužio.

O Blagdanu bi im pustio uznika koga bi zaškali. A zajedno s pobunjenicima koji u pobuni počiniše umorstvo bijaše u okove bačen čovjek zvani Baraba. I uziđe svjetina te poče od Pilata iskati ono što im običavaše činiti. A on im odgovori: “Hoćete li da vam pustim kralja židovskoga?” Znao je, doista, da ga glavari svećenički bijahu predali iz zavisti. Ali glavari svećenički podjare svjetinu da traži neka im radije pusti Barabu. Pilat ih opet upita: “Što dakle da učinim s ovim kojega zovete kraljem židovskim?” A oni opet povikaše: “Raspni ga!” Reče im Pilat: “Ta što je zla učinio?” Povikaše još jače: “Raspni ga!” Hoteći ugoditi svjetini, Pilat im pusti Barabu, a Isusa izbičeva i preda da se razapne.

Vojnici ga odvedu u unutarnjost dvora, to jest u pretorij, pa sazovu cijelu četvu i zaognu ga grimizom; spletu trnov vijenac i stave mu ga na glavu te ga stanu pozdravljati: "Zdravo, kralju židovski!" I udarahu ga trskom po glavi, pljuvahu po njemu i klanjahu mu se prigibajući koljena. A pošto ga izrugашe, svukoše grimiz i obukoše mu njegove haljine.

I izvedu da ga razapnu. I prisile nekog prolaznika koji je dolazio s polja, Šimuna Cirenca, oca Aleksandrova i Rufova, da mu ponese križ.

I dovuku ga na mjesto Golgotu, što znači Lubanjsko mjesto. I nuđahu mu piti namirisana vina, ali on ne uze. Kad ga razapeše, razdijele među se haljine njegove bacivši za njih kocku - što će tko uzeti. A bijaše treća ura kad ga razapeše. Bijaše napisan i natpis o njegovoj krivici: "Kralj židovski". A zajedno s njim razapnu i dva razbojnika, jednoga njemu zdesna, drugoga slijeva.

Prolaznici ga pogrđivali mašući glavama: "Ej, ti, koji razvaljuješ Hram i sagradiš ga za tri dana, spasi sam sebe, siđi s križa!" Slično i glavari svećenički s pismoznacima: "Druge je spasio, sebe ne može spasiti! Krist, kralj Izraelov! Neka sad siđe s križa da vidimo i povjerujemo!" Vrijedahu ga i oni koji bijahu s njim razapeti.

A o šestoj uri tama nastaje po svojoj zemlji - sve do ure devete. O devetoj uri povika Isus iza glasa: "Eloi, eloi, lama sabahotani?" To znači: "Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?" Neki od nazočnih, čuvši to, govorahu: "Gle, Iliju zove." A jedan otrča, natopi spužvu octom, natakne na trsku i pruži mu piti govoreći: "Pustite da vidimo, hoće li doći Ilija da ga skine."

A Isus zavapi jakim glasom i izdahnu.

I zavjesa se hramska razdrije nadvoje, odozgor dodolje. A kad satnik koji stajaše njemu nasuprot vidje da tako izdahnu, reče: "Zaista, ovaj čovjek bijaše Sin Božji!"

Izdaleka promatrahu i neke žene: među njima i Marija Magdalena i Marija, majka Jakova Mlađeg i Josipa, i Saloma - te su ga pratile kad bijaše u Galileji i posluživale mu - i mnoge druge koje uzidoše s njim u Jeruzalem

A uvečer, budući da je bila Priprava, to jest predvečerje subote, dođe Josip iz Arimateje, ugledan vijećnik, koji također iščekivaše kraljevstvo Božje: odvaži se, uđe k Pilatu i zaista tijelo Isusovo. Pilat se začudi da je već umro pa dozva satnika i upita ga je li odavna umro. Kad sazna od satnika, darova Josipu tijelo. Josip kupi platno, skine tijelo i zavije ga u platno te položi u grob koji bijaše izduben u stijene. I dokotrlja kamen na grobna vrata.

A Marija Magdalena i Marija Josipova promatrahu kamo ga polažu.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Stojimo pred tajnom križa, muke i smrti. To je najprije tajna ljudske nezahvalnosti, ljudske nepravde i zavisti. U spletu događanja redaju se osobe: Ana i Kajfa, Pilat i Petar, Šimun Cirenac i satnik, preplašeni Isusovi prijatelji i zaslijepljena masa puna mržnje te puna bešćutnosti. Isus stoji pred tom silom zla i grijeha.

No, Isus je slobodan i kada ga bičuju, jer - slobodan je od mržnje, od osvete, od ogorčenja. U tome je poruka istinske pobjede križa. Ostao je nepovrijeđena srca, predan u ljubavi. Nije li to poruka svima nama? Odričemo se ljubavi kada mislimo da imamo pravo na mržnju.

Glavari svećenički i pismoznanci smatrali su da bi bio znak da Isus na čudesan način siđe s križa. A Isus je na čudesan način ostao na križu.

Gospodine! Stojim podno Tvoga križa i nisam bez krivnje - jer sam i sam utkan u grijeh svijeta. Zato:

Klanjam Ti se, Presveti Gospodine Isuse Kriste, ovdje i po svim crkvama svijeta, jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

Bijaše pred blagdan Pashe. Isus je znao da je došao njegov čas da prijede s ovoga svijeta Ocu, budući da je ljubio svoje, one u svijetu, do kraja ih je ljubio. I za večerom je davao već bio ubacio u srce Judi Šimuna Iškariotskoga da ga izda. A Isus je znao da mu je Otac sve predao u ruke i da je od Boga izišao te da k Bogu ide pa usta od večere, odloži haljine, uze ubrus i opasa se. Nalije zatim vodu u praonik i počne učenicima prati noge i otirati ih ubrusom kojim je bio opasan. Dođe tako do Šimuna Petra. A on će mu: “Gospodine! Zar ti da meni pereš noge?” Odgovori mu Isus: “Što ja činim, ti sada ne znaš, ali shvatit ćeš poslije.” Reče mu Petar: “Nećeš mi prati nogu nikada!” Isus mu odvrati: “Ako te ne operem, nećeš imati dijela sa mnom.” Nato će mu Šimun Petar: “Gospodine, onda ne samo noge, nego i ruke i glavu!” Kaže mu Isus: “Tko je okupan, ne treba drugo da opere nego noge – i sav je čist! I vi ste čisti, ali ne svi!” Jer znao je tko će ga izdati. Stoga je i rekao: “Niste svi čisti.” Kad im dakle oprao noge, uze svoje haljine, opet sjede i reče im: “Razumijete li što sam vam učinio? Vi me zovete Učiteljem i Gospodinom. Pravo velite jer to i jesam! Ako dakle ja – Gospodin i Učitelj – vama oprah noge, treba da i vi jedni drugima perete noge. Primjer sam vam dao da i vi činite kao što ja vama učinih.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio.” (Iv 13,34)

Prati nekome noge gesta je poniznog služenja. To su u starini činili robovi. Međutim, kod Isusa to je čin ljubavi koja ne traži ništa za sebe.

Svaki puta kada nekome poniznim služenjem omogućimo da osjeti sreću i smisao života, otkivamo dublje tajnu božanskog života

Istinsko slavljenje euharistije mora nas dovesti do toga cilja u kojemu susrećemo Krista koji se prigiba kako bi nas naučio poniznosti i pokazao nam da je “prigibanje u služenju” jedini istinski put življenja.

Smijemo iz te geste izvući pouku za svoj život. Stalo nam je do slike koju o sebi stvaramo pred drugima i najčešće mnogo više želimo da ljudi o nama dobro misle nego da stvarno budemo dobri. Neka nam slika Isusa koji se prigiba u služenju bude trajno nadahnuće za naš život.

Čisto srce stvori mi, Bože, i obnovi u meni pravi duh!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

Kad to reče, Isus ode sa svojim učenicima na drugu stranu potoka Kedrona. Tu bijaše vrt, u koji uđe sa svojim učenicima. A Juda, izdajnik njegov, poznao je ono mjesto, jer se Isus često ondje sastajao sa svojim učenicima.

Tada Juda uze četvoro i stražare koje su mu dali glavari svećenički i farizeji te stiže onamo sa svjetiljkama, zublama i oružjem. A Isus, koji je znao sve što mu se ima dogoditi, stupi naprijed te ih upita: “Koga tražite?” “Isusa Nazarećanina”, odgovoriše mu. “Ja sam”, reče im Isus. A s njima je stajao i njegov izdajnik Juda. Kako im Isus reče: “Ja sam!”, uzmaknuše natrag i padoše na zemlju. I ponovo ih upita: “Koga tražite?” “Isusa Nazarećanina”, odgovoriše. “Rekoh vam da sam ja – odvrati im Isus. Dakle, ako mene tražite, pustite ove da odu!” To se dogodi da se ispuni riječ koju reče: ‘Ne izgubih ni jednoga od onih koje si mi povjerio.’

Tada Petar izvuče mač koji je imao sa sobom te udari slugu velikoga svećenika i odseče mu desno uho. A sluga je bilo ime Malko. Nato Isus reče Petru: “Stavi mač u korice! Zar možda da ne pijem kalež, koji mi pruži Otac?”

A četa, zapovjednik i stražari židovski uhvate Isusa i svežu te ga odvedu najprije k Ani, jer bijaše tast velikom svećeniku one godine, Kaifi. Kaifa je bio onaj koji dade Židovima savjet: “Bolje da jedan čovjek umre mjesto naroda.”

Šimun Petar s drugim učenicima išao je za Isusom. Taj učenik bijaše poznat velikom svećeniku te uđe s Isusom u dvorište velikoga svećenika. A Petar ostade vani, pred vratima. Tada onaj drugi učenik koji bijaše poznat velikom svećeniku iziđe, progovori s vrataricom i uvede Petra. Uto sluškinja, vratarica, reče Petru: “Zar nisi i ti od učenika ovoga čovjeka?” “Nisam”, odvrati on. Tu su bile sluge zajedno sa stražarima. Naložili su vatru – jer bijaše studeno – i grijali se. I Petar je bio s njima i grijao se.

Veliki svećenik zapita Isusa o njegovim učenicima i njegovoj nauci. Isus mu odgovori: “Ja sam javno govorio svijetu. Ja sam uvijek učio u sinagogi i u hramu gdje se skupljaju svi Židovi. Ništa nisam rekao tajno. Zašto mene pitaš? Pitaj one koji su čuli što sam im govorio! Oni znaju što sam ja govorio.” Kad to reče, jedan od prisutnih stražara udari Isusa po obrazu i reče. “Tako odgovaraš velikom svećeniku!” Isus mu odvrati: “Ako sam krivo rekao, dokaži da je krivo! Ako li sam pravo rekao, zašto me udaraš?”

Tada ga Ana još posla svezana velikom svećeniku Kaifi.

A Šimun Petar bio ondje i grijao se. Neki mu rekoše: “Zar nisi i ti od njegovih učenika?” On zanijeka: “Nisam.” Jedan od slugu velikog svećenika, koji bijaše rođak onomu komu Petar odsiječe uho, reče mu: “Nisam li te ja vidio u vrtu s njim?” Tada Petar ponovo zanijeka, a pijetao odmah zapjeva.

Tada Isusa odvedu od Kaife u dvor upraviteljev. Bilo je rano jutro. Ali ne uđoše u dvor, da se ne bi onečistili i da bi mogli jesti pashalnu večeru. Stoga Pilat iziđe k njima te ih upita: “Kakvu optužbu iznosite protiv ovoga čovjeka?” Odgovoriše mu: “Kad ovaj ne bi bio zločinac, ne bismo ga tebi predali.” Pilat im reče: “Uzmite ga vi te mu sudite po svom Zakonu!” Židovi mu odgovoriše: “Nama nije dopušteno nikoga ubiti!” To se dogodi da se ispuni Isusova riječ kojom je označio kakvom smrću ima umrijeti.

Nato se Pilat vrati u dvor, dozva Isusa pa ga upita: “Jesi li ti kralj židovski?” “Kažeš li to sam od sebe – odgovori mu Isus – ili su ti to drugi za mene rekli?” “Zar sam ja Židov? – odvrati Pilat. – Tvoj narod i glavari svećenički meni su te predali. Što si učinio?” Isus odgovori:

“Moje kraljevstvo ne pripada ovom svijetu. Kad bi moje kraljevstvo pripadalo ovom svijetu, moji bi se dvorani borili da ne budem predan Židovima. Ali moje kraljevstvo nije odavde.”

“Dakle, ti si kralj?” reče mu Pilat. “Dobro veliš – odgovori mu Isus – ja sam kralj. Ja sam se zato rodio i zato došao na svijet da svjedočim za istinu. Svatko tko je prijatelj istine sluša moj glas.”

“Što je istina?” upita ga Pilat. I kad to reče, ponovo iziđe k Židovima te im izjavi: “Ja ne nalazim na njemu nikakve krivnje. A kod vas je običaj da vam nekoga pustim o Pashi. Hoćete li da vam pustim kralja židovskoga?” Nato ponovo povikaše: “Ne njega nego Barabu!” A Baraba je bio razbojnik.

Tada Pilat naredi da se Isus uzme i bičuje. Zatim vojnici opletoše krunu od trnja, staviše mu je na glavu i ogrnuše ga skrletnom kabanicom. Potom bi dolazili k njemu i govorili: “Zdravo, kralju židovski!” I još ga udarali po obrazima.

Pilat ponovo iziđe te im reče: “Evo ga izvodim pred vas da znate da ja na njemu ne nalazim nikakve krivnje!” Tada Isus izađe noseći trnovu krunu i skrletnu kabanicu. Pilat im reče: “Evo čovjeka!” Kako ga opaziše glavari svećenički s dvoranima povikaše: “Razapni! Razapni!” “Uzmite ga vi – reče im Pilat – i razapnite! Ja na njemu ne nalazim krivnje!” “Mi imamo Zakon – odgovore mu Židovi – i po tome zakonu mora umrijeti, jer se pravio Sinom Božjim.”

Kad Pilat ču tu riječ, još se više poboja te se ponova vrati u dvor i zapita Isusa: “Odakle si?” A Isus mu ne dade odgovora. Zato mu Pilat reče: “Meni ne odgovaraš? Ne znaš li da imam vlast osloboditi te i da imam vlast razapeti te?”

“Ne bi imao nada mnom nikakve vlasti – odgovori mu Isus – kad ti ne bi bilo dano odozgo. Zato je onomu koji me tebi predade veći grijeh.”

Otada je Pilat nastojao da ga oslobodi, a Židovi su vikali: “Ako ovoga oslobodiš, nisi prijatelj caru! Svaki koji se pravi kraljem protivi se caru.” Pilat, čuvši te riječi, izvede Isusa van te sjede na sudačku stolicu na mjestu što se zove Lithostrotos, a hebrejski Gabbatha. A bio je dan priprave za Pashu, oko šestoga sata. I Pilat reče Židovima: “Evo vam kralja!” “Smakni ga! Smakni! Razapni ga!” vikali su. “Vašega kralja da razapnem?” reče im Pilat. “Mi nemamo drugoga kralja osim cara”, odgovoriše glavari svećenički. Tada im ga predade da se razapne.

Oni nato uzmu Isusa. A on, noseći svoj križ, uziđe na mjesto zvano Lubanja, hebrejski Golgota. Tu razapnu njega i još dvojicu s njim: jednoga s jedne, drugoga, s druge strane, a Isusa u sredini. A Pilat je napisao natpis i stavio ga na križ. Bilo je pisano: “Isus Nazarećanin, kralj židovski.” Taj su natpis čitali mnogi Židovi, jer bijaše blizu grada mjesto na kojemu je Isus bio razapet. Bilo je pisano hebrejski, latinski i grčki. Nato glavari svećenički reknu Pilatu: “Neka ne ostane napisano ‘kralj židovski’, nego: ‘Ovaj je tvrdio: kralj sam židovski.’” “Što sam napisao, ostaje napisano!” odvrati im Pilat.

A vojnici, pošto su razapeli Isusa, uzeše njegove haljine i razdijeliše na četiri dijela: svakomu vojniku po jedan dio. Uzeše i njegovu košulju. Ali kako nije bila šivana, već sva otkana od vrha do dna, rekoše međusobno: “Ne parajmo je, već bacimo za nju kocku komu će pripasti!” To se dogodi da se ispuni riječ Pisma: ‘Razdijeliše među se haljine moje; za odjeću moju baciše kocku.’ Eto, tako su postupali vojnici.

Kod Isusova križa stajale njegova majka i sestra njegove majke, Marija Kleofina, i Marija iz Magdale. Kad Isus opazi majku i blizu nje učenika kojega je osobito ljubio, reče majci svojoj: “Ženo, evo ti sina!” Zatim reče učeniku: “Evo ti majke!” I od tog je časa učenik uze u svoju kuću.

Poslije toga Isus, svjestan da je već sve svršeno, reče, da bi se ispunilo Pismo: “Žedan sam.” Tu bijaše posuda puna octa. Tada natakaoše na izopovu stabljiku spužvu punu octa i primaknuše je k Isusovim ustima. Kad Isus uze ocat, reče: “Svršeno je!” te nakloni glavu i – predade duh.

Budući da je bila Priprava, i da tjelesa ne ostanu na križu u subotu – jer bijaše velik dan ona subota – zamoliše Židovi Pilata da se razapetima prebiju goljeni i da se skinu. Tada vojnici dođoše i prebiše goljeni obojici razapetih s Isusom. Kada dođoše k Isusu i vidješe da je već mrtav, njemu ne prebiše goljeni, nego jedan od vojnika kopljem probode bok pa odmah poteče krv i voda.

Onaj koji ovo vidje svjedoči – njegovo je svjedočanstvo istinito, i on zna da govori pravo – da i vi trajno vjerujete. To se dogodi da se ispuni Pismo: ‘Ni jedna mu se kost neće prelomiti.’ A na drugome mjestu Pismo veli: ‘Gledat će na onoga koga su proboli.’

Poslije toga dođe Josip iz Arimateje, koji bijaše učenik Isusov, ali tajni zbog straha od Židova, i zamoli Pilata da uzme Isusovo tijelo. I Pilat mu dopusti. Nato Josip dođe i uze njegovo tijelo. Dođe i Nikodem. To je onaj koji je prije k Isusu došao po noći. On donese smjesu od oko sto litara smirne i aloje. Tada uzeše Isusovo tijelo te ga, prema židovskom običaju sahranjivanja, obviše platnom s mirodijama. A na mjestu gdje je bio razapet bijaše vrt i u vrtu nov grob, u koji još nitko ne bijaše položen. Tu, dakle, zbog židovske Priprave, kako brob bijaše blizu, položiše Isusa.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Isus spoznaje ljudsku patnju u svim vidovima, uključujući i muku tijela. Isus je na sebi iskustio izdaju jednog od izabranih učenika, zataju učenika kojemu je povjerio posebne odgovornosti, svi su mu se učenici razbježali da spase svoju glavu, svi su ga drugi napustili. Evanđelje govori o gotovo neshvatljivom iskustvu ostavljenosti.

Veliki petak nas poziva na čvrstu vjeru: u iskustvu smrti treba vjerovati u život. Veliki petak nas izaziva na čin vjere koja brda premješta.

Gospodine Isuse, kazao si:

“Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?” Ne mogu ni slutiti dubinu ovoga vapaja, bol tolike ostavljenosti...

“Oče, oprosti im jer ne znaju što čine!” Nikada nećemo dokraja shvatiti što činimo svojim grijehom. Daj da iz vrela Tvoga oproštenja naučim i ja praštati svojim bližnjima!

“Još danas bit ćeš sa mnom u raj.” Divno obećanje čovjeku koji je sav svoj život zlo potrošio! Čovjeku daješ nebo, a da ga on ničim nije zaslužio. Po svojim zaslugama ne bismo stigli daleko. Daj mi ponizno srce da umijem prihvatiti zajedništvo s Tobom kao čisti dar!

“Ženo, evo ti sina; sinko, evo ti majke!” Hvala Ti što si i mene povjerio Majci. Hvala Ti što si meni darovao svoju Majku.

“Žedan sam!” Nama si darovao žive vode. A žedaš za ljubavlju svakoga od nas...

“Dovršeno je!” U svemu si bio poslušan do smrti. To djelo ljubavi dovršio si i za mene.

“Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!” Daj mi milost da se i u meni dogodi predanje u času kad se bude odvijala moja posljednja muka rastajanja od ovoga života!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

Prvog dana u tjednu rano ujutro, još za mraka, dođe Marija Magdalena na grob i opazi da je kamen s groba dignut. Otrči stoga i dođe k Šimunu Petru i drugom učeniku, kojega je Isus ljubio, pa im reče: “Uzeše Gospodina iz groba i ne znamo gdje ga staviše.”

Uputiše se onda Petar i onaj drugi učenik i dođoše na grob. Trčahu obojica zajedno, ali onaj drugi učenik prestignu Petra i stiže prvi na grob. Sagne se i opazi povoje gdje leže, ali ne uđe. Uto dođe i Šimun Petar koji je išao za njim i uđe u grob. Ugleda povoje gdje leže i ubrus koji bijaše na glavi Isusovoj, ali nije bio uz povoje, nego napose svijen na jednome mjestu. Tada uđe i onaj drugi učenik koji prvi stiže na grob i vidje i povjerova. Jer oni još ne upoznaše Pisma da Isus treba da ustane od mrtvih.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Isusovo uskrsnuće nije pobjeda nad neprijateljima koji su ga ubili, nego je pobjeda života nad smrću i ljubavi nad mržnjom.

Gospodin želi uskrsnuti u srcima koja su umorna od neuzvrćene ljubavi i misle da je bolje odustati od služenja i od ljubavi. Neka Uskrsli Gospodin ukoni u nama sve staro i neka nam podari novu nadu!

Molimo da Gospodin uskrsne u onima koji su dopustili da ih obuzme mržnja! Molimo ga da uskrsne u nama svaki puta kada dopustimo da klica zla dotakne našu dušu!

Gospodine! Pomozi nam da uskrsne naša vjera! Daj, Gospodine, da u nama, i onda po nama zasja radost, zasja nada koja će biti jača od očaja!

Tvoje uskrsnuće slavimo! Tvoj slavni dolazak iščekujemo!

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

One sa strahom i ujedno s velikom radošću, smjesta ostaviše grob te otrčaše da to jave njegovim učenicima.

Najedanput im dođe Isus ususret pa im reče: “Zdravo!” One pristupiše k njemu, objučiše mu noge i pokloniše mu se. Nato im Isus reče: “Ne bojte se! Idite i javite mojoj braći da idu u Galileju. Ondje će me vidjeti.”

Dok su one bile na putu, neki od stražara dođoše u grad te javiše glavarima svećeničkim sve što se dogodilo. Ovi se sastadoše sa starješinama pa, nakon vijećanja, dadoše vojnicima veliku svotu novaca i rekoše im: “Kažite: Njegovici učenici dođoše noću te ga ukradoše dok smo mi spavali. Ako bi ovo došlo upravitelju do ušiju, mi ćemo ga već uvjeriti i pobrinuti se da budete bez brige.” Oni uzeše novac i učiniše kako su ih poučili. To je pričanje rašireno među Židovima do dana današnjega.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Kad eto im Isusa ususret te im reče: ‘Zdravo!’” (Mt 28,9)

“Ne bojte se!” (Mt 28,10)

Isusovo uskrsnuće nije trijumf nad *bezakonicima* (Dj 2,23) koji su ga pogubili, nego je trijumf života nad smrću, i ljubavi nad mržnjom. Nevažno je pobijediti Judu, ili Pilata, ili Heroda, ili Kajfu, ili farizejima i glavarima svećeničkim dokazati da su teško pogriješili...

Gospodine Isuse Kriste!

To je dakle nevažno. A važno je: izabranike svoje šalješ u svijet! I danas nas tako šalješ.

Uskrsni danas u meni! Zapali me ljubavlju, želim novo srce i novu dušu - da budem gorljivi nositelj Tvoje Radosne vijesti.

Gospodine! Okrijepi nas milošću da Tebe prihvatimo kao Put svojega života! Prepoznaj nas kao svoje! A nama podari mudrost i hrabrost da Te uvijek i na svakome mjestu prepoznamo kao svoga Učitelja i Spasitelja.

Tvoje uskrsnuće slavimo, Tvoj slavni dolazak iščekujemo!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

Uvečer toga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: "Mir vama!" To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodine. Isus im stoga ponovno reče: "Mir vama! Kao što mene posla Otac, i ja šaljem vas." To rekavši, dahne u njih i kaže im: "Primate Duha Svetoga! Kojima otpustite grijehе, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im."

Ali Toma zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima kad dođe Isus. Govorili su mu dakle drugi učenici: "Vidjeli smo Gospodina!" On im odvrati: "Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati!"

I nakon osam dana bijahu njegovi učenici opet untra, a s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stane u sredinu i reče im: "Mir vama!" Zatim će Tomi: "Prinesi prst ovamo i pogleaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran."

Odgovori mu Toma: "Gospodin moj i Bog moj!"

Reče mu Isus: "Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!"

Isus je pred svojim učenicima učinio i mnoga druga znamenja koja nisu zapisana u ovoj knjizi. A ova su zapisana da vjerujete: Isus je Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život u imenu njegovu.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“*Gospodin moj i Bog moj!*” (Iv 20,28) Nakon nemira pred ostajstvom smrti, u Tomi se pojavio nemir zbog otajstva prisutnosti. Nije mogao vjerovati da je Isus živ – nije mogao prihvatiti spasonosni nemir. Toma je jedan od nas - netko tko želi ostati čvrsto na zemlji, bez primisli iluzije.

Bog ponekad uslišava i naše pogrešne molbe. On rasipnom sinu daje baštinu i dopušta mu da ode... A Tomi veli: “*Prinesi prst ovamo*”. Dugim riječima: *Evo ti moje tijelo. Učini ono što si tražio.* Toma je zadobio uslišanje i to je njemu bilo kao kazna i prijekor.

Međutim, prvi koji zove Isusa *svojim Bogom* je Toma. Od Tome, prepunog sumnje, Isus je izvukao najljepšu ispovijed vjere.

Danas Isus očekuje od nas da naša vjera pokaže znakove života kako bismo imali lice koje će drugima svjetliti vazmeno svjetlo. Možda je Toma postao “nevjerni Toma” jer apostoli nisu pokazivali svoja preobražena lica...

I dok mi danas poput Tome vapimo Bogu da nam pokaže znakove, ne vidimo da nam ih daje u izobilju - znakove svoje prisutnosti i darivanje čovjeka. Pozvani smo Bogu dati jedini mogući dar ovdje na zemlji: vjerovati u njega malo prije nego li ga vidimo; vjerovati u nebo malo prije nego li ćemo u njega ući.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Učenici su pripovijedali što se dogodilo na putu i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha. Dok su oni o tom razgovarali, stane Isus posred njih i reče: “Mir vama!” Oni, zbunjeni i prestrašeni, pomisliše da vide duha. Reče im Isus: “Zašto se prepadoste? Zašto vam sumnje obuzimaju srce? Pogledajte ruke moje i noge! Ta ja sam! Opipajte me i vidite jer duh tijela ni kostiju nema, kao što vidite da ja imam.” Rekavši to, pokaza im ruke i noge. I dok oni od radosti još nisu vjerovali, nego se čudom čudili, on im reče: “Imate li ovdje što za jelo?” Oni mu pruže komad pečene ribe. On uzme i pred njima pojede.

Nato im reče: “To je ono što sam vam govorio dok sam još bio s vama: treba da se ispuni sve što je u Mojsijevu Zakonu, u Prorocima i Psalmima o meni napisano.” Tada im otvori pamet da razumiju Pisma te i me reče: “Ovako je pisano: ‘Krist će trpjeti i treći dan ustati od mrtvih, i u njegovo će se ime propovijedati obraćenje i otpuštenje grijeha po svim narodima, počevši od Jeruzalema.’ Vi ste tomu svjedoci. I evo, ja šaljem na vas Obećanje Oca svojega. Ostanite zato u gradu dok se ne obučete u Silu odozgor.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Reče im Isus: “Zašto se prepadoste?” (Lk 24,38)

Na mnogo ćemo mjesta u Svetom pismu naći kako je susret s Bogom praćen strahom. Izaija kaže: *“Jao meni, propadoh, jer čovjek sam nečistih usana, a oči mi vidješe Kralja, Gospodina nad Vojskama.” (Iz 6,5)* Apostoli na brdu preobraženja ostadoše *“prestrašeni”* vidjevši Isusa u slavi (Mk 9,6). No to je uvijek strah koji potom donosi mir i pouzdanje u Boga. Biblijska duhovnost zapravo opisuje grješnika kao čovjeka koji *“straha Božjega nema pred očima” (Ps 36,1)*, a pravednika predstavlja kao onoga koji se *“boji Gospodina” (Ps 112,1)*.

Strah koji se događa na putu vjere je ravnoteža života - ravnoteža koja ne dopušta niti nerealan ushit, ni pesimističnu sumnjičavost. Strah Božji stoga obuzima zauzetog vjernika. Možda život vjere katkad olako vezujemo samo uz iskustvo radosti, iz koje dolazi bezbrižnost, a onda često bezbrižnost donosi nebrižnost za Boga i njegovu Riječ.

Isus veli apostolima: *“Zašto ste prestrašeni?”* On ih i ohrabruje: *“Ne bojte se! Ja sam!”*

Pokazujući učenicima svoje probodene ruke i noge, zapravo ih poučava da u njihovom navještanju ne smije biti dijeljenja između Raspetoga i Uskrsloga.

“Mnogi govore: Tko će nam pokazati sreću?” Ti nas Isuse, Raspeti i Uskrsli *“obasjaj svjetlom svoga lica!” (usp. Ps 4,7)*

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Reče Isus: "Ja sam pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za ovce. Najamnik - koji nije pastir i nije vlasnik ovaca - kad vidi vuka gdje dolazi, ostavlja ovce i bježi, a vuk ih grabi i razgoni: najamnik je i nije mu do ovaca. Ja sam pastir dobri i poznajem svoje i mene poznaju moje, kao što mene poznaje Otac i ja poznajem Oca i život svoj polažem za ovce. Imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovog ovčinjaka. I njih treba da dovedem i glas će moj čuti i bit će jedno stado, jedan pastir. Zbog toga me i ljubi Otac što polažem život svoj da ga opet uzmem. Nitko mi ga ne oduzima, nego ja sam od sebe polažem. Vlast imam položiti ga, vlast imam opet uzeti ga. Tu zapovijed primih od Ova svoga."

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Svećenik je osoba na koju je Isus prenio punomoć svoje pastirske službe. Stoga je ova *Nedjelja dobroga pastira* ujedno i *Nedjelja dubovnih znanja*. Pastir je sav u službi ovaca. One prepoznaju njegov glas i otkrivaju da je vrijedno ići upravo za njim.

No, i svi mi smo pozvani jedni drugima biti - ne najamnici koji će na drugima zarađivati, nego - biti sluge i pastiri koji će spremno za druge živjeti, bližnjima služiti, sebedarno ih ljubiti.

Isuse, Dobri pastiru! Mnogo je najmnika koji bi htjeli osvojiti Tvoje stado. Nude užitak, karijeru, novac, a zauzvrat traže jedino - kršenje Tvoga zakona. Prione li čovjek uz te najmnike, gubi slobodu, milost posvetnu, prijateljstvo s Tobom. Gubi *sve* za *malo* što nude đavolje sluge - najmnici svijeta. Sačuvaj nas od tih najmnika kojima nije do ovaca, već do sebe!

Danas Te posebno molimo za Tebi posvećene osobe: da budu pastiri, da nasljeđuju Tvoje krjeposti, da bdiju nad povjerenim stadom, da ga čuvaju kao Tvoje blago koje si im povjerio. Daj im hrabrost da svjedoče po uzoru na Tebe, koji si sve ljude privukao k sebi - žrtvom svoga života!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Reče Isus svojim učenicima: “Ja sam istinski trs, a Otac moj - vinogradar. Svaku lozu na meni koja ne donosi roda on siječe, a svaku koja rod donosi čisti da više roda donese. Vi ste već očišćeni po riječi koju sam vam zborio. Ostanite u meni i ja u vama. Kao što loza ne može donijeti roda sama od sebe, ako ne ostane na trsu, tako i vi ako ne ostanete u meni. Ja sam trs, vi loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda. Uistinu, bez mene ne možete učiniti ništa. Ako tko ne ostane u meni, izbace ga kao lozu i usahne. Takve onda skupe i bace u oganj te gore. Ako ostanete u meni i riječi moje ostanu u vama, što god hoćete, ištite i bit će vam. Ovime se proslavalja Otac moj: da donosite mnogo roda i da budete moji učenici.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Ja sam istinski trs, a Otac moj – vinogradar. Svaku ložu na meni koja ne donosi roda on siječe, a svaku koja rod donosi čisti da više roda donese.” (Iv 15,1-2)

Slika vinograda česta je u biblijskoj tradiciji. Vinogradar u svoj vinograd ulaže puno truda, brige i rada. Na vrijeme ga treba okopati, pročistiti, obrazati, vezivati, braniti od štetočina, trajno njegovati. U Svetom se pismu Izrael često uspoređuje s Božjim vinogradom. Ta se slika pretiče u govor o Crkvi u današnjoj prisporodobi. U sedamnaest redaka Ivanova evanđelja, Isus osam puta spominje “donošenje ploda”, a čak šesnaest puta “ostanak” loze na trsu.

Između trsa i loze struji isti životni sok, duboko zajedništvo, isti neizrecivi život.

Neka nam u srcu trajno odzvanjaju Isusove riječi: *“Kao što loža ne može donijeti roda sama od sebe, ako ne ostane na trsu, tako ni vi, ako ne ostanete u meni.” (Iv 15,4)* *“Ovime se proslavlja Otac moj: da donosite mnogo roda.” (Iv 15,8)*

Gospodine! Ti znaš da smo poput mladica koje lako usahnu pred nedaćama života. Prati nas uvijek svojim Duhom i ukrijepi našu ucijepljenost u Tebe.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Reče Isus svojim učenicima: “Kao što je Otac ljubio mene tako sam i ja ljubio vas; ostanite u mojoj ljubavi. Budete li čuvali moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi; kao što sam i ja čuvao zapovijedi Oca svoga te ostajem u ljubavi njegovoj. To sam vam govorio da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna.

Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio! Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje. Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam. Više vas ne zovem slugama jer sluga ne zna što radi njegov gospodar; vas sam nazvao prijateljima jer vam priopćih sve što sam čuo od Oca svoga. Ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane te vam Otac dadne što god zaištete u moje ime. Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Postavib vas da idete i rod donosite.” (Iv 15,16)

Bog je čovjeka stvorio kao biće koje je njemu slično upravo po - ljubavi. On daje čovjeku suradnju u njegovu djelu stvaranja i u njegovoj moći sebedarne ljubavi. Čovjek je najviše čovjek i najviše bogolik - kada ljubi.

“Kao što je Otac ljubio mene, ja ljubim vas. A vi, ljubite jedni druge kao što sam ja ljubio vas.” Snagom te nove Isusove zapovijedi, ljubav postaje najpravije bogoštovlje.

Gospodine Isuse Kriste! Molim Te za sve kršćane: da se svakodnevno suobličuju Tvojim slici. Daj nam spoznati ljubav u kojoj nas ljubiš! I daj da Te u svemu nasljedujemo!

Uzašašće godine B (Mk 16,15-20)

Svršetak svetog Evanđelja po Marku

U ono vrijeme:

Isus se ukaza jedanaestorici i reče im: “Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju. Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se. A ovi će znakovi pratiti one koji uzvjeruju: u ime će moje izganjati zloduhe, novim će jezicima zboriti, zmije uzimati; i popiju li što smrtonosno, ne, neće im nauditi; na nemoćnike će ruke polagati, i bit će im dobro.”

I Gospodin Isus, pošto im to reče, bude uzet na nebo i sjede zdesna Bogu.

Oni pak odoše i propovijedahu posvuda, a Gospodin surađivaše i utvrđivaše riječ popratnim znakovima.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju.” (Mk 16,15)

Uskrsnuli Gospodin susreće jedanaesticu. Uzašašće nije rastanak, nego: *“Ja sam s vama u sve dane - do svršetka svijeta”*.

Isusovo uzašašće nam pokazuje koji je konačni cilj i konačna nada našega putovanja na zemlji - to je domovina na nebesima.

“Gore srca!” - kliče misni obrazac. Naše je uzašašće u uzdignutosti našeg bića koje svoj život crpi u Isusovu obećanju njegove neprestane nazočnosti. Ostane li naše srce usmjereno prema Bogu “koji je gore”, veći i uzvišeniji od svega ljudskoga, počinjemo sa zahvalnošću primati svaki dar milosti.

Gospodine! Daj nam milost da zauzeto izgrađujemo Tvoje kraljevstvo na našim životnim putevima. Oslobodi nas od okova koji naše korake zaustavljaju uz zemaljsko i usmjeri nas prema neprolaznim dobrima. Daj nam vjerno nasljedovati Tvoj put da na kraju zemljskog putovanja zavrijedimo nebesku domovinu.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Isus podiže oči k nebu i pomoli se: “Oče sveti, sačuvaj ih u svom imenu koje si mi dao: da budu jedno kao i mi. Dok sam ja bio s njima, ja sam ih čuvao u tvom imenu, njih koje si mi dao; i štitio ih te nijedan od njih ne propade osim sina propasti, da se Pismo ispuni. A sada k tebi idem i ovo govorim u svijetu da imaju puninu moje radosti u sebi. Ja sam im predao tvoju riječ, a svijet ih zamrzi jer nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta. Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih očuvaš od Zloga. Oni nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta. Posveti ih u istini: tvoja je riječ istina. Kao što ti mene posla u svijet tako i ja poslah njih u svijet. I za njih posvećujem samog sebe da i oni budu posvećeni u istini.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Ja sam im predao tvoju riječ, a svijet ih zamrzji jer nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta.” (Iv 17,14)

Evandjelje današnje nedjelje Isusove su riječi s Posljednje večere. Tu su njegove posljednje preporuke, upozorenja i molitva. U molitvu su uključeni Isusovi učenici, ali i svatko od nas - jer Isus moli ne samo *“za ove, nego i za sve koji će na njihovu riječ povjerovati.”*

U svijetu smo, ali nismo od svijeta! Želimo s Tobom, Isuse, biti u službi novoga svijeta, nove zemlje i novog neba. Dao si nam novo srce, novi smo kvasac za novi kruh za hranu svijetu. Daj nam da budemo jaki - ojačani Tobom!

Gospodine Isuse, hvala Ti što si i mene uključio u svoju molitvu na Posljednjoj večeri. Veseliš se što sam Tvoju riječ sačuvao. Premda ima toliko toga upitnog u mojem ponašanju, Ti mi iskazuješ povjerenje.

Molim Te za Duha Svetoga kojim želiš obogatiti svoju Crkvu: pohodi i mene, pohodi svakog vjernika, iznenadi nas i ispuni Duhom.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Reče Isus svojim učenicima: “Kada dođe Branitelj koga ću vam poslati od Oca - Duh istine koji od Oca izlazi - on će svjedočiti za mene. I vi ćete svjedočiti jer ste od početka sa mnom. Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete nositi. No kada dođe on - Duh istine - upućivat će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti što čuje i navješćivat će vam ono što dolazi. On će mene proslavljati jer će od mojega uzimati i navješćivati vama. Sve što ima Otac, moje je. Zbog toga vam rekoh: od mojega uzima i - navješćivat će vama.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

U Rijeci, na blagdan Duhova, blaženi Ivan Pavao II je citirao Ezekijela: *“Od sva četiri vjetra dođi, Duše, i dabni u ova trupla da ožive!”* (Ez 37,9)

Duhovi - rođendan Crkve! Nije rođena zalaganjem ljudi; Crkva je dar Uskrsloga Krista. Apostoli osjećaju silnu povezanost. *“Bez Božanstva Tvojega čovjek je bez išega!”*

Nekoć je u jeruzalemskom hramu Isus uskliknuo: *“Ako je tko žedan neka dođe k meni i neka pije: i iz njegove će utrobe poteći potoci žive vode!”* (Iv 7,37-38) Čovjek - stvoren na sliku Božju, Bogu sličan - prožet Duhom može radosno služiti, ustrajati u požrtvornosti, iskreno praštati, strpljivo prihvaćati brige svijeta. Čovjek i čovječanstvo potrebiti su Duha.

Upravo kao što pjesma kaže:

*“Rijeke žive vode potecite,
neka Duh se razlije,
svakom žednom srcu donesite
Božju ljubav zauvijek!*

*Ti zapuši sa sve četiri strane svijeta,
neka suhe kosti ožive,
cijela zemlja nek zbog Tebe bude sveta,
Tvoja vatra nek zapali sve!”*

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Jedanaestorica padoše u Galileju na goru, kamo im je naredio Isus. Kad ga ugledaše, padoše ničice preda nj. A neki posumnjaše. Isus im pristupi i prozbori: “Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji! Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovijedio. I evo, ja sam s vama u sve dane - do svršetka svijeta.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Danas je proslava Boga stvaralaštva, zajedništva i darova.

Tajnu se često promatra kao nešto neshvatljivo, zid pred kojim se mora stati, jer um počinje mucati. Ako mislitelji i mucaju, molitelji mogu živjeti Otajstvo. Za to trebamo: šutnju, molitvu i klanjanje.

Bože sveti! I velik si i neizmjeran, vječan i svemoguć. Bože! I malen si kao dijete i sputan ograničenošću ljudskog bića i stojiš nemoćan pred čovjekom u njegovoj slobodi.

Smijemo Ti doći kao djeca, te nam nisi Bog daleki nego Bog neizrecive blizine.

Zapovijedio si apostolima, i nama: *“Podite, dakle, i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.”* (Mt 16,19)

Pa danas kličemo:

*“Gospodine, Bože naš,
divno li je ime tvoje po svoj zemlji!”* (Ps 8,10)

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

Prvoga dana Beskvasnih kruhova, kad se žrtvovala pasha, upitaju učenici Isusa: “Gdje hoćeš blagovati pashu, da odemo i pripravimo?” On pošalje dvojicu učenika i rekne im: “Idite u grad i namjerit ćete se na čovjeka koji nosi krčag vode. Pođite za njim, pa gdje on uđe, recite domaćinu: ‘Učitelj pita: Gdje mi je svratište u kojem bih blagovao pashu sa svojim učenicima?’ I on će vam pokazati na katu veliko blagovalište, prostrano i spremljeno. Ondje nam pripravite.”

Učenici odu, dođu u grad i nađu kako im on reče te priprave pashu.

I dok su blagovali, on uze kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade im i reče: “Uzmite, ovo je tijelo moje.” I uze čašu, zahvali i dade im. I svi su iz nje pili. A on im reče: “Ovo je krv moja, krv Saveza, koja se za mnoge proljeva. Zaista, kažem vam, ne, neću više piti od ovoga roda trsova do onoga dana kad ću ga - novoga - piti u kraljevstvu Božjem.”

Otpjevavši hvalospjeve, zaputiše se prema Maslinskoj gori.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Isus je čovjeku bio blizu. Ljudi su za Isusova zemaljskog hoda osjetili njegovu raspoloživost za drugoga. U Isusovom životu susrećemo brojne primjere njegove djelatne prisutnosti za čovjeka i brojne primjere čovjekove potrebe za osobom povjerenja koja ima vremena i ljubavi za drugoga.

Svaki puta kada nekome poniznim služenjem omogućimo da osjeti sreću i smisao života - i mi otkivamo dublje tajnu božanskog života! Istinsko slavljenje euharistije mora nas dovesti do toga cilja u kojemu susrećemo Krista koji se prigiba kako bi nas naučio poniznosti i pokazao nam da je "prigibanje u služenju" jedini istinski put življenja.

Gospodine! Danas Te molimo da Tvoja Crkva bude kruhom koji se lomi za život svijeta. Molimo Te za svakog našeg brata i sestru koji osjete duhovnu glad: neka u Tebi nađu kruh života.

A za nas, za sebe, molim: Čisto srce stvori mi, Bože, i obnovi u meni pravi duh!

Vrijeme kroz godinu B

2. nedjelja kroz godinu B (Iv 1,35-42)

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Stajao Ivan s dvojicom svojih učenika. Ugleda Isusa koji je onuda prolazio i reče: "Evo Jaganca Božjega!"

Te njegove riječi čula ona dva njegova učenika pa pođoše za Isusom. Isus se obazre i vidjevši da idu za njim, upita ih: "Što tražite?"

Oni mu rekoše: "Rabbi" – što znači: Učitelju – "gdje stanuješ?"

Reče im: "Dođite i vidjet ćete."

Pođoše dakle i vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega onaj dan. Bila je otprilike deca ura. Jedan od one dvojice koji su čuvši Ivana pošli za Isusom bijaše Andrija, brat Šimuna Petra. On najprije nađe svog brata Šimuna te će mu: "Našli smo Mesiju!" – što znači "Krist – Pomazanik".

Dovedu ga Isusu, a Isus ga pogleda i reče: "Ti si Šimun, sin Ivanov! Zvat ćeš se Kefa!" – što znači "Petar – Stijena".

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Učitelju, gdje stanuješ?” (Iv 1,38) Bilo je to bojažljivo pitanje ljudi koji su nešto osjetili, koji su se našli zatečeni privlačnošću Isusove osobe. To je bila neka zahvaćenost na prvi pogled.

A Isus ne zatvara svoje boravište. Otvoreno je svakome. Na jednostavan je način pozvao prve učenike, koji su puni želje i znatiželje krenuli za njim. Bilo je to za učenike tako značajan susret da su zapamtili: *Bila je otprilike deseta ura.*

Smijemo se pitati o času kada smo mi sreli Isusa. Bismo li se mogli prisjetiti točnog trenutka koji je zapisan u kronici života?

Gospodin nas vodi tamo gdje stanuje – vodi rado, često – upravo je zato i – *nastanio se među nama.*

Učitelju, povedi nas k sebi!

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

Pošto Ivan bijaše predan, otiđe Isus u Galileju. Propovijedao je evanđelje Božje: “Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evanđelju!”

I prolazeći uz Galilejsko more, ugleda Šimuna i Andriju, brata Šimunova, gdje ribare na moru; bijahu ribari. I reče im Isus: “Hajdete za mnom i učinit ću vas ribarima ljudi!”

Oni odmah ostaviše mreže i pođoše za njim. Pošavši malo naprijed, ugleda Jakova Zebedejeva i njegova brata Ivana: u lađi su krpali mreže. Odmah pozva i njih. Oni ostave oca Zebedeja u lađi s nadničarima i otiđu za njim.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Gospodin je sama dobrota i pravednost:
grešnike na put on privodi.
On ponizne u pravdi vodi
i uči malene putu svome.” (Ps 25,8-9)*

Gospodine! Apostoli su ostavili sve i pošli za Tobom.

A Ti znaš svu moju ljudsku ograničenost i slabost, znaš padove, znaš što mogu i što ne mogu pružiti. Ipak, imaš toliko povjerenja u čovjeka...

Od mene očekuješ samo ono što mogu dati. Drugo ćeš učiniti Ti. Od mene očekuješ da krenem, a Ti ćeš proslaviti svoju dobrotu. Jer, što sam slabiji, to će se Tvoja dobrota jače očitovati; znat će se – to je Tvoje spasiteljsko djelo; nipošto djelo ljudskog nastojanja.

Proslavi se, Gospodine Isuse Kriste, i po pozivu kojim mene pozivaš. Neka se taj Tvoj poziv oživotvori na dobro čovjeka i Crkve!

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U gradu Kafarnaumu Isus u subotu uđe u sinagogu i poče naučavati. Bijahu zaneseni njegovim naukom. Ta učio ih je kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanci.

A u njihovoj se sinagogi upravo zatekao čovjek opsjednut nečistim duhom. On povika: “Što ti imaš s nama, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas uništiš? Znam tko si: Svetac Božji!”

Isus mu zaprijeti: “Umukni i iziđi iz njega!”

Nato nečisti duh potrese njime pa povika iz svega glasa i iziđe iz njega. Svi se zaprepastiše te se zapitkivahu: “Što li je ovo? Nova li i snažna nauka! Pa i samim nečistim dusima zapovijeda, i pokoravaju mu se.”

I pročulo se odmah o njemu posvuda, po svoj okolici galilejskoj.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Isusova riječ nas neprestano ispituje, provjerava, ispravlja, obnavlja i uznemiruje. I danas on, koji je čist, ne želi da pored njega itko bude nečist. On, koji je dobar ne želi da pored njega budemo zli.

Možemo pretpostaviti da su zločini koje čini čovjek tragovi *oca laži, neprijatelja čovjekova od početka*. Još je sigurnija činjenica da je Isus s nama, da je *Emenuel* – “Bog s nama”, da je snažnije prisutan od svakog drugog duha.

Gospodine! Dovoljno je biti pokraj Tebe, u Tvojim blizini, u dodiru s Tobom pa da se osjetimo slobodni od zla koje želi uništiti čovjeka.

Stoga nas, Gospodine i danas svojim riječima neprestano uznemiravaj, ne dopusti da budemo robovi nečistih sila, nego nas obrani, sačuvaj i za sebe spasi.

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Pošto Isus iziđe iz sinagoge, uđe s Jakovom i Ivanom u kuću Šimunovu i Andrijinu. A punica Šimunova ležala u ognjici. I odmah mu kažu za nju. On pristupi, orihvati je za ruku i podiže. I pusti je ognjica. I posluživaše im.

Uvečer, kad sunce zađe, donošahu preda nj sve bolesne i opsjednute. I sav je grad nagrnuo k vratima. I on ozdravi bolesnike – a bijahu mnogi i razne im bolesti – i zloduhe mnoge izagna. I ne dopusti zlodusima govoriti jer su ga znali.

Rano ujutro, još za mraka, ustane, iziđe i povuče se na samotno mjesto i ondje se moljaše. Potražiše ga Šimun i njegovi drugovi. Kad ga nađoše, rekoše mu: “Svi te traže.”

Kaže im: “Hajdemo drugamo, u obližnja mjesta, da i ondje propovijedam. Ta zato sam došao.”

I prođe svom Galilejom: propovijedao je u njihovim sinagogama i zloduhe izgonio.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“...povuče se na samotno mjesto.” (Mk 1,29-35)

Duhovna samoća je prijateljevanje s Bogom - onime koji jedini može ispuniti i odnjegovati čovjekovu dušu. Čovjeka koji ne moli - život će slomiti - sa svojim izazovima i nesrećama. Tako: njeđujemo samoću da ne budemo osamljeni. Njeđujemo li ovakvu samoću s Bogom - neće nas moći slomiti *jadi* svijeta.

Isus se povlači u samoću, a nakon molitve u osami počinje djelovati, obilaziti mjesta i propovijedati. I mi ćemo *u povučeniosti na samotnom mjestu* nalaziti hrabrost slijediti Bođu volju umjesto svoje, i vršiti Bođu djela umjesto svojih. *Otac koji je u meni* tada će činiti svoja djela.

“Svi te traže”, govore učenci Isusu. I mi ga trađimo, u potrebi da stavi ruku na nas kao nekoć na Petrovu punicu.

Gospodine! Podari mi mudrost da Te uvijek prepoznajem kao svoga Učitelja! A Ti me prepoznaj kao svoga učenika!

Čisto srce stvori mi, Bođu! I daruj mi milost da slijedim Tvoju volju umjesto svoje!

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Dođe k Isusu neki gubavac, klekne i zamoli: “Ako hoćeš, možeš me očistiti!”

Isus ganut pruži ruku, dotače ga se pa će mu: “Hoću, budi čist!”

I odmah nesta s njega gube i očisti se. Isus se otrese na nj i odmah ga otpravi riječima: “Pazi, nikomu ništa ne kazuj, nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje što propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo.”

A čim iziđe, stane on uvelike pripovijedati i razlašavati događaj tako da Isus više nije mogao javno ući u grad, nego se zadržavao vani na samotnim mjestima. I dolazahu k njemu odasvud.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Ako hoćeš, možeš me očistiti!”

“Hoću, budi čist!”

Gubavac dolazi k Isusu. To nije bilo zakonski dopušteno. On je već time prekršio zakon. Vjerojatno je tada svu svoju nadu stavio u ovaj susret s Isusom. Isus se ne ograđuje od tog čovjeka. Dotače ga se. Dakle, ni Isus ne poštuje zakonske propise.

U ozračju čudesne ljubavi i dobrote, Isus svojom čistoćom zahvaća u čovjeka koji je bio nečist. Tako će biti i u sljedećim situacijama koja će nam evanđelja donositi: Isus blaguje s grešnicima, prihvaća bludnice, ne bježi pred carinicima, razgovara s farizejima. Ne boji se zaraze grijeha. No, od tog časa, mnoštvo ide k Isusu. Tako će Isus na križu uzeti mjesto grešnika, uzeti na sebe svu bol svijeta, da bi sve ljude privukao k sebi.

Danas Isus kaže meni i tebi: “Dajem ti čistoću. Povjeruj da sam jači od tvoje gube, da svojom čistoćom mogu oprati svaku tvoju nečistoću. Bogu je sve moguće. Ljubav je moja bolja od života. I neka pokraj tebe i drugi postaju čišći.”

Gospodine! Daj mi shvatiti da je spasenje u Tebi. I daj da onda, po čudesnom obraćenju moga srca, ja doprinosim svijetu pravde i ljubavi.

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

Pošto Isus nakon nekoliko dana opet uđe u Kafarnaum, pročulo se da je u kući. I skupiše se mnogi te više nije bilo mjesta ni pred vratima. On im navješćivaše Riječ.

I dođu noseći k njemu uzetoga. Nosila ga četvorica. Budući da ga zbog mnoštva nisu mogli unijeti k njemu, otkriju krov nad mjestom gdje bijaše Isus. Načinivši otvor, spuste postelju na kojoj je uzeti ležao. Vidjevši njihovu vjeru, kaže Isus uzetome: “Sinko! Otpuštaju ti se grijesi.”

Sjedjeli su ondje neki pismoznanci koji počеше mudrovati u sebi: “Što to ovaj govori? Huli! Ta tko može grijehе otpuštati doli Bog jedini?”

Isus duhom odmah proniknu da tako mudruju u sebi, pa će im: “Što to mudrujete u sebi? Ta što je lakše? Reći uzetomu: ‘Otpuštaju ti se grijesi’ ili reći: ‘Ustani, uzmi svoju postelju i hodi?’ Ali da znate: vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštati grijehе!” I reče uzetomu: “Tebi zapovijedam, ustani, uzmi postelju i pođi kući!”

I on usta, uze odmah postelju i iziđe na očigled svima. Svi su zaneseni slavili Boga govoreći: “Takvo što nikad još ne vidjesmo!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Vidjevši njihovu vjeru...” (Mk 2,5)

Slika četvorice koji nose uzetoga... Upornost kojom su se probili do Isusa zadivila je sve. Isus u tome prepoznaje vjeru nosača toga nemoćnog čovjeka. *Vidjevši njihovu vjeru* Isus uzetoga oslobađa od grijeha i potom ga pridiže, ozdravljena od njegove uzetosti. Vjera drugih pomogla je čovjeku koji za taj čin nije sam bio sposoban.

I mi smo dionici takvog blagoslova. Crkva nas kao zajednica obogaćuje iskustvom koje nam je potrebno.

Gospodine! Molim Te za sve one koji su pritisnuti životnim tegobama: udijeli im nadu koja životne izazove pretvara u blaženstvo Tvojih izabranika. Probudi u svakome odgovornost za spasenje drugih, te odgovornost za kršćansko lice svijeta u kojemu živimo!

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Ivanovi su učenici i farizeji postili. Netko dođe pa rekne Isusu: “Zašto učenici Ivanovi i učenici farizeja poste, a tvoji ne poste?”

Isus im odgovori: “Mogu li svatovi postiti dok je s njima zaručnik? Dok imaju sa sobom zaručnika, ne mogu postiti. Ali, doći će vrijeme kad će im se ugrabiti zaručnika. Tada će oni, u taj dan, postiti.

Nitko ne prišiva zakrpe od nevaljanog sukna na staru haljinu; inače, nova zakrpa razvuče staru haljinu te rupa bude još veća. Nitko ne ulijeva novo vino u stare mjebove; inače novo vino prodere mjebove, te propadne i vino i mjebovi. Nego novo vino u nove mjebove!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Ali, doći će vrijeme kad će im se ugrabiti zaručnika.
Tada će oni, u taj dan, postiti.” (Mk 2,20)*

Isus je došao da svi mi imamo radost i da naša radost bude potpuna.

Ta je radost obećana onima koji su sad ožalošćeni i koji trpe. To je radost koja ne želi zataškati životne križeve i poteškoće, nego se probija kroz njih, kao što se sunce probija kroz oblake i uspijeva rasvijetliti svijet, čak i onda kada mu je svjetlo zasijenjeno.

Svi imamo ograničeno tijelo, podvrgnuto bolesti, umiranju i smrti. Svi imamo dušu osjetljivu na različita razočaranja i udarce.

Gospodine! Uzmi od nas svaku žalost! Rekao si da želiš da naša radost bude potpuna.

Daj nam, Gospodine, da ondje gdje se nalazimo budemo nositelji radosti. Daj da znamo ljudima oko sebe darovati neprestanu radost koja od Tebe izlazi i preko nas se prelijeva u srca naših bližnjih.

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Jedne subote prolazio Isus kroz usjeve. Njegovi učenici počnu putem trgati klasje. Tada mu reknu farizeji: “Pazi! Zašto u subotu čine što nije dopušteno?”

On im odgovori: “Zar niste nigda čitali što učini David kad bi u nevolji i skupa sa svojim pratiocima ogladnje? Kako uđe u kuću Božju u vrijeme velikog svećenika Abijatara te kako jede postavljene kruhove, koje je dopušteno jesti jedino svećenicima, i kako ih daje svojim pratiocima?” Tada im nastavi: “Subota je stvorena radi čovjeka, a ne čovjek radi subote. Stoga je Sin Čovječji gospodar i subote.”

Isus ponovo uđe u tamošnju sinagogu, gdje bijaše neki čovjek s usahlom rukom. Pazili su na nj da li će ga u subotu izliječiti, da ga mognu optužiti. On čovjeku s usahlom rukom rekne: “Digni se i stani ispred sviju!” Zatim ih upita: “Što je dopušteno u subotu: činiti dobro ili zlo? Spasiti život ili ga upropastiti?”

Šutjeli su. Tada ih srdito sve naokolo pogleda te, ožalošćen zbog tvrdoće njihova srca, rekne čovjeku: “Ispruži ruku!”

On je ispruži i ruka mu ozdravi. Nato farizeji iziđu i skupa s herodovcima stvore protiv njega odluku da ga ubiju.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Tada ih srdito sve naokolo pogleda te,
ožalošćen zbog tvrdoće njihova srca,
rekne čovjeku: ‘Ispruži ruku!’” (Mk 3,5)*

Kod Iusa prvenstvo imaju život i ljubav. Za Isusa su najvažnija životna opredjeljenja, pa tako i između čovjeka i subote.

Sve što je Isus govorio služi životu. Otkiva da su Božji zakoni ustanovljeni kako bi čovjeku bilo dobro.

Čovjek je stvoren na sliku Božju. Na najdublji način on ostvaruje tu svoju bogolikost u tome da proslavi Boga služeći životu.

Isus želi da čovjek sačuva to svoje dostojanstvo time što će sve činiti iz ljubavi, predanja, radosno i oduševljeno. Život je tada ispunjen smislom. Sve postaje lako. Muke sa zakonom nastaju kada srce više ne gori ljubavlju.

Isuse, neka naša nedjelja, Tvoj dan, bude uvijek za sve nas izazov na ljubav i neka nas sjeti svega što si za nas učinio. Tada neće biti teško da i mi Tebi darujemo svoje vrijeme, jer će to biti jednostavan odgovor ljubavi.

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Dođe Isus u kuću. Opet se skupi toliko mnoštvo da nisu mogli ni jesti. Čuvši to, dođoše njegovi da ga obuzdaju jer se govorilo: "Izvan sebe je!"

I pismoznanci što siđoše iz Jeruzalema govorahu: "Beelzebula ima, po poglavici đavolskom izgoni đavle."

A on ih dozva pa im u prispodobama govoraše: "Kako može Sotona Sotonu izgoniti? Ako se kraljevstvo u sebi razdijeli, ono ne može opstati. Ili: ako se kuća u sebi razdijeli, ona ne može opstati. Ako je dakle Sotona sam na sebe ustao i razdijelio se, ne može opstati, nego mu je kraj. Nitko, dakako, ne može u kuću jakoga ući i oplijeniti mu pokućstvo ako prije jakoga ne sveže. Tada će mu kuću oplijeniti! Doista, kažem vam, sve će se oprostiti sinovima ljudskim, koliki god bili grijesi i hule kojima pohule. No pohuli li tko na Duha Svetoga, nema oprostjenja do vijeka; krivac je grijeha vječnoga." Jer govorahu: "Duha nečistoga ima."

I dođu majka njegova i braća njegova. Ostanu vani, a k njemu pošalju neka ga pozovu. Oko njega je sjedjelo mnoštvo. I reknu mu: "Eno vani majke tvoje i braće tvoje, traže te!" On im odgovori: "Tko je majka moja i braća moja?" I okruži pogledom po onima što su sjedjeli oko njega u krugu i kaže: "Evo majke moje, evo braće moje! Tko god vrši volju Božju, on mi je brat i sestra i majka."

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Čuvši to, dođoše njegovi da ga obuzdaju jer se govorilo: ‘Izvan sebe je!’” (Mk 3,21)

Za Isusa rekoše: “Izvan sebe je!” Da, on je izvan redovitoga, rađa se “izvan”, daleko od svoga grada, izvan ljudskoga boravišta, postupa izvan naših očekivanja, umire na izvanredan način, izvan grada... To njegovo “izvan” zapravo nači “izvan nas”. Doista, sve dok Isusu ne dopustimo da bude “u nama”, bit ćemo spremni optužiti ga da je “izvan sebe”. A istina je samo da je izvan nas!

“Tko god vrši volju Božju, on mi je brat i sestra i majka.” (Mk 3,35)

Još nam je nekako i jasno kako možemo biti Isusova sestra i Isusov brat. Ali kako možemo biti Isusova majka? Onaj čovjek koji navješta Isusa te uspije u srcu drugog čovjeka pobuditi ljubav za Isusa, tj. tako roditi Isusa, postaje Isusovom majkom.

Gospodine, pomози mome srcu da shvati i prihvati Tvoju Riječ! Obdari me milošću da i ja budem Tvoj apostol u današnjem svijetu! Obdari me milošću da i ja budem Tvoj brat i sestra i majka! U Tebi će tako nači smisao sve u mome životu! Amen.

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Isus govoraše mnoštvu: “Kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme u zemlju. Spavao on ili bdio, noću i danju sjeme klija i raste - sam ne zna kako; zemlja sama od sebe donosi plod: najprije stabljiku, onda klas i napokon puno zrnja na klasu. A čim plod dopusti, brže se on laća srpa, jer eto žetve.”

I govoraše im: “Kako da prisporobimo kraljevstvo nebesko ili u kojoj da ga prisporobi iznesemo? Kao kad se gorušičino zrno posije u zemlju. Manje od svega sjemenja na zemlji, jednoć posijano, naraste i postane veće od svega povrća pa potjera velike grane te se pod sjenom njegovom gnijezde ptice nebeske.”

Mnogim takvim prisporobama navješćivaše im Riječ, kako već mogahu slušati. Bez prisporobe im ne govoraše, a nasamo bi svojim učencima sve razjašnjavao.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Želimo brze rezultate. Htjeli bismo odmah vidjeti plodove svojih napora. Kao da želimo odmah diplomu, ali bez dugotrajnih napora. I inače se reklamiraju proizvodi koji ne zahtijevaju puno vremena.

Nije čudo da to isto očekujemo i u našem odnosu prema Bogu. Htjeli bismo da se na brzinu riješi svaki naš problem. Teško nam je strpljivo podnositi drugoga pokraj sebe, a ne vidjeti kraj tom zahtjevu strpljivosti i neprestanog praštanja, budući da se ta osoba ne mijenja. Međutim, ni Isus nije vidio rezultate svoga rada: Činio je dobro, čudesno pomagao svima, a ipak njegovi su ga najbliži izdali, zatajili, a svijet kojemu je činio dobro vikao je "raspni ga". Pa zar nas da drugačije čeka?

No, svaka žrtva nemoći, osamljenosti, može biti u vjeri i predanju sjeme laganoga rasta do punine ploda. U onome što čovjeku izgleda teret, u svemu tome ipak sjeme klija i raste.

Kraljevstvo je Božje kao zasijano sjeme. Bog nije odsutan, već djeluje po zakonima gorušičinog zrna koje će se razrasti u veliko stablo. Klijanje i rast tog kraljevstva možda se ostvaruje neprimjetno, no neprekidno i stvarno.

Gospodine! Na tom stablu, na zajednici Tvojih apostola kojima si tumačio svoje prisposode, gnijezdit će se drugi koji će ih slušati, ptice nebeske Tvoga kraljevstva - mi - koji danas na apostolsku riječ vjerujemo. Molimo Te, svojom dobrotom omogući svakome od nas da se nađe na tom razgranatom stablu - privučen snagom Riječi - u Tvome kraljevstvu!

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U onaj dan, uvečer, reče Isus svojim učenicima: “Prijeđimo prijeko!” Oni otpuste mnoštvo i povezu Isusa kako već bijaše u lađi. A pratile su ga i druge lađe.

Najednom nastaje žestoka oluja, na lađu navale valovi te su je već gotovo napunili. A on na kormi spavaše na uzglavku. Probude ga i kažu mu: “Učitelju! Zar ne mariš što ginemo?” On se probudi, zaprijeti vjetru i reče moru: “Utihni! Umukni!” I smiri se vjetar i nastaje velika utiha.

Tada im reče: “Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?” Oni se silno prestrašise te se zapitkivahu: “Tko li je ovaj da mu se i vjetar i more pokoravaju?”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Apostoli se bore s vjetrom i olujom. Tek kad su njihove snage iscrpljene, tek kad više nemaju pouzdanja u svoje ribarsko i mornarsko iskustvo, tada se u njima rađa vjera u onoga koji je stalno pored njih. Bude ga tek kad su spoznali da sami ne mogu biti spasitelji.

Evandeoski događaj vjerno oslikava i naše živote. Zapadamo u teškoće, u situacije koje nazivamo bezizlaznima. Dok mislimo da možemo sami, *Isus spava pored nas*. Priznamo li Isusa Bogom i Spasiteljem, on je tog trenutka za nas Bog i Spasitelj na djelu.

“I smiri se vjetar i nastaje velika utiha.” Tom je rečenicom opisano utihnuće oluje i stanje učenika. Isus upućuje riječ prijekora: *“Kako nemate vjere?”* Opominje da vjera ne smije biti uplašena nevoljama koje donosi život i zlom koje susrećemo.

Gospodine Isuse Kriste! Htio bih da to nikad ne zaboravim. Oluja će uvijek biti, povećavat će se nepravilike, ali Ti si na *uzglavlju lađice* i čekaš da budeš Bog i Spasitelj na djelu.

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Kad se Isus lađom ponovno prebacio prijeko, zgrnu se k njemu silan svijet. Stajao je uz more. I dođe, gle, jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair. Ugledavši ga, padne mu pred noge pa ga usrdno moljaše: “Kćerkica mi je na umoru! Dođi, stavi ruke na nju da ozdravi i ostane u životu!” I pođe s njima. A za njim je išao silan svijet i pritiskao ga.

A neka je žena dvanaest godina bolovala od krvarenja, mnogo pretrpjela od pustih liječnika, razdala sve svoje i ništa nije koristilo; štoviše, bivalo joj je sve gore. Čuvši za Isusa, priđe mu među mnoštvom odostraga i dotaknu se njegove haljine. Mislila je: “Dotaknem li se samo njegovih haljina, bit ću spašena.” I odmah prestane njezino krvarenje te osjeti u tijelu da je ozdravila od zla. Isus odmah u sebi osjeti da je iz njega izišla sila pa se okrenu usred mnoštva i reče: “Tko se to dotaknu mojih haljina?” A učenici mu rekoše: “Ta vidiš kako te mnoštvo odasvud pritišće i još pitaš: “Tko me se to dotaknu?”” A on zaokruži pogledom da vidi onu koja to učini. Žena, sva u strahu i trepetu, svjesna onoga što joj se dogodilo, pristupi i baci se preda nj pa mu kaza sve po istini. On joj reče: “Kćeri, vjera te tvoja spasila! Pođi u miru i budi zdrava od svojega zla!”

Dok je Isus još govorio, eto nadstojnikovih s porukom: “Kći ti je umrla. Čemu dalje mučiti učitelja?” Isus je čuo taj razgovor pa će nadstojniku: “Ne boj se! Samo vjeruj!” I ne dopusti da ga itko drugi prati osim Petra i Jakova i Ivana, brata Jakovljeva. I dođu u kuću nadstojnikovu. Ugleda buku i one koji plakahu i naricahu u sav glas. Uđe i kaže im: “Što bučite i plaćete? Dijete nije umrlo, nego spava.” A oni mu se podsmjehivahu.

No on ih sve izbaci, uzme sa sobom djetetova oca i majku i svoje pratiocice pa uđe onamo gdje bijaše dijete. Primi dijete za ruku govoreći: “Talita, kum!” Što znači: “Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!” I djevojka odmah usta i poče hodati. Bijaše joj dvanaest godina. I u tren ostadoše zapanjeni, u čudu veliku. On im dobro poprijeti neka toga nitko ne dozna; i reče da djevojci dadnu jesti.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Večer donese suze, a jutro klicanje”, “Okrenuo si plač moj u igranje”, “Ne boj se! Samo vjeruj!”, “Što bučite i plačete?” - ovi ulomci iz današnjih čitanja putokaz su u izboru između života i smrti.

Boga uglavnom ne tražimo kad nam je dobro. Svijest o Bogu, onda kad nam je dobro, možda bi nam uzbunila savjest i izbacila nas iz sigurne kolotečine, mnoge bismo stvari tada morali drugačije promatrati i onda se i drugačije ponašati. Zato ga ne tražimo kad nam je dobro. Sreću, zadovoljstvo i uspjeh smatramo vlastitom zaslugom. Često je očaj upravo blagoslovljen zato jer dovede do Boga. Jair i bolesna djevojka tako se kriju u nama, svim ljudima.

Gospodine! Katkad mi se činiš daleko, kao da je do Tebe teško doći. Ima drugih koji su oko Tebe i koji imaju veće pravo na Tebe... Stavi ruku i na mene, želim Tvoj dodir u mojoj nemoći!

*“Da Te samo dotaknem i dodirnem Ti haljine,
srce moje bilo bi cijelo, sve rane bi nestale.
Da Te samo dotaknem...”*

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Isus dođe u svoj zavičaj. A doprate ga učenici. I kada dođe subota, poče učiti u sinagogi. I mnogi što su ga slušali preneraženi govorahu: “Odakle to ovome? Kakva li mu je mudrost dana? I kakva se to silna djela događaju po njegovim rukama? Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, i brat Jakovljevi, i Josipovi, i Judini, i Šimunovi? I nisu li mu sestre ovdje među nama?” I sablažnjavahu se o njega. A Isus im govoraše: “Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju i među rodbinom i u svom domu.”

I ne mogaše ondje učiniti ni jedno čudo, osim što ozdravi nekoliko nemoćnika stavivši ruke na njih. I čudio se njihovoj nevjeri.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Nije prorok bez časti do li u svom zavičaju.” (Mk 6,4)

“I čudio se njihovoj nevjeri.” (Mk 6,6)

U misli nam sponatano dolazi i druga evanđeoska rečenica: *“K svojima dođe i njegovi ga ne primiše.” (Lv 1,11).*

Isus je u Nazaretu, zavičaju u kojem je odrastao. Poznaju ga kao drvodjelju te ne dopuštaju mogućnost da bi bio što drugo. Kanili su ga svesti na vlastite mjere, “vratiti ga kući”.

No, prorok je: tko jasno govori o nečemu što nije predvidljivo i što nije po naručenim željama. Božje kraljevstvo je potpuna novost. Traži novu spoznaju, oslobođenu staroga “poznavanja”.

Možda mi Isusa toliko “poznajemo” da nam više nema što reći? Možda nam je uhodanost i površnost vjere postala “preprjekom zavičaja”? Isus je uvijek poput “stranca”, uvijek nov i “drugi”, noseći svježinu i novost Riječi.

Gospodine! Prepoznaj me kao svoga! I podari mi mudrost da Te prepoznajem kao svoga Učitelja!

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Dozva Isus dvanaesticu te ih poče slati dva po dva dajući im vlast nad nečistim dusima. I zapovijedi im da na put ne nose ništa osim štapa: ni kruha, ni torbe, ni novca o pojasu, nego da nose samo sandale i da ne oblače dviju haljina.

I govoraše im: “Kada uđete gdje u kuću, u njoj ostanite dok ne odete odande. Ako vas gdje ne prime te vas ne poslušaju, iziđite odande i otresite prah ispod svojih nogu njima za svjedočanstvo..”

Otišavši, propovijedali su obraćenje, izgonili mnoge zludehe i mnoge su nemoćnike mazali uljem i oni su ozdravljali.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“...izgonili su mnoge zlodube...” (Mk 6,11)

Isus je i sam doživio napasti i kušnje Zloga. Prepoznamo takvog zloduha u mnogim situacijama i okolnostima života kad nam se čini nemogućim da čovjek sam po sebi bude toliko zao, toliko okrutan, lažan, prijetvoran, u situacijama gdje je mržnja razorna snaga koja ostavlja iza sebe ruševine. Zloduh neprestano vreba i obilazi kao *ričući lav tražeći koga da proždre*.

Međutim, Isus daje apostolima, a po njima i svojoj Crkvi vlast nad zlim dusima. Nama je u tom dubokom zajedništvu Crkve zajamčena snaga i vlast. Neka nas zahvati mir i sigurnost da smo Božja ljubljena djeca i da se On brine za nas!

Gospodine Isuse Kriste! Daj nam snagu da se odupremo zlu kada želi osvojiti naše srce mržnjom i ogorčenošću. Nastavi i danas, Gospodine, djelovati po svojim službenicima te sve nas probudi na obraćenje, čisti ovaj svijet i ljudska srca od svakog zloduha, a bolesnici neka osjete snagu Tvoje iscjeliteljske ljubavi. *Pokaži nam, Gospodine, milosrđe svoje!*

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Apostoli se skupe oko Isusa i izvijeste ga o svemu što su činili i naučavali. I reče im: “Hajdete i vi u osamu na samotno mjesto, i otpočinite malo.” Jer mnogo je svijeta dolazilo i odlazilo pa nisu imali kad ni jesti. Otploviše dakle lađom na samotno mjesto, u osamu. No kad su odlazili, mnogi ih vidješe i prepoznaše te se pješice iz svih gradova strčашe onamo i pretekoše ih.

Kad iziđe, vidje silan svijet i sažali mu se jer bijahu kao ovce bez pastira pa ih stane poučavati mnogočemu.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Hajdete i vi u osamu, na samotno mjesto, i otpočinite malo.” Te Isusove riječi iz najveštenog evanđeoskog odlomka često se u govoru Crkve koriste kao poziv na obnovu duha, na povlačenje u kojem čovjek može susresti sebe i Gospodina.

Ovo je evanđelje u tijesnoj povezanosti i s nedjeljom – neradnim danom, i s našim godišnjim odmorima. Bilo bi dobro da se u svim okolnostima našeg života znademo odmoriti u Isusu, na njegov način. To je stanje poniranja u sebe, to je vrijeme koje čovjek odvoji za sebe, za svoju dušu. *“Dođite k meni svi vi umorni i opterećeni i ja ću vas odmoriti.”* Dođite k meni svi vi kojima je svega dosta i ja ću vas utješiti! Ja sam s vama!

I još u današnjem evanđelju čitamo: *“Bijahu kao ovce bez pastira.”* Ta je slika snažna opomena današnjem čovjeku. Metafora ne govori o ovcama bez hrane, bez pašnjaka ili bez vode, nego o ovcama bez pastira. Isusova sažalnost nad mnoštvom prepoznaje ljude koji nisu gladni kruha, mogućnosti rada i zarade, nego smisla i istine o sebi. Imati pastira znači pripadati. Nismo li katkada u svojim stalnim brigama i svojim stalnim trčanjima nalik stadu koje je izgubljeno na pašnjacima obilja? U Bogu-pastiru i u počivanju u Njemu iznova otkrivamo svoj iskon i svoj cilj.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Ode Isus na drugu stranu Galilejskog, Tiberijadskog mora. Slijedilo ga silno mnoštvo jer su gledali znamenja što ih je činio na bolesnicima. A Isus uziđe na goru i ondje sjedaše sa svojim učenicima. Bijaše blizu Pasha, židovski blagdan.

Isus podigne oči i ugleda kako silan svijet dolazi k njemu pa upita Filipa: “Gdje da kupimo kruha da ovi blaguju?” To reče kušajući ga; jer znao je što će učiniti. Odgovori mu Filip: “Za dvjesta denara kruha ne bi bilo dosta da svaki nešto malo dobije.” Kaže mu jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra: “Ovdje je dječak koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice! Ali što je to za tolike?” Reče Isus: “Neka ljudi posjedaju!” A bilo je mnogo trave na tome mjestu.

Posjedaše dakle muškarci, njih oko pet tisuća. Isus uze kruhova, izreče zahvalnicu pa razdijeli onima koji su posjedali. A tako i od ribica - koliko su god htjeli. A kad se nasitiše, reče svojim učenicima: “Skupite preostale ulomke da ništa ne propadne!” Skupili su dakle i napunili dvanaest košara ulomaka što od pet ječmenih kruhova pretekoše onima koji su blagovali.

Kad su ljudi vidjeli znamenje što ga Isus učini, rekoše: “Ovo je uistinu Prorok koji ima doći na svijet!” Kad Isus spozna da kane doći, pograbiti ga i zakraljiti, povuče se ponovno u goru, posve sam.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Ti otvaraš ruku svoju,
do mile volje sitiš sve živo.” (Ps 145,16)*

Čudesno umnažanje kruha duboko je prisutno u sjećanju Isusovih učenika. Taj su događaj zabilježila sva četiri evanđelista.

Međutim, očekuje se i čovjekova suradnja. Elizeju je kruhove donio “neki čovjek iz Baal Šališe”, dok su Isusu doveli dječaka koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice. Nakon toga događa se čudo. Sveti nam pisci tako poručuju da uvijek, kad se nađe onaj tko ima i bude spreman podijeliti s onima koji nemaju, nastupa čudo i Božji blagoslov.

Gospodine! Daruj nam svoga kruha da i sami postanemo kruh koji se lomi, kruh svima onima koji trebaju svjetlo, istinu, život! Amen.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Kada mnoštvo vidje da ondje nema Isusa ni njegovih učenika, uđe u lađice i ode u Kafarnaum tražeći Isusa. Kad ga nađoše s onu stranu mora, rekoše mu: “Učitelju, kad si ovamo došao?” Isus im odgovori: “Zaista, zaista, kažem vam: tražite me, ali ne stoga što vidjeste znamenja, nego stoga što ste jeli od onih kruhova i nasitili se. Radite, ali ne za hranu propadljivu, nego za hranu koja ostaje za život vječni: nju će vam dati Sin Čovječji, jer njega Otac - Bog - opečati.”

Rekoše mu dakle: “Što nam je činiti da bismo radili djela Božja?” Odgovori im Isus: “Djelo je Božje da vjerujete u onoga kojega je on poslao.” Rekoše mu onda: “Kakvo ti znamenje činiš da vidimo pa da ti vjerujemo? Koje je tvoje djelo? Očevi naši blagovaše manju u pustinji, kao što je pisano: Nahrani ih kruhom nebeskim.”

Reče im Isus: “Zaista, zaista, kažem vam: nije vam Mojsije dao kruh s neba, nego Otac moj daje vam kruh s neba, kruh istinski; jer kruh je Božji Onaj koji silazi s neba i daje život svijetu.”

Rekoše mu nato: “Gospodine, daj nam uvijek toga kruha.” Reče im Isus: “Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, neće ožladnjeti; tko vjeruje u mene, neće ožednjeti nikada.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Nakon umnažanja kruha, Isus u kafarnaumskoj sinagogi usmjeruje svoje slušatelje prema vječnom životu. Svaki čovjek osjeća glad i žeđ za Bogom koju može utažiti jedino kruh vječnoga života.

Isus ne želi nahraniti čovjeka samo u njegovoj trenutačnoj potrebi, u gladi tijela. Čovjek je više od tijela, od materijalnih potreba. Stvoren na Božju sliku, pozvan je da ostvaruje božanske zahvate.

“Gospodine, daj nam uvijek toga kruha”, mole Isusa Židovi. Isus je žalostan jer nisu shvatili znak. I povlači se u osamu. Nije došao da bi pretvarao kamenje u kruh, nego da bi poučio da ljubav i dijeljenje dobara s drugima proizvode kruh - u izobilju.

Gospodine! Daj da se radosno hranimo Tvojim kruhom te i sami postanemo kruh koji se lomi za život svijeta!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Židovi mrmljahu protiv Isusa što je rekao: "Ja sam kruh koji je sišao s neba."
Govorahu: "Nije li to Isus, sin Josipov? Ne poznajemo li mu oca i majku? Kako sada govori: 'Sišao sam s neba?'"

Isus im odvrati: "Ne mrmljajte među sobom! Nitko ne može doći k meni ako ga ne povuče Otac koji me posla; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. Pisano je u Prorocima: Svi će biti učenici Božji. Tko god čuje od Oca i pouči se, dolazi k meni. Ne da bi tko vidio Oca, doli onaj koji je kod Boga; on je vidio Oca. Zaista, zaista, kažem vam: Tko vjeruje, ima život vječni. Ja sam kruh života. Očevi vaši jedoše u pustinji manu i pomriješe. Ovo je kruh koji silazi s neba: da tko od njega jede, ne umre. Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijek. Kruh koji ću ja dati tijelo je moje - za život svijeta."

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Zaista, zaista, kažem vam: Tko vjeruje, ima život vječni. Ja sam kruh života.” (Iv 6, 47)

Nekada su očevi vapili za hranom u pustinji. Bili su gladni tjelesne hrane. Bog im je dao takvu hranu, manu u pustinji.

Svako živo biće uzdržava se i raste hraneći se. Isto vrijedi i za nadnaravni kršćanski život. Isus ostvaruje slike Starog zavjeta i proglašuje da je on živi kruh koji je s neba sišao. Vjera, milosni dar, uvjet je da prihvatimo Isusa kao kruh, izvor vječnog života u nama.

Gospodine, pomози mome srcu da shvati i prihvati Tvoju Riječ! Daj mi shvatiti da je spasenje u Tebi, i da nema pod nebom drugog spasenja niti drugog Spasitelja! Daruj mi milost da se radosno hranim Tvojim kruhom te i sam postanem kruh koji se lomi za život svijeta!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Reče Isus mnoštvu: "Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijek. Kruh koji ću ja dati tijelo je moje - za život svijeta."

Židovi se nato među sobom prepirahu: "Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jelo?" Reče im stoga Isus: "Zaista, zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega, i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi. Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. Tijelo je moje istinsko, krv je moja piće istinsko. Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu. Kao što je mene poslao živi Otac i ja živim po Ocu, tako i onaj koji mene blaguje živjet će po meni. Ovo je kruh koji je s neba sišao, ne kao onaj koji jedoše očevi i pomriješe. Tko jede ovaj kruh, živjet će uvijek."

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Kruh koji ću ja dati tijelo je moje - za život svijeta.” (Iv 6,51)

Isus nam svoju ljubav daruje onako kako je možemo primiti. Postao je čovjekom da bi mogao biti blizu na dohvatljiv način. Euharistija je sakrament što ga je Isusova ljubav darovala svijetu cijenom predanoga tijela i prolivene krvi. *“Vi u meni, ja u vama!” (usp. Iv 6,56)*

Naši su gradovi i naša mjesta za mnoge koji umiru od žeđi za čovjekom, za bratom, za blizinom, kao pustinje bez oaze. Naši osmjesi ne znače uvijek radost, naše pružanje ruke nije uvijek pružanje mira. Iznutra smo podijeljeni, trpimo od nepovjerenja i straha, a sigurnost i ljubav ne znamo ni sami drugima darovati. Ohrabrujuće su stoga Isusove riječi: *“U meni ostaje i ja u njemu.” (usp. Iv 6,56)*

Gospodine, daj mi shvatiti da je spasenje u Tebi, i da nema pod nebom drugog spasenja niti drugog Spasitelja! Daruj mi milost da se radosno hranim Tvojim kruhom te i sam postanem kruh koji će se lomiti za brata čovjeka!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Mnogi od Isusovih učenika rekoše: "Tvrda je to besjeda! Tko je može slušati?" A Isus znajući sam od sebe da njegovi učenici zbog toga mrmljaju, reče im: "Zar vas to sablažnjava? A što ako vidite Sina Čovječjega kako uzlazi onamo gdje je i prije bio? Duh je onaj koji oživljuje, tijelo ne koristi ništa. Riječi koje sam vam govorio duh su i život su."

"A ipak, ima ih među vama koji ne vjeruju." Jer znao je Isus od početka koji su oni što ne vjeruju i tko je onaj koji će ga izdati. I doda: "Zato sam vam i rekao da nitko ne može doći k meni ako mu nije dano od Oca."

Otada mnogi učenici odstupiše, više nisu išli s njime. Reče stoga Isus dvanaestorici: "Da možda i vi ne kanite otići?" Odgovori mu Šimun Petar: "Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga! I mi vjerujemo i znamo: ti si Svetac Božji."

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Tvrđ je to govor! Tko ga može slušati?” Težak govor, dalek od njihova viđenja života. Nakon “euharistijskog govora” mnogi su ljudi, pa čak i neki od učenika - ipak, nijedan od apostola - počeli odlaziti od Isusa.

Ni apostoli nisu bolje od drugih razumijevali sve što je Isus govorio u vezi s euharistijom. I njima je to bio čudan govor, kao što će im biti čudan govor o odlasku u Jeruzalem i smaknuću. Mi zahtijevamo nama protumačiv uvid, da bismo vjerovali. No, treba najprije vjerovati jer se tek nakon toga razumije. Ili, točnije: vjerom se razumije; vjera je najizvrsniji način razumijevanja.

Isus ih nije zadržavao niti sprječavao da odu. Ne proširuje uska vrata o kojima je govorio. Nekima i danas to može zvučati oporo, strogo, ali Isus pita učenike: *“Da možda i vi ne kanite otići?”*

“Kome da idemo?” Sami su srušili sve mostove iza sebe. Svu su nadu položili u Isusa, sve su prilike vlastitog života povezali s njime, odrekli se dotadašnjeg načina života. Isus će postati *živi kruh* koji postaje nenadomjestivom hranom. Vjernost je veoma dinamična; ona je traženje, otkrivanje, divljenje, iznenađenje. Vezati se uz Njega ne znači biti okovan, već slobodan i u neprestanom hodu u otvorenosti za iznenađenja i novosti.

“Da možda i vi ne kanite otići?” Pokušajmo to pitanje primijeniti na svoj život. Zašto ostajem uz Isusa? Ispitajmo svoju raspoloživost da prihvatimo najoporije i najtvrđe Isusove riječi.

Gospodine Isuse Kriste! I danas nam postavljеш isto pitanje: *“Želite li i vi otići?”* Ne želimo otići! Učini nas pravim apostolima koji će postati potpuno Tvoji!

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Skupe se oko Isusa farizeji i neki od pismoznanačica koji dođoše iz Jeruzalema. I opaze da neki njegovi učenici jedu kruh nečistih, to jest neopranih ruku. A farizeji i svi Židovi ne jedu ako prije temeljito ne operu ruke; drže se predaje starih. Niti s trga što jedu ako prije ne operu. Mnogo toga još ima što zbog predaje drže: pranje čaša, vičeva i lonaca. Zato farizeji i pismoznanci upitaju Isusa: “Zašto tvoji učenici ne postupaju po predaji starih, nego nečistih ruku blaguju?”

A on im reče: “Dobro prorokova Izaija o vama, licemjeri, kad napisa: ‘Ovaj me narod usnama časti, a srce mu je dalekood mene. Uzalud me štiju naučavajući nauke - uredbe ljudske’. Napustili ste zapovijed Božju, a držite se predaje ljudske.”

Tada ponovno dozove mnoštvo i stane govoriti: “Poslušajte me svi i razumijte! Ništa što izvana ulazi u čovjeka ne može ga onečistiti, nego što iz čovjeka izlazi - to ga onečišćuje. Ta iznutra, iz srca čovječjega, izlaze zle namisli, bludništva, krađe, ubojstva, preljubi, lakomstva, opakosti, prijevara, razuzdanost, zlo oko, psovka, uznositost, bezumlje. Sva ta zla iznutra izlaze i onečišćuju čovjeka.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Ovaj me narod samo usnama časti, a srce mu je daleko od mene.”

U evanđeoskom odlomku evanđelist čak četiri puta farizejski nauk naziva “predajom starih”, čime želi istaknuti ljudsko podrijetlo toga nauka. Zacijelo je nakana stvaranja spomenutih odredaba o čistoći u svojoj izvornoj namisli bila dobra, no, pogubnost je u tome što se ljudsku predaju izjednačilo s Božjim zakonom i Njegovom voljom.

Što se događa kad se ljudske odredbe proglase Božjima i kad se ljudske zamisli proglase Božjom voljom? Događa se zlo. A k tome, tu je i zamka u zabludi da se izvršenjem izvanjskih odredaba o čistoći, postiže nutarnja čistoća i pravednost pred Bogom, neovisno o moralnosti i istinitosti življenja.

Isus nedvosmisleno osuđuje takvu predaju i takvu vjerničku zauzetost za “čistoću”. Sljedbenike takvog nauka drži licemjerima koji na lice stavljaju masku pravednosti i pobožnosti, prikrivajući svoju nutarnju nesposobnost iskrenog štovanja Boga. Govoru o čistoći ruku, Isus suprotstavlja čistoću srca.

Hipokrizija vjere prijete i danas. Naši izvanjski čini vjere, možda i javno očitovani, mogu biti maska ili prijevarena. Potrebno je u iskrenosti zapitati se kako je moguće da je naše društvo, koje ćemo nazvati kršćanskim, toliko zahvaćeno korupcijom, mitom, prijevarama i ubijanju nedužnih? Zar je ruke lako “oprati” tek nekim javnim činom vjere? Nije li i danas lako zavrijediti onaj kritički Isusov sud: *“Ovaj me narod samo usnama časti, a srce mu je daleko od mene.”* I danas će nam Isus reći: Gdje je tvoje blago, ondje će biti i tvoje srce. Gdje su tvoje misli, tvoje želje, tvoji planovi? Nisu li daleko od mene?

“Gospodine, tko smije prebivati u šatoru tvome?”

Nas sabrane u ovo zajedništvo vjere operi od svake neiskrenosti i licemjerja!

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Vrati se Isus iz krajeva tirskih pa preko Sidona dođe Galilejskom moru, u krajeve dekapolske.

Donesu mu nekoga gluhog mucavca pa ga zamole da stavi na nj ruku. On ga uzme nasamo od mnoštva, utisne svoje prste u njegove uši, zatim pljune i dotakne se njegova jezika. Upravi pogled u nebo, uzdahne i kaže mu: “Effata!” - to će reći: “Otvori se!” I odmah mu se otvoriše uši i razdriješi spona jezika te stade govoriti razgovjetno.

A Isus im zabrani da nikom ne kazuju. No što im je više branio, oni su to više razglašavali i preko svake mjere zadivljeni govorili: “Dobro je sve učinio! Gluhima daje čuti, nijemima govoriti.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Dobro je sve učinio! Gluhima daje čuti, nijemima govoriti.”

“Isusu donesu nekog gluhog mucavca.” Otkrivamo ulogu drugih u otkrivanju Isusa i u približavanju k Njemu. Nitko ne može do Isusa sam, uvijek se dogodi da netko drugi posvjedoči za Isusa, da se na taj način ljudi zainteresiraju za Njega.

U evanđelju se spominju geste doticaja ušiju i jezika. Prvim se kršćanima to učinilo tako znakovito za odnos prema Riječi, da su se sačuvale te geste kod podjeljivanja sakramenta: prilikom krštenja djece sačuvana je riječ *“Eففاتا”* – *“Otvori se!”*

Tom riječju *“Otvori se!”* misli se i na duhovno otvaranje ušiju da bismo mogli slušati Riječ Božju, a organima za govor navješćivati Riječ Božju i svjedočiti za Isusa.

Gluhost i nijemost u metafori vjere idu zajedno. Tko je gluh za Boga taj je i nijem za svjedočenje vjere. Da bismo bili sposobni “govoriti vjeru”, potrebni smo najprije ozdravljenja od gluhoće za Boga. Preduvjet je dakle – posluš. Za poslušnu vjeru potreban je dar sluha za Božju riječ.

Gospodine Isuse Kriste! Nama, Crkvi svojoj, daj da u poslušnosti Tebi trajno navješta čudesna djela Tvoje ljubavi!

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Krenu Isus i njegovi učenici u sela Cezareje Filipove. Putem on upita učenike: “Što govore ljudi, tko sam ja?”

Oni mu rekoše: “Da si Ivan Krstitelj, drugi da si Ilija, treći opet da si neki od proroka.”

On njih upita: “A vi, što vi kažete, tko sam ja?”

A Petar prihvati i reče: “Ti si Pomazanik - Krist!”

I zaprijeti im da nikomu ne kazuju o njemu.

I poče ih poučavati kako Sin Čovječji treba da mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i nakon tri dana da ustane. Otvoreno im to govoraše. Petar ga uze u stranu i poče odvrćati. A on se okrenu, pogleda svoje učenike pa zaprijeti Petru: “Nosi se od mene, sotonu, jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!”

Tada dozva narod i učenike pa im reče: “Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene i evandjelja, spasit će ga.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Užeta smrti sapeše me,
stegoše me zamke podzemlja.*

*Hodit ću pred licem Gospodnjim
u zemlji živih.” (Ps 116)*

Tek što su počeli naslućivati ispunjenje stoljetnih težnji svog naroda i samo su čekali da se počnu radovati vidljivim očitovanjima mesijanskog kraljevstva, Isus im ruši takve iluzije o kraljevstvu zemaljske vlasti.

Petrova vjera svjedoči njegovu sliku o Mesiji kao pobjedniku koji će, ako je potrebno i silom, uspostaviti novo zemaljsko kraljevstvo. Isus, međutim, navješta put poniženja, trpljenja, propasti do križa. Isusova pobjeda nad zlom mora se dogoditi najprije kršćanima, kroz njihovo prihvaćanje križa.

S vjerom u Isusa svaka muka, patnja i bol prestaju biti besmisleni. S vjerom u Isusa svako je trpljenje oplemenjeno predanjem. Takvo trpljenje postaje otkupiteljsko, sjedinjuje se s Isusovim trpljenjem i služi spasenju svijeta. To je ono pšenično zrno koje, pavši na zemlju, umre i tako donosi obilat rod!

Gospodine Isuse Kriste! Prema Tvojim riječima i Tvojem primjeru primili smo život, obdareni smo njime, ali ne zato da ga sebično proživimo, da se zatvorimo u svoju komotnost, nego da se razdajemo i da svojim životom nadarimo mnoge. Tada je to pravi život, darovani život, jer tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko ga izgubi, tko ga dadne, tko ga razda i potroši na druge, taj će ga naći.

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Otišavši s gore, Isus i njegovi učenici prolažahu kroz Galileju. On ne htjede da to itko sazna. Jer, poučavaše svoje učenike. Govoraše im: “Sin Čovječji predaje se u ruke ljudima. Ubit će ga, ali će on, ubijen, nakon tri dana ustati.” No oni ne razumiješe te besjede, a bojahu ga se pitati.

I dođoše u Kafarnaum. I već u kući upita ih: “Što ste putem raspravljali?” A oni umukoše jer putem među sobom razgovarahu o tome tko je najveći. On sjede i dozove dvanaesticu te im reče: “Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj!” I uzme dijete, postavi ga posred njih, zagrlj ga i reče im: “Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima. A tko mene prima, ne prima mene, nego Onoga koji mene posla.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Što ste putem raspravljali?” A oni umukoše.

U Svetom pismu često nailazimo na temu o dvije mogućnosti kako živjeti. Jedna je zemaljska, a druga božanska. Silna je napetost između mudrosti ljudske i mudrosti Božje, onoga što mi mislimo da je dobro za nas i onoga što Bog zna da jest dobro.

U svakome od nas postoje ta dva puta, nagnuće k dobru, ali i k zlu. Svi mi svakodnevno prolazimo *“kroz Galileju”* u kojoj je nerijetko jedino mjerilo *“tko je najveći”*, a uspjeh se ogleda u umijeću da nama bude dobro i da znamo što lagodnije provesti ovaj život.

I nerijetko dok izgovaramo *“budi volja tvoja”*, molitvom želimo Bogu nametnuti svoju volju.

U današnjem evanđelju apostoli raspravljaju o tome tko je veći i tko će zauzeti koji položaj u njegovom kraljevstvu. Žele se okoristiti njegovom blizinom i smišljaju kako profitirati od Isusa.

Isus im daje razumijeti da nije umijeće kako ću ja dobro živjeti, nego kako će svi dobro živjeti. I kada on svoje učenike zove da idu za njim, onda to znači da trebaju činiti što on čini, da trebaju živjeti kako on živi. Jedino takav život neće doći do zida besmisla.

Ako ne budete kao djeca... Kao odrasli postali smo prepredeni, proračunati, više ni ne znamo što znači biti dijete, živjeti jednostavnim životom, biti oslonjen na ljubav, na Oca. I nama Isus nudi odgovor: On nas poziva da budemo najmanji, poput djeteta.

Ako ne budete kao djeca...

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Ivan reče Isusu: "Učitelju, vidjesmo jednoga kako u tvoje ime izgoni zloduhe. Mi smo mu branili jer ne ide s nama." A Isus reče: "Ne branite mu! Jer nitko ne može učiniti nešto silno u moje ime pa me ubrzo zatim pogrditi. Tko nije protiv nas, za nas je."

"Uistinu, tko vas napoji čašom vode u ime toga što ste Kristovi, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća. Onomu naprotiv tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju, daleko bi bolje bilo da s mlinskim kamenom o vratu bude bačen u more."

"Zato, ako te ruka sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je sakatu ući u život, nego s obje ruke otići u pakao, u oganj neugasivi. I ako te noga sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je hromu ući u život, nego s obje noge biti bačen u pakao. I ako te oko sablažnjava, iskopaj ga. Bolje ti je jednooku ući u kraljevstvo Božje, nego s oba oka biti bačen u pakao, gdje crv njihov ne gine niti se oganj gasi."

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Oh, kad bi sav narod Gospodnji postao prorok!” (Br 11, 29)

Prorok je čovjek iskustva Božje blizine. Prorok revnuje za slavu Božju i želi sve ljude pokrenuti u taj hod.

Zavidnik pak želi da sve proizlazi od njega. Stoga je on trajno ugrožen drugom osobom. Zavidniku nije stalo do dobrote radi dobrote, nego da zbog nje bude hvaljen.

Božja blizina nije privilegij izabраниh duša. Svima nam je ta blizina darovana.

A danas su nam nakodjer potrebni oni koji izgone zle duhove iz obitelji i društva.

Gospodine Isuse Kriste! Podari Crkvi - svome proročkom narodu - Duha mudrosti da trajno izgrađuje bolji svijet!

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Pristupe farizeji pa da ga iskušaju upitaše: “Je li mužu dopušteno otpustiti ženu?”

On im odgovori: “Što vam zapovijedi Mojsije?”

Oni rekoše: “Mojsije je dopustio napisati otpusno pismo i – otpustiti.”

A Isus će im: “Zbog okorjelosti srca vašega napisa vam on tu zapovijed. Od početka stvorenja muško i žensko stvori ih. Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu i dvoje njih bit će jedno tijelo. Tako više nisu dvoje nego jedno tijelo. Što dakle Bog združi, čovjek neka ne rastavlja!”

U kući ga učenici ponovno o tome ispitali. I reče im: “Tko otpusti svoju ženu pa se oženi drugom, čini prema prvoj preljub. I ako žena napusti svoga muža pa se uda za drugoga, čini preljub.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

U bračnom životu dolazi do napetosti, teških situacija. Katkada se čini da je brak propala stvar, predaleko su dani lijepih riječi.

Čovjek je, upravo po istočnom grijehu, na području srca ranjen i sposoban druge raniti. Sjetimo se opisa stvaranja: Čovjek se obradovao drugom ljudskom biću - "Gle, evo kosti od mojih kostiju!" Međutim, po grijehu, čovjek proživljava krizu tog odnosa i okrivljuje upravo to najbliže biće, a potom i Boga koji mu je dao družicu. To je trajna rana koja postoji u čovjeku.

Danas ima mnogo mladih koji se ne odlučuju za brak. Lakše je živjeti u vezi koja daje samo užitek, a ne poziva na odgovornost. Ipak, nesebičnost i odgovornost mogući su u trajnosti jednog ljudskog vijeka.

Gospodine! Daruj nam otvoreno srce, kojim ćemo se i sada znati jedan drugome iskreno radovati! Očuvaj nas od pogubnog mentaliteta svijeta, koji sebičnost stavlja ispred nesebičnosti! Daj da čovjeka kojega nam daješ, osobu koju stavljaš na naš životni put, shvatimo kao Tvoj dar i Tvoj znak ljubavi kojom želiš ispuniti naše vrijeme i naš svijet.

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Dok je Isus izlazio na put, dotrči netko, klekne preda nj pa ga upita: “Učitelju dobri, što mi je činiti da baštinim život vječni?” Isus mu reče: “Što me zoveš dobrim? Nitko nije dobar doli Bog jedini. Zapovijedi znadeš: Ne ubij! Ne učini preljuba! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno! Ne otmi! Poštuj oca svoga i majku!” On mu odgovori: “Učitelju, sve sam to čuvao od svoje mladosti!” Isus ga nato pogleda, zavoli ga i rekne mu: “Jedno ti nedostaje! Idi i što imaš, prodaj i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom!” On se na tu riječ smrkne i ode žalostan jer imaše velik imetak.

Isus zaokruži pogledom pa će svojim učenicima: “Kako li će teško imućnici u kraljevstvo Božje!” Učenici ostadoše zapanjeni tim njegovim riječima. Zato im Isus ponovi: “Djeco, kako je teško u kraljevstvo Božje! Lakše je devi kroz ušice iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje.”

Oni se još većma snebivahu te će jedan drugome: “Pa tko se onda može spasiti?” Isus upre u njih pogled i reče: “Ljudima je nemoguće, ali ne Bogu! Ta Bogu je sve moguće!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“On se na tu riječ *smrkne* i ode *žalostan*”... (Mk, 10,21) Ovaj čovjek kojega Marko ne opisuje detaljno (a Matej kaže da je *mladić*, a Luka da je *uglednik*), spreman je preuzeti još neku obvezu od Učitelja. Očekuje još kakvo djelo i postat će bolji. Na njegovo iznenađenje, treba *izgubiti*, a ne *dobiti*. To je bilo suprotno njegovoj dotadašnjoj izgradnji.

Kod Židova se bogatstvo tumačilo kao znak Božje prisutnosti u domu pobožnika. Gomilanje dobara na zemlji davalo je i sigurnost za nebo. Isus traži drugačije usmjerenje života. I mi bismo radije prihvatili novi dio tereta na putu kojim idemo, a nismo baš spremni promijeniti smjer puta.

Ova nedjelja ostaje izazovna i u Isusovoj rečenici: “*Jedno ti nedostaje.*” (Mk, 10,21) Ono što je za Isusa *sve*, možda nije naše *sve*, jer mi imamo naviku ostaviti nešto izvan *svoga*, mali sebični komadić oslona. I zbog toga *zatajenog oslona* u svojem životu imamo prazninu.

Nitko tko je sve ostavio, izgubio radi evanđelja, neće ostati nenagrađen - već, nagrađen stotruko! No, za to je potrebno svakodnevno umiranje, svakodnevna smrt da bi se zbililo uskrsnuće.

I ova je rečenica znakovita: “*Isus ga pogleda i zavoli ga.*” (Mk, 10,22) Ovdje nas Isus upozorava da trebamo samo Njegov pogled. Bog je slab prema ljudskoj slobodi: čovjeka zadržava samo pogledom ispunjenim ljubavlju.

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Pristupe k Isusu Jakov i Ivan, sinovi Zebedejevi, govoreći mu: “Učitelju, htjeli bismo da nam učiniš što te zaištemo.” A on će im: “Što hoćete da vam učinim?” Oni mu rekoše: “Daj nam da ti u slavi tvojoj sjednemo jedan zdesna, a drugi slijeva.” A Isus im reče: “Ne znate što ištete. Možete li piti čašu koju ja pijem, ili krstiti se krstom kojim se ja krstim?” A oni mu rekoše: “Možemo.” A Isus će im: “Čašu koju ja pijem pit ćete i krstom kojim se ja krstim bit ćete kršteni, ali sjesti meni zdesna ili slijeva nisam ja vlastan dati – to je onih kojima je pripravljeno.” Kad su to čula ostala desetorica, počеше se gnjeviti na Jakova i Ivana. Zato ih Isus dozva i reče im:

“Znate da oni koji se smatraju vladarima gospoduju svojim narodima i velikaši njihovi drže ih pod vlašću. Nije tako među vama! Naprotiv, tko hoće da među vama bude najveći, neka vam bude poslužitelj! I tko hoće da među vama bude prvi, neka bude svima sluga. Jer ni Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Jer ni Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj daje kao otkupninu za mnoge.” (Mk 10,45)

Najveća kritika Crkvi ne dolazi od njezinih neprijatelja, nego iz samog Sv. evanđelja, koje pokazuje kakva treba biti prava Kristova zajednica.

Pismo kaže da su se ostala deseterica počela gnjeviti. Isus upozorava svoje učenike da oni moraju živjeti ispunjeni drugačijim Duhom: *“Nije tako među vama”*.

Potrebno je u iskrenosti molitve pred Bogom pitati se u kojoj je mjeri evanđelje kritika našem životu, osobnom i zajedničkom, našoj molitvi i našoj misiji.

Isus ne dokida “prva mjesta”. On samo kaže da prva mjesta nisu ona koja ljudi drže prvima. Gledajući na ljudsku rasporedbu mjesta i natjecanje oko vladanja Isus učenicima samo kaže: *“Nije tako među vama”*. Među svoje učenike Isus želi staviti natjecanje u služenju.

Piti iz Isusove čaše znači prihvatiti njegov put koji kroz ustrajno sebedarje ide do Kalvarije.

Piti čašu trpljenja i muke bez Isusa je najgore što se u životu može dogoditi. Piti tu istu čašu s Isusom postaje služenje u ljubavi, postaje navještanje ljubavi i postaje kvascem novoga svijeta.

Gospodine! Ti pitaš: Možete li piti iz čaše iz koje ja pijem? Raspoloži nas da Te u radosnom služenju vjerno slijedimo.

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Kad je Isus s učenicima i sa silnim mnoštvom izlazio iz Jerihona, kraj puta je sjedio slijepi prosjak Bartimej, sin Timejev.

Kad je čuo da je to Isus Nazarećanin, stade vikati: “Sine Davidov, Isuse, smiluj mi se!”

Mnogi ga ušutkavahu, ali on još jače vikaše: “Sine Davidov, smiluj mi se!”

Isus se zaustavi i reče: “Pozovite ga!” I pozovu slijepca sokoleći ga: “Ustani! Zove te!” On baci sa sebe ogrtač, skoči i dođe Isusu. Isus ga upita: “Što hoćeš da ti učinim?” Slijepac mu reče: “Učitelju moj, da progledam.” Isus će mu: “Idi, vjera te tvoja spasila!” I odmah progleda i uputi se za njim.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Sine Davidov, Isuse, smiluj mi se!” (Mk 10,47)

“Učitelju moj, da progledam.” (Mk 10,51)

Čovjek slijepac iz Jerihona želi nas poučiti: neka ono prvo u našim nakanama bude: *doprijeti do Isusa*.

Potrebno je dakle *zbaciti ogrtač*, potrebno je učiniti neki napor, ne dati se *ušutkati* u tom vapaju za životom. Trebamo *pobrliti* prema Isusu, ne ostati *sjediti na rubu puta*.

U današnjem evanđelju vidimo i hipokriziju onih koji idu za Isusom. Najprije nastoje ušutkati Bartimeja, a kasnije hineći suosjećajnost govore: *“Hrabro. Zove te!”* Da je Isus prošao, sigurno se ne bi potrudili dovesti ga k Isusu.

Stoga, *istinski* živeći svoje kršćanstvo trebamo *sami, po svojoj pobudi*, svima donijeti poruku nade: *“Hrabro. Zove te!”*

I tako je u današnjem evanđelju početnoj slici *sjedenja pored puta* suprotstavljena završna: *“uputi se za njim”*.

“Sine Davidov, Isuse, smiluj mi se!”

“Učitelju moj, da progledam.”

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Pristupi Isusu jedan od pismoznanaca i upita ga: “Koja je zapovijed prva od svijetu?” Isus odgovori: “Prva je: Slušaj, Izraele! Gospodin Bog naš Gospodin je jedini. Zato ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svojega i iz sve duše svoje, i iz svega uma svoga, i iz sve snage svoje!”

“Druga je: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. Nema druge zapovijedi veće od tih.”

Nato će mu pismoznamac: “Dobro, učitelju! Po istini si kazao: On je jedini, nema drugoga osim njega. Njega ljubiti iz svega srca, iz svega razuma i iz sve snage i ljubiti bližnjega kao sebe samoga – više je nego sve paljenice i žrtve.” Kad Isus vidje kako je pametno odgovorio, reče mu: “Nisi daleko od kraljevstva Božjega!” I nitko se više nije usuđivao pitati ga.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga.” (Mk 12,31)

Već u počecima objave zapisana je važna istina o čovjeku: *“Nije dobro da je čovjek sam.”* Sam - još nije potpun. Bog mu u toj priči daruje družicu da bi ljudsko biće bilo cjelovito. Bogu je tada sličan: po zajedništvu i po ljubavi.

Od stvaranja su po Božjem planu u čovjeku nastanjene silnice da bi mogao uzdržavati život i da bi mogao umnažati život. Za sve čovjekove potrebe Bog se pobrinuo. A također svi mi nosimo, po Stvoriteljevom planu, u svojim dubinama i potrebu za potvrdom života. Želimo osjetiti da nem se netko raduje i da tako doživljavamo smislenost našega života. I mi sami želimo drugome biti potvrda života i drugome darovati životnu radost.

“Slušaj, Izraele! Gospodin Bog naš Gospodin je jedini. Zato ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svojega i iz sve duše svoje, i iz svega uma svoga, i iz sve snage svoje!” (Mk 12,29)

Bože moj! Tako često se pitam: ljubim li ja Tebe istinski, svim srcem, svom dušom, svim umom, svom snagom? Jesi li Ti u mojim mislima, u mojim nakanama? Daj da u moje srce uđe ta tajna! Rekao si starima da to moraju imati neprestano pred očima, na čelu, na rukama, na dovratnicima. Htio si da svatko tko susretne Tvoga učenika odmah primijeti u njegovim očima i njegovom ponašanju: ovaj ljubi Gospodina svim srcem, dušom, umom, snagom...

A tko na meni to vidi? Kako bi lijepo bilo da se u mom ponašanju vidi: Ovaj ljubi Gospodina. Ovaj Božji čovjek živi potpuno predanje svome Učitelju...

Gospodine! Stoga Te molim: neka ljubav prema Tebi zavlada u mom srcu i u našim srcima! Iz te ljubavi izrast će i istinska ljubav prema bližnjima! Tada: *Moje srce bit će sretno, bit će cijelo.* Tada će biti: *“Nisi daleko od kraljevstva Božjega!” (Mk 12,34)* Budi mi Učitelj po svom Duhu i upućuj me u svu istinu Tvoje Riječi u svakoj prigodi života. Amen.

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Govoraše Isus mnoštvu u pouci svojoj: “Čuvajte se pismoznanaca, koji rado idu u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima, prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama; proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava. Stići će ih to oštrija osuda!”

Potom sjede nasuprot riznici te promatraše kako narod baca sitniš u riznicu. Mnogi bogataši bacahu mnogo. Dođe i neka siromašna udovica i baci dva novčića, to jest jedan kvadrant. Tada dozove svoje učenike i reče im: “Doista, kažem vam, ova je sirota udovica ubacila više od svih koji ubacuju u riznicu. Svi su oni zapravo ubacili od svoga suviška, a ona je od svoje sirotinje ubacila sve što je imala, sav svoj žitak.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Bogataši su novac bučno ubacivali u hramsku riznicu, misleći da tako zadužuju Boga jer daju mnogo. Isus kaže da je sirota udovica ubacila u riznicu više od svih.

“Imati” ili “biti”? Razbacivati se suviškom ili “biti” - to jest: drugome i Gospodinu darovati “sav svoj žitak”?

“Imati” se očituje na različite načine. Biti bogat, imati vlast, po svaku cijenu, pa makar i po gubitak vlastite duše. Makar ne “biti”.

Često zavaravamo jedni druge materijalnim darovima, ne usuđujući se dati iz svoje dubine nešto što bi nas istinski stajalo žrtve i ljubavi. Onaj koji misli da je sve u posjedovanju, koji se daje samo uz računicu, nikada ne zahvaća dubinu ljubavi.

Isus pak pokazuje da siromaštvo može biti prostor slobode koji omogućuje potpuno darivanje. Bit ćemo bogati ako smo spremni prihvatiti da i u skromnosti možemo biti darežljivi, ako darujemo iskrena srca i ne tražimo nagradu u pogledu ljudi i njihovim hvalama, nego u Božjem pogledu koji na nama počiva.

Gospodine! Ti razabireš ono što izmiče ljudskom oku. I mene promatraš negdje na ulazu u hram. Moja je vjera slaba. Moja je ljubav nepotpuna. Nauči me darivati sebe - to jest “sav svoj žitak”. Obrati moje srce - neka Ti i moj dar bude drag!

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme:

Reče Isus svojim učenicima: “U one dane, nakon velike nevolje, sunce će pomrčati i mjesec neće više svjetljati a zvijezde će s neba padati i sile će se nebeske poljuljati. Tada će ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima s velikom moći i slavom. I razaslat će anđele i sabrati svoje izabranike s četiri vjetra, s kraja zemlje do na kraj neba.”

“A od smokve se naučite prisposobiti! Kad joj grana već omekša i lišće potjera, znajte: ljeto je blizu. Tako i vi kad vidite da se to zbiva, znajte: blizu je, na vratimal! Zaista, kažem vam, ne, neće uminuti naraštaj ovaj dok se sve to ne zbude. Nebo će i zemlja uminuti, ali riječi moje ne, neće uminuti. A o onom danu i času nitko ne zna, pa ni anđeli na nebu, ni Sin, nego samo Otac.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Svatko od nas poznaje zlatne uzlete i niske padove. No, čovjek današnjice - a teško se oteti tom dojmu - živi kao da nikada neće umrijeti. A zapravo, smrt pojedinog čovjeka kao i uminuće cjelokupne materije sigurna je činjenica koja će se svakako dogoditi.

Oko Isusa svi se dive krasnoj građevini hrama, koji predstavlja stanoviti simbol ponosa. Ipak od njega će uskoro ostati samo - zid plača.

U drugom dijelu današnjeg evanđelja Isus potiče na budno iščekivanje svršetka, i upozorava da "*o onom danu i času nitko ne zna*". Mi pak Isusa, koji će doći o koncu ljudske povijesti, nećemo čekati skršenih srdaca već vjerničkom zauzetošću.

Poznata nam je Isusova poruka o lažnim prorocima, o ratovima, pošastima i progonstvima. Naše je da budemo postojani! Kao kršćani čekamo *ново nebo i novу zemlju*.

Gospodine, ne dopusti da nam srce bude ispunjeno nemirom! Neka nam je uvijek u srcu *znak smoke i blizina ljeta*! I da neprestano prizivljemo onu vrednotu na kojoj se gradi ljudska sigurnost - Tvoju ljubav u *Novom Jeruzalemu*!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Pilat upita Isusa: "Ti li si židovski kralj?" Isus odgovori: "Govoriš li ti to sam od sebe ili ti to drugi rekoše o meni?" Pilat odvrati: "Zar sam je Židov? Tvoj narod i glavari svećenički predadoše te meni. Što si učinio?" Odgovori Isus: "Kraljevstvo moje nije od ovoga svijeta. Kad bi moje kraljevstvo bilo od ovoga svijeta, moje bi se sluge borile da ne budem predan Židovima. Ali kraljevstvo moje nije odavde."

Nato mu reče Pilat: "Ti si dakle kralj?" Isus odgovori: "Ti kažeš: ja sam kralj. Ja sam se zato i rodio i došao na svijet da svjedočim za istinu. Tko je god od istine, sluša moj glas."

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

...Raširivši ruke... da smrt uništi, život objavi!

Današnja nedjelja Isusa naziva kraljem. A evanđelje ga prikazuje kao uhićenika koji će uskoro biti pogubljen.

Naizgled sam i bespomoćan stoji pred naizgled svemoćnim rimskim upraviteljem... Evanđelja čitav Isusov život opisuju kao jedan dugi proces vjerskih i nacionalnih autoriteta protiv njega.

U današnjem evanđelju Isus odgovara Pilatu: *“Ti kažeš, ja sam kralj.”* Riječi *“ti kažeš”* poručuju da je služba kralja samo ljudska oznaka i slika preko koje ga želimo približno razumijeti. I ovaj naziv, kao i sve riječi primijenjene na Boga, slabe su i neprikladne.

Kriste, kralju vijekova! Srcem predanim i poniznim želim biti privučen snagom Tvoje ljubavi s križa, želim da u mom životu zavladaju istina i svetost, Tvojem se vladanju u potpunosti povjeravam. Prihvati me i vodi – da nikakav *knez ovoga svijeta* mnome ne ovlada!

...Dođi kraljevstvo tvoje...!

Blagdani kroz tjedan godine B

Velika Gospa godine B (Lk 1,39-56)

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U one dane usta Marija i pohiti u Gorje, u grad Judin. Uđe u Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu. Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga i povika iz svega glasa:

„Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje! Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega? Gledaj samo! Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvojega, zaigra mi od radosti čedo u utrobi. Blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!“

Tada Marija reče:

„Veliča duša moja Gospodina, klikće duh moj u Bogu, mome spasitelju, što pogleda na neznatnost službenice svoje: odsad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom. Jer velika mi djela učini Svesilni, sveto je ime njegovo! Od koljena do koljena dobrota je njegova nad onima što se njega boje. Iskaza snagu mišice svoje, rasprši oholice umišljene. Silne zbacila s prijestolja, a uzvisila neznatne. Gladne napuni dobrima, a bogate otpusti prazne. Prihvati Izraela, slugu svoga, kako obeća ocima našim: spomenuti se dobrote svoje prema Abrahamu i potomstvu njegovu do vijeka.“

Marija ostanu s Elizabetom oko tri mjeseca, a onda se vrati kući.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Ivan gleda »hram Božji na nebu« i »Kovčeg saveza njegova u hramu njegovu« (usp. Otk 11,19a). »Potom se u nebu pokazao veličanstven znak: Žena obučena u sunce, mjesec joj pod nogama, a na glavi joj vijenac od dvanaest zvijezda.« (Otk 12,1).

Žena obučena suncem je Marija u slavi. Ona je Majka Spasitelja i proročki Sion, koji rađa djecu Crkve u bolovima Kalvarije (usp. Otk 12,1-5). Ona je Majka Krista kojega rađa u Betlehemu, ali i Žena, proročki Sion, duhovna majka Božjeg naroda.

Na glas pozdrava Marijina, u sili i snazi Duha Svetoga, rađa se i vjera u duši Elizabete te ona izriče proročke riječi Mariji: »Blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!« (Lk 1,45)

Elizabeta hvali Marijinu vjeru. Vjerom se ona uključila u veliko djelo Božjega spasenja i postala suradnica Bogu. Vjerom i mi trebamo na zemlji biti suradnici Bogu i jedni drugima da se ostvari Božje Kraljevstvo.

Svatko od nas treba Marijinim očima gledati svoj vlastiti život, povijest čovjeka i čovječanstva. Od praoca Abrahama do djeteta koje nosi u sebi ona opaža Božju dobrotu koja se prelijeva „od koljena na koljeno“.

U Marijinoj proslavi imamo sliku onoga što će Crkva i svaki od nas biti na svršetku vremena, ako slijedimo Mariju, uklonimo nabore grijeha i zla iz našega života te milošću Kristovom posvećeni i očišćeni postanemo i mi slavni, sveti i neporočni pred Bogom.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Isus, ugledavši mnoštvo, uzide na goru. I kad sjede, pristupe mu učenici. On progovori i stade ih naučavati:

“Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!

Blago ožalošćenima: oni će se utješiti!

Blago krotkima: oni će baštiniti zemlju!

Blago gladnima i žednima pravednosti: oni će se nasititi!

Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe!

Blago čistima srcem: oni će Boga gledati!

Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati!

Blago progonjenima zbog pravednosti: njihovo je kraljevstvo nebesko!

Blago vama kada vas – zbog mene – pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas! Radujte se i kličite: velika ja plaća vaša na nebesima!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Tko će uzici na Goru Gospodnju,
tko će stajati na svetom mjestu njegovu?” (Ps 24,3)*

Siromasi duhom nisu oni koji ništa ne posjeduju, nego oni koji ništa ne pridržavaju za sebe. To su oni koji sve što primaju ili stječu, podlažu Božjem naumu ljubavi za sve ljude. Takvih je Kraljevstvo Božje. Ono nije u posjedovanju i u moći nad drugima, nego u snazi odricanja i oslobođenja od svega što priječi ljubav prema drugima.

Gledano iz aspekta “svijeta”, teško bi bilo naći više “ludosti” u tako malo riječi Govora o blaženstvima. Kako može biti “blago” gladnima, žednima, progonjenima, žalosnima? No, “lude svijeta izabra Bog da posrami mudre”. Kristov učenik morat će prihvatiti da ga, kao i njegovog Učitelja, svijet smatra ludim, jer nasljeđuje “ludost Božje ljubavi”. U toj je “ludosti” Bog postao čovjekom, živio i umro za čovjeka. Uistinu, vjera nas stavlja u oprječnost sa svijetom koji ima svoju “mudrost” - svijetu, u kojem vladaju oholost, laži i prijevare “ludost” je Božji poziv na poniznost. No, Kristovi će učenici biti “zaštićeni u Dan gnjeva Gospodnjega.” Stoga ostaje pitati se: Tko je luđi – svijet koji ulaže u prolaznost ili oni koji ulažu u vječnost?

*“Tko će uzici na Goru Gospodnju,
tko će stajati na svetom mjestu njegovu?
Onaj u koga su ruke nedužne i srce čisto:
duša mu se ne predaje ispraznosti.” (Ps 24,3-4b)*

Gospodine! Danas Te molimo za sve kršćane: da se, okrijepljeni nadom u vječnost, svakodnevno suobličuju Tvojim slici. Molimo za sve one koji su pritisnuti životnim tegobama: da im udijeliš nadu koja životne izazove pretvara u blaženstvo Tvojih izabranika. Sve nas obnovi svojim Duhom da umijemo svakodnevno rasti na putu svetosti i tako već na zemlji svjedočiti novo nebo i novu zemlju.

Godina C

1. nedjelja došašća godine C (Lk 21,25-28.34-36)

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Reče Isus svojim učenicima: “Bit će znaci na suncu, mjesecu i zvijezdama, a na zemlji bezizlazna tjeskoba naroda zbog huke mora i valovlja. Izdisat će ljudi od straha i iščekivanja onoga što prijeti svijetu. Doista, sile će se nebeske poljuljati. Tada će ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi u oblaku s velikom moćii slavom. Kad se sve to stane zbivati, uspravite se i podignite glave jer se približuje vaše otkupljenje. Pazite na se da vam srca ne otežaju u proždrljivosti, pijanstvu i u životnim brigama te vas iznenada ne zatekne onaj Dan jer će kao zamka nadoći na sve žitelje po svoj zemlji. Stoga budni budite i u svako doba molite da uzognete umaći svemu tomu što se ima zbiti i stati pred Sina Čovječjega.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Pažite na se da vam srca ne otežaju u proždrljivosti, pijanstvu i u životnim brigama te vas iznenada ne zatekne onaj Dan jer će kao zamka nadoći na sve žitelje po svoj zemlji.” (Lk 21,34-35)

Isus pripravlja svoje učenike i nas: Ono što čovjeku izgleda stabilno i vječno poljuljat će se. Sve stvari koje su uzrokom mnogih ljudskih briga - nestalne su.

Neka nam ne oteža srce u proždrljivosti, pijanstvu i u životnim brigama! To sve traže oni koji ne poznaju Isusa. Nama je darovana Radosna vijest.

Počinje nova liturgijska godina. To je nova godina spasenja. Neka nam bude na blagoslov! I Gospodin neka nas po svojoj Riječi pouči tajnama svoga kraljevstva!

*“Pokaži nam, Gospodine, milosrđe svoje,
i daj nam svoje spasenje.” (Ps 85,8)*

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Petnaeste godine vladanja cara Tiberija, dok je upravitelj Judeje bio Poncije Pilat, tetrarh Galileje Herod, a njegov brat Filip tetrarh Itureje i zemlje trahonitidske, i Lizanije tetrarh Abilene, za velikog svećenika Ane i Kajfe, dođe riječ Božja Ivanu, sinu Zaharijinu, u pustinji. On obiđe svu okolicu jordansku propovijedajući obraćeničko krštenje na otpuštenja grijeha kao što je pisano u Knjizi besjeda Izaije proroka: Glas viče u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze! Svaka dolina nek se ispuni, svaka gora i brežuljak neka se slegne! Što je krivudavo, neka se izravna, a hrapavi putovi neka se izglađe! I svako će tijelo vidjeti spasenje Božje.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Djelovanje Ivana Krstitelja evanđelist Luka stavlja u kontekst političkih i religijskih moćnika. On ih poimence i nabraja. Bili su to u biti slični vladari. Svi su manje-više ostali zapamćeni po nečovječnosti. Židovski veliki svećenici toga vremena surađivali su s okupatorima i domaćim moćnicima. I prvi i drugi čuvali su svoje položaje koji su im osiguravali materijalnu sigurnost i moć. U takvo političko i religijsko ozračje evanđelist smješta pojavu čovjeka - Ivana Krstitelja - iz svećeničkoga roda, ali koji nije imao svećenička obilježja, jer nije nastupao u hramu niti u sinagogama. Značajno je da u takvom političkom i religijskom vremenu početak nove povijesti ne dolazi od svjetskih ili pokrajinskih moćnika. Nego: *Božja riječ* dođe Ivanu »u pustinji«. Svom narodu potom Ivan - poput Izaije - u Božje ime naviješta novo vrijeme u kojem će »svako tijelo vidjeti spasenje Božje«, ali uz uvjet da se ljudi duboko u sebi promijene, da se oslobode grijeha i postanu novi ljudi.

Božja riječ dođe Ivanu »u pustinji«, i on - njome zahvaćen - zahvaća: "Obide svu okolicu Jordansku propovijedajući." Ne može šutjeti o onome što ga je dotaknulo. Postaje glas Riječi. Posuđuje svoj glas Riječi.

Ivan nas poziva da budemo "cestari", "putari". Da pripravljamo put kojim nam Isus dolazi.

Bog je onaj koji otpočinje svako djelo. On će ga i dovršiti, ali za to traži i moju suradnju, tvoju suradnju. Da mogu žeti, kaže psalmist, moram najprije sijati. Ali Bog neće djelovati na silu, protiv moje slobodne volje. Hoću li se odlučiti da u zemlju bacim sjeme, makar i u suzama? Hoću li ove godine poravnati stazu? Da mogu potom kliknuti:

*Silna nam djela učini Gospodin:
opet smo radosni!*

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Pitalo je Ivana mnoštvo: “Što nam je dakle činiti?” On im odgovaraše: “Tko ima dvije haljine, neka podijeli s onim koji nema. U koga ima hrane, neka učini isto tako.”

Dodoše krstiti se i carinici pa ga pitahu: “Učitelju, što nam je činiti?” Reče im: “Ne utjerujte više nego što vam je određeno.” Pitahu ga i vojnici: “A nama, što je nama činiti?” I reče im: “Nikome ne činite nasilja, nikoga krivo ne prijavljajte i budite zadovoljni svojom plaćom.”

Narod bijaše u iščekivanju i svi se u srcu pitahu o Ivanu nije li možda on Krist. Zato im Ivan svima reče: “Ja vas, istina, vodom krstim. Ali dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan odriješiti mu remenje na obući. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem. U ruci mu vijača da pročisti gumno svoje i sabere žito u žitnicu svoju, a pljevu će spaliti ognjem neugasivim.” I mnogim je drugim pobudama Ivan narodu navješćivao evanđelje.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Radujte se u Gospodinu uvijek! Ponavljam: radujte se!” (Fil 4,4)

Riječi svetog Pavla imaju snažan osobni pečat. Pri kraju svoga života izriče sažetak, podvlači bitno. Zaboravio je svoje poteškoće, razočaranja i progonstva, i smatra važnim samo – radost.

Danas mi pak sve opipljivije doživljavamo da nas boljitak građen na ekonomskom dobru, katkad vodi u gubitak. Od slogana “jedino i samo čovjek” ostala je istina o “osamljenom čovjeku”.

Ivan Krstitelj pak u današnjem nam evanđelju objašnjava što to znači *poravnati staze* Gospodinu koji dolazi. To je put *pravednosti, ljubavi i poštovanja drugih* ljudi. Ivan ne kaže da se moraju povući iz svijeta koji je nagrižen nepravdom. Svatko treba ostati na svojem mjestu i činiti ono što mu je posao: promjena nije poglavito u vanjskim okolnostima već unutra, u čovjeku.

Tako se danas svatko može upitati: *Što mi je činiti?*

Gospodine! Molimo Te za nas i za ljude čija je životna radost pomućena patnjom – raspoloži nam srca da u Tebi prepoznamo izvor radosti!

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U one dane ušla Marija i pohiti u Gorje, u grad Judin. Uđe u Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu. Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga i povika iz svega glasa:

“Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje! Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega? Gledaj samo! Tek što mi do ušiju dopre glas pozdrava tvogega, zaigra mi od radosti čedo u utrobi. Blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje!” (Lk 1,42)

Susrećemo Mariju koja je došla Elizabeti da joj bude blizu, pri ruci. Elizabeta je starija žena u šestom mjesecu trudnoće. Marija je osjetljiva na to i dolazi pomoći, služiti, prati kuću i čistiti, kuhati i obavljati druge poslove umjesto Elizabete, kojoj će uskoro to sve biti prilično teško.

Zbog ovog susreta iz evanđelja i zbog riječi koje su tada izrečene, običava se trudnicu nazivati ženom u *blagoslovljenom stanju*.

Nažalost, sve se manje vidi trudnica. I sve su prisutnija zabrinuta pitanja ili jasni prigovori takvim ženama - pa čak i od kršćana - ako nose treće ili četvrto dijete. Po srijedi su ekonomija, standard i sebična lagodnost.

Kako je lijep ovaj opisani susret! U ovom susretu nema negativnih riječi, prigovaranja ili ogovaranja, sivila i tame. Ovdje se zrcali samo radost i zahvaljivanje.

U okviru svojega života, u tijeku svojih dana, dok slušamo toliko negativnih riječi, vijesti, kad je govor o mržnjama i nepravdama toliko čest, čeznemo za riječima nade i radosti.

Gospodine! Ispuni nas radošću! I osposobi nas da tu radost i blagoslov nosimo drugima! *Dođi Gospode Marantha, dođi Gospode Isuse!*

Početak svetog Evandjelja po Ivanu

U početku bijaše Riječ,
i Riječ bijaše kod Boga –
i riječ bijaše Bog.
Ona bijaše u početku kod Boga.
Sve je po njoj postalo
i ništa što je postalo
nije bez nje postalo.
U njoj bijaše Život
i Život bijaše svjetlo ljudima.
I svjetlo svjetli u tami,
i tama ga ne obuže.
Svjetlo istinito,
koje rasvjetljuje svakoga čovjeka,
dođe na ovaj svijet.
Bijaše na svijetu,
i svijet postade po njemu,
a svijet ga ne upozna.
K svojim dođe,
ali ga njegovi ne primiše.
A svima koji ga primiše
dade vlast da postanu djeca Božja:
Onima koji vjeruju u njegovo ime
koji nisu rođeni
ni od krvi,
ni od volje tjelesne,
ni od volje muževlje,
nego – od Boga.
I Riječ tijelom postade
i nastani se među nama.
i vidjesmo slavu njegovu,
slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca –
pun milosti i istine.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Bog je velik i malen, nedokučiv i pristupačan, Gospodar svemira i dijete u štali. Mali Bog, Božić, poziv je na evanđeosku malenost.

“Riječ je tijelom postala i nastanila se među nama!” Potom se dječak seli na različita mjesta, kao odrastao dobrovoljno napušta dom i “nema kamo bi glavu naslonio”. Udomljuju ga Zakej, i farizej Šimun, i mnogi drugi. Nažalost, događa se i da “k svojim dođe, a njegovi ga ne primiše”.

Njegovim ulaskom u svaki dom dolazi i spasenje. Božić je stoga blagdan doma, blagdan obitelji. Isus je novi član svake naše obitelji i za svaku ljudsku obitelj ispunja Izaijino proroštvo: “Dijete nam se rodilo, Sin nam je darovan!”

Bog nam je darovan, dar nad darovima. Bog se ne da nadmašiti u ljubavi i darivanju. Ali - možemo ga nasljedovati, činiti ono što On čini, naravno - na naš ljudski, nesavršeni način. Kako bi lijepo bilo kada bi i ove godine Božić vratio mnogim obiteljima osjećaj topline i vjernosti!

Dobro došao, mali Isuse, u naše velike gradove i u naša stisnuta srca! Tvoj rođendan neka bude čas našega novoga rođenja.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Reče Isus svojim učenicima:

“Čuvajte se ljudi, jer će vas predavati sudovima i bičevati vas po svojim sinagogama! Izvodit će vas zbog mene pred upravitelje i kraljeve da svjedočite pred njima i poganima. A kad vas predadnu, ne budite zabrinuti kako ćete ili što ćete govoriti, jer će vam se onoga časa dati što treba da govorite. Jer nećete govoriti vi, nego će Duh Oca vašega govoriti preko vas.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“A vas će mržiti svi zbog mene, ali tko ustraje do konca, taj će se spasiti.” (Mt 10,22)

Stjepan, *pun milosti i snage*, iščitava Stari Zavjet u svjetlu navještaja Isusove smrti i uskrsnuća. Ovo izaziva bijes Židova koji njegove riječi shvaćaju kao bogohuljenje. Stjepan predaje *Gospodinu Isusu* svoj duh te moli da grijeh njegovih ubojica ne bude im uračunat.

Nakon ubojstva Stjepana slijedi progonstvo Isusovih učenika u Jeruzalemu i okolici. Bilo je to prvo progonstvo kršćana u povijesti Crkve. No, prognani iz Jeruzalema, postali su putujući misionari.

Stjepan je bio jedan od sedmorice određen za djela milosrđa, ali nije bilo moguće odvojiti milosrđe od navještaja. Tako, uz milosrđe, navješta Krista sve do prihvaćanja mučeništva. To je pouka koju možemo naučiti od svetog Stjepana: milosrđe i navještaj idu skupa. I sljedeća pouka: trpljenje, kojeg neće nikad nedostajati, postaje blagoslov.

Jučer smo slavili ljubav Boga prema čovjeku, a danas slavimo ljubav čovjeka prema Bogu. Učini nas svjedocima vjere, Gospodine!

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

Roditelji su Isusovi svake godine o blagdanu Pashe išli u Jeruzalem. Kad mu bijaše dvanaest godina, uzidoše po običaju blagdanskome. Kad su minuli ti dani, vraćahu se oni, a dječak Isus osta u Jeruzalemu, a da nisu znali njegovi roditelji. Uvjereni da je među suputnicima, odođe dan hoda, a onda ga stanu tražiti među rodbinom i znancima. I kad ga ne nađu, vrate se u Jeruzalem tražeći ga. Nakon tri dana nađoše ga u Hramu gdje sjedi posred učitelja, sluša ih i pita. Svi koji ga slušahu bijahu zaneseni razumnošću i odgovorima njegovim. Kad ga ugledaše, zapanjiše se, a majka mu njegova reče: “Sinko, zašto si nam to učinio? Gle, otac tvoj i ja žalosni smo te tražili.” A on im reče: “Zašto ste me tražili? Niste li znali da mi je biti u onome što je Oca mojega?” Oni ne razumješe riječi koje im reče. I siđe s njima, dođe u Nazaret i bijaše im poslušan. A majka je njegova brižno čuvala sve ove uspomene u svom srcu. A Isus napredovaše u mudrosti, dobi i milosti kod Boga i ljudi.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Blaženi koji prebivaju u domu tvome
slaveć te bez prestanka!” (Ps 84,9)*

U današnjega čovjeka kao da se uvukao neki pesimizam i razočaranost pred poteškoćama života, pa se mladi teško odlučuju za sklapanje braka, kao odgovorne veze. Život svake ljudske obitelji ima svoje svjetlosti i tame, radosti i žalosti. No, moguće je u Bogu ljubiti do kraja, do kraja ljudskih snaga, do sedamdeset puta sedam.

Gospodine! Čovjeka si stvorio kao muško i žensko, kao biće koje ne može samo, nego je dio zajedništva. Tvoj je naum ljubavi da svatko ima oca i majku, da je ovisan o drugome, upućen na drugoga, da svatko duguje svoj život i rast drugome. Nadalje, čovjeka si stvorio na sliku Sina koji je svoj ljudski život proživio unutar jedne obitelji i zajednice.

Gospodine! Daj da otkrijemo Tvoju milost - jer onima koji Tebe ljube sve okrećeš na dobro! Ti si živio u Svetoj Obitelji, ali Ti nastavljaš živjeti u svakoj našoj obitelji, jer si u svakom srcu koje Ti otvara vrata. U Svetoj Obitelji dao si nam uzor uzajamne ljubavi. Daj da je naše obitelji nasljeđuju, te i same budu - Tvoj dostojan dom!

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Pastiri pohite u Betlehem i pronađu Mariju, Josipa i novorođenče gdje leži u jaslama. Pošto sve pogledaše, ispriповijediše što im bijaše rečeno o tom djetetu. A svi koji su to čuli divili se tome što su im pripovijedali pastiri. Marija u sebi pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svom srcu. Pastiri se zatim vratiše slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli kako im je bilo rečeno. Kad se navršilo osam dana da bude obrezan, nadjenuše mu ime Isus, kako ga je bio prozvao anđeo prije njegova začeca.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Neka te slave narodi, Bože,
svi narodi neka te slave!” (Ps 67,4)*

Jedna je godina prošla. Unatoč svim teškoćama imamo razloga pjevati “Tebe Boga hvalimo”!

Počinje nova godina. Zasigurno neće nedostajati poteškoća u svijetu, ali i u našem osobnom životu. No, *obasjani licem Gospodnjim*, unatoč svim teškoćama možemo vjerovati da je, po milosti Providnosti, za nas najbolje ono što nam se upravo događa.

U današnjem evanđelju pastiri hite u Betlehem. Izabrani narod čvrsto je ukorijenjen u pastirsku tradiciju svojih praotaca koji su sa svojim stadima na Božji poziv krenuli prema Obećanoj zemlji.

Tom narodu, koji je bio *“kao ovce bez pastira”* najavljen je dolazak Dobroga pastira. Pastir dobri objavio se najprije pastirima. Mudraci s istoka još su daleko, k Isusu dolaze najprije oni koji nemaju darovati što drugo osim svoga poklonstva. Tako poklonstvo siromašnih pastira objavljuje da je Isus Dar onima koji dolaze pokloniti mu se.

Gospodine! S pouzdanjem u Tvoju dobrotu danas započinjemo novo vrijeme koje nam daruješ. Po porodu Svete Marije Bogorodice darovan je novi smisao našem vremenu i našem životu.

“Marija u sebi pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svom srcu.” (Lk 2,19) Nadahni i nas da poput Marije umijemo Tvoju riječ čuvati u srcu kako bi ona bila put i svjetlost našem životu!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U početku bijaše Riječ,
i Riječ bijaše kod Boga –
i riječ bijaše Bog.
Ona bijaše u početku kod Boga.
Sve je po njoj postalo
i ništa što je postalo
nije bez nje postalo.
U njoj bijaše Život
i Život bijaše svjetlo ljudima.
I svjetlo svjetli u tami,
i tama ga ne obuže.
    Pojavi se čovjek,
    poslan od Boga,
    kojemu bijaše ime Ivan.
    On dođe kao svjedok
    da svjedoči za Svjetlo,
    da svi vjeruju po njemu.
    On ne bijaše Svjetlo
    nego – da svjedoči za Svjetlo.

Svjetlo istinito,
koje rasvjetljuje svakoga čovjeka,
dođe na ovaj svijet.
Bijaše na svijetu,
i svijet postade po njemu,
a svijet ga ne upozna.
K svojim dođe,
ali ga njegovi ne primiše.
A svima koji ga primiše
dade vlast da postanu djeca Božja:
Onima koji vjeruju u njegovo ime
koji nisu rođeni
ni od krvi,
ni od volje tjelesne,
ni od volje muževlje,
nego – od Boga.
I Riječ tijelom postade
i nastani se među nama.
i vidjesmo slavu njegovu,
slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca –
pun milosti i istine.

Ivan za njega svjedoči i više:
“Evo onoga za koga rekoh:
Onaj koji poslije mene dolazi, preda mnom je,
jer bijaše prije mene!”

doista, od punine njegove
svi mi primismo,
i to milost na milost.
Jer, Zakon bijaše dan po Mojsiju,
a po Isusu Kristu dođe milost i istina.
Boga nitko nikada nije vidio.
Jedinorođenac – Bog,
koji je u krilu Očevu,
on ga je objavio.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

K svojima dođe, a njegovi ga ne primiše! Sveti Ivan ovdje prije svega misli na narod kojemu je Isus pripadao, na narod Saveza koji u Isusu nije prepoznao Božji pohod, te ga je vlastiti narod odbacio, isključio iz svoje sredine i osudio.

A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja! To su oni koji su ga prigrlili na odgovoran način, učinivši ga izborom svoga života. No, ne može se imenom pripadati Bogu, a životom činiti što nije Božje. Tako nam se može dogoditi da *ne primamo onoga koga nam je Otac poslao*, jer slušamo, ali ne vršimo. Istinska vjera mijenja život i ljudske navike. Ne može se po sakramentima biti kršćanin, a po životu poganin.

Ovih dana svećenik je blagoslivljao obitelji i prostore gdje žive. Kako bi bilo lijepo kada bi Gospodin, dok ulazi u naš dom, osjetio da dolazi na mjesto koje je potpuno njegovo. Takvi bi domovi preobrazili lice zemlje, a Hrvatska bi bila domovina onih koji žive sveto i sretno.

Gospodine! Smjestio si me u narod koji je ukorijenjen u kršćanstvo. Tvoj sam, po tvom odabranju i po svom opredjeljenju. U Tvojoj sam prisutnosti, pratiš me okom dobrog pastira. Daj mi snage da te primam svaki puta kada pokucaš na vrata moga srca. I daj da, kao što ti imenom pripadam, tako i životom činim jedino ono što je Božje.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

Kad se Isus rodio u Betlehemu judejskome u dane Heroda kralja, gle, mudraci se s istoka pojaviše u Jeruzalemu raspitujući se: “Gdje je taj novorođeni kralj židovski? Vidjesmo gdje izlazi zvijezda njegova pa mu se dođosmo pokloniti.”

Kad to doču kralj Herod, uznemiri se on i sav Jeruzalem s njime. Sazva sve glavare svećeničke i pismoznance narodne pa ih ispitivaše gdje se Krist ima roditi. Oni mu odgovoriše: “U Betlehemu judejskome jer ovako piše prorok: ‘A ti, Betleheme, zemljo Judina! Nipošto nisi najmanji među kneževstvima Judinim jer iz tebe će izći vladalac koji će pasti narod moj – Izraela!’”

Tada Herod potajno dozva mudrace i razazna od njih vrijeme kad se pojavila zvijezda. Zatim ih posla u Betlehem: “Pođite”, reče, “i pomno se raspitajte za dijete. Kad ga nađete, javite mi da i ja pođem te mu se poklonim.”

Oni saslušavši kralja, pođoše. I gle, zvijezda kojoj vidješe izlazak iđāše pred njima sve dok ne stiže i zaustavi se povrh mjesta gdje bijaše dijete. Kad ugledaše zvijezdu, obradovaše se radošću veoma velikom. Uđu u kuću, ugledaju dijete s Marijom, majkom njegovom, padnu ničice i poklone mu se. Otvore zatim svoje blago i prinesu mu darove: zlato, tamjan i smirnu. Upućeni zatim u snu da se vraćaju Herodu, otiđoše drugim putem u svoju zemlju.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Vidjesmo gdje izlazi zvijezda njegova,
pa dođosmo pokloniti se Gospodinu!” (Mt 2,2)*

Postoje oni koji su u toplome, u kući – kao što je to Herodova palača. S druge su strane oni koji su krenuli na put prema spilji i štali, suočavajući se s hladnoćom. S jedne strane ravnodušnost, koja dobiva obrise straha i sumnje, s druge strane traženje i klanjanje. Postoje oni koji su zadovoljni lagodnosti koju posjeduju, postoje i oni koji su otvoreni prema izvanrednom događaju i nude ono što posjeduju.

Vjera je ponajprije rizik, a vjernik nije smješten u neku vrstu duhovne udobnosti, nego njega trajno izaziva Božja riječ. Dobro je to imati na umu i ne zaboraviti da Božje kraljevstvo ne pripada onima koji mirno čekaju, već onima koji odlučno kreću, uvijek onim putem koji se ne može nadzirati, koji čuva novost.

Gospodine! Molim te za sve nas koji vjerujemo: da u poniznosti shvatimo da nam je vjera nepotpuna i slaba, te da budemo dovoljno hrabri sa svom ustrajnošću nastaviti traganje za Tobom.

Želim se danas pokloniti *Sijetlu istinskom koje dođe na svijet* da obasja moj životni put. Daj da cijeli moj život bude: neprestano traženje i poklonstvo pred Tobom.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

Narod bijaše u iščekivanju i svi se u srcu pitahu o Ivanu nije li on možda Krist. Zato im Ivan svima reče: “Ja vas, istina, vodom krstim. Ali dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan odriješiti mu remenje na obući. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.”

Kad se krstio sav narod, krstio se i Isus. I dok se molio, rastvori se nebo, siđe na nj Duh Sveti u tjelesnom obličju, poput goluba, a glas se s neba zaori: Ti si Sin moj, ljubljeni! U tebi mi sva milina!

Riječ Gospodnja!

Popričesna meditacija

*“Blagoslivljaj, dušo moja, Gospodina! (Ps 104,1)
Kako su brojna tvoja djela, Gospodine!” (Ps 104,24)*

Isus dolazi na Jordan, rijeku koja dijeli pustinju od Obećane zemlje, ondje gdje je oslobođeni narod uveden u zemlju obećanja.

Pri svakom krštenju djeteta ponavlja se isti prizor i govori isti glas: “Ti si sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!” To bi se još moglo reći kao: Ti si moj ponos, ti si moja radost! Na svakom krštenju, Bog je svakome od nas tako rekao: Ti si moje ljubljeno dijete, moja radost, moja ljubav!

Dakle: dijete sam Božje ljubljeno, subaštinik neba. Neka me te riječi uvjere da je zemlja lijepa jer na njoj postojim, da me nebo čeka za koje sam određen!

Gospodine! Otvori nam srca da čujemo ovaj Tvoj glas! Daj da mi, Tvoja djeca, nanovo rođena iz vode i Duha Svetoga, trajno ostanemo u Tvojim ljubavi! Amen.

Uskrsni ciklus godine C

Pepelnica godine C (Mt 6,1-6.16-18)

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

“Pazite da svoju pravednost ne činite pred ljudima da vas oni vide. Inače nema vam plaće u vašeg Oca koji je na nebesima. Kada dakle dijeliš milostinju, ne trubi pred sobom, kako to po sinagogama i ulicama čine licemjeri da bi ih ljudi hvalili. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. Ti, naprotiv, kada daješ milostinju – neka ti ne zna ljevica što čini desnica, da tvoja milostinja bude u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.

Tako i kad molite, ne budite kao licemjeri. Vole moliti stojeći u sinagogama i na raskršćima ulica da se pokažu ljudima. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. Ti naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata i pomoli se svome Ocu koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.

I kad postite, ne budite smrknuti kao licemjeri. Izobličuju lica da pokažu ljudima kako poste. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. Ti naprotiv, kada postiš, pomaži glavu i umij lice da ne zapaze ljudi kako postiš, nego Otac tvoj, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Ti naprotiv, kada daješ milostinju – neka ti ne zna ljevica što čini desnica.” (Mt 6,3)

Što je život i koja mu je svrha? Netko će se zaustaviti na tijelu i vidjeti u njemu čudesno preoblikovanu zemlju. No, ubrzo će shvatiti da pri svršetku života na zemlji tijelo postaje ono od čega je stvoreno.

I kada gledamo na nebo, u kratkom ovozemnom životu u kojem se izdižemo iznad zemlje, nikada ne smijemo zaboraviti svoju povezanost sa zemljom. Na to nas podsjeća obred Pepelnice.

Započinje korizma u koju smo pozvani ponijeti misao kojom je prožeto cijelo Evandjelje: darivanje, dijeljenje, davanje. U korizmi i sami možemo nekoga rasteretiti, a okvir za to je skrovitost.

Gospodine, molimo Te da dani ove korizme budu dani našega rasta prema nebu.

1. korizmena nedjelja godine C (Lk 4,1-13)

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Isus se, pun Duha Svetoga, vratio s Jordana, i Duh ga četrdeset dana vodio pustinjom, gdje ga je iskušavao đavao. Tih dana nije ništa jeo, te kad oni istekoše, ogladnje. A đavao mu reče: “Ako si Sin Božji, reci ovom kamenu da postan kruhom.” Isus mu odgovori: “Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu.”

I povede ga đavao na visoko, pokaza mu odjednom sva kraljevstva zemlje i reče mu: “Tebi ću dati svu ovu vlast i slavu njihovu jer meni je dana i komu hoću, dajem je. Ako se dakle pokloniš preda mnom, sve je tvoje.” Isus mu odgovori: “Pisano je: Klanjaj se Gospodinu, Bogu svomu, i njemu jedinomu služi!”

Povede ga u Jeruzalem i postavi na vrh Hrama i reče mu: “Ako si Sin Božji, baci se odavle dolje! Ta pisano je: Anđelima će svojim zapovijediti za tebe da te čuvaju. I: Na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen.” Odgovori mu Isus: “Rečeno je: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!” Pošto iscrpi sve kušnje, đavao se udalji od njega do druge prilike.

Riječ Gospodnja.

1. korizmena nedjelja godine C (Lk 4,1-13)

Popričesna meditacija

*“Reci Gospodinu: Zaklone moj! Utrdo moja!
Bože moj u koga se uzdam!” (Ps 91,2)*

Tri Isusova iskušenja oslikavaju đavolsku zavodljivost koja nudi snagu djeci ovoga svijeta.

“Gladan si – pretvori kamenje u kruh.” Priznaje Isusu moć da to može učiniti. Htio bi ga nagovoriti da moć iskoristi za sebe. To s kruhom Isus će učiniti kada će s pet kruhova nahraniti pet tisuća ljudi. Međutim, za sebe to ne čini.

Đavao nudi vlast. Isus pak nije došao da mu služe nego da služi i život svoj dade za braću. I nama bi trebao neprestano govoriti taj Isusov odgovor: *“Bogu svom se jedinome klanjaj i njemu jedinome služi!”* Sve drugo može u konačnici biti poklonstvo đavlu.

Isus se ne želi razmetati svojim božanstvom. Nije mu do senzacije, teško mu je bilo kada su ljudi krivo shvaćali njegovo poslanje i razglašavali čudotvorstvo bez obraćenja. Nije sišao s križa...

Kušnje se ponavljaju, svijet se ponavlja. I mi katkad u svojim neumjesnim pustolovinama očekujemo da se Bog iskaže...

Gospodine! Nauči nas gladovati za kruhom živim i pravim, i živjeti od svake riječi koja izlazi iz Tvojih usta. Udijeli nam da godišnjom proslavom korizme napredujemo u spoznaji kako nam valja živjeti da bismo bili baštinici Tvoga kraljevstva! Amen.

2. korizmena nedjelja godine C (Lk 9,28b-36)

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme:

Povede Isus sa sobom Petra, Ivana i Jakova te uzide na goru da se pomoli. I dok se molio, izgled mu se lica izmijenio, a odjeća sjajem zablistala.

I gle, dva čovjeka razgovarahu s njime. Bijahu to Mojsije i Ilija. Ukazali se u slavi i razgovarali s njime o njegovu Izlasku, što se doskora imao ispuniti u Jeruzalemu. No Petra i njegove drugove bijaše svladao san. Kad se probudiše, ugledaše njegovu slavu i dva čovjeka koji stajahu uza nj. I dok su oni odlazili od njega, reče Petar Isusu: "Učitelju, dobro nam je ovdje biti. Načinimo tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju, jednu Iliji." Nije znao što govori.

Dok je on to govorio, pojavi se oblak i zasjeni ih. Ušavši u oblak, oni se prestrašišu. A glas se začu iz oblaka: "Ovo je Sin moj, Izabranik! Njega slušajte!" I upravo kad se začu glas, osta Isus sam. Oni su šutjeli i nikomu onih dana nisu kazivali što su vidjeli.

Riječ Gospodnja.

2. korizmena nedjelja godine C (Lk 9,28b-36)

Popričesna meditacija

*“Moje mi srce govori “Traži lice njegovo!”
Da, lice tvoje, Gospodine, ja tražim.” (Ps 27,8-9)*

Poput Petra, Ivana i Jakova i mi bismo voljeli reći: “Lijepo nam je ovdje biti.”

Svakodnevni život umara. Mnogo toga se ne zbiva onako kako bismo htjeli.

Oboje nam je potrebno: uzlaženje – da bismo svoj život promatrali odozgor, ali i povratak u poniznost svakodnevnice.

Gospodine Isuse Kriste!

Povedi i nas na vrlo visoku goru, dalje od niskih briga, da nas ohrabri Tvoje lice. Obasjaj nas svjetlom svoga lica, jer mnogo je tame u nama i oko nas, treba nam novo prosvjetljenje, nova snaga, nova bjelina da bismo mogli više Tebi živjeti. Pa da, ohrabreni i obasjani svjetlom Tvoga lica, u Tvoje ime preobražavamo lice ovoga svijeta!

3. korizmena nedjelja godine C (Lk 13,1-9)

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme dođoše neki te javiše Isusu što se dogodilo s Galilejcima kojih je krv Pilat pomiješao s krvlju njihovih žrtava. Isus im odgovori: “Mislite li da ti Galilejci, jer tako postradaše, bijahu grešniji od drugih Galilejaca? Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete slično propasti! Ili onih osamnaest na koje se srušila kula u Siloamu i ubila ih, zar mislite da su oni bili veći dužnici od svih Jeruzalemaca? Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete tako propasti.”

Nato im pripovijedi ovu prispodobu: “Imao netko smokvu zasađenu u svom vinogradu. Dođe tražec ploda na njoj i ne nađe pa reče vinogradaru: ‘Evo, već tri godine dolazim i tražim ploda na ovoj smokvi i ne nalazim. Posijeci je. Zašto da iscrpljuje zemlju?’ A on mu odgovori: ‘Gospodaru, ostavi je još ove godine dok je ne okopam i ne pognojim. Možda će ubuduće ipak uroditi. Ako li ne, posjeći ćeš je.’”

Riječ Gospodnja.

3. korizmena nedjelja godine C (Lk 13,1-9)

Popričesna meditacija

*“Obratite se, govori Gospodin,
približilo se kraljevstvo Božje!” (Mt 4,17)*

U današnjem evanđelju Isus preokreće smisao smrti ljudi u Galileji i Siloamu. Preživjelima se pruža vrijeme milosti. Preživjeti nesreću znači dobiti vrijeme milosti za plodove. Od pogleda koji traži razloge stradanja valja opaziti prigodu za obraćenje.

U Isusovoj priči, neplodna smokva iscrpljuje gospodarevu zemlju i njegovo strpljenje. Neplodna smokva oslikava život sebi. Neplodna smokva je slika odbijanja Božjeg dara. Zlo je nerodne smokve što samo prima, a ništa ne daje. Na pravom je putu dakle onaj koji se trudi živjeti za druge. Dok živiš za druge, ostvaruješ se.

Primjer smokve koja crpi sokove iz zemlje, a ništa ne daje, treba nas potaknuti na pitanje da li u životu više dajemo ili uzimamo – dakako dok smo u dobi i okolnostima kad možemo i trebamo davati.

Gospodine! K meni ne dolaziš samo tri godine, kao što si dolazio podno neplodne smokve, nego puno više godina. Nadajući se plodovima vjere i ljubavi.

Korizma je. Molim Te, Gospodine, počekaj još ove godine.

4. korizmena nedjelja godine C (Lk 15,1-3.11-32)

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme:

Okupljahu se oko Isusa svi carinici i grešnici da ga slušaju. Stoga farizeji i pismoznanci mrmljahu: "Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima."

Nato im Isus kaza ovu prisposobu: "Čovjek neki imao dva sina. Mlađi reče ocu: 'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' I razdijeli im imanje. Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otputova u daleku zemlju i ondje potratiti svoja dobra živeći razvratno."

"Kad sve potroši, nastala ljuta glad u onoj zemlji te on počeo oskudijevati. Ode i pribe se kod jednog žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje. Želio se nasititi rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao."

"Došavši k sebi, reče: 'Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od tvojih najamnika.'"

"Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrčao, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.' A otac reče slugama: 'Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se pogostimo i provedelimo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i naše se.' I stadoše se veseliti."

"A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igru pa dozva jednoga slugu da se raspita što je to. A ovaj će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka.' A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada iziđe i stade ga nagovarati. A on će ocu: 'Evo, toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikada mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima provedelim. A kad dođe ovaj sin tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele.' Nato će mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje - tvoje je. No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i naše se!'"

Riječ Gospodnja

4. korizmena nedjelja godine C (Lk 15,1-3.11-32)

Popričesna meditacija

Redovito volimo ovu prisposobu nazivati "O izgubljenom sinu". Međutim, ona je daleko više prisposoba o milosrdnom ocu.

I sami se možemo negdje pronaći slušajući ovu prisposobu.

Mlađi je sin sposoban za velika nedjela, ali također i za povratak, obraćenje, prihvaća i prepoznaje ljubav koju otac ima za njega. Stariji je sin pravedan, vrši sve što zakon propisuje. Međutim, on ne pozna ljubav. On misli da kod oca zarađuje određena životna prava. Odatle u njemu pobuna na rasipnu milosrdnu ljubav njegova oca.

Dakako da ova prisposoba ne želi nikoga ohrabriti na grešan život. Ono iskustvo što ga je mlađi sin imao nije bio život, nego smrt. *"Ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje."*

Oče, sagriješih! Jer sam mislio da je moj život sputan dok se nalazim u Tvojim kući, pod Tvojim okriljem. Sagriješih, jer sam mislio da je pravi život negdje daleko od Tebe.

Oče, sagriješih! Jer sam Ti prigovorio da mi ni jareta nisi dao. Sagriješih jer sam se ljutio kada si oprostio mojem bratu. Sagriješih jer sam zaboravio da je Tvoje dijete ujedno i moj brat.

Oprosti meni, svom rasipnom sinu!

Oprosti meni, svom zavidnom sinu!

Nisam dostojan zvati se djetetom tvojim, ali primi me.

Jer si Ti dobar, milosrdan Otac!

5. korizmena nedjelja godine C (Iv 8,1-11)

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Isus se uputi na Maslinsku goru. U zoru eto ga opet u Hramu. Sav je narod hrlio k njemu. On sjede i stade poučavati. Uto mu pismoznanci i farizeji dovedu neku ženu zatečenu u preljubu. Postave je u sredinu i kažu mu: “Učitelju! Ova je žena zatečena u samom preljubu. U Zakonu nam je Mojsije naredio takve kamenovati. Što ti na to kažeš?” To govorahu samo da ga iskušaju pa da ga mogu optužiti.

Isus se sagne pa stane prstom pisati po tlu. A kako su oni dalje navaljivali, on se uspravi i reče im: “Tko je od vas bez grijeha, neka prvi na nju baci kamen.” I ponovno se sagnuvši, nastavi pisati po zemlji. A kad oni to čuše, stadoše odlaziti jedan za drugim, počevši od starijih. Osta Isus sam - i žena koja stajaše u sredini. Isus se uspravi i reče joj: “Ženo, gdje su oni? Zar te nitko ne osudi?” Ona reče: “Nitko, Gospodine.” Reče joj Isus: “Ni ja te ne osuđujem. Idi i odsada više nemoj grijешiti.”

Riječ Gospodnja

5. korizmena nedjelja godine C (Iv 8,1-11)

Popričesna meditacija

“Tko je od vas bez grijeha, neka prvi baci na nju kamen.” (Iv 8,7)
“...stadoše odlaziti jedan za drugim počevši od starijih.” (Iv 8,9)

Stariji su imali duži životni, pa i grješnički staž. Tko je bez grijeha? Nema tog pravednika koji ne pozna granice vlastite naravi.

Farizejima je ta žena dobra izlika da Isusa dovedu u nepriliku. Isusov odgovor upozorava da su i tužitelji u isto vrijeme i tuženi. Svi smo pred istim sudom, pred istim sućem. Svi trebamo milosrđe i dobrotu.

Gospodine! Ako i ne bude ljudskih tužitelja za naše grijeha, možemo k Tebi doći da bismo čuli Tvoju presudu: “Ja te ne osuđujem!”

Svijesni vlastite grešnosti, zahvaljujemo Ti što nam nudiš novu priliku. A molimo novu snagu da ne budemo okrutni suci svojih bližnjih.

Cvjetnica godine C (Lk 23,1-49)

Muka Gospodina našega Isusa Krista po Luki

I ustade sva ona svjetina. Odvedoše ga Pilatu i stadoše ga optuživati: “Ovoga nađosmo kako zavodi naš narod i brani davati caru porez te za sebe tvrdi da je Krist, kralj.”

Pilat ga upita: “Ti li si kralj židovski?” On mu odgovori: “Ti kažeš!” Tada Pilat reče glavarima svećeničkim i svjetini: “Nikakve krivnje ne nalazim na ovom čovjeku!” No oni navaljivahu: “Buni narod naučavajući po svoj Judeji, počevši od Galileje pa dovde!”

Čuvši to, Pilat propita da li je taj čovjek Galilejac. Saznavši da je iz oblasti Herodove, posla ga k Herodu, koji i sam bijaše onih dana u Jeruzalemu.

A kad Herod ugleda Isusa, veoma se obradova jer ga je već odavna želio vidjeti zbog onoga što je o njemu slušao te se nadao od njega vidjeti koje čudo. Postavljao mu je mnoga pitanja, ali mu Isus uope nije odgovarao. A stajahu ondje i glavari svećenički i pismoznanci optužujući ga žestoko. Herod ga zajedno sa svojom vojskom prezre i ismija: obuče ga u bijelu haljinu i posla natrag k Pilatu. Onoga se dana Herod i Pilat sprijateljiše, jer prije bijahu neprijatelji.

A Pilat dade sazvati glavare svećeničke, vijećnike i narod te im reče: “Doveli ste mi ovoga čovjeka kao da buni narod. Ja ga evo ispitah pred vama pa ne nađoh na njemu ni jedne krivice za koju ga optužujete. A ni Herod jer ga posla natrag nama. Evo, on nije počinio ništa čime bi zaslužio smrt. Kaznit ću ga dakle i pustiti.”

I povikaše svi uglas: “Smakni ovoga, a pusti nam Barabu!” A taj bijaše bačen u tamnicu zbog neke pobune u gradu i ubojstva. Pilat im stoga ponovno progovori hotеći osloboditi Isusa. Ali oni vikahu. “Raspni, raspni ga!” On im treći put reče: “Ta što je on zla učinio? Ne nađoh na njemu smrtne krivice. Kaznit ću ga dakle i pustiti.” Ali oni navaljivahu iza glasa ištući da se razapne. I vika im bivala sve jača. Pilat presudi da im bude što ištu. Pusti onoga koji zbog pobune i ubojstva bijaše bačenu tamnicu, koga su iskalai, a Isusa preda njima na volju.

Kad ga odvedoše, uhvatiše nekog Šimuna Cirenca koji je dolazio s polja i stave na nj križ da ga nosi za Isusom. Za njim je išlo silno mnoštvo svijeta, napose žena, koje su plakale i naricale za njim. Isus se okrenu prema njima pa im reče: “Kćeri jeruzalemske, ne plačite nada mnom, nego plačite nad sobom i nad djecom svojom. Jer evo idu dani kad će se govoriti: ‘Blago nerotkinjama, utrobama koje ne rodiše i sisam akoje ne dojiše.’ Tad će početi govoriti gorama: ‘Padnite na nas!’ i bregovima: ‘Pokrijte nas!’ Jer ako se tako postupa sa zelenim stablom, što li će tek biti sa suhim?”

A vodili su i drugu dvojicu, zločince, da ih s njime pogube. I kada dođoše na mjesto zvano Lubanja, ondje razapeše njega i te zločince, jednoga zdesna, drugoga slijeva.

A Isus je govorio: “Oče, oprosti im, ne znaju što čine!” I razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocke.

Stajao je ondje narod i promatrao. A podrugivali se i glavari govoreći: “Druge je spasio, neka spasi sam sebe ako je on Krist Božji, Izabranik!”

Izrugivali ga i vojnici, prilazili mu i nudili ga octom govoreći: “Ako si ti kralj židovski, spasi sam sebe!”

A bijaše i natpis ponad njega: “Ovo je kralj židovski.” Jedan ga je od obješenih zločinaca pogrđivao: “Nisi li ti Krist? Spasi sebe i nas!” A drugi ovoga prekoraše: “Zar se ne bojiš Boga ni ti, koji si pod istom osudom? Ali mi po pravdi jer primamo što smo djelima zaslužili, a on – on ništa opakо ne učini.” Onda reče: “Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje.” A on će mu: “Zaista ti kažem. Danas ćeš biti sa mnom u raj!”

Bijaše već oko šeste ure kad nastaje tama po svojoj zemlji – sve do ure devete, jer sunce pomrča, a hramska se zavjesa razdrije po sredini.

I povika Isus iza glasa: “Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!” To rekavši, izdahnu.

Kad satnik vidje što se zbiva, stane slaviti Boga: “Zbiljka, čovjek ovaj bijaše pravednik!” I kad je sav svijet koji se zgrnuo na taj prizor vidio što se zbiva, vraćao se bijući se u prsa. Stajahu podalje i gledahu to svi znanci njegovi i žene koje su za njim išle iz Galileje.

Riječ Gospodnja.

Cvjetnica godine C (Lk 23,1-49)

Popričesna meditacija

“Opkolio me čopor pasa... (Ps 22,17)

...sve kosti svoje prebrojiti mogu.” (Ps 22,18)

Današnja je nedjelja najprije spomen Isusova svečanog ulaska u Jeruzalem. Povorka koja je počela u Betaniji, postajala je sve veća i veća dok na ulazu u Jeruzalem nije postala procesija puna klicanja. Taj Božji grad prihvaća na tako jedinstven način Isusa i iskazuje mu dobrodošlicu. Međutim, to nije cijeli grad, tu nema gradskih, narodnih ni vjerskih starješina. Tu je običan svijet, posebno djeca.

Taj isti grad će pet dana kasnije potvrditi svoj loš glas: Jeruzalem koji kamenuje svoje proroke, koji ubija one koji su mu poslani.

Otvora se zastor najdublje drame u povijesti ovoga svijeta. Glumaca nema, jer je sve stvarno, sve se to odvijalo u istini života.

Povijest se ponavlja: Isus je i danas priznat i nepriznat, prihvaćen i neprihvaćen. Događa se to u svijetu i ljudima oko nas, ali se isto tako to događa i u našem srcu.

Gospodine! Daj nam milost ovih dana i učini da postanemo bolji. Pomozi nam razumijeti Tvoju volju i onda kada na putu života susretnemo križ i trpljenje!

Veliki četvrtak godine C (Iv 13,1-15)

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu

Bijaše pred blagdan Pashe. Isus je znao da je došao njegov čas da prijede s ovoga svijeta Ocu, budući da je ljubio svoje, one u svijetu, do kraja ih je ljubio. I za večerom je davao već bio ubacio u srce Judi Šimuna Iškariotskoga da ga izda. A Isus je znao da mu je Otac sve predao u ruke i da je od Boga izišao te da k Bogu ide pa usta od večere, odloži haljine, uze ubrus i opasa se. Nalije zatim vodu u praonik i počne učenicima prati noge i otirati ih ubrusom kojim je bio opasan. Dođe tako do Šimuna Petra. A on će mu: “Gospodine! Zar ti da meni pereš noge?” Odgovori mu Isus: “Što ja činim, ti sada ne znaš, ali shvatit ćeš poslije.” Reče mu Petar: “Nećeš mi prati nogu nikada!” Isus mu odvrati: “Ako te ne operem, nećeš imati dijela sa mnom.” Nato će mu Šimun Petar: “Gospodine, onda ne samo noge, nego i ruke i glavu!” Kaže mu Isus: “Tko je okupan, ne treba drugo da opere nego noge – i sav je čist! I vi ste čisti, ali ne svi!” Jer znao je tko će ga izdati. Stoga je i rekao: “Niste svi čisti.” Kad im dakle oprao noge, uze svoje haljine, opet sjede i reče im: “Razumijete li što sam vam učinio? Vi me zovete Učiteljem i Gospodinom. Pravo velite jer to i jesam! Ako dakle ja – Gospodin i Učitelj – vama oprah noge, treba da i vi jedni drugima perete noge. Primjer sam vam dao da i vi činite kao što ja vama učinih.”

Riječ Gospodnja.

Veliki četvrtak godine C (Iv 13,1-15)

Popričesna meditacija

“Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio.” (Iv 13,34)

Prati nekome noge gesta je poniznog služenja. To su u starini činili robovi. Međutim, kod Isusa to je čin ljubavi koja ne traži ništa za sebe.

Svaki puta kada nekome poniznim služenjem omogućimo da osjeti sreću i smisao života, otkivamo dublje tajnu božanskog života

Istinsko slavljenje euharistije mora nas dovesti do toga cilja u kojemu susrećemo Krista koji se prigiba kako bi nas naučio poniznosti i pokazao nam da je “prigibanje u služenju” jedini istinski put življenja.

Smijemo iz te geste izvući pouku za svoj život. Stalo nam je do slike koju o sebi stvaramo pred drugima i najčešće mnogo više želimo da ljudi o nama dobro misle nego da stvarno budemo dobri. Neka nam slika Isusa koji se prigiba u služenju bude trajno nadahnuće za naš život.

Čisto srce stvori mi, Bože, i obnovi u meni pravi duh!

Veliki petak godine C (Iv 18,1 – 19,42)

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

Kad to reče, Isus ode sa svojim učenicima na drugu stranu potoka Kedrona. Tu bijaše vrt, u koji uđe sa svojim učenicima. A Juda, izdajnik njegov, poznao je ono mjesto, jer se Isus često ondje sastajao sa svojim učenicima.

Tada Juda uze četvoro i stražare koje su mu dali glavari svećenički i farizeji te stiže onamo sa svjetilkama, zubljamama i oružjem. A Isus, koji je znao sve što mu se ima dogoditi, stupi naprijed te ih upita: “Koga tražite?” “Isusa Nazarećanina”, odgovoriše mu. “Ja sam”, reče im Isus. A s njima je stajao i njegov izdajnik Juda. Kako im Isus reče: “Ja sam!”, uzmaknuše natrag i padoše na zemlju. I ponovo ih upita: “Koga tražite?” “Isusa Nazarećanina”, odgovoriše. “Rekoh vam da sam ja – odvрати im Isus. Dakle, ako mene tražite, pustite ove da odu!” To se dogodi da se ispuni riječ koju reče: ‘Ne izgubih ni jednoga od onih koje si mi povjerio.’

Tada Petar izvuče mač koji je imao sa sobom te udari slugu velikoga svećenika i odjese mu desno uho. A služi je bilo ime Malko. Nato Isus reče Petru: “Stavi mač u korice! Zar možda da ne pijem kalež, koji mi pruži Otac?”

A četa, zapovjednik i stražari židovski uhvate Isusa i svežu te ga odvedu najprije k Ani, jer bijaše tast velikom svećeniku one godine, Kaifi. Kaifa je bio onaj koji dade Židovima savjet: “Bolje da jedan čovjek umre mjesto naroda.”

Šimun Petar s drugim učenicima išao je za Isusom. Taj učenik bijaše poznat velikom svećeniku te uđe s Isusom u dvorište velikoga svećenika. A Petar ostade vani, pred vratima. Tada onaj drugi učenik koji bijaše poznat velikom svećeniku iziđe, progovori s vrataricom i uvede Petra. Uto sluškinja, vratarica, reče Petru: “Zar nisi i ti od učenika ovoga čovjeka?” “Nisam”, odvрати on. Tu su bile sluge zajedno sa stražarima. Naložili su vatru – jer bijaše studeno – i grijali se. I Petar je bio s njima i grijao se.

Veliki svećenik zapita Isusa o njegovim učenicima i njegovoj nauci. Isus mu odgovori: “Ja sam javno govorio svijetu. Ja sam uvijek učio u sinagogi i u hramu gdje se skupljaju svi Židovi. Ništa nisam rekao tajno. Zašto mene pitaš? Pitaj one koji su čuli što sam im govorio! Oni znaju što sam ja govorio.” Kad to reče, jedan od prisutnih stražara udari Isusa po obrazu i reče. “Tako odgovaraš velikom svećeniku!” Isus mu odvрати: “Ako sam krivo rekao, dokaži da je krivo! Ako li sam pravo rekao, zašto me udaraš?”

Tada ga Ana još posla svezana velikom svećeniku Kaifi.

A Šimun Petar bio ondje i grijao se. Neki mu rekoše: “Zar nisi i ti od njegovih učenika?” On zanijska: “Nisam.” Jedan od slugu velikog svećenika, koji bijaše rođak onomu komu Petar odsiječe uho, reče mu: “Nisam li te ja vidio u vrtu s njim?” Tada Petar ponovo zanijska, a pijetao odmah zapjeva.

Tada Isusa odvedu od Kaife u dvor upraviteljev. Bilo je rano jutro. Ali ne udoše u dvor, da se ne bi onečistili i da bi mogli jesti pashalnu večeru. Stoga Pilat iziđe k njima te ih upita: “Kakvu optužbu iznosite protiv ovoga čovjeka?” Odgovoriše mu: “Kad ovaj ne bi bio zločinac, ne bismo ga tebi predali.” Pilat im reče: “Uzmite ga vi te mu sudite po svom Zakonu!” Židovi mu odgovoriše: “Nama nije dopušteno nikoga ubiti!” To se dogodi da se ispuni Isusova riječ kojom je označio kakvom smrću ima umrijeti.

Nato se Pilat vrati u dvor, dozva Isusa pa ga upita: “Jesi li ti kralj židovski?” “Kažeš li to sam od sebe – odgovori mu Isus – ili su ti to drugi za mene rekli?” “Zar sam ja Židov? – odvрати Pilat. – Tvoj narod i glavari svećenički meni su te predali. Što si učinio?” Isus odgovori:

“Moje kraljevstvo ne pripada ovom svijetu. Kad bi moje kraljevstvo pripadalo ovom svijetu, moji bi se dvorani borili da ne budem predan Židovima. Ali moje kraljevstvo nije odavde.”

“Dakle, ti si kralj?” reče mu Pilat. “Dobro veliš – odgovori mu Isus – ja sam kralj. Ja sam se zato rodio i zato došao na svijet da svjedočim za istinu. Svatko tko je prijatelj istine sluša moj glas.”

“Što je istina?” upita ga Pilat. I kad to reče, ponovo iziđe k Židovima te im izjavi: “Ja ne nalazim na njemu nikakve krivnje. A kod vas je običaj da vam nekoga pustim o Pashi. Hoćete li da vam pustim kralja židovskoga?” Nato ponovo povikaše: “Ne njega nego Barabu!” A Baraba je bio razbojnik.

Tada Pilat naredi da se Isus uzme i bičuje. Zatim vojnici opletoše krunu od trnja, staviše mu je na glavu i ogrnuše ga skrletnom kabanicom. Potom bi dolazili k njemu i govorili: “Zdravo, kralju židovski!” I još ga udarali po obrazima.

Pilat ponovo iziđe te im reče: “Evo ga izvodim pred vas da znate da ja na njemu ne nalazim nikakve krivnje!” Tada Isus izađe noseći trnovu krunu i skrletnu kabanicu. Pilat im reče: “Evo čovjeka!” Kako ga opaziše glavari svećenički s dvoranima povikaše: “Razapni! Razapni!” “Uzmite ga vi – reče im Pilat – i razapnite! Ja na njemu ne nalazim krivnje!” “Mi imamo Zakon – odgovore mu Židovi – i po tome zakonu mora umrijeti, jer se pravio Sinom Božjim.”

Kad Pilat ču tu riječ, još se više poboja te se ponova vrati u dvor i zapita Isusa: “Odakle si?” A Isus mu ne dade odgovora. Zato mu Pilat reče: “Meni ne odgovaraš? Ne znaš li da imam vlast osloboditi te i da imam vlast razapeti te?”

“Ne bi imao nada mnom nikakve vlasti – odgovori mu Isus – kad ti ne bi bilo dano odozgo. Zato je onomu koji me tebi predade veći grijeh.”

Otada je Pilat nastojao da ga oslobodi, a Židovi su vikali: “Ako ovoga oslobodiš, nisi prijatelj caru! Svaki koji se pravi kraljem protivi se caru.” Pilat, čuvši te riječi, izvede Isusa van te sjede na sudačku stolicu na mjestu što se zove Lithostrotos, a hebrejski Gabbatha. A bio je dan priprave za Pashu, oko šestoga sata. I Pilat reče Židovima: “Evo vam kralja!” “Smakni ga! Smakni! Razapni ga!” vikali su. “Vašega kralja da razapnem?” reče im Pilat. “Mi nemamo drugoga kralja osim cara”, odgovoriše glavari svećenički. Tada im ga predade da se razapne.

Oni nato uzmu Isusa. A on, noseći svoj križ, uziđe na mjesto zvano Lubanja, hebrejski Golgota. Tu razapnu njega i još dvojicu s njim: jednoga s jedne, drugoga, s druge strane, a Isusa u sredini. A Pilat je napisao natpis i stavio ga na križ. Bilo je pisano: “Isus Nazarećanin, kralj židovski.” Taj su natpis čitali mnogi Židovi, jer bijaše blizu grada mjesto na kojemu je Isus bio razapet. Bilo je pisano hebrejski, latinski i grčki. Nato glavari svećenički reknu Pilatu: “Neka ne ostane napisano ‘kralj židovski’, nego: ‘Ovaj je tvrdio: kralj sam židovski.’” “Što sam napisao, ostaje napisano!” odvrati im Pilat.

A vojnici, pošto su razapeli Isusa, uzeše njegove haljine i razdijeliše na četiri dijela: svakomu vojniku po jedan dio. Uzeše i njegovu košulju. Ali kako nije bila šivana, već sva otkana od vrha do dna, rekoše međusobno: “Ne parajmo je, već bacimo za nju kocku komu će pripasti!” To se dogodi da se ispuni riječ Pisma: ‘Razdijeliše među se haljine moje; za odjeću moju baciše kocku.’ Eto, tako su postupali vojnici.

Kod Isusova križa stajale njegova majka i sestra njegove majke, Marija Kleofina, i Marija iz Magdale. Kad Isus opazi majku i blizu nje učenika kojega je osobito ljubio, reče majci svojoj: “Ženo, evo ti sina!” Zatim reče učeniku: “Evo ti majke!” I od tog je časa učenik uze u svoju kuću.

Poslije toga Isus, svjestan da je već sve svršeno, reče, da bi se ispunilo Pismo: “Žedan sam.” Tu bijaše posuda puna octa. Tada natakaoše na izopovu stabljiku spužvu punu octa i primaknuše je k Isusovim ustima. Kad Isus uze ocat, reče: “Svršeno je!” te nakloni glavu i – predade duh.

Budući da je bila Priprava, i da tjelesa ne ostanu na križu u subotu – jer bijaše velik dan ona subota – zamoliše Židovi Pilata da se razapetima prebiju goljeni i da se skinu. Tada vojnici dođoše i prebiše goljeni obojici razapetih s Isusom. Kada dođoše k Isusu i vidješe da je već mrtav, njemu ne prebiše goljeni, nego jedan od vojnika kopljem probode bok pa odmah poteče krv i voda.

Onaj koji ovo vidje svjedoči – njegovo je svjedočanstvo istinito, i on zna da govori pravo – da i vi trajno vjerujete. To se dogodi da se ispuni Pismo: 'Ni jedna mu se kost neće prelomiti.' A na drugome mjestu Pismo veli: 'Gledat će na onoga koga su proboli.'

Poslije toga dođe Josip iz Arimateje, koji bijaše učenik Isusov, ali tajni zbog straha od Židova, i zamoli Pilata da uzme Isusovo tijelo. I Pilat mu dopusti. Nato Josip dođe i uze njegovo tijelo. Dođe i Nikodem. To je onaj koji je prije k Isusu došao po noći. On donese smjesu od oko sto litara smirne i aloje. Tada uzeše Isusovo tijelo te ga, prema židovskom običaju sahranjivanja, obviše platnom s mirodijama. A na mjestu gdje je bio razapet bijaše vrt i u vrtu nov grob, u koji još nitko ne bijaše položen. Tu, dakle, zbog židovske Priprave, kako brob bijaše blizu, položiše Isusa.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Isus spoznaje ljudsku patnju u svim vidovima, uključujući i muku tijela. Isus je na sebi iskustio izdaju jednog od izabranih učenika, zataju učenika kojemu je povjerio posebne odgovornosti, svi su mu se učenici razbježali da spase svoju glavu, svi su ga drugi napustili. Evanđelje govori o gotovo neshvatljivom iskustvu ostavljenosti.

Veliki petak nas poziva na čvrstu vjeru: u iskustvu smrti treba vjerovati u život. Veliki petak nas izaziva na čin vjere koja brda premješta.

Gospodine Isuse, kazao si:

“Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?” Ne mogu ni slutiti dubinu ovoga vapaja, bol tolike ostavljenosti...

“Oče, oprosti im jer ne znaju što čine!” Nikada nećemo dokraja shvatiti što činimo svojim grijehom. Daj da iz vrela Tvoga oproštenja naučim i ja praštati svojim bližnjima!

“Još danas bit ćeš sa mnom u raj.” Divno obećanje čovjeku koji je sav svoj život zlo potrošio! Čovjeku daješ nebo, a da ga on ničim nije zaslužio. Po svojim zaslugama ne bismo stigli daleko. Daj mi ponizno srce da umijem prihvatiti zajedništvo s Tobom kao čisti dar!

“Ženo, evo ti sina; sinko, evo ti majke!” Hvala Ti što si i mene povjerio Majci. Hvala Ti što si meni darovao svoju Majku.

“Žedan sam!” Nama si darovao žive vode. A žedaš za ljubavju svakoga od nas...

“Dovršeno je!” U svemu si bio poslušan do smrti. To djelo ljubavi dovršio si i za mene.

“Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!” Daj mi milost da se i u meni dogodi predanje u času kad se bude odvijala moja posljednja muka rastajanja od ovoga života!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

Prvog dana u tjednu rano ujutro, još za mraka, dođe Marija Magdalena na grob i opazi da je kamen s groba dignut. Otrči stoga i dođe k Šimunu Petru i drugom učeniku, kojega je Isus ljubio, pa im reče: “Uzeše Gospodina iz groba i ne znamo gdje ga staviše.”

Uputiše se onda Petar i onaj drugi učenik i dođoše na grob. Trčahu obojica zajedno, ali onaj drugi učenik prestignu Petra i stiže prvi na grob. Sagne se i opazi povoje gdje leže, ali ne uđe. Uto dođe i Šimun Petar koji je išao za njim i uđe u grob. Ugleda povoje gdje leže i ubrus koji bijaše na glavi Isusovoj, ali nije bio uz povoje, nego napose svijen na jednome mjestu. Tada uđe i onaj drugi učenik koji prvi stiže na grob i vidje i povjerova. Jer oni još ne upoznaše Pisma da Isus treba da ustane od mrtvih.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Evandelist Ivan ove je događaje opisivao desetljećima kasnije. I nakon dugo vremena nije zaboravio naoko nevažne detalje o tome tko je prvi stigao na grob, a tko prvi ušao u njega te koje je povoje našao, kako savijene i na kojem mjestu.

“Još ne upoznaše Pisma da Isus treba da ustane od mrtvih.” Ovdje se Pisma pokazuju kao nužna pretpostavka da se razumije svijet! I, naravno, uskrsnuće koje nadilazi obzor svijeta.

Isusovo uskrsnuće nije trijumf nad njegovim neprijateljima koji su ga osudili i ubili, nego je trijumf života nad smrću i ljubavi nad mržnjom. Nije bilo važno pobijediti Judu, ni Pilata, ni Heroda, ni Kajfu, niti farizejima i glavarima svećeničkim dokazati da su imali krivo. Sve je to bilo nevažno. Nego: apostole šalješ u svijet. I danas nas tako šalješ.

Gospodine!

Uskrsni u onima koji su dopustili da ih obuzme mržnja. Uskrsni u nama svaki puta kada dopustimo da klica osвете dotakne naše srce.

“Tijesna je za Te kuća duše moje: proširi je. Ruševina je: popravi je.” Neka se u meni dogodi novo srce i nova duša - da budem nositelj Tvoga uskrsnuća!

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

One sa strahom i ujedno s velikom radošću, smjesta ostaviše grob te otrčaše da to jave njegovim učenicima.

Najedanput im dođe Isus ususret pa im reče: “Zdravo!” One pristupiše k njemu, objučiše mu noge i pokloniše mu se. Nato im Isus reče: “Ne bojte se! Idite i javite mojoj braći da idu u Galileju. Ondje će me vidjeti.”

Dok su one bile na putu, neki od stražara dođoše u grad te javiše glavarima svećeničkim sve što se dogodilo. Ovi se sastadoše sa starješinama pa, nakon vijećanja, dadoše vojnicima veliku svotu novaca i rekoše im: “Kažite: Njegovici učenici dođoše noću te ga ukradoše dok smo mi spavali. Ako bi ovo došlo upravitelju do ušiju, mi ćemo ga već uvjeriti i pobrinuti se da budete bez brige.” Oni uzeše novac i učiniše kako su ih poučili. To je pričanje rašireno među Židovima do dana današnjega.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Kad eto im Isusa ususret te im reče: ‘Zdravo!’” (Mt 28,9)

“Ne bojte se!” (Mt 28,10)

Isusovo uskrsnuće nije trijumf nad *bezakonicima* (Dj 2,23) koji su ga pogubili, nego je trijumf života nad smrću, i ljubavi nad mržnjom. Nevažno je pobijediti Judu, ili Pilata, ili Heroda, ili Kajfu, ili farizejima i glavarima svećeničkim dokazati da su teško pogriješili...

Gospodine Isuse Kriste!

To je dakle nevažno. A važno je: izabranike svoje šalješ u svijet! I danas nas tako šalješ.

Uskrsni danas u meni! Zapali me ljubavlju, želim novo srce i novu dušu - da budem gorljivi nositelj Tvoje Radosne vijesti.

Gospodine! Okrijepi nas milošću da Tebe prihvatimo kao Put svojega života! Prepoznaj nas kao svoje! A nama podari mudrost i hrabrost da Te uvijek i na svakome mjestu prepoznamo kao svoga Učitelja i Spasitelja.

Tvoje uskrsnuće slavimo, Tvoj slavni dolazak iščekujemo!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

Uvečer toga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: “Mir vama!” To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina. Isus im stoga ponovno reče: “Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas.” To rekavši, dahne u njih i kaže im: “Primate Duha Svetoga. Kojima otpustite grijehе, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im.”

Ali Toma zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima kada dođe Isus. Govorili su mu dakle drugi učenici: “Vidjeli smo Gospodina!” On im odvrati: “Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati.”

I nakon osam dana bijahu njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reče: “Mir vama!” Zatim će Tomi: “Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran.” Odgovori mu Toma: “Gospodin moj i Bog moj!” Reče mu Isus: “Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!”

Isus je pred svojim učenicima učinio i mnoga druga znamenja koja nisu zapisana u ovoj knjizi. A ova su zapisana da vjerujete: Isus je Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život u imenu njegovu.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Gospodin moj i Bog moj!” – izjavi Toma. (Iv 20,28)

Nakon nemira pred ostajstvom smrti, u Tomi se pojavio nemir zbog otajstva prisutnosti, nije mogao prihvatiti spasonosni nemir. Toma je jedan od nas – netko tko želi ostati čvrsto na zemlji.

Bog ponekad uslišava i naše pogrešne molbe. On rasipnom sinu daje baštinu i dopušta mu da ode... A Tomi veli: *“Prinesi prst ovamo”*. Dugim riječima: *Evo ti moje tijelo. Učini ono što si tražio*. Toma je zadobio uslišanje i to je njemu bila kazna i prijekor.

Međutim, prvi koji zove Isusa *svojim Bogom* je Toma. Od Tome, prepunog sumnje, Isus je izvukao najljepšu ispovijed vjere.

Danas Isus očekuje od nas da naša vjera pokaže znakove života kako bismo imali lice koje će drugima svjetliti vazmeno svjetlo. Možda je Toma postao “nevjerni Toma” jer apostoli nisu pokazivali svoja preobražena lica...

I dok mi danas poput Tome vapimo Bogu da nam pokaže znakove, ne vidimo da nam ih daje u izobilju – znakove svoje prisutnosti i darivanja čovjeka.

Gospodine! Upali u meni svjetlo da bih i ja po Tebi drugima svjetlio Tvoju svjetlost. Nadahni sve kršćane da budu svjedoci Tvoje blizine i nositelji Tvoje ljubavi!

Tvoje uskrsnuće slavimo, Tvoj slavni dolazak iščekujemo!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Isus se ponovno očitova učenicima na Tiberijadskome moru. Očitova se ovako: Bijahu zajedno Šimun Petar, Toma zvani Blizanac, Natanael iz Kane Galilejske, zatim Zebedejevi i još druga dva njegova učenika. Kaže im Šimun Petar: "Idem ribariti." Rekoše: "Idemo i mi s tobom." Izađoše i uđoše u lađu, ali te noći ne uloviše ništa.

Kad je već svanulo, stade Isus na kraju, ali učenici nisu znali da je to Isus. Kaže im Isus: "Dječice, imate li što za prismok?" Odgovoriše mu: "Nemamo." A on im reče: "Bacite mrežu na desnu stranu lađe i naći ćete." Baciše oni i više je ne mogoše izvući od mnoštva ribe. Tada onaj učenik kojega je Isus ljubio kaže Petru: "Gospodin je!" Kad je Šimun Petar čuo da je to Gospodin, pripaše si gornju haljinu, jer bijaše gol, te se baci u more. Ostali učenici dođoše s lađicom vukući mrežu s ribom jer ne bijahu daleko od kraja, samo kojih dvjesta lakata.

Kad iziđu na kraj, ugledaju pripremljenu žeravicu i na njoj pristavljenju ribu i kruh. Kaže im Isus: "Donesite riba, što ih sada uloviste." Nato se Šimun Petar popne i izvuče na kraj mrežu punu velikih riba, sto pedeset i tri. I premda ih je bilo toliko, mreža se ne raskinu. Kaže im Isus: "Hajde, doručkujte!" Znali su da je Gospodin. Isus pristupi, uzme kruh i dade im, a tako i ribu. To se već treći put očitova Isus učenicima pošto uskrsnu od mrtvih.

Nakon doručka upita Isus Šimuna Petra: "Šimune Ivanov, ljubiš li me više nego ovi?" Odgovori mu: "Da, Gospodine, ti znaš da te volim!" Kaže mu: "Pasi jaganjce moje!" Upita ga po drugi put: "Šimune Ivanov, ljubiš li me?" Odgovori mu: "Da, Gospodine, ti znaš da te volim!" Kaže mu: "Pasi ovce moje!" Upita ga treći put: "Šimune Ivanov, voliš li me?" Ražalosti se Petar što ga upita treći put: 'Voliš li me?' pa mu odgovori: "Gospodine, ti sve znaš! Tebi je poznato da te volim." Kaže mu Isus: "Pasi ovce moje!"

"Zaista, zaista, kažem ti: Dok si bio mlađi, sam si se opasivao i hodio kamo si htio; ali kad ostariš, raširit ćeš ruke, i drugi će te opasivati i voditi kamo nećeš." A to mu reče nagovješćujući kakvom će smrću proslaviti Boga. Rekavši to doda: "Idi za mnom!"

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Večer donese suze, a jutro klicanje.” (Ps 30,6)

“Gospodine, budi mi na pomoć!” (Ps 30,11)

Pred nama je idila, prizor koji je apostolima i evanđelistima tako drag: more, lađe i ribarenje. Nekoć, na početku svoga djelovanja, isto je tako Isus susreo neke učenike u lađi i dogodilo se čudo – bogat ulov riba. Potom je uslijedio poziv i Isus je bio obogaćen novim učenicima i pratiteljima svoga djela.

A sada opet: nema riba, nema plodova. Dok smo zatvoreni u svoj uzaludni napor, kao da možemo čuti Isusove riječi: *“bez mene ne možete učiniti ništa” (Iv 15,5)*. Potom je mnoštvo riba ulovljeno zahvaljujući poslušnosti njegovoj Riječi. Kad do obale dolaze i ostali, vide da je Isus pripremio vatru i hranu. Nije s njima išao u ribolov, ali je bio blizu i pomogao im.

Svu su se noć trudili, baš na tome mjestu. Zar je bitna *desna strana lađe*? Bitan je posluš, povjerenje u njega. On ih ne odvodi drugdje, nego baš na tome mjestu proslavlja svoje ime. Možda mislimo da bismo više uspjeli da smo na nekom drugom moru, u nekoj drugoj lađi... Umjesto toga, Isus nudi uspjeh posluhom na ovoj lađi.

Gospodine! Ti me uporno pitaš, kao i Petra: “Ljubiš li me?” A ja sam tako često zatajio u ljubavi. Ne znam ljubim li te više od drugih. Želim rasti u ljubavi. Daj mi milost da danas ljubim više nego jučer.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Reče Isus: “Ovce moje slušaju glas moj; ja ih poznajem, i one idu za mnom. Ja im dajem život vječni te neće propasti nikada i nitko ih neće ugrabiti iz moje ruke. Otac moj, koji mi ih dade, veći je od svih i nitko ih ne može ugrabiti iz ruke Očeve. Ja i Otac jedno smo.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“...njegov smo narod i ovce paše njegove...” (Ps 100,3)

“...nikada i nitko ih neće ugrabiti iz moje ruke...” (Iv 10,28)

Isus se predočuje u jednostavnoj slici dobrog pastira. Pastir je sav u službi ovaca. One prepoznaju njegov glas i otkrivaju da je vrijedno ići upravo za njim.

No, i svi smo mi pozvani jedni druge upućivati na vrata i dobru pašu - spremno za druge živjeti, služiti, sebedarno ljubiti.

U životu često lutamo i okrećemo leđa Dobrom pastiru. A Dobri pastir svoja vrata drži uvijek otvorena.

No, vrata moga srca često su zatvorena. A želio bih otvoriti vrata i biti raspoložen za povjerenje i ljubav.

Dobri pastiru! Ti si jedini koji si punina života. U Tebi i po Tebi svatko nalazi i sklonište i pašu.

Na ovaj dan Te posebno molim za *Bogu posvećene osobe*: neka budu pastiri i neka nasljeđuju Tvoje kreposti, nega bdiju nad povjerenim im stadom i neka ga čuvaju kao Tvoje blago.

Daj im hrabrost da služe i svjedoče, i to po uzoru na Tebe: koji si sve ljude privukao k sebi - žrtvom svoga života!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

Pošto Juda iziđe iz blagovališta, reče Isus: “Sada je proslavljen Sin Čovječji i Bog se proslavio u njemu! Ako se Bog proslavio u njemu, i njega će Bog proslaviti u sebi, i uskoro će ga proslaviti! Dječice, još sam malo s vama. Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas, tako i vi ljubite jedni druge. Po ovome će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Pošto Juda iziđe iz blagovališta, reče Isus:
sada je proslavljen Sin čovječji.” (Iv 13,31)*

*“Zapovijed vam novu dajem:
ljubite jedni druge.” (Iv 13,35)*

Evandjelje ovoga dana govori o Isusovu času. Spominje se Juda koji izlazi iz zajedništva. Isus to naziva časom svoje proslave, a nama to izgleda časom Isusova razočaranja. Međutim, Isus uvijek sve drukčije gleda.

Isus, poslušan do smrti, sav je ispunjen ljubavlju. I kad mu Juda himbeno bude pristupio da ga poljupcem izda, Isus će ga nehimbeno, iskreno i iz dubine srca nazvati prijateljem.

Isusa su izdali, oklevetali, osudu ostvarili, a on ostaje u ljubavi prema svima.

Osjetljivi smo kad nam se ljubav ne uzvрати. Naša je ljubav krhka, nepouzdana, nestalna i kratkoročna. Ti, Gospodine, ljubiš i onda kada ne zavrijeđujemo.

Pitaš me, kao nekoć Petra: “Ljubiš li me?” Prečesto sam zatajio u ljubavi. Daj mi milost da rastem u ljubavi.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Reče Isus svojim učenicima: “Ako me tko ljubi, čuvat će moju riječ pa će i Otac moj ljubiti njega, i k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti. Tko mene ne ljubi, riječi mojih ne čuva.

A riječ koju slušate nije moja, nego Oca koji me posla. To sam vam govorio dok sam boravio s vama. Branitelj – Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, poučavat će vas u svemu i dozivati vam u pamet sve što vam ja rekoh. Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje. Neka se ne uznemiruje srce vaše i neka se ne straši. Čuli ste, rekoh vam: ‘Odlazim i vraćam se k vama.’ Kad biste me ljubili, radovali biste se što idem Ocu jer Otac je veći od mene. Kazao sam vam to sada, prije nego li se dogodi, da vjerujete kad se dogodi.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Neka se ne uznemiruje srce vaše i neka se ne straši.” (Iv 14,1)

Suočenje sa svijetom upozorava na činjenicu da je protivljenje, čak i progonstvo, sastavni dio evanđeoskog života. Uvijek je Tvoja riječ takva da ne da mira. Kada Crkva ili kršćanin svojim životom više nikoga ne izaziva, ničim ne iznenađuje, postoji opasnost da se posumnja u životvornost vjere. Kao i u prvim kršćanskim stoljećima, tako i danas, kršćani su pozvani pred sudištem svojih bližnjih *“dati razlog nade”* koja je u njima.

Budući da nismo od ovoga svijeta, nije nam dostatan ni mir ovoga svijeta. A najveći nemir za kršćanina jest upravo mir ovoga svijeta.

Isus nam kazuje o Branitelju koji će pomoći nadići prepreke koje stoje na putu Riječi. Bitno je da kršćanina ništa ne odvoji od ljubavi Kristove: *“ni nevolje, ni progonstvo, ni mač”*.

“Neću vas ostaviti siročad!” - Hvala ti, Isuse, za utjehu ovih riječi - *“Šaljem vam Duha Branitelja!”*

Gospodine! Treba nam Branitelj, Branitelj milosnog života, Onaj koji će dati riječ kada bude trebalo svjedočiti za Riječ.

Daj mi spoznati ljubav u kojoj nas ne prestaješ ljubiti i daj mi milost da Te u tome uspijem nasljedovati.

Svršetak svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Reče Isus svojim učenicima: “Ovako je pisano: ‘Krist će trpjeti i treći dan ustati od mrtvih, i u njegovo će se ime propovijedati obraćenje i otpuštanje grijeha po svim narodima počevši od Jeruzalema.’ Vi ste tomu svjedoci. I evo, ja šaljem na vas obećanje Oca svojega. Ostanite zato u gradu dok se ne obučete u silu odozgor.”

Zatim ih izvede iz Betanije, podiže ruke pa ih blagoslovi. I dok ih blagoslivljaše, rasta se od njih i uznesen bi na nebo. Oni mu se ničice poklone pa se s velikom radosti vrate u Jeruzalem te sve vrijeme u Hramu blagoslivljahu Boga.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Pođite i učinite mojim učenicima sve narode.”

“Ja sam s vama u sve dane - do svršetka svijeta.” (Mt 28,19a.20b)

Razumijevanju prethodi susret s Uskrsnim. To će Crkva dobro zapamtiti. Postoje istine vjere koje se ne mogu razumijeti izvan i prije susreta s Uskrsnim. Tek iz susreta učenici razumiju što se dogodilo i što piše u Pismima. Pisma su oni već čitali ali ih nisu razumijeli.

Učenici su svjedoci, ali još nisu spremni svjedočiti. Pamet im je otvorena ali još treba Sila odozgor.

Uskoro će učenici dati svijetu što su primili: svjedočanstvo o susretu s Uskrsnim, Pisma kako im je On tumačio i Silu odozgor. Ali najprije im treba vrijeme sazrijevanja. Čekanje je važno. Vrijeme čekanja je nalik vremenu u kojem sjeme leži u zemlji. Ono što su dobili i što će drugima svjedočiti, u tom vremenu čekanja najprije treba prožeti njih same. I ovdje se potvrđuje kako nama ničeg velikog čemu nije prethodilo ozbiljno vrijeme zrenja i čekanja.

Prije Sile odozgor, Isus odlazi od svojih. Izvodi ih u Betaniju, mjesto koje ga je najotvorenije primilo, mjesto gdje je doživio širinu ljudskih srdaca i gdje je imao prijatelje. Njegove ruke podižu se i nad Jeruzalemom. Rastanak nije ostavio tugu nego radost u srcima učenika. Radost ih je odvela u Hram i iz njih je provrla radost blagoslivljanja Boga.

Gospodine! Ti si svoje učenike poslao da u svijetu budu svjedoci velikih djela Tvoje ljubavi: obnovi nam dar vjere da budemo Tvoji svjedoci.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Isus podiže oči k nebu i pomoli se: “Oče sveti, ne molim samo za ove nego i za one koji će na njihovu riječ vjerovati u mene: da svi budu jedno kao što si ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu da svijet uzvjeruje da si me ti poslao. I slavu koju si ti dao meni ja dadoh njima: da budu jedno kao što smo mi jedno – ja u njima i ti u meni, da tako budu savršeno jedno da svijet upozna da si me ti poslao i ljubio njih kao što si mene ljubio.

Oče, hoću da i oni koje si mi dao budu gdje sam ja, da i oni budu sa mnom: da gledaju moju slavu, slavu koju si mi dao jer si me ljubio prije postanka svijeta.

Oče pravedni, svijet te nije upoznao, ja te upoznah; a i ovi upознаše da si me ti poslao. I njima sam očitovao tvoje ime, i još ću očitovati, da ljubav kojom si mene ljubio bude u njima – i ja u njima.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Ne molim samo za njih nego i za one koji će na njihovu riječ povjerovati!” (Iv 17,20)

“...da postanu potpuno jedno...” (Iv 17,23)

“Objavio sam im tvoje ime... da u njima trajno bude ljubav” (Iv 17,26)

Mi smo oni koji su na apostolsku riječ povjerovali. Uvučeni smo u taj krug ljubavi. Isusu u nakanama.

Stoga nećemo s nostalgijom za prošlošću zaviđati apostolima koji su imali Isusa kod stola. Niti čeznutljivo gledati u budućnost od koje očekujemo Isusov povratak. Misa je događanje ovoga časa. Isus sada moli i u svakom času i svakom mjestu neizrecivo je blizu svakom srcu.

Te ljubavi, naravno, po svojoj slabosti nismo dostojni. Ali, u velikosvećeničkoj molitvi Isus moli Oca da nas uzljubi ljubavlju kojom ljubi njega.

I tako se otvara nebo... “Objavio sam im tvoje ime... da u njima trajno bude ljubav.” Tako smo uneseni u plamen ljubavi koju nam je Isus zaslužio.

Gospodine! Ti oblikuj naše molitve da budu u skladu s voljom Očevom. Zagrljaj nas i ne dopusti nam izmaći Tvome zagrljaju.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Reče Isus svojim učenicima: «Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje čuvati. I ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Branitelja da bude s vama zauvijek.

Ako me tko ljubi, čuvat će moju riječ pa će i Otac moj ljubiti njega i k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti.

Tko mene ne ljubi, riječi mojih ne čuva.

A riječ koju slušate nije moja, nego Oca koji me posla. To sam vam govorio dok sam boravio s vama. Branitelj – Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, poučavat će vas o svemu i dozivati vam u pamet sve što vam ja rekoh.»

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

U Rijeci, na blagdan Duhova, blaženi Ivan Pavao II je citirao Ezekijela: *“Od sva četiri vjetra dođi, Duše, i dabni u ova trupla da ožive!”* (Ez 37,9)

Duhovi - rođendan Crkve! Nije rođena zalaganjem ljudi; Crkva je dar Uskrsloga Krista. Apostoli osjećaju silnu povezanost. *“Bez Božanstva Tvojega čovjek je bez išega!”*

Nekoć je u jeruzalemskom hramu Isus uskliknuo: *“Ako je tko žedan neka dođe k meni i neka pije: i iz njegove će utrobe poteći potoci žive vode!”* (Iv 7,37-38) Čovjek - stvoren na sliku Božju, Bogu sličan - prožet Duhom može radosno služiti, ustrajati u požrtvornosti, iskreno praštati, strpljivo prihvaćati brige svijeta. Čovjek i čovječanstvo potrebiti su Duha.

Upravo kao što pjesma kaže:

*“Rijeke žive vode potecite,
neka Duh se razlije,
svakom žednom srcu donesite
Božju ljubav zauvijek!*

*Ti zapuši sa sve četiri strane svijeta,
neka suhe kosti ožive,
cijela zemlja nek zbog Tebe bude sveta,
Tvoja vatra nek zapali sve!”*

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Reče Isus svojim učenicima: «Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete nositi. No kada dođe on – Duh istine – upućivat će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti što čuje i navješćivat će vam ono što dolazi. On će mene proslavljati jer će od mojega uzimati i navješćivati vama. Sve što ima Otac, moje je. Zbog toga vam rekoh: od mojega uzima i – navješćivat će vama.»

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Danas je proslava Boga stvaralaštva, zajedništva i darova.

Tajnu se često promatra kao nešto neshvatljivo, zid pred kojim se mora stati, jer um počinje mucati. Ako mislitelji i mucaju, molitelji mogu živjeti Otajstvo. Za to trebamo: šutnju, molitvu i klanjanje.

Bože sveti! I velik si i neizmjeran, vječan i svemoguć. Bože! I malen si kao dijete i sputan ograničenošću ljudskog bića i stojiš nemoćan pred čovjekom u njegovoj slobodi.

Smijemo Ti doći kao djeca, te nam nisi Bog daleki nego Bog neizrecive blizine.

Zapovijedio si apostolima, i nama: *“Podite, dakle, i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.”* (Mt 16,19)

Pa danas kličemo:

*“Gospodine, Bože naš,
divno li je ime tvoje po svoj zemlji!”* (Ps 8,10)

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Govoraše Isus mnoštvu o kraljevstvu Božjem i ozdravljaše sve koji su trebali ozdravljenja.

Dan bijaše na izmaku. Pristupe dakle dvanaestorica pa mu reknu: «Otpusti svijet, neka pođu po okolnim selima i zaseocima da se sklone i nađu jela jer smo ovdje u pustu kraju.»

A on im reče: «Podajte im vi jestil»

Oni rekoše: «Nemamo više od pet kruhova i dvije ribe, osim da odemo kupiti hrane za sav ovaj narod.» A bijaše oko pet tisuća muškaraca.

Nato će on svojim učenicima: «Posjedajte ih po skupinama, otprilike po pedeset.» I učine tako: sve ih posjedaju.

A on uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, blagoslovi ih i razlomi pa davaše učenicima da posluže mnoštvo.

Jeli su i svi se nasitili. I od preteklih ulomaka nakupilo se dvanaest košara.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Isus je čovjeku bio blizu. Ljudi su za Isusova zemaljskog hoda osjetili njegovu raspoloživost za drugoga. U Isusovom životu susrećemo brojne primjere njegove djelatne prisutnosti za čovjeka i brojne primjere čovjekove potrebe za osobom povjerenja koja ima vremena i ljubavi za drugoga.

Svaki puta kada nekome poniznim služenjem omogućimo da osjeti sreću i smisao života - i mi otkivamo dublje tajnu božanskog života! Istinsko slavljenje euharistije mora nas dovesti do toga cilja u kojemu susrećemo Krista koji se prigiba kako bi nas naučio poniznosti i pokazao nam da je "prigibanje u služenju" jedini istinski put življenja.

Gospodine! Danas Te molimo da Tvoja Crkva bude kruhom koji se lomi za život svijeta. Molimo Te za svakog našeg brata i sestru koji osjete duhovnu glad: neka u Tebi nađu kruh života.

A za nas, za sebe, molim: Čisto srce stvori mi, Bože, i obnovi u meni pravi duh!

Vrijeme kroz godinu C

2. nedjelja kroz godinu C (Iv 2,1-12)

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Bijaše svadba u Kani Galilejskoj. Bila ondje Isusova majka. Na svadbu bijaše pozvan Isus i njegovi učenici. Kad ponesta vina, Isusu će njegova majka: "Vina nemaju." Kaže joj Isus: "Ženo, što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas!" Nato će njegova mati poslužiteljima: "Što god vam rekne, učinite!"

A bijaše ondje Židovima za čišćenje šest kamenih posuda od po dvije do tri mjere. Kaže Isus poslužiteljima: "Napunite posude vodom!" I napune do vrha. Tada im reče: "Zagrabite sada i nosite ravnatelj stola." Oni odnesu. Kad okusi vodu što posta vinom, a nije znao odakle je – znale su sluge koje zagrabiše vodu – ravnatelj stola pozove zaručnika i kaže mu: "Svaki čovjek stavlja na stol najprije dobro vino, a kad se ponapiju, gore. Ti si čuvao dobro vino sve do sada."

Tako, u Kani Galilejskoj, učini Isus prvo znamenje i objavi svoju slavu te povjeroše u njega njegovi učenici. Nakon toga siđe sa svojom majkom, s braćom i sa svojim učenicima u Kafarnaum. Ondje ostadoše nekoliko dana.

Riječ Gospodnja.

2. nedjelja kroz godinu C (Iv 2,1-12)

Popričesna meditacija

“Vina nemaju!” Marija na svoj način ubrzava Isusov čas, trenutak Mesijanskog pojavka. Njezina vjera sažima se u jednoj jedinoj rečenici koju upućuje slugama: *“Što god vam rekne učinite!”*

I danas postoji Kana u mnogostrukim oblicima. Kana su svi oni koji su na kraju svojih snaga, kojima je iscrpljena sva svježina života i vjere.

Ta nam je zgoda ohrabrenje. Ono što mi možemo učiniti jest da naše prazne posude ispunimo onime što imamo - možda svojim suzama - i da vjerujemo da će nam biti poklonjena punina slavlja, samo ako vjerujemo u promjenu koju će Isus učiniti.

Poput sluga u Kani moramo poslušati Marijinu riječ i po njoj djelovati: *“Što god vam rekne učinite!”*

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

Kad već mnogi poduzeše sastaviti izvješće o događajima koji se ispuniše među nama - kako nam to predadoše oni koji od početka bijahu očevici i sluge Riječi - pošto sam sve, od početka, pomno ispitao, naumih i ja tebi, vrli Teofile, sve po redu napisati da se tako osvjedočiš o pouzdanosti svega u čemu si poučen.

U ono vrijeme: Isus se u snazi Duha vrati u Galileju te glas o njemu puče po svoj okolici . I slavljen od sviju, naučavaše po njihovim sinagogama.

I dođe u Nazaret, gdje bijaše othranjen. I uđe po svom običaju na dan subotnji u sinagogu te ustane čitati. Pruže mu Knjigu proroka Izaije. On razvije knjigu i nađe mjesto gdje stoji napisano: "Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima; proglašiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima; na slobodu pustiti potlačene, proglašiti godinu milosti Gospodnje." Tada savi knjigu, vrati je poslužitelju i sjede. Oči sviju u sinagogi bijahu uprte u njega. On im progovori: "Danas se ispunilo ovo pismo što vam još odzvanja u ušima."

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“*Godina milosti Gospodnje*”. To je u biblijsko vrijeme Staroga zavjeta bila godina kada su se praštali svi dugovi, oslobađali robovi, svatko je mogao svoj život početi ispočetka. To je bila jubilarna godina sveopćeg oprostjenja i mira. U ritmu Starog zavjeta bilo je to svake pedesete godine.

Međutim, Isus je došao proglasiti *godinu milosti Gospodnje* koja više nikada neće prestati, jer je trajan i njegov dar oprostjenja.

Gospodine Isuse Kriste!

Sužnji smo navika kojima robujemo. Sužnji smo poroka koji nam ne daju osjetiti unutarnju slobodu. Sužnji smo vlastitog uvjerenja da ne možemo biti bolji. Došao si, Gospodine, proglasiti sužnjima oslobođenje!

Došao si vratiti vid slijepima. Ne vidimo dobro. Često ne prepoznamo svijet onako kako ga Ti gledaš, ne vidimo ljude onako kako ih Ti vidiš. I nama je potreban vid.

Očekujemo godinu Tvoje milosti!

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Isus progovori u sinagogi: "Danas se ispunilo Pismo što vam još odzavanja u ušima." I svi su mu povlađivali i divili se milini riječi koja su tekla iz njegovih usta. Govorahu: "Nije li ovo sin Josipov?"

A on im reče: "Zacijelo ćete mi reći onu prispodobu: Liječniče, izliječi sam sebe! Što smo čuli da se dogodilo u Kafarnaumu, učini i ovdje, u svom zavičaju." I nastavi: "Zaista, kažem vam, nijedan prorok nije dobro došao u svom zavičaju. Uistinu, kažem vam, mnogo bijaše udovica u Izraelu u dane Ilijine kad se na tri godine i šest mjeseci zatvorilo nebo pa zavlada velika glad po svoj zemlji. I ni k jednoj od njih nije bio poslan Ilija doli k ženi udovici u Sarfati Sidonskoj. I mnogo bijaše gubavaca u Izraelu za proroka Elizeja I nijedan se od njih ne očisti doli Naaman Sirac.."

Čuvši to, svi se u sinagogi napune gnjevom, ustanu, izbace ga iz grada i odvedu na rub brijega na kojem je izgrađen njihov grad da ga strmoglave. No on prođe između njih i ode.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Ilija i Elizej su dva proroka koji stoje u kontaktu s nežidovima kojima Bog preko svojih proroka iskazuje milosrđe. Pozivajući se na Iliju i Elizeja Isus upućuje na svoje djelovanje.

“Nije li ovo sin Josipov?” Njihova nevjera ugušila je mogućnost koja im se otvorila s Isusom.

Prorok nije dobro došao u svom zavičaju. Nisu voljni čuti riječ, čuti istinu. Isus je za njih sin tesara, dijete iz obrtničke obitelji. Čude se kako lijepo govori, ali nisu spremni poslušati što govori. Isus je napustio Nazaret. Zvat će ga Nazarećaninom, ali od ovoga trenutka njegov grad više neće biti Nazaret nego Kafarnaum.

Koliko i u nama ima predrasuda i brana pred istinom! Koliko često omalovažimo nositelja neke poruke i tako se hoćemo zaštititi od same poruke! Kako volimo otkrivati nečije skrivene pogreške, da bismo sebe zaštitili od njegove poruke!

Može se i nama dogoditi da Isus *između nas prođe i ode*, da ni nad nama ne učini nikakvo čudo i da nas ne zahvati njegova riječ spasenja.

Gospodine Isuse Kriste! Udijeli nam mudrost da u životnim okolnostima iznova prepoznamo Tvoju prisutnost i trajno prianjamo uz Tebe. Čisto srce stvori mi, Bože, i obnovi u meni pravi duh.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Dok se oko Isusa gurao narod da čuje riječ Božju, stajaše on pokraj Genezaretskog jezera. Spazi dvije lađe gdje stoje uz obalu; ribari bili izišli iz njih i ispirali mreže. Uđe u jednu od tih lađa; bila je Šimunova pa zamoli Šimuna da malo otisne od kraja. Sjedne te iz lađe poučavaše mnoštvo.

Kada dovrši pouku, reče Šimunu: "Izvezi na pučinu i bacite mreže za lov." Odgovori Šimun: "Učitelju, svu smo se noć trudili i ništa ne ulovismo, ali na tvoju riječ bacit ću mreže." Učiniše tako te uloviše veoma mnogo riba; mreže im se gotovo razdirale. Mahnuše drugovima na drugoj lađi da im dođu pomoći. Oni dođoše i napuniše obje lađe, umalo im ne potonuše.

Vidjevši to, Šimun Petar pade do nogu Isusovih govoreći: "Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!" Doista, zbog lovine riba što ih uloviše bijaše se prenerazio on i svi koji bijahu s njime, a tako i Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, drugovi Šimunovi. Isus reče Šimunu: "Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!" Oni izvukoše lađe na kopno, ostaviše sve i pođoše za njim.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Gospodine, tvoja me desnica spašava!” (Ps 138,7)

“Gospodin će dovršiti što započe za me!” (Ps 138,8)

Današnja tri čitanja tri su osjećaja nedostojnosti pred Bogom koji zove. Izaija sa strahom priznaje: *“Jao meni propadob jer čovjek sam nečistih usana.” (Iz 6,5)* Pavao će biti još iskreniji: *“Nisam dostojan zvati se apostolom.” (1Kor 15,9)* A Petar se baca na koljena i zaklinje: *“Idi od mene, Gospodine. Grešan sam čovjek.” (Lk 5,8)* Dakle, naše slabosti ne priječe Gospodina da izabere baš nas.

Poziv *“Izvezi na pučinu” (Lk 5,4)* zahtjevna je riječ protiv koje govore iskustvo, okolnosti, vrijeme, trendovi i zato istinsko čudo nisu mreže koje se razdiru, već mreže koje su bačene na njegovu riječ.

Zacijelo bi rijetkima ponos dopustio da mu se nestručnjak miješa u posao. Isus traži nešto nelogično. Nema nikakve ljudske sigurnosti, naprotiv! Ali Petar ima pred sobom Isusa koji preuzima rizik takvog pothvata. Stoga Petar veli: *“Na tvoju riječ!” (Lk 5,5)*

Svi poznajemo takve prilike u kojima smo se neizmerno trudili, mučili se, a rezultat je sasvim izostao. Život nam često izgleda kao more bez riba, najradije bismo kazali: to sve ionako nema smisla! Nameće se pitanje: želiš li ti pokušati s Isusom?

“Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!” (Lk 5,8) Međutim, Isus prihvaća Petra takvog kakav je. Takvog Petra treba, da sve što u budućnosti bude ostvareno sasvim očito bude Isusovo djelo. Možda na isti način treba i tebe, i mene?

Gospodine, Tebi ništa nije nemoguće. Rasprši, Isuse, sve naše sumnje. Na Tvoju riječ, Isuse, moguće je započeti novi život. Na Tvoju riječ moguće je da i ja budem prikladan za ribara Tvoga kraljevstva. Jer Ti od grješnika možeš učiniti apostola.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Isus siđe s dvanaesticom i zaustavi se na ravnu. Podigne oči prema učenicima i govoraše:

“Blago vama, siromasi: vaše je kraljevstvo Božje! Blago vama koji sada plaćete: vi ćete se smijati! Blago vama kad vas zamrže ljudi i kad vas izopće i pogrde te izbace ime vaše kao zločinačko zbog Sina Čovječjega!

Radujte se u dan onaj i poskakujte: evo, plaća vaša velika je na nebu. Ta jednako su činili prorocima oci njihovi!

Ali jao vama, bogataši: imate svoju utjehu! Jao vama koji ste sada siti: gladovat ćete! Jao vama koji se sada smijete: jadikovat ćete i plakati! Jao vama kada vas svi budu hvalili! Ta tako su činili lažnim prorocima oci njihovi!

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Isus silazi među ljude i uči ih životu blaženstava. Blaženstva su poziv svim ljudima da grade Božje kraljevstvo u dolinama svojih života.

Isus je i sam bio gladan i žedan i nije imao kamo bi glavu naslonio. Isus govori iz svoga iskustva.

Bolje je trpjeti nepravdu, doživjeti žalost, podnijeti zlo, nego nanijeti nepravdu, zadati žalost, učiniti zlo.

Gospodine! Daj da shvatimo da zapravo nemama ništa svojega. Sve smo primili od Tebe kao Stvoritelja. Zato i ne smijemo ništa posvojiti tako da to smatramo svojim posjedom. Sve je dar i sve nam je povjereno kao upraviteljima Tvojih darova.

Naše obitelji, pritiješnjene brigama za svagdanji život, nadahni da budu hram Tvoje prisutnosti. Daj da Tvoja blaženstva znamo utkati u izgradnju Tvoga kraljevstva u svijetu u kojemu živimo.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

“Vama koji slušate velim: ljubite svoje neprijatelje, dobro činite svojim mrziteljima, blagoslivljajte one koji vas proklinju, molite za one koji vas zlostavljaju. Onome tko te udari po jednom obrazu pruži i drugi, i onomu tko ti otima gornju haljinu ne krati ni donje. Svakome tko od tebe ište daji, a od onoga tko tvoje otima ne potražuj. I kako želite da ljudi vama čine, tako činite i vi njima.

Ako ljubite one koji vas ljube, kakvo li vam uzdarje? Ta i grešnici ljube ljubitelje svoje. Jednako tako, ako dobro činite svojim dobročiniteljima, kakvo li vam uzdarje? I grešnici to isto čine.

Ako pozajmljujete samo onima od kojih se nadate dobiti, kakvo li vam uzdarje? I grešnici grešnicima pozajmljuju da im se jednako vrati. Nego, ljubite neprijatelje svoje. Činite dobro i pozajmljujte ne nadajući se odatle ničemu.

I bit će vam plaća velika, i bit ćete sinovi Svevišnjega jer je on dobrostiv i prema nezahvalnicima i prema opakima. Budite milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan. Ne sudite i nećete biti suđeni. Ne osuđujte i nećete biti osuđeni. Praštajte i oprostit će vam se. Dajte i dat će vam se: mjera dobra, nabijena, natresena, preobilna dat će se u krilo vaše jer mjerom kojom mjerite vama će se zauzvrat mjeriti.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

U svijetu ne samo da doživljavamo zlo, nego i sudjelujemo u zlu. Kad se nama čini zlo i mi smo skloni uzvratiti istim oružjem zla. Zlo želi otrovati svaki suživot.

Poteškoću osjećamo u tome što smo pozvani da Isusove zahtjeve živimo ovdje, u ovome svijetu, tj. u starome svijetu. Ljubav prema neprijatelju dovodi do neobranjivosti ako tu ljubav u isto vrijeme ne prihvate sve strane.

I kad bi se zajednica odrekla svog prava da zastraši i kazni zlo, potpuno bi nestalo prava i reda. Što nam onda Isus zapravo želi reći i na što smo mi danas pozvani?

On je ljubio dokraja, ljubio je do smrti. I u tom času, kad su svi, i njegovi najbliži, mislili da je uzalud ljubio, nastaje novi svijet.

Trebali bismo moliti za one koji nas zlostavljaju. Drugog puta nema. Ako vraćamo istom mjerom, i nama će se tako odmjeriti. Vraćamo li Isusovom mjerom, primit ćemo stotruko na ovom svijetu, a na drugom život vječni.

Gospodine! Na križu si molio za one koji su te raspeli. Daj nam, Isuse, snage i jakosti da krenemo za Tobom i da Te u svemu tome slijedimo. Upravo onako kako nam progovaraš u svome evanđelju.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Kaza Isus učenicima prispodobu: “Može li slijepac slijepca voditi? Neće li obojica u jamu upasti? Nije učenik nad učiteljem. Pa i tko je posve doučen, bit će samo kao njegov učitelj.

Što gledaš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svom ne opažaš? Kako možeš kazati bratu svomu: ‘Brate, de da izvadim trun koji ti je u oku’, a sam u svom oku brvna ne vidiš? Licemjere! Izvadi najprije brvno iz oka svoga pa ćeš onda dobro vidjeti izvaditi trun što je u oku bratovu.

Nema dobrog stabla koje bi rađalo nevaljalim plodom niti stabla nevaljala koje bi rađalo dobrim plodom. Ta svako se stablo po svom plodu poznaje. S trnja se ne beru smokve niti se s gloga grožđe trga. Dobar čovjek iz dobra blaga srca svojega iznosi dobro, a zao iz zla iznosi zlo. Ta iz obilja srca usta mu govore.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Prva je prisposoba o tome da slijepac ne može slijepca voditi. Inače će obojica pasti u jamu. Vjerojatno Isus ima pred sobom farizeje. Želio je da progledaju, da potom mogu biti na blagoslov drugima.

Druga prisposoba je o brvnu u vlastitom oku i o trunu u oku bližnjega. Pogreška kod drugih često nam je isprika, prikriva naše vlastite slabosti. Upozoravanje na grijeh drugih kao da odvraća pogled od naših grijeha. Isus nas poziva da izvadimo brvno iz svoga oka, jer ćemo samo tako jasno vidjeti što treba poduzeti kod drugoga.

Treća prisposoba govori o dobrom i lošem stablu, o dobrim i lošim plodovima. Često je Isus upozoravao da treba čeklati do žetve, vidjeti plodove. Tada se sve najbolje vidi. Ovo upozorenje pokazuje najprije dubinu Božje strpljivosti na koju možemo računati.

Gospodine, hvala Ti za poruku ovog evanđelja. Želiš da donosimo dobre plodove koje će govoriti o dobrom stablu na koje smo nacijepljeni. Tako ćemo nastaviti Tvoje poslanje da drugima pomognemo - ljubavlju, a ne osuđivanjem - da Te spoznaju, zavole i da Tako žive Tvoje kraljevstvo.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Pošto Isus dovrši sve svoje besjede narodu, uđe u Kafarnaum. Nekomu satniku bijaše bolestan sluga, samo što ne izdahnu, a bijaše mu veoma drag. Kad je satnik čuo za Isusa, posla k njemu starješine židovske moleći ga da dođe i ozdravi mu slugu. Kad oni dođoše Isusu, usrdno ga moljahu: "Dostojan je da mu to učiniš jer voli naš narod, i sinagogu nam je sagradio."

Isus se uputi s njima. I kad bijaše već kući nadomak, posla satnik prijatelje s porukom: "Gospodine, ne muči se. Nisam dostojan da uđeš pod krov moj. Zato se i ne smatrah dostojnim doći k tebi. Nego – reci riječ da ozdravi sluga moj. Ta i ja, premda sam vlasti podređen, imam pod sobom vojnike pa rekнем jednomu: 'Idi!' – i ode, drugomu: 'Dođi!' – i dođe, a služi svom: 'Učini to!' – i učini."

Čuvši to, zadivi mu se Isus pa se okrenu mnoštvu koje je išlo za njim i reče: "Kažem vam, ni u Izraelu ne nađoh tolike vjere."

Kad se oni koji su bili poslani vratiše kući, nađoše slugu zdrava.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Isus je bez predrasuda. Spreman je ići i u kuću poganskog satnika. Dok Isus kreće prema njegovu domu, satnik poručuje divne riječi. Ne želi Isusa trapiti da dolazi u njegovu kuću. Vjeruje da je dovoljno da Isus kaže riječ i sve će biti dobro.

U svojim molitvama često želimo od Isusa samo ono što naručimo. Prava molitva pak želi čovjeka mijenjati iznutra, dopustiti Isusu da nas pohodi.

Gospodine! Nisam dostojan da uđeš pod moj krov, u moje srce. Ima toliko onih koji su dostojniji od mene, koji će bolje iskoristiti Tvoje darove, koji će bolje znati cijeniti Tvoj pohod.

A ipak, sluga je Tvoj bolestan, Gospodine.

Gospodine, nisam dostojan da uđeš pod krov moj! Nisam dostojan, i neću ni biti. No Ti si Isuse, u svojoj dobroti, htio prihvatiti malenost moje ljudske naravi. Prihvati nedostojnost moga bića. Nisam dostojan da uđeš pod krov moj, ali samo reci riječ i ozdravit će duša moja...

Ja ću postati nov, postat ću po Tebi dostojan.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Isus se uputi u grad zvan Nain. Pratile ga njegovi učenici i silan svijet. Kad se približi gradskim vratima, gle, upravo su iznosili mrtvacu, sina jedinca u majke, majke udovice. Pratile ju mnogo naroda iz grada.

Kad je Gospodin ugleda, sažali se nad njom i reče joj: “Ne plači!” Pristupi zatim, dotače se nosila; nosioci stadoše, a on reče: “Mladiću, kažem ti, ustani!” I mrtvac se podiže i progovori, a on ga dade njegovoj majci.

Sve obuze strah te slavljahu Boga govoreći: “Prorok velik usta među nama! Pohodi Bog narod svoj!” I proširi se taj glas o njemu po svoj Judeji i po svoj okolici.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Mladiću, kažem ti, ustani!” (Lk 7,14)

“Evo, sin tvoj živi!” (1 Kr 17,23)

Naš je život često pun tvrdoće, nevolja, sučeljavanja.

A Isus kaže: Ustani, tebi kažem! Tebi, ne samo onom mladiću iz Naina. Tebi, u tvojim prilikama, sada kažem: Ustani!

Gospodine, hvala Ti za Tvoju riječ i za Tvoju ljubav. Budi na putu kojim prolazi pogrebna povorka moga života. Zaustavi je i usmjeri moj život prema – životu! Da milošću Tvojom nadvladam svaku brigu i budem radosnim svjedokom Tvoga evanđelja!

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme: Neki farizej pozva Isusa da bi blagovao s njime. On uđe u kuću farizejevu i priđe stolu. Kad eto neke žene koja bijaše grešnica u gradu. Dozna da je Isus za stolom u farizejevoj kući pa ponese alabastrenu posudicu pomasti i stade odostrag kod njegovih nogu. Sva zaplakana poče mu suzama kvasiti noge: kosom ih glave svoje otirala, cjelivala i mazala pomašću.

Kad to vidje farizej koji ga pozva, pomisli: “Kad bi ovaj bio prorok, znao bi tko i kakva je to žena koja ga se dotiče: da je grešnica.”

A Isus, da mu odgovori, reče: “Šimune, imam ti nešto reći.”

A on će: “Učitelju, reci!”

A on: “Neki vjerovnik imao dva dužnika. Jedan mu dugovaše pet stotina denara, drugi pedeset. Budući da nisu imali odakle vratiti, otpusti obojici. Koji će ga dakle od njih više ljubiti?”

Šimun odgovori: “Predmnijevam, onaj kojemu je više otpustio.”

Reče mu Isus: “Pravo si prosudio.”

I okrenut ženi reče Šimunu: “Vidiš li ovu ženu? Uđoh ti u kuću, nisi mi noge vodom polio, a ona mi suzama noge oblila i kosom ih svojom otrla. Poljupca mi nisi dao, a ona, otkako uđe, ne presta mi noge cjelivati. Uljem mi glave nisi pomazao, a ona mi pomašću noge pomaza. Stoga, kažem ti, oprošteni su joj grijesi mnogi jer ljubljaše mnogo. Komu se malo oprašta, malo ljubi.”

A ženi reče: “Oprošteni su ti grijesi.”

Sustolnici počeli nato među sobom govoriti: “Tko je ovaj da i grijeha oprašta?”

A on reče ženi: “Vjera te tvoja spasila! Idi u miru!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Prispodoba o dvojici dužnika, te Šimunov odgovor na Isusovo pitanje, koji je ispravan i Isus ga potvrđuje, poziva nas da shvatimo da je oprostenje u redu stvarnosti prvo i da ono izaziva na obraćenje i ljubav. No Isus ne zaboravlja naglasiti i povratnu vrijednost inicijative ljubavi: “Onome tko se malo prašta, malo ljubi”.

“Šimune, imam ti nešto reći: “Vidiš li ovu ženu?”

...Ne vidiš njezinu čežnju za novim životom. Ne vidiš ono što i tebe optužuje. Pogledaj ovu ženu: ona mi je puno više učinila. Tko ima više ljubavi?

Ova je žena na moje noge izlila svoju godišnju plaću. Ovoj se ženi mnogo oprašta...

Gospodine! Činim prema Tebi koliko moram. Ne znam jesam li ikad osjetio potrebu da isplaćem srce do Tvojih nogu. Ja nisam učinio neko veliko zlo. No nisam sposoban za Tebe žrtvovati nešto veliko, potrošiti svoje imanje.

I meni govoriš: Pogledaj ovu ženu i neka ti progovori o ljubavi.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

Dok je Isus jednom u osami molio, bijahu s njim samo njegovi učenici. On ih upita: “Što govori svijet, tko sam ja?”

Oni odgovoriše: “Da si Ivan Krstitelj, drugi: da si Ilija, drugi opet: da neki od drevnih proroka usta.”

A on će im: “A vi, što vi kažete, tko sam ja?”

Petar prihvati i reče: “Krist – Pomazanik Božji!”

A on im zaprijeti da toga nikome ne kazuju.

Reče: “Treba da Sin čovječji mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i treći dan da uskrsne.”

A govoraše svima: “Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene, taj će ga spasiti.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“A vi, što vi kažete, tko sam ja?”

Prepoznamo u Petrovu odgovoru svu dubinu njegove vjere i prijanjanja uz Isusa. Isus je očekivanje stoljeća, nada povijesti. Ali, Isus je i Petrovo osobno iščekivanje, njegova osobna nada. Sve je ostavio, žrtvovao je sve druge sigurnosti života i pošao je za Isusom. Isus je njegova sigurnost. Petar zna da je za njega Isus sva njegova budućnost.

Isusov program vezan je uz križ, odricanje. Svoje učenike poziva da ga u tome slijede, prepoznaju i prihvate. To će biti najteže za Isusove učenike, nekad i danas. Druge logike Isus ne poznaje: spašavati svoj život znači gubiti; darovati svoj život, kao što je to Isus učinio, to znači otkriti pravi smisao života.

I danas nas zatečeš svojim pitanjem: *“A vi, što vi kažete, tko sam ja?”*

Čudesna evanđelja ponavljaju se iz dana u dan. Međutim, Ti, Isuse, želiš da Te prepoznamo i kao onoga koji mora ići u Jeruzalem. U nama se, kao i u Petru, sve buni na takav ishod Tvog poslanja. Treba umrijeti da bismo postali sjeme za novi, uskrsnuti život. Kako se svi radije okrećemo putu laganog, a opiremo se čitavim bićem svakom trpljenju. A ipak, bez toga se ne može biti Tvoj učenik...

Isuse, Ti si za mene zahtijevni Učitelj!

No, Ti me izdižeš iznad svega što pripada starom svijetu.

“A vi, što vi kažete, tko sam ja?”

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

Kad su se navršili dani da bude uznesen, krenu Isus sa svom odlučnošću prema Jeruzalemu. I posla glasnike pred sobom. Oni odoše i uđoše u neko samarijansko selo da mu pripreme mjesto. No ondje ga ne primiše jer je bio na putu u Jeruzalem. Kada to vidješe učenici Jakov i Ivan, rekoše: "Gospodine, hoćeš li da kažemo neka oganj siđe s neba i uništi ih?" No on se okrenu i prekori ih.

I odoše u drugo selo. Dok su išli putem, reče mu netko: "Za tobom ću kamo god ti pošao." Reče mu Isus: "Lisice imaju jazbine, ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje bi glavu naslonio."

Drugomu nekom reče: "Pođi za mnom!" A on će mu: "Dopusti mi da prije odem i pokopam oca." Reče mu: "Pusti neka mrtvi pokapaju svoje mrtve, a ti idi i navješćuj kraljevstvo Božje."

I neki drugi reče: "Za tobom ću, Gospodine, ali dopusti mi da se prije toga oprostim sa svojim ukućanima." Reče mu Isus: "Nitko tko stavi ruku na plug pa se obazire natrag nije prikladan za kraljevstvo Božje."

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“...a ti idi i navješćuj kraljevstvo Božje.” (Lk 9,60)

Isuse, za Tobom ću, samo...

Bojim se da ćeš toliko toga od mene tražiti, a ja sve to ne mogu. Radije bih ja za sobom nego za Tobom...

Ti si, Isuse, Put, a ja stalno hoću stramputicom.

Ti si Istina, a ja često lažima uvjerim sebe da sam u svjetlu, a ne u tmuni.

Ti si Život, a ja mislim da ću promašiti život i izgubiti normalan život krenem li za Tobom.

Da, teško je biti Tvoj učenik. Ali, stavio sam ruku na plug. Pomozi mi shvatiti da se ne smijem okretati. Pomozi mi prihvatiti Tvoj izazov, Tvoju ponudu, Tvoj život.

Hvala Ti što me još uvijek zoveš, što me još uvijek čekaš.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki.

U ono vrijeme:

Odredi Gospodin drugih sedmdesetdvojicu učenika i posla ih po dva pred sobom u svaki grad i u svako mjesto kamo je kanio ići.

Govorio im je: “Žetva je velika, ali radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da radnike pošalje u žetvu svoju. Idite! Evo, šaljem vas kao janjce među vukove. Ne nosite sa sobom ni kese, ni torbe, ni obuće. I nikoga putem ne pozdravljajte. U koju god kuću uđete, najprije recite: ‘Mir kući ovoj!’ Bude li tko ondje prijatelj mira, počinut će na njemu mir vaš. Ako li ne, vratit će se na vas. U toj kući ostanite, jedite i pijte što se kod njih nađe. Ta vrijedan je radnik plaće svoje. Ne prelazite iz kuće u kuću.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Bude li tu tko dostojan mira, sići će na nj mir vaš.” (Lk 10,6)

“Tko vas sluša, mene sluša.” (Lk 10,16)

Isus određuje svojim učenicima da pri ulasku u svaku kuću kažu: “Mir kući ovoj!” Učenik je Isusov pozvan nositi mir. Po uskrsnuću, prvi Isusov pozdrav bio je: “Mir vama!”

Apostoli su oni koji će u Isusovo ime nositi taj mir kao njegov dar. Nositi će taj mir svojim životom, svojim riječima i navještanjem.

Gospodine Isuse Kriste! Daruj nam i danas dovoljno navjestitelja Tvoga mira. Blagoslovi sve radnike žetve svoje!

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme: Neki zakonoznanac usta i, da Isusa iskuša, upita: “Učitelju, što mi je činiti da život vječni baštinim?”

A on mu reče: “U Zakonu što piše? Kako čitaš?”

Odgovori mu onaj: “Ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca sog, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svim umom svojim; i svoga bliženjega kao sebe samoga!”

Reče mu na to Isus: “Pravo si odgovorio. To čini i živjet ćeš.”

Ali, hoteci se opravdati, reče on Isusu: “A tko je moj bližnji?”

Isus prihvati i reče: “Čovjek neki silazio iz Jeruzalema u Jerihon. Upao među razbojнике koji ga svukoše i izraniše pa odoše ostavivši ga polumrtva. Slučajno je onim putem silazio neki svećenik, vidje ga i zaobiđe. A tako i levit: prolazeći onuda, vidje ga i zaobiđe. Neki Samarijanac putujući dođe do njega, vidje ga, sažali se pa mu pristupi i povije rane zalivši ih uljem i vinom. Zatim ga posadi na svoje živinče, odvede ga u gostinjac i pobrinu se za nj. Sutradan izvadi dva denara, dade ih gostioničaru i reče: ‘Pobrini se za njega. Ako što više potrošiš, isplatit ću ti kad se budem vraćao.’ Što ti se čini, koji je od ove trojice bio bližnji onomu koji je upao među razbojнике?”

On odgovori: Onaj koji mu iskaza milosrđe.”

Nato mu reče Isus: “Idi pa i ti čini tako!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Početno pitanje zakonoznanca iz evanđelja je: “Tko je moj bližnji?” Pitanje upozorava na mogućnost da neki nisu bližnji, pa ih onda ne treba uključiti u krug svoje brige i ljubavi. Isus hoće ispraviti takav stav. Evanđelje je poziv na okrenutost svakom čovjeku - jer svaki čovjek nas poziva na potrebnu mu ljubav i milosrđe.

Samarijanac iz evanđelja pomaže vinom i uljem, novcem i dobrim riječima, svojim vremenom i mogućnostima. Crkva prepoznaje u tom Samarijancu, koji uljem zalijeva rane izranjenom čovjeku, istinskog Pomazanika, Krista.

Isus se saginje nad unesrećenim čovjekom, nad bijednim čovječanstvom. On će ponijeti čovjeka kao što pastir nalazi izgubljenu ovцу i prima je na ramena. To su slike o Isusu, dobrom pastiru, milosrdnom Samarijancu. Nije ispunjenje milosti tek jednokratna podjela milosti potrebitom čovjeku, nego se Isus hoće trajno dati njemu. Isus je isplatio sve što je čovjeku potrebno, dao je cijenu dovoljnu da čovjeku bude dobro do njegovog drugog dolaska.

Isus i nas poziva u evanđelju riječima: “Idi i ti čini tako!”

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme: Isus uđe u jedno selo. Žena neka, imenom Marta, primi ga u kuću. Imala je sestru koja se zvala Marija. Ona sjede do nogu Gospodinovih i slušaše riječ njegovu. A Marta bijaše sva zauzeta posluživanjem pa pristupi i reče: “Gospodine, zar ne mariš što me sestra samu ostavila posluživati? Reci joj dakle da mi pomogne.”

Odgovori joj Gospodin: “Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ za mnogo, a jedno je potrebno. Marija je uistinu izabrala bolji dio, koji joj se neće oduzeti.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Isus ne kori Martu jer radi, niti brani Mariju jer ne radi. Naglasak je drugdje: Isus kori Martu jer zabrinuto radi, uznemireno, jer u svojoj zabrinutosti zanemaruje ono što je bitnije. U silnoj želji da pogosti Isusa sposobna je i posvađati se sa svojom sestrom. Ta joj zabrinutost također ne daje mogućnost shvatiti da u ovom času može biti i nešto važnije od njene želje da bude gostoljubiva.

Nebo će i zemlja proći, ali neće proći Božja riječ! Marija je zaista odabrala najbolji dio jer sve se drugo daje nadoknaditi, sve drugo nije toliko bitno. Da bi mogla upiti tu riječ, Marija jednostavno sluša u miru i sabranosti. Ponesena je unutarnjim mirom i zaštićena od svakog izvanjskog nemira. Ona dakle nije tjeskobno zabrinuta, nego smirena - to je ono što Isus želi i Marti.

Zapažamo još ovaj detalj: Marija šuti u trenutku kad je Marta na neki način napada i dok joj prigovara. Kao da sve prepušta Isusu. I zaista, Isus preuzima obranu Marijina stava. Često ljudi ne mogu na kraj s drugima. Možda bi bilo spasonosno i za nas kad bismo u mnogim slučajevima svoju obranu prepustili Isusu.

Gospodine! Marija je sjela do Tvojih nogu. Danas svi ljudi trče, muče se, nemaju vremena, a pogotovo ga nemaju za Tebe i Tvoju riječ. Zapravo, smatraju to izgubljenim vremenom.

Došao si da nas pogostiš svojom Riječi, a mi trošimo svoje sile da zaradimo svoje ništa. Nauči nas kako i danas izabrati onaj najbolji dio koji nam se neće oduzeti.

Blago onima koji su pozvani na gozbu Jaganičevu!

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

Jednom je Isus na nekom mjestu molio. Čim presta, reče mu jedan od učenika: “Gospodine, nauči nas moliti kao što je i Ivan naučio svoje učenike.”

On im reče: “Kad molite, govorite: Oče! Sveti se ime tvoje! Dođi kraljevstvo tvoje! Kruh naš svagdanji daji nam svaki dan! I otpusti nam grijehе naše: ta i mi otpuštamo svakom dužniku svojem! I ne uvedi nas u napast!”

I reče im: “Tko to od vas ima ovakva prijatelja? Pođe k njemu o ponoći i rekne mu: ‘Prijatelju, posudi mi tri kruha. Prijatelj mi se s puta svratio te nemam što staviti preda nj!’ A onaj mu iznutra odgovori: ‘Ne dosađuj mi! Vrata su već zatvorena, a dječica sa mnom u postelji. Ne mogu ustati da ti dadnem...’ Kažem vam: ako i ne ustane da mu dadne zato što mu je prijatelj, ustat će i dati mu što god mu treba zbog njegove bezočnosti. I ja vama kažem: Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se! Doista, tko god ište, prima; i tko traži, nalazi; i onomu tko kuca, otvorit će se. A koji je to otac među vama: kad ga sin zaište ribu, zar će mu mjesto ribe zmiju dati? Ili kad zaište jaje, zar će mu dati štipavca? Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac s neba obdariti Duhom Svetim one koji ga zaištu!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Kad sam te zazvao, uslišio si me,
dušu si moju pokrijepio.” (Ps 138,8)*

Bog je Roditelj, pun sućuti i nježnosti. U Isusovim ustima ta je riječ glasila *Abba*. Ta nas riječ poziva na potpuno povjerenje onome koji nas ljubi.

Uočimo slijed molitvenih nakana u molitvi *Oče naš*. Najprije slava Božja, veličanje imena Božjega. Prisjetimo se: *“Tražite najprije Božje kraljevstvo i pravdu njegovu, a sve drugo bit će vam nadodano” (Mt 6,33)*. Katkad smo ipak skloniji najprije tražiti sve drugo, sve što nam se čini jako važnim za naš zemaljski život.

Potrebno je u molitvu srca utkati i vapaj: izbavi nas od činjenja zla; izbavi nas od grijeha i nanošenja zla drugima.

Najsavršeniji je molitveni stav *zahvaljivanje*. To je vrhunski stav, stav čovjeka vjernika. Bog ne smije biti na drugom mjestu u molitvi, ne smije biti sredstvo.

“Tražite najprije Božje kraljevstvo i pravdu njegovu, a sve drugo bit će vam nadodano.”

“Gospodine, nauči nas moliti.”

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme: Netko iz mnoštva reče Isusu: “Učitelju, reci mome bratu da podijeli sa mnom baštinu.”

Nato mu on reče: “Čovječe, tko me postavio sucem ili djeliocem nad vama?” I dometnu im: “Klonite se i čuvajte svake pohlepe: koliko god netko obilovao, život mu nije u onome što posjeduje.”

Kaza im i prisodobu: “Nekom bogatom čovjeku obilno urodi zemlja pa u sebi razmišljaše: ‘Što da učinim? Nemam gdje skupiti svoju ljetinu.’ I reče: ‘Evo što ću učiniti! Srušit ću svoje žitnice i podignuti veće pa ću ondje zgrnuti sve žito i dobra svoja. Tada ću reći duši svojoj: dušo, evo imaš u zalihama mnogo dobara za godine mnoge. Počivaj, jedi, pij, uživaj!’ Ali Bog mu reče: ‘Bezumniče! Već noćas duša će se tvoja zaiskati od tebe! A što si pripremio, čije će biti?’ Tako biva s onim koji sebi zgrće blago, a ne bogati se u Bogu.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Nauči nas dane naše brojiti
da steknemo mudro srce.” (Ps 90,12)*

Onaj tko se bogati Bogom, bogati se i odnosom s drugim i pravilno se znade odnositi prema bogatstvu, prema vremenu, budućnosti i životu. On znade da nije gospodar ni vlastite budućnosti ni života, nego da mu je i jedno i drugo darovano kako bi obogaćivao druge i sebe i kako bi živio – ne od onoga što posjeduje, nego od onoga što daje sa zahvalnošću.

Dobra koja imamo prolazna su i lako će pripasati drugima. Ono što se istinski ima, što ostaje s nama, je “dobro“ koje je u nama.

Gospodine!

Daj nam spoznati da vrijednost života ne počiva u blagu koje posjedujemo nego u vjernom življenju Tvoje riječi.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

“Neka vam bokovi budu opasani i svjetiljke upaljene, a vi slični ljudima što čekaju gospodara kad se vraća sa svadbe da mu odmah otvore čim stigne i pokuca. Blago onim slugama koje gospodar, kada dođe, nađe budne! Zaista, kažem vam, pripasat će se, posaditi ih za stol pa će pristupiti i posluživati ih. Pa dođe li o drugoj ili o trećoj straži i nađe ih tako, blago njima!

A ovo znajte: kad bi domaćin znao u koji čas kradljivac dolazi, ne bi dao prokopati kuće. I vi budite pripravi jer u čas kad i ne mislite Sin Čovječji dolazi.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Gdje mi je blago, tu mi je i srce, rekao si, Isuse!

Kad bi Ti, Isuse, bio svo moje blago, onda bi i moje srce bilo zahvaćeno Tobom, boravilo bi u Tebi, Ti meni ne bi bio nestvarni Bog, bio bi mi najbliži, u neizrecivoj blizini.

Međutim, moje je srce tako često drugdje, drugim je idolima zahvaćeno, bezvrijednim stvarima.

Zahvati, Isuse, u moje srce, da ono bude kod Tebe!

Ti nisi nasilni provalnik, vrata mog srca otvaraju se samo iznutra. Želim da konačno dočekaš da Ti i ja otvorim vrata bez pridržaja, bez straha da ću time izgubiti nešto od svojega ništa.

Želim živjeti Tebi, umirati tebi, s Tobom biti sada i u vijeke.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

“Došao sam baciti ogranak na zemlju, pa kako bih želio da se već zapalio! Moram primiti krštenje. Kako sam tjeskoban dok se to ne izvrši.

Mislite li da sam došao donijeti na zemlju mir? Ne, kažem vam, nego razdor. Od sada će, uistinu, u jednoj kući od pet članova biti zavađeni: trojica s dvojicom, dvojica s trojicom; zavadit će se otac sa sinom, a sin s ocem, majka sa kćeri, a kći s majkom; svekrva sa snahom, a snaha sa svekrvom.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Čovjek je sklon tromosti. Težimo za tim da nas ništa ne stoji previše. Čovjek bi vjerovao u Boga ali tako da ga to ne stoji previše. Isus želi od svojih učenika zauzetu vjeru, koja “brda premješta”, tj. vjeru koja može mijenjati lice zemlje.

Oganj je česta biblijska slika. Isus je došao na svijet baciti oganj kojim želi uništiti ono što ne koristi životu i što ne donosi ploda. Sve što je nedostojno čovjeka, nije za život nego da se sažže.

Isus nam neće očuvati naš uskogrudni, sebični mir, nego nas uznemiriti da bi sve stavio na nove temelje. Obnovimo u sebi odluku opredjeljenja za Isusa.

Došao si oganj baciti s neba. I otopiti led hladnoće.

Gospodine, obnovi moje srce!

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme: Isus je prolazio i naučavao gradovima i selima. Reče mu tada netko: “Gospodine, je li malo onih koji se spasavaju?”

A on im reče: “Borite se da uđete na uska vrata jer mnogi će, velim vam, tražiti da uđu, ali neće moći.

Kada gospodar kuće ustane i zaključa vrata, a vi stojeći vani počnete kucati na vrata: ‘Gospodine, otvori nam!’, on će vam odgovoriti: ‘Ne znam vas odakle ste!’

Tada ćete početi govoriti: ‘Pa mi smo s tobom jeli i pili, po našim si trgovima naučavao!’

A on će vam reći: ‘Kažem vam: ne znam odakle ste. Odstupite od mene, svi zlotvoril!’

Ondje će biti plač i škrgut zubi kad ugledate Abrahama i Izaka i Jakova i sve proroke u kraljevstvu Božjem, a sebe vani, izbačene. I doći će s istoka i zapada, sa sjevera i juga i sjesti za stol u kraljevstvu Božjem. Eto, ima posljednjih koji će biti prvi, ima i prvih koji će biti posljednji.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Je li malo onih koji se spasavaju?”

Nisu mu dovoljni samo oni koji će znati govoriti: “Gospodine! Gospodine!” Nije dovoljna niti preporuka blagovanja za istim stolom.

Isus zove na djelatan život u kojem ne samo da neću učiniti ništa negativno, nego ću svim silama nastojati učiniti puno pozitivnog. Po mjerilu “krstiti se Isusovim krstom, piti iz čaše iz koje je Isus pio”. Oni koji aktivno nisu činili za dobro, riskiraju da ih on ne prepozna u onaj dan.

Kod nedjeljne mise mi smo za stolom za kojim s Isusom jedemo. Ali ovo blagovanje traži duboko zajedništvo života. Činiti što je Isus činio, živjeti kako je Isus živio, jer samo će nas tako Isus prepoznati kada budemo stali pred vrata vječnosti.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

Jedne subote Isus dođe u kuću nekoga prvaka farizejskog na objed. Promatrajući kako uzvanici biraju prva mjesta, kaza im prispodobu:

“Kada te tko pozove na svadbu, ne sjedaj na prvo mjesto da ne bi možda bio pozvan koji časniji od tebe, te ne dođe onaj koji je pozvao tebe i njega i rekne ti: ‘Ustupi mjesto ovome.’ Tada ćeš, postidjen, morati zauzeti posljednje mjesto. Nego kad budeš pozvan, idi i sjedni na posljednje mjesto pa, kada dođe onaj koji te pozvao, da ti rekne: ‘Prijatelju, pomakni se naviše!’ Bit će ti to tada na čast pred svim sustolnicima, jer – svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen.”

A i onome koji ga pozva, kaza: “Kad priređuješ objed ili večeru, ne pozivaj svojih prijatelja, ni braće, ni rodbine, ni bogatih susjeda, da ne bi možda i oni tebe pozvali i tako ti uzvratili. Nego kad priređuješ gozbu, pozovi siromahe, sakate, hrome, slijepce. Blago tebi jer oni ti nemaju čime uzvratiti. Uzvratit će ti se doista o uskrsnuću pravednih.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Što si veći, to se većma poniži
i naći ćeš milost u Gospodina.” (Sir 3,189)*

“Prijatelju, pomakni se naviše!” (Lk 14,10)

Evandjelje govori o nekim pravilima kod gozbe. U tome se kriju poruke kraljevstva Božjega.

Slušamo mudro pravilo o prihvaćanju određenog mjesta kod gozbe. Nije dobro sebe smatrati višim od drugih. Na razini poruke o kraljevstvu Božjem Isus poziva na poniznost.

Ovo evandjelje nas upućuje da na svoje gozbe pozivamo kao osobite goste siromahe, sakate, hrome, slijepa, to su oni koji su u Isusovo vrijeme bili kategorija odbačenih, nespretnih za život. Gospodin, koji je domaćin misne gozbe ne prima nas na temelju naših zasluga, već po svojoj dobroti. Njegov je poziv u skadu s pravilima današnjeg evandjelja: zove malene. Djeca smo Božja i svi imamo u njegovu srcu prvo mjesto njegove ljubavi.

Hvala Ti, Gospodine, što se u pozivu na svoju gozbu nisi opredijelio jedino za svete i savršene, već pozivaš i one koji Ti neće moći uzvratiti ljubav kojom Ti ljubiš. Ja Ti nemam uzvratiti, pripadam među one koji potpuno ovise o Tvojim dobroti. Hvala Ti što i meni takvome daješ u svom srcu prvo mjesto svoje ljubavi.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme: S Isusom je putovalo silno mnoštvo. On se okrene i reče im:

“Dođe li tko k meni, a ne mrzi svog oca i majku, ženu i djecu, braću i sestre, pa i sam svoj život, ne može biti moj učenik! I tko ne nosi svoga križa i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik! Tko od vas, nakan graditi kulu, neće prije sjesti i proračunati troškove ima li čime dovršiti: da ga ne bi – pošto već postavi temelj, a ne mogne dovršiti – počeli ismjevivati svi koji to vide: ‘Ovaj čovjek počeo graditi, a ne može dovršiti!’

Ili koji kralj kad polazi da se zarati s drugim kraljem, neće prije sjesti i promisliti može li s deset tisuća presresti onoga koji na nj dolazi s dvadeset tisuća? Ako ne može, dok je onaj još daleko, poslat će poslanstvo da zaište mir. Tako dakle nijedan od vas koji se ne odrekne svega što posjeduje ne može biti moj učenik.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Licem svojim obasjaj slugu svoga
i nauči me pravilima svojim.” (Ps 119,135)*

Mnogima se čini da je često izgubljeno sve ono što nije bilo u njihovim planovima, zanemaruju svoja ograničenja i nevažnost vlastitih ciljeva u Božjem planu. Započeta gradnja kule se ne može dovršiti... Neki se tada slome i zatvore u pesimizam. A pogledamo li Isusa - dogodio se čas kada je svima oko njega izgledalo da njegov životni put nije uspio... a zapravo ostvaren je Božji plan po kojemu danas mi živimo.

Isus nas uči da svaka nevolja treba biti blagoslovljeni križ. Mudrost je Isusovih učenika da iz svake nevolje izađu čišći, preobražavajući patnju u blagoslov.

Postoji, dakle, Božja logika nad našim životom. Ali, trebamo odabrati Isusa za cilj života - prihvatiti njegov život kao svoj!

U današnjem drugom čitanju postavljeno je pitanje ljudskih zakona. Sveti Pavao štiti roba Onezima koji je pobjegao. Po zakonu, zaslužio je tešku kaznu; no Pavao piše Filemonu ne samo da ga ne kazni, nego da ga primi s ljubavlju (Flm 17). Pružajući potporu odbjegli robu, Apostol svjedoči da se nekad može biti u pravu sa zakonom, ali ne i u skladu s Božjim evanđeljem. Isus naučava da nije čovjek radi zakona nego zakon radi čovjeka. Stoga kršćanin neće pristati na zakone i uz zakonodavce koji se ne obaziru na čovjeka i čine ga nesretnim.

Gospodine Isuse Kriste! Danas, na početku nove školske godine, molimo Te za one koji odgajaju mlade: rasvijetli ih mudročću da mladima usade vrijednosti koje su trajnije i važnije od materijalnih dobara koje je moguće steći.

Molimo Te za mlade: Ti im budi svjetlost u traženju životnih spoznaja i Ti im budi svjetlost u nalaženju smisla života.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Okupljahu se oko Isusa svi carinici i grešnici da ga slušaju. Stoga farizeji i pismoznanci mrmljahu: “Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima.”

Nato im Isus kaza ovu prisporodu: “Tko od vas, ako ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne ostavi onih devedeset i devet u pustinji te pođe za izgubljenom dok je ne nađe? A kad je nađe, stavi je na ramena sav radostan pa došavši kući, sazove prijatelje i susjede i rekne im: ‘Radujte se sa mnom! Nađoh ovcu svoju izgublenu.’ Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost zbog jednog obraćena grešnika negoli zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja.

Ili koja to žena, ima li deset drahma pa izgubi jednu drahmu, ne zapali svjetiljku, pomete kuću i brižljivo pretraži dok je ne nađe? A kad je nađe, pozove prijateljice i susjede pa će im: ‘Radujte se sa mnom! Nađoh drahmu što je bijah izgubila.’ Tako kažem vam, biva radost pred anđelima Božjim zbog jednog obraćena grešnika.”

Reče dalje: “Neki čovjek imao dva sina. Mlađi od njih reče ocu: ‘Oče, daj mi dio baštine koji mi pripada!’ Otac im podijeli imanje. Poslije nekoliko dana mlađi sin skupi sve svoje te krene u daleku zemlju i ondje rasu svoje imanje provodeći život razvratno. Kad potroši sve, nastala ljuta glad u onoj zemlji, te on počeo oskudijevati. Tada ode u najam nekom čovjeku u onoj zemlji, a taj ga poslao u polje da čuva svinje. Uzalud je čeznuo da bar jednom napuni trbuh ljuskama od mahuna što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao. Tada dođe k sebi i reče: ‘Koliko najamnika u mog oca obiluje kruhom, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ću, poći ću ocu svome pa mu reći: Oče, sagriješih Bogu i tebi. Nisam više dostojan da se zovem tvojim sinom. Primi me kao jednog od tvojih najamnika!’ Diže se i krenu svome ocu.

Dok je još bio daleko, opazi ga njegov otac, i sažali mu se te poleti, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin mu reče: ‘Oče, sagriješih Bogu i tebi. Nisam više dostojan da se zovem tvojim sinom...!’ Tada otac reče svojim slugama: ‘Brzo, donesite haljinu, onu najbolju, i obucite ga! Stavite mu na ruku prsten a na noge sandale! Dovedite ugojeno tele te ga zakoljite da jedemo i da se veselimo, jer mi ovaj sin bijaše mrtav i oživje, bijaše izgubljen i nađe se.’ I počnu se veseliti.

Njegov stariji sin bijaše u polju. Kad na povratku stiže blizu kuće te ču pjesmu i igru, dozva k sebi jednoga od slugu i upita ga što je to. ‘Došao ti brat – odgovori – pa tvoj otac zakla ugojeno tele, što opet sina ima zdrava.’ On se razljuti i ne htjede ući. Njegov otac iziđe i počeo ga moliti. Tada će on ocu: ‘Evo ti služim tolike godine i nikada ne prekrših ni jedne tvoje zapovijedi, a ti mi nikada ne dade ni jareta da bih se mogao proveseliti sa svojim prijateljima. A kad ti se vrati taj sin, pošto je s bludnicama razasuo svoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele!’

Nato mu otac odgovori: ‘Sine, ti si uvijek sa mnom. Sve je moje tvoje. Ali se ipak trebalo veseliti i radovati, jer ti ovaj brat bijaše mrtav i opet oživje, bijaše izgubljen i nađe se!’”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Čovjek je sklon tražiti svoje pravo, zahtijevati ono što mu pripada. Bog, kojemu jedinomu sve pripada, nudi ljubav i milosrđe. Mlađi sin traži “što ga ide”. Stariji u tom pogledu nije ništa bolji. On prigovara da za vjernu službu nije dobio ni jareta. Kako bismo slabo prošli kada bismo od Boga zahtijevali “ono što nas ide”? Bog daje puno više: “Sve moje tvoje je!”

U današnjem evanđelju slušamo tri prispodobe: izgubljena ovca, izgubljena drahma, izgubljeni sin. U priči o izgubljenoj ovci riječ je o Isusu dobrom pastiru koji brine za svoje stado i ne miruje dok i onu posljednju, onaj “propali slučaj”, ne podigne na ramena.

Ove bismo prispodobe mogli nasloviti i radosnije: prispodobe o nađenoj ovci, o nađenoj drahmi, o nađenom sinu. Utješna je objava da se Isus neće umoriti u svom traženju: *Sve moje tvoje je!*

Provoditi život u rasipnosti, bez reda i odgovornosti, uživati bez ljubavi, misliti samo na sebe, sve to nije život. Nema života bez oslonjenosti na Onoga koji najviše ljubi. Istinski se živi samo onaj život koji je utrošen za ljubav prema čovjeku, za ljubav prema Bogu.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Govoraše Isus svojim učenicima: "Bijaše neki bogat čovjek koji je imao upravitelja. Ovaj je bio optužen pred njim kao da mu rasipa imanje. On ga pozva pa mu reče: 'Što to čujem o tebi? Položi račun o svom upravljanju jer više ne možeš biti upravitelj!' Nato upravitelj reče u sebi: 'Što da učinim kad mi gospodar moj oduzima upravu? Kopati? Nemam snage. Prosim? Stidim se. Znam što ću da me prime u svoje kuće kad budem maknut s uprave.' I pozva dužnike svoga gospodara, jednog po jednog. Upita prvoga: 'Koliko duguješ gospodaru mome?' On reče: 'Sto bata ulja.' A on će mu. 'Uzmi svoju zadužnicu, sjedni brzo, napiši pedeset.' Zatim reče drugomu: 'A ti, koliko ti duguješ?' On odgovori: 'Sto kora pšenice.' Kaže mu: 'Uzmi svoju zadužnicu i napiši osamdeset.' I pohvali gospodar nepoštenog upravitelja što snalažljivo postupi jer sinovi su ovoga svijeta snalažljiviji prema svojim od sinova svjetlosti.

I ja vama kažem: napravite sebi prijatelje od nepoštena bogatstva pa kad ga nestane da vas prime u vječne šatore.

Tko je vjeran u najmanjem, i u najvećem je vjeran; a tko je u najmanjem nepošten, i u najvećem je nepošten. Ako dakle ne bijaste vjerni u nepoštenom bogatstvu, tko li će vam istinsko povjeriti? I ako u tuđem ne bijaste vjerni, tko li će vam vaše dati?

Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prijanjati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu."

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Isus Krist, premda bogat, posta siromašan,
da se vi njegovim siromaštvom obogatite.” (2Kor 8,9)*

Mi smo u svemu samo upravitelji Božjih dobara. Sve što jesmo, sve što imamo, povjereno nam je na upravljanje da bismo se time služili na dobro. Jedino ispravno služenje dobrima u evanđeoskom smislu je namijeniti ih za druge, služiti dobru drugih. Evanđelje poziva na pozornost i život za one najmanje, u kojima pravi vjernik prepoznaje Isusa.

“Što god radite, zdušno činite, kao Gospodinu, a ne ljudima.” (Kol 3,23) – reći će sv. Pavao.

To se tiče svega što jesmo i što imamo: talenata, osobina, tjelesnih i psihičkih sposobnosti, baština, radnog mjesta, baš svega što imamo. Evanđeoski gledano, sve nam je to povjereno, dano na upravljanje. Svaki puta kada smo okrenuti sebi, mi smo kratkovidni: ne vidimo konačan smisao i cilj ljudskog života.

Evanđelje nas poziva da stječemo prijatelje koji nam neće ovdje uzvratiti – nego one koji će nas prepoznati pred Božjim licem.

U današnjem evanđelju, strah od gubitka onoga što je do tada imao i što je do tada rasipao, upravitelju otvara oči za ograničenost upravljanja. Rasipao je živce u iluziji da dobara ima napretek, da mu upravljanje neće nikad prestati.

Gospodar je neobičan. Postaje nam shvatljiv tek kada u njemu otkrijemo nebeskog Oca koji dijeli besplatno i obilato i komu je stalo da ljudi jedni drugima ne stvaraju dugove njegovim dobrima.

Nedjeljna je misa susret s neobičnim, bogatim Ocem. Sve što vjernik ima dano mu je na upravljanje. Možda se vjera i sastoji najbitnije u ovome: priznati Boga vlasnikom, a sebe upraviteljem dobara koje živimo.

Gospodine! Dobri i neobični gospodaru! Sitiš nas svojom Riječi. Daj da prepoznamo blago koje si nam udijelio. Daruj nam milost da budemo mudri upravitelji Tvojih dobara.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Reče Isus farizejima: “Bijaše neki bogataš. Odijevao se u grimiz i tanani lan i danomice se sjajno gostio. A neki siromah, imenom Lazar, ležao je sav u čirevima pred njegovim vratima i priželjkivao nasititi se onim što je padalo s bogataševa stola. Čak su i psi dolazili i lizali mu čireve. Kad umrije siromah, odnesoše ga anđeli u krilo Abrahamovo. Umrije i bogataš te bude pokopan. Tada u teškim mukama u paklu, podiže svoje oči te izdaleka ugleda Abrahama i u krilu mu Lazara pa zavapi: ‘Oče Abrahame, smiluj mi se i pošalji Lazara da umoči vršak svoga prsta u vodu i rashladi mi jezik jer se strašno mučim u ovom plamenu.’ Reče nato Abraham: ‘Sinko! Sjeti se da si za života primio dobra svoja, a tako i Lazar zla. Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš. K tome između nas i vas zjapi provalija golema te koji bi i htjeli prijeći odavde k vama, ne mogu, a ni odatle k nama prijelaza nema.’ Nato će bogataš: ‘Molim te onda, oče, pošalji Lazara u kuću oca moga. Imam petero braće pa neka im posvjedoči da i oni ne dođu u ovo mjesto muka.’ Kaže Abraham. ‘Imaju Mojsija i Proroke! Njih neka poslušaju!’ A on će: ‘O ne, oče Abrahame! Nego dođe li tko od mrtvih k njima, obratit će se.’ Reče mu Abraham: ‘Ako ne slušaju Mojsija i Proroka, neće povjerovati sve da i od mrtvih tko ustane.’”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Umuknut će veselje raskošnika.” (Am 6,7)

Evandjelje nas upozorava da je život nakon smrti povezan sa zauzimanjem u ovozemaljskom životu. Prikazane su dvije sudbine: bogataš i siromah. Nije bogataš zao jer ima bogatstvo, nego zato što je bogatstvo koje ima njegovo srce zatvorilo za ljubav. Krivica ovog bogataša je u tome što nema ljubavi za Lazara.

Isuse, Lazaru pred našim vratima, obrati nas! Trgni nas iz naše ravnodušnosti! Daj da danas čujemo Tvoju riječ koja određuje našu budućnost! Ako Te prepoznamo sada, tada ćeš nas Ti prepoznati u vječnosti!

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Apostoli rekoše Gospodinu: “Umnoži nam vjeru!”

Gospodin im odvrati: “Da imate vjere koliko je zrno gorušičino, rekli biste ovom dudu: ‘Iščupaj se s korijenom i presadi se u more!’ I on bi vas poslušao.”

“Tko će od vas reći sluzi svomu, oraču ili pastiru, koji se vrati s posla: ‘Dođi brzo i sjedni za stol?’ Neće li mu naprotiv reći: ‘Pripravi što ću večerati pa se pripaši i poslužuj mi dok jedem i pijem; potom ćeš ti jesti i piti?’

Zar duguje zahvalnost sluzi jer je izvršio što mu je naređeno?

Tako i vi: kad izvršite sve što vam je naređeno, recite: ‘Sluge smo beskorisne! Učinismo što smo bili dužni učiniti!’”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Kad izvršite sve što vam je naređeno, recite:
‘Sluge smo beskorisne! Učinismo što smo bili dužni učiniti!’” (Lk 17,10)*

Čuli smo prisporobu o sluzi. Služenje je poziv na koji je svatko pozvan. U svim okolnostima, na svim položajima, u svakoj životnoj dobi, na svakome mjestu: čovjek koji posluhuje ostvaruje volju Božju. Činiti ono što treba učiniti na svom mjestu - već je time primljena nagrada života! Čovjek treba biti zahvalan za taj prostor služenja po kojemu je tako blizu svome Gospodinu!

Mnogi su radi Isusa ostavili oca i majku, braću i sestre, polja i sve ostalo, te pošli za njim. Mnogi su zaista ozbiljno shvatili Isusovo obećanje *“Tko izgubi život radi mene, naći će ga”* i pošli u smrt. Takva je vjera djelotvornija od premještanja duda u more.

Dobro djelo, za koje nije primljena zahvalnost ni plaća, nikakav uzvrat, nego je učinjeno iz čiste ljubavi i vjere, nije li svakodnevno čudo koje vrijedi više nego u vodu premješteno drvo?

Gospodine!

Daj da shvatim da mi nisi dužan nikakvu plaću ni nagradu za službu Tebi, već da je sve što primam dar Tvoje ljubavi i dobrote.

Ostaje mi poput apostola moliti: Umnoži mi vjeru. Pa i ako ne budem mogao premjestiti brdo ili dudovo stablo, možda ću uspjeti premjestiti neku travku. Kada učinim sve što sam mogao, u srcu ću reći: Učinih sve što sam mogao, sluga sam beskorisan. I biti ispunjen srećom – i nadom da *sve mogu u Onome koji me jača.*

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Na putu u Jeruzalem prolazio je granicom Samarije i Galileje. Kad je ulazio u neko selo, izađe mu u susret deset gubavaca; stadoše podaleko i počеше vikati: “Isuse, Učitelju, smiluj nam se!”

Kad ih opazi, reče im: “Idite i pokažite se svećenicima!” I očistiše se dok su išli.

Jedan od njih, čim vidje da je ozdravio, povrati se slaveći Boga u sav glas. Pade ničice do nogu Isusovih pa mu poče zahvaljivati. Taj bijaše Samaritanac.

Isus ga zapita: “Zar se nisu očistila desetorica? Gdje su još devetorica? Nijedan se ne nađe da se vrati i Bogu zahvali, osim ovog tuđina!” I reče mu: “Ustani i hajde, tvoja te vjera spasila!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Ustani i idi, vjera te je tvoja spasila.” (Lk 17,19)

Isus je dirnut dolaskom Samarijanca. A razočaran devetoricom samoživih i sebičnih koji se nisu vratili.

A što mi tražimo od Isusa? Ne tražimo li tjelesno zdravlje i pomoć u materijalnim poteškoćama? A dopuštamo li Isusu da zahvati u naše srce, da nas spasi od nas samih, od ograničenosti i gluposti naše pameti i srca? Tko će se prepoznati u devetorici sebičnih?

Gospodine!

Daješ život i zdravlje, a ja prigovaram na sitnicama za koje mislim da mi nedostaju. Ne znam reći *hvala* jer živim i još dijelim s onima koji su potrebni kruha i riječi.

Slabo znam zahvaljivati... Jesam li uopće ikada rekao *hvala* što nisam gubav? Držim da je sve moje pravo, a ne Tvoj dar.

Daj mi milost da postanem poput onog Samarijanca pa da barem u nedjeljnoj euharistiji *podajem slavu Bogu* i kažem Ti: *hvala*.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Iznese im zatim usporedbu o tome kako uvijek treba moliti i nikada ne klonuti.

I reče: “Bijaše u nekom gradu sudac koji se nije bojao Boga i nije držao do ljudi. A bila u onome gradu i udovica koja bi dolazila k njemu i molila ga: ‘Brani me od mog protivnika!’ Onaj to zadugo ne htjede. Ali nakon toga reče u sebi: ‘Ako se Boga i ne bojim a do ljudi ne držim, ipak ću, jer mi dosađuje, braniti ovu udovicu, da vječno ne dolazi i razbija mi glavu.’”

Gospodin nastavi: “Čujte što govori nepravedni sudac! Pa da Bog zbilja ne obrani svoje izabranike koji dan i noć vapiju prema njemu? I da zategne s njihovom stvari? Kažem vam, brzo će ih obraniti. – Ali, hoće li Sin čovječji, kada dođe, naći vjere na zemlji?”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Isus govori o siromašnoj udovici koja nema nikakvog zemaljskog zaštitnika, koja je prepuštena samoj sebi. No, ova je siromašna udovica mnogo puta tražila ispunjenje svog zahtjeva: da je sudac obrani od protivnika. Najzad je dobila što je tražila. Ustrajnošću.

Mi postupamo nepravedno prema drugima, jer smo zli. A Bog je neizrecivo dobar, drugačiji od ovog nepravednog suca. Kod Boga je svatko odmah na redu. Bog samo čeka na tebe.

Molitvom nećemo mijenjati Boga, jer je on neizrecivo dobar i u tom pogledu neće molitvom postati bolji, milosrdniji. Međutim, molitva mijenja nas, molitvom mi postajemo bolji. Evanđelje nas ovdje želi upozoriti na provjeru naših molbi. Možda svaka molitva nije pravedna. Kroz molitvu uspijevamo vidjeti pravednost ili nepravednost onoga što tražimo. Molitva će nam oblikovati srce da spoznamo da je najbolje ono što Bog hoće.

No, Isusov usklik na kraju današnjeg evanđeoskog odlomka kao da bi htio izraziti žalost njegova srca: kad ćemo shvatiti kakav je Bog. *Hoće li Sin Čovječji naći vjere na zemlji?*

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Reče još ovu usporedbu na račun nekih koji su bili uvjereni u svoju vlastitu pravednost, a druge prezirali: "Dva čovjeka uziđoše u hram da mole: jedan farizej, drugi carinik. Farizej stade te poče ovako moliti u sebi: 'Bože, zahvaljujem ti što nisam kao ostali ljudi: razbojnici, nepravednici, preljubnici ili kao i ovaj ovdje carinik. Postim dvaput u tjednu i dajem desetinu od svega što stečem.' A carinik, ostajući daleko, ne usudi se ni očiju podignuti prema nebu, već se udarao u prsa i molio: 'Bože, smiluj se meni grešniku!' – Kažem vam, ovaj se vrati opravdan kući, a ne onaj. Jer tko se uzvisi, bit će ponižen, a tko se ponizi, bit će uzvišen."

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“A carinik, ostajući daleko, ne usudi se ni oči podignuti prema nebu...” (Lk 18,13)

Čovjek je u svojoj biti pozvan služiti Bogu i slaviti ga svojom molitvom. To je ono najdublje čovjekovo određenje. Međutim, farizej slavi sebe, uzvisuje sebe i svoja “dobra djela”. Druga njegova zabluda jest odnos prema ljudima. Farizejevo srce ostaje zatvoreno za čovjeka. On je sposoban osuđivati, prezirati.

Carinik je pred Bogom skrušen. Jedino je Bog pravedan i svet. Čovjek to nije, svaki je čovjek pred Bogom slab. Carinik osjeća silnu potrebu da moli za oprost i smilovanje.

Gospodine Isuse, pomози mi danas shvatiti da je najvažnije pred Tobom se naći u istini svoga bića. Podari mi milost da u jednostavnosti prihvatim nezasluženi dar Tvoje ljubavi i da, zadivljen pred Tvojom dobrotom, otkrijem da je Tvoja ljubav izvoriste moje ispravnosti, pravednosti i svetosti.

Dolazim k tebi, Gospodine. Nisam dostojan, no Ti mi trebaš. A Tebi istinski zahvaljujem što si tajne kraljevstva objavio malenima.

Bože, milostiv budi meni grješniku!

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Isus uđe u Jerihon i pođe kroz grad. Najedanput se pojavi čovjek imenom Zakej; bijaše on carinički starješina i bogataš. Nastojao je da vidi tko je Isus. Ali nije mogao od mnoštva naroda, jer je bio malog rasta. Zato potrča naprijed, uspe se na divlju smokvu da ga vidi, jer je tuda morao proći.

Kad Isus dođe na to mjesto, pogleda gore te mu reče. "Zakeju, siđi brzo, treba da se danas zadržim u tvojoj kući." On siđe brzo te ga s veseljem primi u goste. Svi koji to vidješe počеше mrmljati i govoriti: "Svratio se u kuću jednog grešnika!"

Zakej stade te reče Gospodinu: "Evo, polovicu svog imanja, Gospodine, dat ću siromasima. I ako sam koga u čemu prevario, vratit ću četverostruko."

Reče mu nato Isus: "Danas je došlo spasenje ovoj kući, jer je i on Abrahamov sin. Da, Sin Čovječji došao je da traži i spasi što je izgubljeno."

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Sin Čovječiji došao je da traži i spasi što je izgubljeno” (Lk 19,10)

Isus otkriva da i Zakej u srcu nosi težnju za dobrotom. Zakeja je duboko pritiskao teret vlastitih muka, kompromisa, stramputica.

Gospodine! I meni kažeš danas: “Danas mi je boraviti u tvojoj kući!” A Ti znaš tko sam, znaš da nisam dostojan da uđeš pod krov moj.

I meni kažeš danas: “Sidi brzo! Do tebe mi je stalo!”

Možda bih ipak radije ostao na smokvi, neprimijećen. Možda se i bojim da dođeš k meni, jer nisam siguran da imam dovoljno hrabrosti za odluke koje od mene želiš čuti.

Danas Te i ja čekam. Danas nije kasno za spasenje.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Pristupiše mu neki saduceji – oni tvrde da nema uskrsnuća – te ga upitaše: “Učitelju, Mojsije nam je propisao: ‘Ako kome umre oženjeni brat, a ne ostavi djece, neka njegov brat uzme tu ženu i podigne potomstvo svome bratu.’ Bijaše sedmero braće. Prvi se oženi i umrije bez djece. Drugi uze njegovu ženu, zatim treći i tako svih sedam. Oni pomriješe i ne ostaviše djece. Najposlije umrije i žena. Dakle, komu će od njih pripasti ta žena o uskrsnuću, jer su je sva sedmorica imala za ženu?”

Isus im odgovori: “Djeca se ovoga svijeta žene i udaju. Ali oni koji se nađu dostojni da budu dionici onoga svijeta i uskrsnuća od mrtvih, niti će se ženiti niti udavati. Oni neće moći više ni umrijeti, jer će biti slični anđelima. Oni su sinovi Božji, jer su sinovi uskrsnuća. A da će mrtvi uskrsnuti, to i Mojsije kaza na mjestu ‘o grmu’ u kojem naziva Gospodina ‘Bogom Abrahamovim, Izakovim i Jakovljevim’. A Bog nije Bog mrtvih, nego živih, jer za nj svi žive.”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Blaženi koji prebivaju u Domu tvome,
slaveć te bez prestanka. (Ps 84,5)*

U Evanđelju današnje nedjelje saduceji postavljaju Isusu zamku. Mojsije, na koga se pozivate, veli Isus, odgovara na vaše pitanje: Bog je Bog živih i kod njega žive Abaham, Izak i Jakov.

Sveti Augustin piše: Sve vidljivo prolazi. Propast će sva slava, užitci i znatiželje ovoga svijeta. Milosrdni je Bog htio osloboditi ljude te propasti. Uvjet je da ne budu sami sebi neprijatelji i da se ne odupiru milosrđu svoga Stvoritelja. Bog će biti svako uživanje i sitost svetog grada.

A sveti Pavao: “Ono što oko nije vidjelo, što uho nije čulo, na što ljudsko srce nije pomislilo: to je Bog priprazio onima koji ga ljube.” (1Kor 2,9)

Gospodine!

Daj da hodam kao da pripadam Tvome svetom gradu. I dok živim u ritmu ljudi ovoga svijeta, neka se osjeti da je moj život na nebesima.

Ono jedino što smijem reći s pouzdanjem u Tvoju dobrotu je *hvala*. S tom nadom iščekujem svaki, pa i onaj posljednji Tvoj poziv, vjerujući da će Tvoja milost pobijediti.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Dok su neki razgovarali o Hramu kako ga resi divno kamenje i zavjetni darovi, reče Isus: "Doći će dani u kojima se od ovoga što motrite neće ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen."

Upitaše ga: "Učitelju, a kada će to biti? I na koji se znak to ima dogoditi?"

A on reče: "Pazite, ne dajte se zavesti. Mnogi će doista doći u moje ime i govoriti: 'Ja sam' i 'Vrijeme se približilo!' Ne idite za njima. A kada čujete za ratove i pobune, ne prestrašite se. Doista treba da se to prije dogodi, ali to još nije odmah svršetak."

Tada im kaza: "Narod će ustati protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. I bit će velikih potresa i po raznim mjestima gladi i pošasti; bit će strahota i velikih znakova s neba. No prije svega toga podignut će na vas ruke i progoniti vas, predavati vas u sinagoge i tamnice. Vući će vas pred kraljeve i upravitelje zbog imena mojega. Zadesit će vas to radi svjedočenja.

Stoga uzmite k srcu: nemojte unaprijed smišljati obranu! Ta ja ću vam dati usta i mudrost kojoj se neće moći suprotstaviti niti oduprijeti nijedan vaš protivnik. A predavat će vas čak i vaši roditelji i braća, rođaci i prijatelji. Neke će od vas i ubiti. Svi će vas zamrziti zbog imena mojega. Ali ni vlas vam s glave neće propasti. Svojom ćete se postojanošću spasiti."

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

“Svojom ćete se postojanošću spasiti.” (Lk 21,19)

Pojedinac i zajednica nalaze se u čudnom međuprostoru i međustanju: već sudjeluju na životvornoj moći Uskrsnuloga, a u isto vrijeme moraju podnositi suprotnosti ovoga svijeta i potom neko neshvatljivo sustezanje Božje, tako da izgleda da sile i vlasti ovoga protubožjeg svijeta određuju njegovu povijest.

Vi se ne bojte! Vama su i vlasi na glavi sve izbrojene.

*“Nije na vama da znate vrijeme i čas... na vama je da mi budete svjedoci sve do kraja zemlje.”
(usp. Dj 1,7-8)*

Gospodine!

Daj mi istinsko pouzdanje u Tvoju dobrotu i vjeru u Tvoju riječ koja neće proći.

Potakni snagom svoje riječi svu braću i sestre koje je zarobila ljepota ovoga svijeta – daj im otkriti život koji ne prolazi!

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme:

Podrugivali se Isusu glavari s narodom: “Druge je spasio, neka spasi sam sebe ako je on Krist Božji, Izabranik!”

Izrugivali ga i vojnici, prilazili mu i nudili ga octom govoreći: “Ako si ti kralj židovski, spasi sam sebe!” A bijaše i natpis ponad njega: “Ovo je kralj židovski.”

Jedan ga od obješenih zločinaca pogrđivao: “Nisi li ti Krist? Spasi sebe i nas!”

A drugi ovoga prekoravaše: “Zar se ne bojiš Boga ni ti, koji si pod istom osudom? Ali mi po pravdi jer primamo što smo djelima zaslužili, a on – on ništa opako ne učini.” Onda reče: “Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje.”

A on će mu: “Zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raj!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Potresan je prizor današnjeg evanđelja. Slavimo blagdan Krista Kralja, a evanđelje nam donosi odlomak iz izvještaja o mucu.

Križ... Sinovi tame pomislili su da je to znak njihove pobijede, a naprotiv, to je bio početak poraza staroga svijeta.

Blagdan Krista Kralja i nas poziva. Jer si nas oteo vlasti tame, i htio da uđemo u to kraljevstvo ljubavi, svjetlosti i mira.

Kriste Kralju!

Hvala Ti što si kraljevstvo svoje utemeljio na drvu križa. Hvala Ti što nisi kao kraljevi i vlastodršci ovoga svijeta koji spašavaju sebe. Ti daješ život svoj za svoje.

Isuse, sjeti me se u kraljevstvu svome. Osmisli moj život i kad visim na križu poput razbojnika tebi zdesna. Otkrij mi tajnu da i to mogu biti vrata života!

Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

Blagdani kroz tjedan godine C

Velika Gospa godine C (Lk 1,39-56)

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U one dane usta Marija i pohiti u Gorje, u grad Judin. Uđe u Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu. Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga i povika iz svega glasa:

„Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje! Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega? Gledaj samo! Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvojega, zaigra mi od radosti čedo u utrobi. Blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!“

Tada Marija reče:

„Veliča duša moja Gospodina, klikće duh moj u Bogu, mome spasitelju, što pogleda na neznatnost službenice svoje: odsad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom. Jer velika mi djela učini Svesilni, sveto je ime njegovo! Od koljena do koljena dobrota je njegova nad onima što se njega boje. Iskaza snagu mišice svoje, rasprši oholice umišljene. Silne zbacila s prijestolja, a uzvisila neznatne. Gladne napuni dobrima, a bogate otpusti prazne. Prihvati Izraela, slugu svoga, kako obeća ocima našim: spomenuti se dobrote svoje prema Abrahamu i potomstvu njegovu do vijeka.“

Marija ostanu s Elizabetom oko tri mjeseca, a onda se vrati kući.

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

Ivan gleda »hram Božji na nebu« i »Kovčeg saveza njegova u hramu njegovu« (usp. Otk 11,19a). »Potom se u nebu pokazao veličanstven znak: Žena obučena u sunce, mjesec joj pod nogama, a na glavi joj vijenac od dvanaest zvijezda.« (Otk 12,1).

Žena obučena suncem je Marija u slavi. Ona je Majka Spasitelja i proročki Sion, koji rađa djecu Crkve u bolovima Kalvarije (usp. Otk 12,1-5). Ona je Majka Krista kojega rađa u Betlehemu, ali i Žena, proročki Sion, duhovna majka Božjeg naroda.

Na glas pozdrava Marijina, u sili i snazi Duha Svetoga, rađa se i vjera u duši Elizabete te ona izriče proročke riječi Mariji: »Blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!« (Lk 1,45)

Elizabeta hvali Marijinu vjeru. Vjerom se ona uključila u veliko djelo Božjega spasenja i postala suradnica Bogu. Vjerom i mi trebamo na zemlji biti suradnici Bogu i jedni drugima da se ostvari Božje Kraljevstvo.

Svatko od nas treba Marijinim očima gledati svoj vlastiti život, povijest čovjeka i čovječanstva. Od praoca Abrahama do djeteta koje nosi u sebi ona opaža Božju dobrotu koja se prelijeva „od koljena na koljeno“.

U Marijinoj proslavi imamo sliku onoga što će Crkva i svaki od nas biti na svršetku vremena, ako slijedimo Mariju, uklonimo nabore grijeha i zla iz našega života te milošću Kristovom posvećeni i očišćeni postanemo i mi slavni, sveti i neporočni pred Bogom.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme:

Isus, ugledavši mnoštvo, uzide na goru. I kad sjede, pristupe mu učenici. On progovori i stade ih naučavati:

“Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!

Blago ožalošćenima: oni će se utješiti!

Blago krotkima: oni će baštiniti zemlju!

Blago gladnima i žednima pravednosti: oni će se nasititi!

Blago milosrdnima: oni će zadobiti mislostrđe!

Blago čistima srcem: Oni će Boga gledati!

Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati!

Blago progonjenima zbog pravednosti: njihovo je kraljevstvo nebesko!

Blago vama kada vas – zbog mene – pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas! Radujete se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima! Ta progonili su i proroke prije vas!”

Riječ Gospodnja.

Popričesna meditacija

*“Tko će uzici na Goru Gospodnju,
tko će stajati na svetom mjestu njegovu?” (Ps 24,3)*

Tko ne dopusti da životne teškoće, oskudica, progonstvo, ugase radost koju je Bog čovjeku namijenio, taj je vrijedan ovoga *“Blago vama”*.

Svoje kraljevstvo Isus ne naviješta kao oslobođenost od nevolja života. Naprotiv, ono raste kroz nevolje. Pobjeda Njegovog kraljevstva ne poražava svijet - nego ga preobražava ljubavlju.

Isus govori o nekim mogućim ostvarenjima Kraljevstva: o trpljenju, tuzi, progonstvu, oskudici, odbačenosti... samo prihvaćajući cjelinu života može se kraljevati nad životom. Samo je jedna prava tuga ljudi u svijetu – ne biti svet!

Gospodine! Daj mi milosti da mogu uvijek biti potpuno opredjeljen za Tebe, i da za Tebe i radi Tebe zahvalno podnesem sve što mi staviš na životni put.

Dario Miletić rođen je 28.04.1960. godine u Rijeci. Diplomirao je psihologiju na Pedagoškom fakultetu u Rijeci 1983. godine, potom magistrirao socijalnu psihologiju na Filozofskom fakultetu u Beogradu 1990. godine, i sada je doktorandus psihologije religioznosti na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu.

Predaje psihologiju na četiri srednje škole: Srednjoj školi Dr. Antuna Barca u Crikvenici, Ekonomskoj školi Mije Mirkovića u Rijeci, Glazbenoj školi Ivana Matetića Ronjgova u Rijeci, te Ugostiteljskoj školi u Opatiji.

Također je ranije predavao na Pazinskom kolegiju – klasičnoj gimnaziji u Pazinu, Salezijanskoj klasičnoj gimnaziji u Rijeci, Srednjoj školi Markantuna de Dominisa na Rabu, Srednjoj školi u Delnicama, te držao kolegij Pastoralna psihologija na Visokoj teološkoj školi Redemptoris Mater u Puli. Također je bio zaposlen u Terapijskoj zajednici “Savez” na otoku Krku, gdje je radio s ovisnicima o teškim drogama.

Do sada je objavio 170 stručno-popularnih tekstova iz područja psihologije u časopisima: “Book”, “Dijete, vrtić, obitelj”, “Doktor u kući”, “Glasnik sv. Josipa”, “Kana”, “Ljudima prijatelj”, “Mi”, “Narod”, “Narodni zdravstveni list”, “Novi list - Pogled”, “Pedagogija”, “Poslovni edukator”, “Poslovni savjetnik”, “Profil akademija”, “Rizik”, “Školske novine”, “Tajnica.hr”, “Una terra”, “Zapošljavanje”, “Zapošljavanje i udruženi rad” i “Zvona”.

Također je objavio preko 400 književnih tekstova u časopisima: “Betanija”, “Book”, “Crkva na kamenu”, “Framin”, “Glas Koncila”, “Glasnik sv. Josipa”, “Kana”, “Katolički tjednik”, “Ladonja”, “Mali Koncil”, “Marijin Trsat”, “Milosti puna”, “Narod”, “Naša ognjišta”, “Rhema”, “Saće”, “Zvona”, “Zvonik”, “Živa zajednica” i “Živo vrelo”. Hrvatski katolički radio emitirao je 161 emisiju “Riječ za tebe - Dodijavanja starog profesora”.

Do sada je objavio tri knjige, i to godine 2007. knjigu “Dva zrna i četiri klasa”, u izdanju izdavačke kuće “U pravi trenutak” iz Đakova, godine 2008. “Priča s dva bisera”, u izdanju “Kršćanske sadašnjosti” iz Zagreba, te godine 2009. “Odgoj za život – U izobilju da ga imaju”, u izdanju “Grafike Zambelli” iz Rijeke.

S a d r Ź a j

Predgovor

Godina A

Božićni ciklus godine A

1. nedjelja došašća godine A (Mt 24,37-44)
  2. nedjelja došašća godine A (Mt 3,1-12)
  3. nedjelja došašća godine A (Mt 11,2-11)
  4. nedjelja došašća godine A (Mt 1,18-24)
- Božić godine A (Iv 1,1-18)
- Sveti Stjepan godine A (Mt 10,17-22)
- Sveta Obitelj godine A (Mt 2,13-15.19-23)
- Sveta Marija Bogorodica - Nova godina - godina A (Lk 2,16-21)
2. nedjelja po Božiću godine A (Iv 1,1-5.9-14)
- Sveta Tri kralja - Bogojavljenje godine A (Mt 2,1-12)
- Krštenje Gospodinovo godine A (Mt 3,13-17)

Uskrсни ciklus godine A

- Pepelnica godine A (Mt 6,1-6.16-18)
1. korizmena nedjelja godine A (Mt 4,1-11)
  2. korizmena nedjelja godine A (Mt 17,1-9)
  3. korizmena nedjelja godine A (Iv 4,5-15.19b-26.39a40-42)
  4. korizmena nedjelja godine A (Iv 9,1.6-9,13-17.34-38)
  5. korizmena nedjelja godine A (Iv 11,3-7.17.20-27.33b-45)
- Cvjetnica godine A (Mt 26,14 - 27,66)
- Veliki četvrtak godine A (Iv 13,1-15)
- Veliki petak godine A (Iv 18,1 - 19,42)
- Nedjelja Uskrsnuća Gospodinova godine A (Iv 20,1-9)
- Uskrсни ponedjeljak godine A (Mt 28, 8-15)
2. vazmena nedjelja godine A (Iv 20,19-31)
  3. vazmena nedjelja godine A (Lk 24,13-35)
  4. vazmena nedjelja godine A (Iv 10,1-10)
  5. vazmena nedjelja godine A (Iv 14,1-12)
  6. vazmena nedjelja godine A (Iv 14,15-21)
- Uzašašće godine A (Mt 28,16-20)
7. vazmena nedjelja godine A (Iv 17,1-11a)
- Duhovi godine A (Iv 20,19-23)
- Svetkovina Presvetoga Trojstva godine A (Iv 3,16-18)
- Tijelovo godine A (Iv 6,51-58)

Vrijeme kroz godinu A

2. nedjelja kroz godinu A (Iv 1,29-34)
3. nedjelja kroz godinu A (Mt 4,12-23)
4. nedjelja kroz godinu A (Mt 5,1-12a)
5. nedjelja kroz godinu A (Mt 5,13-16)
6. nedjelja kroz godinu A (Mt 5,17-37)
7. nedjelja kroz godinu A (Mt 5,38-48)
8. nedjelja kroz godinu A (Mt 6,24-34)
9. nedjelja kroz godinu A (Mt 7,21-27)
10. nedjelja kroz godinu A (Mt 9,9-13)

11. nedjelja kroz godinu A (Mt 9,36 - 10,8)
12. nedjelja kroz godinu A (Mt 10,26-33)
13. nedjelja kroz godinu A (Mt 10,37-42)
14. nedjelja kroz godinu A (Mt 11,25-30)
15. nedjelja kroz godinu A (Mt 13,1-23)
16. nedjelja kroz godinu A (Mt 13,24-43)
17. nedjelja kroz godinu A (Mt 13,44-52)
18. nedjelja kroz godinu A (Mt 14,13-21)
19. nedjelja kroz godinu A (Mt 14,22-23)
20. nedjelja kroz godinu A (Mt 15,21-28)
21. nedjelja kroz godinu A (Mt 16,13-20)
22. nedjelja kroz godinu A (Mt 16,21-27)
23. nedjelja kroz godinu A (Mt 18,15-20)
24. nedjelja kroz godinu A (Mt 18,21-35)
25. nedjelja kroz godinu A (Mt 20,1-16)
26. nedjelja kroz godinu A (Mt 21,28-32)
27. nedjelja kroz godinu A (Mt 21,33-43)
28. nedjelja kroz godinu A (Mt 22,1-14)
29. nedjelja kroz godinu A (Mt 22,15-21)
30. nedjelja kroz godinu A (Mt 22,34-40)
31. nedjelja kroz godinu A (Mt 23,1-12)
32. nedjelja kroz godinu A (Mt 25,1-13)
33. nedjelja kroz godinu A (Mt 25,14-30)
- Krist Kralj godine A (Mt 25,31-46)

Blagdani kroz tjedan godine A

- Velika Gospa godine A (Lk 1,39-56)
 Svetkovina Svih svetih godine A (Mt 5,1-12a)

Godina B

Božićni ciklus godine B

1. nedjelja došašća godine B (Mk 13,33-37)
2. nedjelja došašća godine B (Mk 1,1-8)
3. nedjelja došašća godine B (Iv 1,6-8.19-28)
4. nedjelja došašća godine B (Lk 1,26-38)
- Božić godine B (Lk 2,1-14)
- Sveti Stjepan godine B (Mt 10,17-22)
- Sveta Obitelj godine B (Lk 2,22-40)
- Sveta Marija Bogorodica - Nova godina - godina B (Lk 2,16-21)
2. nedjelja po Božiću godine B (Iv 1,1-18)
- Tri kralja - Bogojavljenje godine B (Mt 2,1-12)
- Krštenje Gospodinovo godine B (Mk 1,7-11)

Uskrsni ciklus godine B

- Pepelnica godine B (Mt 6,1-6.16-18)
1. korizmena nedjelja godine B (Mk 1,12-15)
  2. korizmena nedjelja godine B (Mk 9,2-10)
  3. korizmena nedjelja godine B (Iv 2,13-25)
  4. korizmena nedjelja godine B (Iv 3,14-21)

- 5. korizmena nedjelja godine B (Iv 12,20-33)
  - Cvjetnica godine B (Mk 14,1-15,47)
  - Veliki četvrtak godine B (Iv 13,1-15)
  - Veliki petak godine B (Iv 18,1-19,42)
- Nedjelja Uskrsnuća Gospodinova godine B (Iv 20,1-9)
  - Uskrsni ponedjeljak godine B (Mt 28, 8-15)
  - 2. vazmena nedjelja godine B (Iv 20,19-31)
  - 3. vazmena nedjelja godine B (Lk 24,35-48)
  - 4. vazmena nedjelja godine B (Iv 10,11-18)
  - 5. vazmena nedjelja godine B (Iv 15,1-8)
  - 6. vazmena nedjelja godine B (Iv 15,9-17)
    - Uzašašće godine B (Mk 16,15-20)
  - 7. vazmena nedjelja godine B (Iv 17,11-19)
    - Duhovi godine B (Iv 20,19-23)
- Svetkovina Presvetoga Trojstva godine B (Mt 28,16-20)
  - Tijelovo godine B (Mk 14,12-16.22-26)

Vrijeme kroz godinu B

- 2. nedjelja kroz godinu B (Iv 1,35-42)
- 3. nedjelja kroz godinu B (Mk 1,14-20)
- 4. nedjelja kroz godinu B (Mk 1,21-28)
- 5. nedjelja kroz godinu B (Mk 1,29-39)
- 6. nedjelja kroz godinu B (Mk 1,40-45)
- 7. nedjelja kroz godinu B (Mk 2,1-12)
- 8. nedjelja kroz godinu B (Mk 2,18-22)
- 9. nedjelja kroz godinu B (Mk 2,23-3,6)
- 10. nedjelja kroz godinu B (Mk 3,20-35)
- 11. nedjelja kroz godinu B (Mk 4,26-34)
- 12. nedjelja kroz godinu B (Mk 4,35-41)
- 13. nedjelja kroz godinu B (Mk 5,21-43)
- 14. nedjelja kroz godinu B (Mk 6,1-6)
- 15. nedjelja kroz godinu B (Mk 6,7-11)
- 16. nedjelja kroz godinu B (Mk 6,30-34)
- 17. nedjelja kroz godinu B (Iv 6,1-15)
- 18. nedjelja kroz godinu B (Iv 6,24-35)
- 19. nedjelja kroz godinu B (Iv 6,41-51)
- 20. nedjelja kroz godinu B (Iv 6,51-58)
- 21. nedjelja kroz godinu B (Iv 6,60-69)
- 22. nedjelja kroz godinu B (Mk 7,1-8.14-15.21-23)
  - 23. nedjelja kroz godinu B (Mk 7,31-37)
  - 24. nedjelja kroz godinu B (Mk 8,27-35)
  - 25. nedjelja kroz godinu B (Mk 9,30-37)
- 26. nedjelja kroz godinu B (Mk 9,38-43.45.47-48)
  - 27. nedjelja kroz godinu B (Mk 10,2-12)
  - 28. nedjelja kroz godinu B (Mk 10,17-27)
  - 29. nedjelja kroz godinu B (Mk 10,35-45)
  - 30. nedjelja kroz godinu B (Mk 10,46-52)
  - 31. nedjelja kroz godinu B (Mk 12,28b-34)
  - 32. nedjelja kroz godinu B (Mk 12,38-44)
  - 33. nedjelja kroz godinu B (Mk 13,24-32)
    - Krist Kralj godine B (Iv 18,33b-37)

Blagdani kroz tjedan godine B
Velika Gospa godine B (Lk 1,39-56)
Svetkovina Svih svetih godine B (Mt 5,1-12a)

Godina C

Božićni ciklus godine C

1. nedjelja došašća godine C (Lk 21,25-28.34-36)
2. nedjelja došašća godine C (Lk 3,1-6)
3. nedjelja došašća godine C (Lk 3,10-18)
4. nedjelja došašća godine C (Lk 1,39-45)
- Božić godine C (Iv 1,1-5.9-14)
- Sveti Stjepan godine C (Mt 10,17-22)
- Sveta Obitelj godine C (Lk 2,41-52)
- Sveta Marija Bogorodica - Nova godina - godina C (Lk 2,16-21)
2. nedjelja po Božiću godine C (Iv 1,1-18)
- Tri kralja - Bogojavljenje godine C (Mt 2,1-12)
- Krštenje Gospodinovo godine C (Lk 3,15-16.21-22)

Uskrсни ciklus godine C

- Pepelnica godine C (Mt 6,1-6.16-18)
1. korizmena nedjelja godine C (Lk 4,1-13)
2. korizmena nedjelja godine C (Lk 9,28b-36)
3. korizmena nedjelja godine C (Lk 13,1-9)
4. korizmena nedjelja godine C (Lk 15,1-3.11-32)
5. korizmena nedjelja godine C (Iv 8,1-11)
- Cvjetnica godine C (Lk 23,1-49)
- Veliki četvrtak godine C (Iv 13,1-15)
- Veliki petak godine C (Iv 18,1-19.42)
- Nedjelja Uskrsnuća Gospodinova godine C (Iv 20,1-9)
- Uskrсни ponedjeljak godine C (Mt 28, 8-15)
2. vazmena nedjelja godine C (Iv 20,19-31)
3. vazmena nedjelja godine C (Iv 21,1-19)
4. vazmena nedjelja godine C (Iv 10,27-30)
5. vazmena nedjelja godine C (Iv 13,31-33a.34-35)
6. vazmena nedjelja godine C (Iv 14,23-29)
- Uzašašće godine C (Lk 24,46-53)
7. vazmena nedjelja godine C (Iv 17,20-26)
- Duhovi godine C (Iv 14,15-16.23b-26)
- Svetkovina Presvetoga Trojstva godine C (Iv 16,12-15)
- Tijelovo godine C (Lk 9,11b-17)

Vrijeme kroz godinu C

2. nedjelja kroz godinu C (Iv 2,1-12)
3. nedjelja kroz godinu C (Lk 1,1-4; 4,14-21)
4. nedjelja kroz godinu C (Lk 4,21-30)
5. nedjelja kroz godinu C (Lk 5,1-11)
6. nedjelja kroz godinu C (Lk 6,17.20-26)
7. nedjelja kroz godinu C (Lk 6,27-38)

8. nedjelja kroz godinu C (Lk 6,39-45)
9. nedjelja kroz godinu C (Lk 7,1-10)
10. nedjelja kroz godinu C (Lk 7,11-17)
11. nedjelja kroz godinu C (Lk 7,36-50)
12. nedjelja kroz godinu C (Lk 8,18-24)
13. nedjelja kroz godinu C (Lk 9,51-62)
14. nedjelja kroz godinu C (Lk 10,1-9)
15. nedjelja kroz godinu C (Lk 10,25-37)
16. nedjelja kroz godinu C (Lk 10,38-42)
17. nedjelja kroz godinu C (Lk 11,1-13)
18. nedjelja kroz godinu C (Lk 12,13-21)
19. nedjelja kroz godinu C (Lk 12,35-40)
20. nedjelja kroz godinu C (Lk 13,22-30)
21. nedjelja kroz godinu C (Lk 13,22-30)
22. nedjelja kroz godinu C (Lk 14,1.7-14)
23. nedjelja kroz godinu C (Lk 14,25-33)
24. nedjelja kroz godinu C (Lk 15,1-32)
25. nedjelja kroz godinu C (Lk 16,1-13)
26. nedjelja kroz godinu C (Lk 16,19-31)
27. nedjelja kroz godinu C (Lk 17,5-10)
28. nedjelja kroz godinu C (Lk 17,11-19)
29. nedjelja kroz godinu C (Lk 18,1-8)
30. nedjelja kroz godinu C (Lk 18,9-14)
31. nedjelja kroz godinu C (Lk 19,1-10)
32. nedjelja kroz godinu C (Lk 21,5-19)
33. nedjelja kroz godinu C (Lk 21,5-19)
- Krist Kralj godine C (Lk 23,35-43)

Blagdani kroz tjedan godine C

Velika Gospa godine C (Lk 1,39-56)

Svetkovina Svih Svetih godine C (Mt 5,1-12a)